

קובץ ספרי ערב רב

כולל שבעה ספרים

ספר "דרך האמת", דרך הבעל שם טוב
ספר הערב רב בימות המשיח ג' חלקים

91 גליונות שמע ישראל

26 גליונות מי לה' אלי

הצילו מן הערב רב בעוד מועד ח"א

ט"ז בתמוז תשס"ז לפ"ק

יום שנעשה בו העגל על ידי הערב רב

עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

"חברה מזכיי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס

כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI

MIFAL OILUMI L'HATZULAS HADAS

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross

The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם את כל ספרי הערב רב

בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים

ולכל אחד ואחד מישראל – להציל את עם ישראל מן הערב רב

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

*** * ***

לקבלת הספרים בחינם:

להתקשר להרב אברהם ווייס

בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין

רחוב נחל לכיש 24/3 • רמת בית שמש ארץ ישראל

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/3

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

011-972-548-436-784

בעזהש"ת

**קובץ ספרי
ערב רב
כרך שביעי
כולל שבעה ספרים**

ספר א': "דרך האמת", דרך הבעש"ט זי"ע

ספר ב': הערב רב בימות המשיח חלק א'

ספר ג': הערב רב בימות המשיח חלק ב'

ספר ד': הערב רב בימות המשיח חלק ג'

ספר ה': 91 גליונות שמע ישראל

ספר ו': 26 גליונות מי לה' אלי

ספר ז': הצילו מן הערב רב בעוד מועד ח"א

יום הנורא ט"ז תמוז

שהערב רב עשו את העגל

יום הנורא "ט"ז תמוז" שהערב רב עשו את העגל ב שנת ב' אלפים תמ"ט לבריאת העולם: טעו ישראל בהיותם למרגלות הר סיני (!), כי משה רבינו עליו השלום בושש לרדת מההר, וערבב השטן את העולם בחושך ואפילה, שיטעו לחשוב שמת (רש"י תשא), ויקהל הערב רב על הזקנים ותבעום לעשות להם אלהים אחרים אשר ילכו לפניהם וכו', ומשלא שמעו להם הרגום (תנחומא בהעלותך, י"ד).

הערב רב שחטו את חור

ויפנו לחור בן כלב ומרים הנביאה, ויוכיחם, ויהרגו גם כן (סנהדרין ז.), ויבואו לאהרן "ויבן (= הבין) מחור הזבוח לפניו" ונתיירא שלא ירצחוהו נפש, ויעש ביצוע בדין (שם), ויצא העגל הלז שנעשה מתכשיטי האספסוף ומעשה שטן הצליח שהיתה בו רוח חיים (רש"י תשא, ור' תוספות שאנץ סוטה י"ב).

הנשים לא התפרקו, על כן ניתן להם ראש חודש כיום מועד שלא תעשינה בו מלאכה (אורח חיים סימן תי"ז). ועיין עוד בלוח דבר יום ביומו מנהגי ראש חודש, ביום ל' בתשרי וביום א' בתמוז).

מהראוי לקרוא קריאת שמע בחצי היום כי בא שש, לפי מה שכתוב בתיקונים, תיקון ע' להגביר האמונה נגד הכפירה (מל"ח ט, ט).

בעזרת השם יתברך

ספר

דֶּרֶךְ הָאֱמֶת

דֶּרֶךְ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב

וצוקללה"ה

חלק א'

בו יבואר יסוד ושיטת ודרך הבעל שם טוב
זי"ע, ומה שהעיד ששומע ממתיבתא
דרקיע מה עיקר העבודה של הרבנים
וראשי ומשגיחי ומנהיגי הדור שצריכים
להשגיח, ומה שהעיד רבן של כל ישראל
מֶרֶן הָאֲדָמוֹר מסאטמאר זי"ע שנשתכך
דרך הבעל שם טוב זי"ע, ומה הם יסודי
הדת שצריך כל אחד להשגיח עליו

יעא לאור על ידי

הוצאת אמונה

שנת תש"ס פה ברוקלין נוא יארק

המלחמה נגד הערב רב

מעשה נורא מהחפץ חיים:

ויעמד משה בשער המחנה ויאמר:

"מי לה' אלי"

ויאספו אליו כל בני לוי (שמות לב כו)

החילוק הגדול (אחר מעשה העגל), בין אלו ששמעו את משה שצועק מי לה' אלי, ורצו תיכף ומיד לקראת משה רבינו עליו השלום, ובין אלו שלא שמעו את הכרוז ולא הקשיבו בקולו של משה רבינו ע"ה.

בספר ליקוטי חפץ חיים דף קס"ח וזה לשונו:

רב אחד ביקר אצל החפץ חיים זצ"ל כשעמד לפניו שאלו החפץ חיים זצ"ל האם הוא כהן או ישראל? השיב לו הרב "ישראל" אני, אמר לו החפץ חיים "אני כהן" – חזר בעל החפץ חיים ושאלו: היודע אתה מה הנפקא מינה בזה שאני כהן ואתה ישראל? – ומיד השיב בעצמו: לכשיבא משיח צדקינו במהרה בימינו, יעלו כולם לירושלים וכל אחד מישראל יחפוץ להכנס לעזרה ולהקריב קרבנות ולעבוד את עבודת בית המקדש.

כולנו נרוץ אל שערי בית המקדש, וכשיגיע עד השער יעמדו שם שוערים ויבדקו את כל הרוצים להכנס, ואז יפרידו בין שנינו. לי יתנו להכנס פנימה, ואילו אתה תידרוש להישאר בחוץ.

קנאת הנשארים בחוץ תהיה גדולה עד מאוד, שהנה הכהנים יזכו לדבר הנכסף – לעבוד את עבודת הקודש, ולישראלים לא תינתן רשות לעבודה, המשיך החפץ חיים ושאל" היודע אתה מהו הגורם למצב זה? הבה ואספר לך: לפני כשלושת אלפי שנה, עמד משה במדבר וקרא: מי לה' אלי, אבות אבותי נזדרזו לשמע הקריאה והתייצבו לפני משה, אבות אבותיך לא נענו לקריאה. כשכר על היענותם לקריאה, זכו אבות אבותי במעלת הכהונה. וסיים החפץ חיים את דבריו באמרו: "לשם מה אני מספר לך את כל זה?

היות שלכל איש מישראל יש רגעים בימי חייו, שבהם הוא שומע קול פנימי המכריז ואומר:

מי לה' אלי?

כאשר תשמע קריאה זו ביום מן הימים מהדהדת בליבך פנימה, חושה, אל תעמוד!!! אל תחזור על השגיאה של אבותיך! אשר הפסידו לנצח דבר נפלא שיכלו לקבל בקלות, ולא נענו לקריאה. אלא רוץ מיד לקול הקריאה, לבל תחמיץ את ההזדמנות!!!

* * *

קונטרס

דרך האמת

לדעת מי הוא המנהיג האמיתי בישראל

הסימן לדעת מי הם
הצדיקים האמיתיים?
ומי הם
הרע-בנים
מן הערב רב?

פרק א'

ויכוח בין תלמידי הבעל שם טוב

ז"ע

איזהו הדבר העיקרי שראש ומנהיג הדור צריך להשגיח עליו

בספר ברכות אברהם (פרשת ואתחנן) כתב:

שמעתי שתלמידי הרבי ישראל בעל שם טוב
ז"ל היו יושבים ביחד ומתווכחים איזהו הדבר
העיקרי שראש ומנהיג הדור צריך
להשגיח עליו.

יש מהם אמרו

שהעיקר הוא להשגיח על הזביחה שיהיה
השוי"ב [השוחט ובודק] ירא שמים, וכן בכל
שאר ענינים השייכים לזה **כי חס ושלוש**
מאכלות אסורים מטממים את
הלב.

ויש שאמרו עירובין הוא העיקר
 כי הלכות שבת כהררים
 התלויים בשערה (חגיגה דף י" ע"א)
 והאיסור חמור מאוד.

ויש אמרו מקוה היא העיקר
 להשגיח שהמקוה תהיה כשרה
 בלי שום חשש, כי אם יסוד בנין
 האדם הוא חס ושלוש בלי כשרות
 קשה לו מאוד להתגבר על הרע ר"ל.

ואחר זה אמר להם מרן
 הריבש"ט [הרב רבי ישראל בעל
 שם טוב] ז"ל בזה הלשון:

תיתי לי כי בעת הזאת פלפלו
 גם כן במתיבתא דרקיע איזה
 מהם עיקר ואמרו כמר וכמר.

והסימן הוא במקרא (חבקוק ג') בזע"ם
 תצעד ארץ ר"ת [ראשי תיבות]:

"זביחה, "עירובין, "מקוה,

כל אלה הם יסוד הארץ. עכ"ל.

הרי אנו רואים בפירוש מה היה דרכו האמיתי של הבעל שם טוב הקדוש.

ועכשיו בואו ונחפש הצדיק האמת אשר הולך בדרך הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, שנוכל לומר עליו שהוא צדיק אמיתי שהולך בדרכיו, ונוכל ללמוד ממנו תורה וחסידות?

מכל הנ"ל אנו רואים יסוד ושיטת ודרך הבעל שם טוב זי"ע, ומה שהעיד ששומע ממתיבתא דרקיע מה עיקר העבודה של הרבנים וראשי ומשגיחי ומנהיגי הדור שצריכים להשגיח, ומה שהעיד רבן של כל ישראל מרן האדמו"ר מסאטמאר זי"ע שנשתכך דרך הבעל שם טוב זי"ע, ומה הם יסודי הדת שצריך כל אחד להשגיח עליו

- א -

בְּזַעַם תִּצְעַד אֶרֶץ בְּאֵף תִּדּוּשׁ גּוֹיִם:

(חבקוק פרק ג פסוק יב)

- ב -

ועיין פירוש רש"י שם:

בזעם תצעד ארץ - לגרש שבעה עכו"ם:
הרי רש"י הקדוש אומר לנו בפירוש דעל
ידי שמקיימים הזע"ם בזע"ם תצעד
ארץ ר"ת [ראשי תיבות]:

"זביחה, "עירובין, "מקוה,

שהם יסוד הארץ. כמבואר לעיל מהבעל שם טוב
 הקדוש נזכה לגרש שבעה עכו"ם, ולזכות להגאולה
 שלימה במהרה.

- ג -

במכילתא דרבי ישמעאל בשלח - מס'
 דשירה בשלח פרשה ה' וזה לשונו:

כשישראל עושין רצונו של מקום אין
 חימה לפניו שנאמר חימה אין לי (ישעיה
 כז ד) וכשאין עושין רצונו של מקום חימה
 לפניו שנאמר וחרה אף ה' בכם (דברים ז
 ד), כשישראל עושין רצונו של מקום הוא
 נלחם להם שנאמר ה' ילחם לכם וכשאין
 עושין רצונו של מקום הוא נלחם בם

שנאמר ויהפך להם לאויב והוא נלדס - נלחם - במ (ישעיה סג י) ולא עוד אלא שעושין רחמן אכזרי שנאמר היה ה' כאויב וגוי (איכה ב ה): תרעץ אויב, רעצת אויב אינו אומר כן אלא תרעץ אויב לעתיד לבא שנאמר **בזעם תצעד** ארץ באף תדוש גוים (חבקוק ג יב). תרעץ אויב, זה פרעה שנאמר אמר אויב וגוי. דבר אחר זה עשו שנאמר יען אמר האויב עליכם האח וגוי (יחזקאל לו ב).

- ד -

במכילתא דרבי שמעון בר יוחאי פרק טו פסוק ו':

ימינך ה' נאדרי בכח נאה אתה ואדיר בכח שנתתה ארכה לדור המבול כדי שיעשו תשובה ולא עשו שנאמר ויאמר [ה' לא ידון רוחי באדם] וגומי (ברי' ו ג). ולא גמרת עליהן כלאה עד שהשלימו [רשען לפניך. וכן] מצינו באנשי מגדל שנתתה להן ארכא שמא יעשו תשובה [ולא עשו שנ]אי ויאמר ה' הן עם אחד וגומי (שם יא ו) אין עתה אלא תשובה [שנאמר ועתה ישי מה]

ה' אלהיך וגומי' (דב' י יב) ולא גמרתה עליהן כלאה עד שהשלימו [רשען לפניך]. וכן מצינו באנשי סדום שנתתה להן [ארכא לעשות] תשובה [ולא] עשו שנאמר וה' המטיר על סדם וגומי' (בר' יט כד) נאמי כאן מטר ונאמר [גפרית ואש אם עשו] תשובה הרי מטר ואם לא גפרית ואש [עשר מכות] [הבאת על המצ' במצ' ולא גמרתה עליהן כלאה עד שהשלימו רשען לפניך. [דבר אחר] ימינך ה' נאדרי בכח כשישראל עושין רצונו שלמקום עושין [את] השמאל ימין שנאמר ימינך ה' ימינך ה' וכשאין ישי' עושין רצונו של מקום עושין את הימין שמאל שנאמר השיב [אחור ימינו מפני אויב וגו'] מי' (איכה ב ג) דבר אחר >כשישי' עושין רצונו של מקום אין חמה לפניו שנאמר חמה אין לי (ישעי' כז ד) וכשאין ישי' עושין רצונו שלמקום [הוא מתמלא על שונאיהם של ישי'] חמה שנאמר וחרה אף ה' בכם וגומי' (דב' יא יז). דבר אחר כש[ישראל עושין רצונו] שלמקום הוא נלחם להן שנאמר ה' ילחם לכם (שמי' יד יד) וכשאין ישי' עושין רצונו שלמקום

כויכול הוא נלחם בהן שנאמר ויהפך להם
 [לאויב הוא נלחם] בם (ישעי' סג י) ולא עוד
 אלא שעושין את הרחמן אכזרי כע[נ]ין
 שנאמר היה ה' כאויב וגומי (איכה ב ה)
 תרעץ אויב זה פרעה שנאמר אמר אויב
 (שמי' טו ט) ויש [אומי' זה עשו שנאמר] יען
 כי אמר האויב וגומי (יחז' לו ב) רעצתה
 אויב אין כתי' כאן אלא תרעץ אויב לעתיד
 לבוא וכן הוא אומי' **בזעם תצעד ארץ**
 וגומי (חב' ג יב).

- ה -

בשיר השירים רבה (וילנא) פרשה א ד"ה
 ד דרש רבי וזה לשונו :

דרש רבי פפיס לסוסתי ברכבי פרעה,
 לססתי כתיב אמר הקדוש ברוך הוא כשם
 שששתי על המצריים לאבדן בים כך ששתי
 לאבד שונאיהם של ישראל, ומי גרם להם
 להנצל מימינם ומשמאלם בזכות התורה
 שעתידין לקבל מימינו של הקדוש ברוך
 הוא שנאמר (דברים לג) מימינו אש דת
 למו, ומשמאלם זו מזוזה, דבר אחר
 מימינם זו ק"ש, ומשמאלם זו תפלה, אמר

לו רבי עקיבא דייך פפיס כל מקום שנאמר
 שישה כתיב בשי"ן וכאן בסמ"ך, אמר ליה
 ומה את מקיים לסוסתי ברכבי פרעה,
 אלא רכב פרעה על סוס זכר וכביכול נגלה
 הקדוש ברוך הוא על סוס זכר הה"ד
 (תהלים יח) וירכב על כרוב ויעוף, אמר
 פרעה מה הסוס זכר הזה הורג בעליו
 במלחמה אלא הריני רוכב על סוסה נקבה,
 הה"ד לסוסתי ברכבי פרעה, חזר ורכב
 פרעה על סוס אדום על סוס לבן או בשחור
 כביכול נגלה הקדוש ברוך הוא על סוס
 אדום לבן שחור הה"ד (חבקוק ג) דרכת
 בים סוסיך סוסוון פגיין, יצא פרעה הרשע
 בשריון וכובע כביכול הקדוש ברוך הוא כן
 שנאמר (ישעיה נט) וילבש צדקה כשרין
 הביא נפט כביכול הקדוש ברוך הוא כן
 שנאמר (תהלים יח) עביו עברו ברד וגחלי
 אש, הביא אבני בליסטרוס כביכול הקדוש
 ברוך הוא כן שנאמר (שמות ט) והי נתן
 קולות וברד, חרבות ורמחים כביכול
 הקדוש ברוך הוא כן שנאמר (תהלים יח)
 וברקים רב, הביא חצים כביכול הקדוש
 ברוך הוא כן שנאמר (שם - תהלים י"ח -)

וישלח חצים, א"ר לוי וישלח חצים ויפיצם, שהיו החצים מפזרים אותם, וברקים רב ויהמם, מלמד שהיו מערבבין אותם עירבבן הממן נטל סגניות שלהם ולא היו יודעים מה הם עושים, יצא פרעה קטפרקטוס כביכול הקדוש ברוך הוא כן שנאמר (ישעיה מב) ה' כגבור יצא, הרעים קולו כביכול הקדוש ברוך הוא כן שנאמר (שמואל ב כב) ירעם מן שמים ה', לבלב בקולו כביכול (שם - שמואל ב' כ"ב -) ועליון יתן קולו, יצא פרעה בזעם כביכול (חבקוק ג) **בזעם תצעד ארץ**, בקשת כביכול (שם - חבקוק ג' -) עריה תעור קשתך, בצנה ומגן כביכול חחזק - החזק - מגן וצנה, בברק חנית כביכול לנוגה ברק חניתך, רבי ברכיה בשם ר' שמואל בר נחמן כיון שכלה פרעה כל כלי זיין שלו התחיל הקדוש ברוך הוא מתגאה עליו, אמר לו רשע יש לך רוח יש לך כרוב יש לך כנפים, מהיכן הטיסן הקדוש ברוך הוא, אמר רבי יודן מבין גלגלי המרכבה שמטן הקדוש ברוך הוא והטיסן על הים, אמר רבי חנינא בר פפא בשר ודם שהוא רוכב

על טוענו על דבר שיש בו ממש אבל הקדוש ברוך הוא אינו כן טוען את רכובו ורוכב על דבר שאין בו ממש הה"ד (תהלים יח) וירכב על כרוב ויעוף וידא על כנפי רוח, כתוב אחד אומר וידא וכתוב אחר אומר (שמואל ב כב) וירא על כנפי רוח, באיזה צד יתקיימו ב' כתובים, א"ר אחא מכאן שהיה לו להקדוש ברוך הוא עולמות ויצא להראות בהן.

- ו -

בפסיקתא רבתי (איש שלום) הוספה א פרשה ב ד"ה ויהי בחצי הלילה, וזה לשונו:

ויהי בחצי הלילה [וה' הכה וגו'] ובמקום אחר כתב כחצות הלילה [אני יוצא בתוך מצרים] וגו' (שמות י"א ד') וכי יש יציאה לפני הקדוש ברוך הוא [והא] כתיב **בזעם תצעד ארץ** (חבקוק ג' י"ב) ומה שכתב אני יוצא א"ר כביכול כאדם שפורע שטרו ויוצא לחירות, אמר הקדוש ברוך הוא הואיל ופרעתי את השטר שהייתי חייב לאברהם זקנים שאמרתי וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי (בראשית ט"ו י"ד)

הריני יוצא בראש גלוי שנאמר ויאמר משה
כה אמר ה' כחצות הלילה אני יוצא וגו',
א"ר יודן בשם ר' יעקב בר אבינא דרש ר'
אבוהו בכנסת של כפר של טבריא ואמר
אעלה אתכם מעני מצרים (שמות ג' י"ז)
דבר קשה, לפיכך אמר הקדוש ברוך הוא
הואיל ואני ובניי שותפין בצרה בדין הוא
שאפרע משונאיהם.

- 2 -

במדרש תנחומא (ורשא) פרשת בשלח
סימן טו, וזה לשונו:

ימינך ה' ימינך ה' פשוטה לקבל שבים
שנתת ארכה לדור המבול לעשות תשובה
שנאמר לא ידון רוחי באדם לעולם
(בראשית ו') ולא גמרת עליהם כלייה עד
שהשלימו רשעתן לפניך, וכן אנשי המגדל
נתת להם ארכה לעשות תשובה ולא גמרת
עליהן כלייה עד שהשלימו רשעתן לפניך
שנאמר (שם - בראשית - יא) ועתה לא
יבצר מהם ואין ועתה אלא תשובה שנאמר
(דברים י) ועתה ישראל מה ה' אלהיך
שואל וגו', ועתה ישראל שמע אל החקים

(שם - דברים - ד), ועתה שמע (ישעיה מד)
וכן אנשי סדום נתת להם ארכה ויאמר ה'
זעקת סדום ועמורה כי רבה וחטאתם כי
כבדה מאד (בראשית יח) ארדה נא ואראה
הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה וגו', ולא
גמרת עליהן כלייה עד שהשלימו רשעתן
לפניך, וה' המטיר על סדום (שם - בראשית
- יט) עשו תשובה מטר ואם לאו גפרית
ואש, וכן במצרים לקו במכות אולי יעשו
תשובה כיון שלא עשו תשובה לא נשאר
בהם עד אחד. ימינך ה' נאדרי בכח, ימינך
למה שני פעמים אלא כשישראל עושין
רצונו של מקום עושין שמאל ימין, וכשאינן
עושין רצונו כביכול עושין ימין שמאל
שנאמר (איכה ב) השיב אחור ימינו, ימין
ה' רוממה ימין ה' עושה חיל (תהלים קיח),
כשהן עושין רצונו של מקום הנה לא ינום
ולא יישן שומר ישראל (שם - תהלים -
קכא), לא עשו רצונו העירה אל תזנח לנצח
ויקץ כישן ה' כגבור מתרונן מיין (שם -
תהלים - עח), וכשהן עושין רצונו חמה אין
לי (ישעיה כז) אין עושין רצונו וחרה אף ה'
(דברים ז) כשהן עושין רצונו ה' ילחם לכם,

אין עושין רצונו ויהפך להם לאויב (ישעיה סג) ולא עוד אלא הופך רחמנותו לאכזריות היה ה' כאויב בלע ישראל (איכה ב) תרעץ אויב לעתיד לבא וכן הוא אומר **בזעם תצעד ארץ** (חבקוק ג), תרעץ אויב, זה אדום שנאמר (יחזקאל לו) יען אמר האויב עליכם האת.

- ח -

בילקוט שמעוני תורה פרשת בשלח רמז רמו, וזה לשונו :

תהומות יכסימו וכי תהומות יש שם והלא עשונית היא אלא מלמד שעלו תהום העליון ותהום התחתון והיו המים נלחמים בהם בכל מיני פורעניות לכך נאמר תהומות יכסימו, דבר אחר שעלה תהום התחתון על תהום העליון וחפה עליהם את הרקיע והקדיר עליהם את הכוכבים וכל מאורי אור בשמים מפני מה ונתתי חשך על ארצך נאם ה'. וכן הוא אומר כי כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו אורם מפני מה חשך השמש בצאתו וירח לא יגיה אורו, וכן הוא אומר ובתחפנחם חשך היום

בשברי שם את מטות מצרים ונשבת בה
גאון עוזה מפני מה כי היא ענן יכסנה
ובנותיה בשבי תלכנה. וכן הוא אומר
ופקדתי על תבל רעה ועל רשעים עונם.
יונה ירד לתהום אחד שנאמר תהום
יסובבני והם ירדו לשני תהומות שנאמר
תהומות יכסימו, יונה ירד למצולה אחת
שנאמר ותשליכני מצולה והן ירדו לשני
מצולות שנאמר ירדו במצולות ואין מצולה
אלא מים עזים שנאמר ותשליכני מצולה
וכתיב ואת רודפיהם השלכת במצולות
כמו אבן במים עזים, וכי מצולות יש שם
והלא עשונית היא אלא מלמד שנפרץ הים
הגדול לתוכו והיו המים נלחמים בהם בכל
מיני פורעניות לכך נאמר ירדו במצולות,
במדה שמדדו מדד להם הם אמרו וראיתן
על האבנים ואף אתה עשית להן מים
כאבנים והיו מים מכין על מקום האבנים
לכך נאמר כמו אבן, דבר אחר כמו אבן
היא היתה מיתה בינונית הרשעים שבהן
היו מטורפין כקש הבינונים כאבן, הפקחין
שבהן צללו כעופרת במים אדירים. דבר
אחר כמו אבן על שהקשו לבן כמו אבן.

אבל אתה חסדך וטובך ורחמיך הרבים
וימינך שהיא פשוטה לכל באי עולם
שנאמר ימינך ה' ימינך ה' שני פעמים כי
ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם בי
נשבעתי יצא מפי צדקה, נאדרי בכח נאה
אתה ואדיר בכח שנתת ארוכה לדורו של
מבול לעשות תשובה ולא עשו שנאמר
ויאמר ה' לא ידון רוחי באדם וגו' ולא
גמרת עליהם כליה עד שהשלימו רשעים
לפניך, וכן אתה מוצא באנשי מגדל שנתת
להם ארוכה שנאמר ויאמר ה' הן עם אחד
וגו' ואין עתה אלא תשובה שנאמר ועתה
ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך לא
גמרת עליהם כליה עד שהשלימו רשעים
לפניך, וכן אתה מוצא באנשי סדום שנתת
להם ארוכה לעשות תשובה ולא עשו
שנאמר ויאמר ה' זעקת סדום וגו' ארדה
נא ואראה מה נאמר שם וה' המטיר על
סדום וגו' אם יעשו תשובה הרי מטר ואם
לאו הרי גפרית ואש ולא גמרת עליהם
וכו', ימינך ה' כשישראל עושין רצונו של
מקום הן עושין שמאל ימין שנאמר ימינך
ה' שני פעמים וכשאין עושין רצונו של

מקום עושין ימין שמאל שנאמר השיב אחור ימינו, כשישראל עושין רצונו של מקום אין שינה לפניו שנאמר הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל וכשאין עושין רצונו של מקום כביכול שינה לפניו שנאמר ויקץ כישן ה', כשישראל עושין רצונו של מקום אין חמה לפניו שנאמר חמה אין לי וכשאין עושין רצונו של מקום כביכול חמה לפניו שנאמר וחרה אף ה', כשישראל עושין רצונו של מקום הוא נלחם להם שנאמר ה' ילחם לכם וכשאין עושין רצונו של מקום הוא נלחם בם שנאמר ויהפך להם לאויב והוא נלחם בם ולא עוד אלא שהן עושין רחמן אכזרי שנאמר היה ה' כאויב, תרעץ אויב רעצת אויב אינו אומר כאן אלא תרעץ אויב לעתיד לבא שנאמר **בזעם תצעד ארץ וגו'**, תרעץ אויב זה פרעה שנאמר אמר אויב, דבר אחר זה עשו שנאמר יען אמר האויב, רבי חנינא בר פפא רמי כתיב שדי לא מצאנוהו שגיא כח וכתיב ימינך ה' נאדרי בכח, לא קשיא כאן בשעת הדין באן בשעת מלחמה:

- ט -

בילקוט שמעוני תורה פרשת וזאת-
הברכה רמז תתקנא, וזה לשונו :

אף חובב עמים, מלמד שחבב המקום את
ישראל מה שלא חבב כל אומה ולשון, כל
קדושיו בידך אלו פרנסי ישראל שעומדין על
ישראל ונותנין נפשו עליהם, במשה מהו אומר
ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא,
בדוד הוא אומר הנה אנכי חטאתי וגוי' ואלה
הצאן מה עשו תהי נא ידך בי, דבר אחר אף
חובב עמים מלמד שלא חלק הקדוש ברוך הוא
חיבה לאומות כדרך שחלק לישראל וכו' כל
קדושיו בידך, אלו גדולי ישראל שמתמשכנין
על ישראל, וכן הוא אומר ביחזקאל ואתה שכב
על צדך השמאלי (ונשאת) [ושמת] את עון [בית]
ישראל, ואומר ואני נתתי לך את שני עונם וכו'
וכלית את אלה ושכבת על צדך הימני, והם תכו
לרגלך אף על פי שהן מכעיסין, ישא מדברותיך
מקבלין עליהן עול תורתך, וכן הוא אומר כל
אשר דבר ה' נעשה ונשמע, דבר אחר אף חובב
עמים מלמד שחבב הקדוש ברוך הוא את
ישראל מה שלא חבב כל אומה ולשון ומלכות,
כל קדושיו בידך אלו נפשותיהן של צדיקים
שנתונות עמו באוצר שנאמר והיתה נפש אדוני
צרורה וגוי', והם תכו לרגליך אף על פי שהן

נרתעין לאחוריו שנים עשר מיל וחוזרין שנים עשר מיל, ישא מדברותיך כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע, אף חובב עמים אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא רבש"ע שני עולין אתה מטיל עלינו תורה ושעבוד מלכיות, א"ל הקדוש ברוך הוא העוסק בתורה כל קדושו בידך, והם תכו לרגליך אלו תלמידי חכמים שמכתתין רגליהם מעיר לעיר ללמוד תורה ופורקין מעליהן עול מלכות, דבר אחר והם תכו לרגליך אף על פי שהן לוקין בהליכתן אין זזין ממך אלא ישא מדברותיך, רב חנן בר רב חסדא שדא כרגא אדרבנן, א"ל רב נחמן בר יצחק עברת לך אדאורייתא ואדנביאי ואדכתובים, אדאורייתא דכתיב אף חובב עמים כל קדושו בידך אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא רבש"ע אפילו בשעה שאתה מחבב את העמים יהו כל קדושו בידך, והם תכו לרגליך תני רב יוסף אלו ת"ח שמכתתין את רגליהם מעיר לעיר וממדינה למדינה ללמוד תורה, ישא מדברותיך לישא ליתן בדבריו של מקום, אדנביאי דכתיב גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים, אמר עולא פסוק זה בלשון ארמי נאמר אם כולם יתנו בגוים עתה אקבצם ואם מעט מהן ויחלו ממשא מלך שרים, אדכתובים לכל יודעי דת אלהי וגוי מנדה בלו והלך לא שליט למרמא עליהם, מנדה זו מנת

המלך, בלו זו כסף גולגליות, והלך זו ארנונא, אף חובב עמים מפני מה הוא מחבבן באף, מפני שעתיד לכלותן באף שנאמר **בזעם תצעד ארץ** באף תדוש גוים, אבל ישראל אף על פי שיסורין באין עליהם קדושיהם שנאמר כל קדושיהם בידך, דבר אחר אמר הקדוש ברוך הוא לישראל חרון שאתם עושים לפני הוא מחבב את האומות העולם לפני, דבר אחר אף על פי שהקדוש ברוך הוא מגדל את עובדי אלילים בעולם הזה אבל מאבדן הוא לעולם הבא, משל למלך שהיה מהלך בדרך ובנו ועבדו מהלכין עמו והיה מכבד את העבד ומניח את בנו, כיון שהגיע לנהר ראה אותו שהוא עז הניח המלך את העבד והרכיב את בנו והעבירו את הנהר, שנאמר אף חובב עמים בעולם הזה, אבל לעולם הבא כל קדושיהם בידך:

פרק ב'

א

**ראשי הגולה שהשפעתם מגיעים לכל
העולם נתפסים על כל העולם מפני גודל
כח השפעתם במחאה**

"אמר רב פפא והני דבי ריש גלותא נתפסים על כולי עלמא. א"ר חנינא מאי דכתיב "הי

במשפט יבא עם זקני עמו ושריו" אם שרים
חטאו זקנים מה חטאו, אלא אימא על זקנים
[פיי סנהדרין] שלא מיחו בשרים". (שבת נד:)

ב

מי שבידו לשפוט ואינו שופט נענש

רב יהודה הוה יתיב קמיה דשמואל אתאי
ההיא איתתא קא צווחה קמיה ולא הוה משגח
בה א"ל לא סבר ליה מר אוטם אזנו מזעקת דל
גם הוא יקרא ולא יענה א"ל שיננא רישך
בקרירי רישא דרישיך בחמימי הא יתיב מר
עוקבא אב ב"ד דכתיב בית דוד כה אמר ה' דינו
לבקר משפט והצילו גזול מיד עושק פן תצא
כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רוע
מעלליהם וגו'. (שבת נה.)

רישך בקרירי: אני שאני רבך איני נכוה אבל מר עוקבא
שהוא ראש לי ולך ואב ב"ד יכווה בחמין.
כתיב בית דוד וכו'. לא ענש אלא מי שבידו לשפוט.

ג

מסירות נפש למנוע להחטיא את ישראל גורם שיעשו ניסים על ידו

אמר ליה רב פפא לאביי מאי שנא ראשונים
דאתרחיש להו ניסא. ומאי שנא אנן דלא

מתרחיש לן ניסא אי משום תנויי בשני דרב
יהודה כולי תנויי בנויקין הוה. ואנן קא מתנינן
שיתא סדרי וכי הוה מטי רב יהודה בעוקצין
האשה שכוּבשת ירק בקדרה ואמרי לה זיתים
שכבשן בטרפיהן טהורים אמר הויות דרב
ושמואל קא חזינא הכא. ואנן קא מתנינן
בעוקצין תליסר מתיבתא, ואילו רב יהודה כי
הוה שליף חד מסאניה אתא מטרא. ואנן קא
מצערינן נפשין ומצוח קא צוחינן ולית דמשגח
בן, אמר ליה קמאי הוו קא מסרי נפשיהו
אקדושת השם. אנן לא מסרינן נפשין אקדושת
השם. כי הא דרב אדא בר אהבה חזייה לההיא
כותית דהות לבישא כרבלתא בשוקא. סבר
דבת ישראל היא, קם קרעיה מינה. אגלאי
מילתא דכותית היא. שיימוה בארבע מאה זוזי.
אמר לה מה שמך אמרה ליה מתון. אמר לה
מתון מתון ארבע מאה זוזי שויא. (ברכות כ.).

ד

רב ומורה החביב על עדתו
- אינו סימן יפה

צורבא מרבנן דמרחמין לה בני מתא לאו
משום דמעלו טפי אלא משום דלא מוכח להו
במלי דשמיא. (כתובות קה:)

ה

**צדיק גמור שאינו מוחה, הוי צדיק שאינו
גמור ונענש בעון זה**

בגמ' ע"ז (דף ד' ע"א) אמר ר' אבא בר כהנא
מאי דכתיב חלילה לך מעשות כדבר הזה
להמית צדיק עם רשע, ולא, והכתיב והכרתי
ממך צדיק ורשע. בצדיק שאינו גמור אבל צדיק
גמור לא, והכתיב וממקדשי תחלו, ותני ר' יוסף
אל תקרי ממקדשי אלא ממקודשי אלו בני
אדם שקיימו את התורה מאלף ועד תיו, התם
נמי כיון שהיה בידם למחות ולא מיחו הוי להו
כצדיקים שאינם גמורים, עכ"ל.

ו

מתים בקצירת ימים חס ושלום

תלמידי חכמים מתים בקצירת ימים על
שאינם נוקמים ונוטרים כנחש על דברי תורה
ויראת שמים. (אבות דרבי נתן פרק כט)

ז

**אסור לו לדיין רב מורה ומנהיג
לירא מפני איש באמירת תוכחה**

בספרי פרשת דברים "לא תגורו מפני איש"
וז"ל: לא תגורו מפני איש שמא תאמר מתירא
אני מאיש פלוני שמא יהרגני, שמא יהרוג את
בני ביתי, שמא ידליק את גדשי, או שמא יקצוץ
את נטיעותי, ת"ל לא תגורו מפני איש עכ"ל,
(הובא במגדול עוז).

ח

**הקב"ה העמיד את שם ועבר
שיהיו מוחין ומתרין בדורם**

ברבה פרשת וירא (סי' נב) על הפסוק "ויהי
כאשר התעו אותי אלקים מבית אבי" וז"ל:

א"ר חנני הלואי נדרוש הדין קריא בתלת
אפין וניפוק ידוי, בשעה שבקשו או"ה לזדווג לי
עד שאני בבית אבי נתקיים עלי הקב"ה, ובשעה
שבקשו אוה"ע להתעות אותי נגלה עלי הקב"ה
ואמר לי לך ובשעה שבקשו אוה"ע לתעות
מדרכי של הקב"ה העמיד לה שני גדולים
משל בית אבא שם ועבר והיו מתרין בהן,
עכ"ל.

ובילקוט עה"פ הנ"ל (סי' צ"א) כתב וז"ל:

**ובשעה שבקשו אוה"ע להתעות אותי מדרכיו
של הקב"ה העמיד להן הקב"ה שני גדולי'
משל בית אבא כגון שם ועבר והי' מתרין בהם,
עכ"ל.**

ט

**מי שהיה בידו למחות ולא מיחה הגם
שלמד ולימד ושמר ועשה הרי זה בכלל
ארור ונקרא רשע**

למד אדם ולימד, ושמר ועשה, והיה סיפק
בידו למחות ולא מיחה הרי זה בכלל ארור אשר
לא יקים וגוי' - לא למד אדם ולא עשה ולא שמר
ולא למד לאחרים ולא היה סיפק בידו למחות
ומיחה הרי זה בכלל ברוך. (ויקרא רבה כה)

י

חובה על רבני הדור לעמוד נגד פרצת הדור

במדרש רבה רות ויהי בימי שפוט השופטים
וז"ל: (יחזקאל י"ג) כשועלים בחרבות נביאיך
ישראל היו מה השועל הזה מצפה בחרבות
לכשיראה בני אדם לאיזה צד יהי בורח כך
כשועלים בחרבות נביאיך לא עליתם בפרצות
כמשה, למי הי' דומה משה רבינו לרועה נאמן

שנפלה גדר סמוך לחשכה עמד וגדרה משלש
רוחותיי נשתייר פרצה ולא הי' לו שעה לגדרה
ועמד הוא בתוך הפרצה, בא ארי ועמד כנגדו,
בא זאב ועמד כנגדו, אבל אתם לא עמדתם
בתוך הפרצה כמשה, **שאלו עליכם בפרצות
כמשה הייתם יכולין לעמוד במלחמה ביום אף
ד', עכ"ל.** (ועיין בילקוט יחזקאל ק' י"ג)

יא

הפירצה באה מהגדולים

בבראשית רבה פרשה כ"ו וז"ל: בני אלקים
רשב"י קרא להון בני דייניא, תני רשב"י כל
פרצה שאינה מן הגדולים אינה פרצה, כומריא
גונבין אלהיא מאן מומי ביה או מאן מקרב
עכ"ל.

[פ"י המתנות כהונה משל בהכומרים שהם
כהני עבודת כוכבים גונבים עבודת כוכבים
ומראים שאין בה ממש. מי ישבע שוב בה או מי
יקריב אליה קרבן עכ"ל].

יב

אברהם אבינו אינו מניח להקב"ה וממשיך להוכיח בני דורו

בשוחר טוב (ק' קי"ח) על פסוק "מן המצר קראתי" וז"ל: חמשה צדיקים עמדו בעולם נח ועבר ושם ואשור ואברהם, נח לא הקפיד לעבוד אלא עמד ונטע לו כרם, שם ועבר הטמינו את עצמן, אשור אמר היאך אני דר בין שני רשעים הללו הלך לו שנאמר מן הארץ ההיא יצא אשור, אברהם צדקתו עומדת לעד אינו מניח להקב"ה ואף הקב"ה לא הניחו שנאמר אני ד' אשר הוצאתיך, עכ"ל.

יג

הקב"ה מעמיד נביאים בגלות שיוכיחו את העם ויחזירם למוטב

בתורת כהנים פ' בחוקתי והבאתי אותם בארץ אויביהם וז"ל: זו מדה טובה לישראל שלא יהיו ישראל אומרים הואיל וגלינו בין אוה"ע נעשה כמעשיהם, אני איני מניחם, אלא אני מעמיד נביאי עליהם ומחזירין אותם למוטב תחת כנפי ומנין שנאמר והעולה על רוחכם הי' לא תהי' אשר אתם אומרים נהי' כגוים וכמשפחות האדמה, אלא חי אני נאום

ד' אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחימה שפוכה אמלוך עליכם על כרחכם שלא בטובתכם ממליך אני מלכותי עליכם, עכ"ל.

יד

הצדיק צריך למחות ולהתבזות ולסבול הכאות מישראל - על כבודו ית"ש

אמר לה הקדוש ברוך הוא (למידת הדין) הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים (ולפיכך הצדיקים נצולין). אמרה לו היה בידם למחות ולא מיחו. אמר לה גלוי וידוע לפני שאם מיחו בהם לא היו מקבלין מהם. אמרה לו אם גלוי וידוע לפניך לפניהם מי גלוי ולפיכך היה להם למחות ולהתבזות על קדושת שמך ולסבול הכאות מישראל. (מדרש תנחומא תזריע ט).

טו

אין להחניף לשום איש בתוכחה

בתנחומא פ' שופטים וז"ל: מעשה באחד שהי' לו דין עם מלך ממלכי בית חשמונאי ועמד לפני ר' שמעון בן שטח א"ל דין יש לי אצל המלך, אמר ר' שמעון בן שטח להם לאותן דיינים שדנין עמו אם משגר אני בשביל המלך

אתם מוכיחים אותו, אומרים לו הן, שגר בשבילו, בא ונתנו את כסאו וישב בצד שמעון, א"ל שמעון בן שטח עמוד על רגליך ותן את הדין, א"ל וכי דנין את המלך, פנה לימינו כבשו הדיינין את פניהם בקרקע, לשמאלו כבשו פניהם בקרקע, בא המלאך וחבטן בקרקע עד שיצאה נשמתן, מיד נזדעזע המלך, מיד אמר ליי שמעון בן שטח עמוד על רגליך ותן את הדין שלא לפני אתה עומד אלא לפני מי שאמר והיי העולם, שנאמר [דבריי י"ט] ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני ד', מיד עמד על רגליו ונתן את הדין לכך צריך שיהיו הדיינין נוהגין אימה בעצמן והבעלי דינין נוהגין אימה בעצמן כביכול להקב"ה הם דנין שכך אמר יהושפט לדיינין כי לא לאדם תשפוטו כי אם לד' [ד"ה ב' טי'], עכ"ל.

(ומעשה זה הובא ג"כ במס' סנהדרין דף י"ט ע"א קצת בלשון אחר).

טז

בראשי העם תלוי העון

קח את כל ראשי העם והוקע אותם, בראשי העם תלה על שלא מיחו בבני אדם. (תנחומא בלק יט).

יז

**עוונות ישראל וחטאתם תלויים בראשי
דייניהם**

בילקוט (יחזקאל סי' שמ"א) וז"ל: בן אדם צפה נתתיך באמרי לרשע הה"ד ואשימם בראשיכם, אם שמרתם את התורה הרי ראשיכם שמורים, ואם לאו אינם שמורים, מלמד שאשמייהם של ישראל תלויים בראשי דייניהם, עכ"ל.

בילקוט דברים (סי' תת"ב) ואשימם בראשיכם וז"ל: דבר אחר אם שמרתם את דבריכם הרי ראשיכם שמורים ואם לאו אינם שמורים מלמד שאשמייהם של ישראל תלויים בראשי דייניהם וכן הוא אומר בן אדם צופה נתתיך לבית ישראל באמרי לרשע וגו' ואתה כי הזהרת רשע ולא שב מרשעו ומדרכו וגומר, עכ"ל.

יח

**כשאין הגדולים עושים מה שמוטל
עליהם אשמת ישראל תלויה בראשם**

כשישראל נשמעין לגדוליהן ואין הגדולים עושים צרכיהן, אשמה תלוי' בראשיהן של גדולי', ואם לאו, תלוי בראשי עצמן. וכשאין

הגדולים עושין צרכיהן, מה כתיב ד' במשפט
יבוא עם זקני עמו ושריו וגו', עכ"ל.

יט

צדיקים ומנהיגים שבדור צריכין למחות ולהתבזות ולסבול הכאות מישראל

בתנחומא פ' תזריע כתב וז"ל: אמר לו
הקב"ה לגבריא'ל לך ורשום על מצחן של
צדיקים תיו של דיו כדי שלא ישלטו בהם
מלאכי חבלה וימותו מיד ועל מצחם של רשעים
תיו של דם כדי שישלטו בהם מלאכי חבלה,
נכנסו קטיגוריי לפני הקב"ה, אמרה לפניו
רבש"ע מה נשתנו אלו מאלו א"ל הקב"ה הללו
צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים אמרה
לו ה' בידם למחות ולא מיחו אמר לה גלוי
וידוע לפני שאם מיחו בהם לא היו מקבלין
מהם, אמרה לפניו רבש"ע אם לפניך גלוי
וידוע, לפניהם מי גלוי, לפיכך ה' להם למחות
ולהתבזות עבור קדושת שמך ולקבל על עצמם
ולסבול הכאות מישראל כמו שהיו הנביאים
סובלין מישראל שהרי ירמי' סבל כמה צרות
מישראל וישעי' כמו כן דכתיב (ישעיה נ') "גוי
נתתי למכים ולחיי למורטים" ושאר הנביאים,
מיד חזר הקב"ה ואמר למלאכי חבלה זקן
ובחור ונשים וטף תהרגו למשחית, עכ"ל.

כ

**רב המחניף ואינו מוכיח ראוי שכל
הקללות שבתורה יבואו עליו**

רב המחניף למי שמלא עוונות בשביל בצע
כסף שבידו ואומר לו "צדיק אתה" ראוי
שיבואו עליו כל הקללות שבתורה, אבל מי
שמוכיח חבירו שיחזור בו, נוטל ברכות אותו
המתוכח, אם קבל עליו וחוזר בו גם הוא מקבל
ברכות. (ילקוט דברים תשצג)

כא

אסור לרב לעצור ולהמנע מלומר דבריו

לא תגורו מפני איש אל תכנס דבריך מפני
איש,

שלא תירא מפני פלוני שלא יהרג את בנך,

ושלא ידליק את גדישתך,

ושלא יקוץ נטיעותיך,

כי המשפט לאלקים. (ילקוט).

כב

הצדיקים צריכים למסור נפשם על קדושת השם שלא יחטא הדור

רבי איבו אמר, אמר הקב"ה הא חרב בהמ"ק אל תגעו בצדיקים, ורבנין אמרין, אמר הקב"ה והא אין בידיהם כדי שטר, באותה שעה קפצה קטיגוריא לפני הקב"ה, רבש"ע מפני מה אתה חס עליהם,

איזה מהם נפצע מוחו עליך,

איזה מהם נתן נפשו על קדושת שמך,

באותה שעה אמר הקב"ה יפה למדת קטגוריא ה"ד וממקדשי תחלו, (ועיין מ"ר איכה ע"פ ולא זכר הדום רגלו). (ילקוט יחזקאל ט').

כג

נח היה מוחה בדור המבול לכך נקרא איש צדיק

בבראשית רבה (פרשה ל' פסוק ז) וז"ל:

איש כל מקום שנאמר איש צדיק מומחה, שכל ק"כ שנה הי' נוטע ארזי' וקצצן אמרו למה כדון, אמר להון כן אמר מארי דעלמא דהוא

מייתא מבולא על עלמא א"ל אין איתא מבולא,
לא אתא אלא על ביתי דההוא גברא, הה"ד
לפיד בוז לעשתות שאנן נכון למועדי רגל, אמר
ר' אבא בר כהנא כרוז אחד עמד לי בדור המבול
זה נח תמן אמרין כרוז ליה לפיד ליה בוז,
שהיו מבזין עליו, והיו קוראין ליה ביזיא סבא,
עכ"ל, הרי שרבותינו אמרו שהי' מוחים
בדורם.

כד

וכן מובא במדרש רבה (איכה פרשה ב', פ"ג)
וז"ל:

והכו אל תחוס עינכם ואל תחמולו בחור
ובתולה טף ונשים תהרגו למשחית ועל כל איש
אשר עליו התו אל תגשו וממקדשי תחלו,
והאיך זה. אלא באותה שעה קפצה קטיגוריא
לפני כסא הכבוד אמרה לפניו רבון העולם,

איזה מהן נהרג על שמך,

איזה מהן נפצע מוחו על שמך,

איזה מהן נתן נפשו על שמך,

עכ"ל.

כה

**כשמנהיגי הדור וראשיה רואין דבר
עבירה והופכין פניהם ממנו, גם הקב"ה
עושה להם כן**

ברבה איכה בפסוק "ויצא מבת ציון כל הדרה
היו שריי כאילים" וז"ל:

רבי סימון בשם ר' שמעון בר אבא ורשב"ל
בשם ר' יהושע, מה אילים הללו בשעת שרב
הופכין פניהם אלו תחת אלו כך היו גדולי
ישראל רואין דבר עבירה והופכים פניהם
ממנו, אמר להם הקב"ה תבא שעה ואני עושה
לכם כן, עכ"ל.

כו

**המנהיגים צריכים להוכיח גם כשמבזים
אותם ומלעיגים עליהם**

ותוכחתי לא אביתם. זה ירמיה שכל תוכחה
ותוכחה שהיה מוכיח את ישראל היו מבזין
אותו ומלעיגים עליו. אמר להם ירמיי חייכם
[עתיד] יום לבא, כשם שהייתם מלעיגין עלי
ומשחקים בי, לשחוק ולהלעיג עליכם, מנין
ממה שכתוב אחריו [כו'] גם אני באידכם
אשחק וגו'. (מדרש משלי פ"א פל"ב).

דברי התעוררות לענין מצות מחאה שאי אפשר לשום אדם לומר יצאתי ידי חובתי במחאה

יאמר נא ישראל מי האיש אשר יאמר זכיתי
 לבי טהרתי שהרימותי ידי אל ד' אם ראיתי
 מרעי כאח לי או משכני אשר יושב ממולי דבר
 פשע או פעולת רשע לא שמתי ידי למו פי אלא
 בהגיגי תבער אש ודברתי בלשוני והוכחתי
 בשבט פי, פעם רכות ופעם קשות, ופקדתי עליו
 חטאתו, ואם הם לבבו עלי ואמר מי שמך לאיש
 מוכיח מי נתנך להיות שופט עלי ולשמור עקבי
 ולהשמיע מוסרך לאזני, הכי לאב בית דין או
 לדיין או למגיד אשר שמת עיניך לנגדי לשמור
 צעדי, דע לך כי נואלת מאוד ואל תוסף שנית
 לכסלתך אל תפגע בי פן בפיפיות לשוני אצא
 לקראתך ונחמת באחריתך, ומכל אלה הדברים
 קשים כגידיים לא נתתי מתג ורסן לפי לעצור
 בעדי רק דברתי והגדתי לרעי ושכני דע לך גם
 אם רע בעיניך אשר שמתי עיני ולבי עליך לא
 אכלה שפתי מלדבר להתווכח על המעשים אשר
 לא יעשו בישראל **כי כן צויתי מפי ד' הוכח**
תוכיח את עמיתך גם מאה פעמים רק אם
 אשא על שכמי אלה המכות אשר מבית אוהבי
 כפי חק ומשפט אז אהי כאיש אשר אין בפיו
 תוכחות:

מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לאמור
מלאתי ידי לד' לקיים מצות מחאה.

ואוי מיום הדין ואוי מיום התוכחה בבוא עת
מועד לכל חי וכי יפקוד ד' על מעשי אנוש ועל
פעולת אדם שיחופש וימצא כתוב:

צדיק זה חלל שבת,

חסיד זה עבר על נדה,

ירא אלקים זה עבר על נבלה
וטריפה ושעטנז,

קדוש זה עבר על איסור אשת
איש,

וישתוממו כל אנשי אמונה וישאלו הלא צור
תמים פעלו הכי נתחלף בין אוהב לאויב (הנה
נשפט אתך על אומרך לא חטאתי) ויענהו ד'
בסערה הלא הי' בכחך למחות באיש פלוני
אלמוני רשע מדוע לא זכרת אותנו ולא פקדת
עליו אשמו הרחק משכן רע אמרו בהתחברך
עם רשע פרץ ד' את מעשיך צדיק ד' בכל דרכיו
וחסיד בכל מעשיו, ואנן מה נאמר וסלחת
לעונינו ולחטאתינו, וטהר לבינו לעבדך לזכות
רבים אמן. (שער חיים).

תא א חזי, זכאין דזכאן לאתקשרא בצורא דחיי, א בוא וראה, צדיקים הזוכים להתקשר בצרור החיים, הם זוכים לראות בכבוד המלך העליון הקדוש, כמו שאתה אומר לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו. והם המדור שלהם הוא

שלד

חקת ליום שני

זוהר

תרגום הזוהר

יותר עליון מכל המלאכים הקדושים וכל מדריגותיהם, כי מקום עליון זה אין העליונים והתחתונים זוכים לראותו. זהו שכתוב עין לא ראתה אלהים זולתך וגו'.

ב ואלו שאינם זוכים לעלות כל כך כמו אלו, מקום יש להם למטה כפי דרכיהם, ואלו אינם זוכים למקום ההוא ולראות כמו שרואים אלו שלמעלה, ואלו עומדים במקום של עדן התחתון ולא יותר. ואם תאמר מהו עדן התחתון. אלא זה הוא עדן שנקרא חכמה התחתונה, והיא עומדת על הגן שבארץ וההשגחה של עדן הזה עליו, ואלו עומדים בזה הגן ונהנים מעדן הזה.

ג מה בין עדן התחתון לעדן העליון. כיתרון האור מן החושך. עדן התחתון נקרא עדנה, שהיא נקבה. עדן העליון נקרא עדן, שהוא זכר, עליו כתוב עין לא ראתה אלהים זולתך. זה העדן התחתון נקרא גן כלפי עדן שלמעלה, וזה הגן נקרא עדן כלפי הגן שלמטה. ואלו הנמצאים בגן שלמטה נהנים מאותו העדן שעליהם, בכל שבת ושבת ובכל חודש וחודש, זהו שכתוב והיה מדי חודש בחדשו ומדי שבת בשבתו וגו'. ד ועל אלו אמר שלמה, מן החיים אשר המה חיים עדנה, כי אלו הם במדרגה עליונה יותר מהם. מי הם אלו. היינו אלו שכבר מתו וקבלו עונשם שתי פעמים. ואלו נקראים כסף מזוקק, שנכנס לאור פעם ושנים ויצא ממנו הזוהמא, ונתברר ונעשה נקי. וטוב משניהם את אשר עדן לא היה, היינו הרוח ההוא העומד למעלה ומתעכב מלדת למטה, שזה עומד בקיומו ואין לו לקבל עונש, ויש לו מזון מהמזון ההוא העליון שלמעלה למעלה.

ה טוב מכולם, מי שלא נפרד מהקב"ה, ואינו בגלוי, וכל דבריו הם בצנעה. זה הוא זכאי חסיד ששמר מצוות התורה וקיים אותן ועסק בתורה יומם ולילה, זה נאחז ונהנה

אינון זכאן למחמי ביקרא עלאה דמלכא קדישא, כמה דאת אמר (תהלים כז ד) לחזות בנועם יי ולבקר בהיכלו. ואינון מדוריהון יתיר ועלאה מפל אינון מלאכין קדישין וכל דרגין דילהון, דהא ההוא אתרא (נ"א חדרה) עלאה לא זכאן עלאין ותתאין למחמי ליה, דהא הוא דכתיב (ישעיה סד ג) עין לא ראתה אלהים זולתך וגו'. ב ואינון דלא זכאן כל כף באינון דוכתי, אית לון לתתא כפום ארתיהו. ואלין לא זכאן לסלקא לההוא אתר ולמחמי כמה דתמאן אינון דלעילא, ואלין קימי בקיומא דעדן תתא ולא יתיר. ואי תימא מאן עדן תתא. אלא דא עדן דאקרי חכמה תתא, ודא קימא על גן דבארעא, ואשגחותא דהאי עדן עליה (ולא יתיר), ואלין קימי בהאי גן, ואתהנון מעדן דא. ג ומאי בין עדן תתא לעלאה. כיתרון האור מן החושך. עדן תתא אקרי עדנא, נוקבא. עדן עלאה אקרי עדן, דכר. עליה כתיב עין לא ראתה אלהים זולתך. האי עדן תתא אקרי גן לעדן דלעילא, והאי גן אקרי עדן לגן דלתתא. ואלין דמשפחתי בגן תתא אתהנון מהאי עדן דעליהו, בכל שבת ושבת ובכל ירחא וירחא, דהא הוא דכתיב (שם סו כג) והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו. ד ועל אלין אמר שלמה מן החיים אשר המה חיים עדנה (קהלת ד ב), דהא אלין בדרגא עלאה יתיר מניהו. מאן אינון. שפכר מתו וקבילו עונשא תרי זמני. ואלין אקרון כסף מזוקק, דעאל לנורא זמנין ותריין, ונפיק מניה זוהמא ואתברר ואתנקי. וטוב משניהם את אשר עדן לא היה. ההוא רוחא דקאים לעילא ואתעכב לנחתא לתתא, דהא קאים בקיומיה, ולית ליה לקבלא עונשא. ואית ליה מזונא מההוא מזונא עלאה דלעילא לעילא. ה טב מפלהו, מאן דלא אתפרש ולא אתגליא, וכל מלוי בסתימא אינון. דא הוא זכאה חסידא דנטר פקודי אורייתא וקיים לון, ואשתדל באורייתא יממא ולילי, דא אתאחיד אתהני בדרגא עלאה על כל שאר בני נשא, וכלהו אתאחדן (נ"א אתוקדן) מחפה דהאי:

במדריגה עליונה על כל שאר בני האדם, וכולם נשרפים מחופה של זה:

בעזחשי"ת

ספר

הערב רב בימות המשיח

חלק א'

בו יבואר:

א. המכשולות הגדולות שיעשו מנחיגי הערב רב לפני הגאולה, המנחיגים האלו ישלמו חמשה במינם (סימנם נג"ע ר"ע) ויבנו בתי כנסיות, רק כדי להתגבר בכך על העם. ב. הסימן של צדיק אמת? ג. ימות המשיח: הסימנים לדור עקבתא דמשיחא

קול קורא'ס ומאמרים בעניני חיזוק הדת שיצאו לאור עולם בבתי מדרשים ושיבות ובכתבי עת

יוצא לאור על ידי

הוצאת אמונה - ברוקלין יצ"ו

שנת תשס"ב לפ"ק

הוצאת:

"חברה מזכיי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס

כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI

MIFAL OILUMI L'HATZULAS HADAS

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross

The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם את כל ספרי הערב רב

בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים

ולכל אחד ואחד מישראל – להציל את עם ישראל מן הערב רב

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

*** * ***

לקבלת הספרים בחינם:

להתקשר להרב אברהם ווייס

בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין

רחוב נחל לכיש 24/3 • רמת בית שמש ארץ ישראל

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/3

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

011-972-548-436-784

הערב רב

- א -

כתוב בזוהר הקדוש ובאור החמה, כי לפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים ומנהיגי ישראל מהערב רב רח"ל.

ראה בספר דברי תורה פרשת בשלח בביאור הכתוב מלחמה לה' בעמלק מדר דר, דהנה איתא בזוהר הקדוש על פסוק זה (דף ס"ז) מלחמה לה' בעמלק מדר דר, אמר ר' יהודה בכל דרא ודרא בכל דרין דאתיין לעלמא לית לך דר דלית בהו מההוא זרעא בישא וקב"ה אגח בהו קרבא, רבי יצחק אמר ועלייהו כתיב יתמו חטאים מן הארץ, עיי"ש.

- ב -

ערב רב אינון מינים ואפיקורסים משומדים לעבירות שבכל התורה כולה

עוד איתא בזוה"ק (ח"ב דף קכ:): דערב רב אינון יין דנתנסך לעכו"ם, ומנהון משומדים מינים ואפיקורסים משומדים לעבירות שבכל התורה כולה.

הערב רב

ד

- ג -

הערב רב הם גויי הארץ נשמת החיצונים

ובספה"ק אור החמה (פ' נשא בשם הרמ"ק) כתב וז"ל, הערב רב הם גויי הארץ נשמת החיצונים. ושם (על זוה"ק משפטים דף ק"כ ע"ב) וז"ל מלחמה לה' בעמלק שהם ערבוניא בישא שכולם נתערבו אלו באלו וזרע עמלק נתערב בהם ויש רשעי ישראל שהם נחשבים מכולם שהם פריצי ישראל מהרסיד ומחריבד ממך יצאו וכו'.

- ד -

כתות הערב רב אשר בקרבנו הם יושבים, מינים מוסרים אפיקורסים

ובבני יששכר (מאמרי חודש אדר) כתב, כתות הערב רב אשר בקרבנו הם יושבים, מינים מוסרים אפיקורסים, הן המה משורש עמלק הדעת דסטרא אחרא ער"ב ר"ב גימטריא דע"ת כאשר תראה בדורות הללו אשר בעוה"ר נתרבה האפיקורסות, וגם אותן דקיימין כלי חמס על ישראל לפשוט את עורם מעליהם בעצות רעות בחוקים לא טובים וד"ל, ע"כ. ועיין בספה"ק תולדות יעקב יוסף פרשת נשא.

- ה -

ובזהר חי פרשת בראשית (דף קי"ג) כתב וז"ל, ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב, ע"כ.

ישראל בעצמן קדושים

ובספר דברי חיים בהשמטות לפרשת ויקהל כתב וז"ל, **דלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב**, כו', וז"ל הדברי חיים שם: **כי ישראל בעצמן קדושים** אך הערב רב כל חסדים דעבדי לגרמיייהו עבדו כנראה בעליל שהרבנים והחסידיים והבעלי בתים שבדור המה בעוה"ר רובן מערב רב ורוצים לשרור על הציבור וכל מעשיהם רק לגרמיייהו לקבל כבוד וממון ולכן אין להתחבר רק אם עובדים באמת שמוסרים נפשם לד' לא לקבל שום תועלת לעצמם, ע"כ עיי"ש עוד^א.

א) ועיין ברעיא מהימנא פרשת נשא וז"ל, א"ל רעיא מהימנא באומאה עלך בשמא דיקו"ק לא תאחר בכל יכולתך דהא אנא בצערא סגי, ויפן כה וכה וירא כי אין איש עוזר לי לאפקא לי מהאי צערא בהאי גבורה דאתמר עלי ויתן את רשעים קברו, ולא אשתמדוען בי ואני חשיב בעינייהו בין רב רשיעייא ככלב מת דסרח בינייהו דחכמת סופרים תסרח בינייהו בכל קרתא וקרתא ובכל אתר דישראל מפוזרין בין מלכוון ואתהדרו אינון ערב רב רעין על ישראל עאנא דקב"ה דאתמר בהו ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם ולית לון יכולת למעבד טיבו עם ת"ח, ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו, ומחרימין ערב רב בינייהו ולא יהבין לון באתרין סגיין אלא דבר קצוב דלא יהא תקומה לנפילו דלהון ואפי' חיי שעה, וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדוחקא ביגונא חשיבין ככלבים, בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי

הערב רב

ו

ונמצא מכל זה דברים נוראים, דרוב הרבנים ובעלי בתים הם של הערב רב, וצריכים ללחום נגדם במלחמה גדולה, ובעוה"ר לא די שאין נלחמים נגדם אלא הרבה אנשים יש להם קשר אתם ובונים להם בנינים ופלטרין גדולים, ונותנים להם ממון כסף רב, ויש להם שם כבוד ויקר וגדולה, והצדיקים האמיתיים המקושרים לה' יושבים בעניות ל"ע וא"א להם לפעול ולעשות לצרכי שמים כראוי, להרבות פעלים לתורה וליראת שמים.

**אם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד
יהודי שהוא תלמיד חכם, והרבה צריך בקשות
ורחמים בבכיה שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת
וצדיק**

ועל פי זה אפשר להבין מה שכתב בספר הקדוש היכל הברכה (בפרשת ואתחנן הנ"ל על פסוק הטיבו וגו') וזה לשונו: "ואני תמהתי על בעלי בתים הכשרים למה ישנו כל הלילה ויבלו ימיהם בהבל, למה לא יעמדו באשמורת לומר תהלים וחצות כפי כחם ואחר כך ילכו להתפלל מלה במלה בכוונת הלב,

חרש בראש כל חוצות, דלא אשכחו אכסניא בנייהו, ואינן ערב רב אינן עתירין בשלוה בחדווא בלא צערא בלא יגונא כלל, גזלנין מארי שוחד דאינן דיינין רישי עמא, כי מלאה הארץ חמס מפניהם, עלייהו אתמר היו צריה לראש, באומאה עלך זמנא תניינא, ע"כ.

הערב רב

כל חד כפום שיעור דיליה, ואם הוא בר הכי ללמוד על כל פנים משניות, למה ימנע עצמו מזה ולומר איזה דפין מן הזוהר הקדוש כי כל דיבורים אלו הם קישוטי הנפש חיים לנפשו, למה לא ילחם עם חלק הרע שבנפשו המונע אותו בחכמות זרות ואם ההתחלה יהיה לו קשה שלא יטעום אלא מרירות, סופו יהיה לו אור וחיות ומתיקות וחיים לנפשו בזה ובבא וכו'. ואם יסמוך בעל הבית הכשר שהוא מתומכי התורה בוודאי **אין דבר גדול בעולם מן מי שהוא תומך התורה אבל זעירין אינון, ועוד שיש הרבה טועין ומטעין ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, והרבה צריך בקשות ורחמים בבכיה שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, ולזה לא יזכה אלא על ידי זכיות הרבה ותפלות ותחנונים כי מן השמים אין נותנים שום דבר קדושה ומצוה אלא על ידי זכות הקדום וטורח ובקשות ותפלה" ע"כ.**

והכוונה במ"ש **ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם**, י"ל גם כן כנ"ל, דיכול להיות שהוא תלמיד חכם אבל עדיין יכול להשתייך ח"ו לכת הערב רב והסטרא אחרא רח"ל, וע"כ צריך לזה זכיות הרבה ותפלות ותחנונים שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, וד"ל.

וכמה נוראים הדברים שכתב בספה"ק תולדות יעקב יוסף (פרשת נשא, ד"ה העולה) וז"ל:

"העולה מזה דראוי העושר לילך אל החכם לקבל ממנו חכמה כמו שהחכם הולך אצל העושר לקבל ממנו חסד מעשרו כי זה תכלית הבריאה כמ"ש במדרש (שוחר טוב) (תנחומא משפטים ט"ו) על פסוק ישב עולם לפני אלקים ר"ל שאל שיהיה כולם שוין בעושר וחכמה שלא יצטרכו לקבל זה מזה, והשיבו רוח הקדש אם כן חסד ואמת מן ינצרוהו, כי במה יזכה זה עם זה, מה שאין כן עכשיו החכם מקבל חסד מהעושר והעושר מקבל מן החכם תורה וחכמה הנקרא אמת, ובשכר שמשפיעים זה לזה בחכמה ובעושר כך מלמעלה יורד השפע וכמ"ש בש"ס ולמוכיחים יונעם ועליהם תבוא ברכת טוב, כל זמן שתוכחה בעולם ברכה בעולם וכו' (תמיד כ"י ע"א) ור"ל שגורם שפע כנ"ל, וכמ"ש בתיקונים (תיקון מ"ד) יעו"ש".

"ובזה יובן חסד ואמת נפגשו, ר"ל כשעושים להשפיע זה לזה החכמים מקבלין חסד מהעושר והעשירים שומעין חכמה ומוסר הנקרא אמת מהחכמים שהוא עיקר התכלית כמ"ש חסד ואמת מן ינצרוהו כנ"ל, אז גורמים לייחד ב' מדות הגורמין שפע וברכה בעולם, וזהו צדק ושלוש נשקו" וכו'.

"ובזה יובן דברי נעים זמירות ישראל בפתח דבריו, למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק יתיצבו מלכי ארץ וגו' ור"ל שלא אמר זה דרך תרעומות להתרעם למה רגשו וכו' רק שאמר דרך מוסר לעמו ישראל בטוב טעם ודעת להבינם למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק

להתעולל עלילות בריק והבל על בחירי אומה ישראל, כאשר באזנינו שמענו עלילות שונאינו בכמה מיני תחבולות אין מספר להעלותן אשר האומות מעלילין והם המוני האומות הנקראים גוים שרגשו וגם השרים של המדינה מאומות העולם הנקראים לאומים יהגו ריק, היאומן כי יסופר להאמין מחכמי אומות העולם על דברי הבל וריק כזה, אבל זה נמשך מצד כי יתיצבו מלכי ארץ מאן מלכי רבנן (גיטין ס"ב ע"א) שמעמידין על פי השר שארץ שלו, וזה שנצב לרב שנקרא מלך על פי מלכי ארץ שהארץ והעיר שלו אחר חורבן הבית [ותיבת מלכי משמש לכאן ולכאן] ויתיצבו מלכי ארץ ורוזנים שהם המנהיגים של הרב הנ"ל נוסדו יחד על ה' ועל משיחו, כי מיד יועצים עצות על ה' בענין מאכלות אסורות להעביר שוחטים טובים ולהעמיד רעים לפי רצונו וכיוצא בזה לפי מה שראתה עיני ועל משיחו שהם הלומדים העוסקים בתורה ועבודה איך לגרשם מהעיר ולבטל מנין שלו יעשו כעובדא דאחז המלך שאחז בתי כנסיות ובתי מדרשות ואמר אם אין חכמה אין הקב"ה משרה שכינתו בישראל שנאמר חתום תורה בלימודי וכו' (ישעיה ח'), ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו, ור"ל כי עצתם איך להשליך עבותות האהבה שבינם לבינו יתברך על ידי שיש להם מקום מיוחד להתלמד ולהתפלל ולהסיר מוסרותימו שעל ידי תורה ומוסר כולם נכנעים לפניהם ולהסיר עול מעלינו זהו תוכן עצתם".

הערב רב

י

"והנה באלו יש ב' כתות כנ"ל שיש יראי השם לשם שמים וכנ"ל, ובזה אמר יושב בשמים ישחק ר"ל כי זה שהוא ברום המעלות בשמים שכבר נתקשר באהבה יתברך גם עתה ישחק וישמח ולא יחוש כלל לעצתם, מה שאין כן אד' ילעג למו, כי כת ב' הנ"ל שהי' במדרגה תחתונה הנק' אד' כנודע שלא היה לשם שמים רק ליטול את השם שהוא מחסידי ארץ, וכעת שרואה שיועצים עליהם הרוזנים וכו' מיד הוא עצמו ילעג למו על היראים כדי שלא ימצא בו שום דבר מחסידים שלא ילכד בעצת רוזנים, וזה הוא השמירה של מעלה לבל יכנס פנימה כל מי שיהי' כי מי שאינו הגון אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו כדי שיהיו נרפים מהתורה והעבודה לכוונה הנ"ל, אבל ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי, ור"ל שדוד אמר על עצמו ואני שעמדתי בנסיון כל הבזיונות והשפלות וכעת אני נסכתי מלכי שאינו נצב ממלכי ארץ על פי השררה רק ואני נסכתי מלכי שהוא אלקי עולם ה' על ציון הלומדים המצויינים בהלכה שעיקר מלכותי ונסיכותי הוא על הלומדים העוסקים בתורת ה' ועבודתו כמ"ש חבר אני לכל אשר יראוך וכו' (תהלים קי"ט) ועל זה הוא סמוך לשון חיבור כמו ועליו מטה מנשה (במדבר ב') כי הם נטורי קרתא (פתיחתא דאיכ"ר א') ואין צריך לומר שלא לגרשם מהעיר רק שהם עיקר ממשלתי. וגם על הר קדשי שהם ראשי קציני אלופי ישראל שהם נקראים הר והם גורמים קדושתו כמ"ש (דברים ב') ויהי כאשר

תמו וידבר ה' אלי שאין קדושת שמו על נביאים כי אם בזכות ישראל ומה שהעמיד יתברך אותי לנסיך ומלך הוא בזכות ישראל שהם נקראין קודש ישראל לה' ראשית תבואתו (ירמיה ב') וחס על כבודם שיהיה להם רועה נאמן לבל יגיס דעתו עליהן כמו שאמרו (יומא כ"ב ע"א) אין ממנין פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלוין אחוריו", עכלה"ק הנוגע לענייננו.

רואים אנו גם כן מדברי התולדות יעקב יוסף שהצדיקים ועובדי ה' יושבים בעניות ובדחקות מה שאין כן אותם שדורשים רק כבוד עצמם יושבים על מי מנוחות ולא חסר להם כלום וכנ"ל.

ולכן צריך באמת סייעתא דשמיא גדולה לזה, שתהיי הצדקה שנותן באופן ראוי והגון, שיתן לעני הגון תלמיד חכם וירא שמים שאינו שיך לכת הערב רב רח"ל.

הערב רב

**כמה גדולים מעשה חייא, מה היה מעשי הגדולים של
התנאים והאמוראים למען הכלל**

בואו ונראה איך ומה פעל רבי חייא בדורו למען זיכוי
הרבים להעמיד לימוד התורה על תילה שלא תשתכח
תורה מישראל.

כמה גדולים מעשי חייא

(מסכת ב"מ דף פה:)

מעשה בר' חנינא ור' חייא אם אירע עת שהיו
מתקוטטים יחד. אמר ר' חנינא לר' חייא עמדי אתה
מתקוטט. כי אם חס ושלוש התורה נשכחת מישראל אני
מחזירה מתוך פלפולי. אמר ר' חייא לר' חנינא עמדי
אתה מתקוטט שעשיתי לתורה שלא תשתכח מישראל.
וזה שעשיתי. כי הלכתי וזרעתי זרעוני פשתן וקולע אני
מהם רשתות ומכמורות ואני צד צביים ומאכיל אני את
בשרם ליתומים. ומתקן אני בעורותיהם קלפים וכותב
אני חמשה חומשי תורה ואני עולה מעיר לעיר שאין שם
מלמדי תינוקות. ולומד אני עם חמשה תינוקות בחמשה
חומשי תורה לכל אחד ואחד ספרו. ולומד אני לששה
סדרי משנה. ואמרתי להם בעת הזאת שלא אהי' בכאן
אצלכם וקודם שאבוא בחזרה אליכם למדו זה עם זה
מקראו ולמדו זה לזה את סדרו. ועשיתי לתורה שלא
תשתכח מישראל. וזה שאמר רבי גדולים מעשה חייא.
אמר לו בנו ר"ש אפילו ממך הוא גדול. אמר לו כן הוא.
אמר ר' ישמעאל בר' יוסי לרבו וכי מעשיו גדולים יותר
מהמעשים שעשה אבי. אמר לו חס ושלוש לא תאמר
כזאת בישראל שהוא גדול מאביך.

הערב רב

רבי חייא לא דאג לשלימות נפשו, הפקיר את עצמו למען הכלל ועסק בכל הקשור לשלימות הזולת והנצחת התורה מהפרט הכי קטן, לא הסתכל על כבודו ועל מצבו הפרטי והאישי והתמסר כל כולו למען הזולת ולימדם תורה עד שאמר עליו רבינו הק' כמה גדולים מעשה חייא, כה היו מעשיהם הגדולים של האמוראים למען הכלל.

כמו כן נמצינו למדים מרבי חייא שכדי להנציח התורה שלא תשתכח מישראל ראה צורך בכתיבת ספרים בעצמו שיהי' במה ללמוד, כי בלי ספרים ללמוד בהם אי אפשר ללמד. כן היא מטרתינו בזה להדפיס מיליוני ספרים בעניני יסודות היהדות ולהפיצם על פני תבל כולה למען יגיעו לכל בית יהודי בעולם שיקרא וילמד בהם ויקבל מושג על היותו יהודי, על שמירת התורה ומצותיה וזוהי בעצם עבודתינו בזיכוי הרבים.

וכה הם דברי הפלא יועץ ומה טוב ומה נעים לכתוב בספר קיצורי דינים ודברי מוסר והנהגות ישרות, וללועזים בלע"ז, שהרי הוא כדורש בפני אלפי רבבות ישראל, ואולי באיזה דור מן הדורות לאיזה איש ישראלי יעשו דבריו פירות ויהיה מזכה אותו. וידוע כמה הפליגו בזוהר הקדוש (שמות דף קכח:) **בעצם שכר ומה נעשה יקר וגדולה למאן דמזכי לחיביא** הפלא ופלא!

הערב רב

מי שמחזיר את הרבים בתשובה בתוכחתו מה גורם לעולם ולנפשו

ומה מאוד גדלה מעלת מצות התוכחה כמבואר בזה"ק פרשת תרומה (דף קכ"ח ע"ב), וז"ל: זכאה בעי למרדף בתר חייבא ולמקני ליה באגר שלים, בגין דיעבר מניה ההוא זוהמא ויתכפיא סטרא אחרא ויעביד לנפשיה בגין דיתחשב עליה כאלו הוא ברא ליה, ודא איהו שבחא דיסתלק ביה יקרא דקב"ה יתיר משבחא אחרא ואסתלקותא יתיר מכלא, מאי טעמא בגין דאיהו גרים לאכפיא סטרא אחרא ולאסתלקא יקרא דקב"ה, ועל דא כתיב באהרן (מלאכי ב, ו) "ורבים השיב מעון", וכתיב (שם, ה') "בריתי היתה אתו". תא חזי כל מאן דאחיד בידא דחייבא ותב לגביה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפייא סטרא אחרא וגרים דאסתלק קב"ה ביקריה וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה דלעילא ותתא, על האי בר נש כתיב בריתי היתה אתו החיים והשלום, וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה, ועל דא כתיב (תהלים קיב, ג): "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך" וגוי, עכ"ל.

מתורגם ללשון הקודש

זכאי לרדוף אחר הרשע ולקנותו בשכר מלא, כדי שיעביר ממנו זוהמא ההוא ולהכניע הסטרא אחרא, ויעשה אותו, כי נחשב לו כאלו הוא ברא אותו. וזה הוא שבח, שיתעלה בו כבוד הקב"ה, יותר משבח אחר,

והתעלות הזו היא יתירה מכל. מהו הטעם. משום שהוא גרם להכניע הסטרא אחרא, ולהעלות כבוד הקב"ה. ועל זה כתוב באהרן, "ורבים השיב מעון". וכתוב "בריתי היתה אתו". בוא וראה, כל מי שאוחז ביד הרשע, והשתדל בו שיעזוב דרך הרע, הוא עולה בג' עליות, מה שלא עלה כך אדם אחר גורם להכניע את הסטרא אחרא, וגורם שיתעלה הקב"ה בכבודו, וגורם לקיים על העולם בקיומו למעלה ולמטה. ועל אדם זה כתוב, "בריתי היתה אתו החיים והשלום". וזוכה לראות בנים לבניו, וזוכה בעולם הזה, וזוכה לעולם הבא. כל בעלי הדין לא יכלו לדון אותו בעולם הזה ובעולם הבא, נכנס ב"ב שערים ואין מי שימחה בידו. ועל זה כתוב, "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך" וגו'.

בוא וראה כמה גדול שכרו של אדם הפועל בתוכחה לחזרה בתשובה

וז"ל בזהר חדש פי' לך לך (דף כ"ב ע"ג): ואמר ר' אבוהו בא וראה כמה שכרו של אדם העושה לאחר לחזור בתשובה, מנ"ל ממה דכתיב (בראשית יד, יח): "ומלכי צדק מלך שלם", תאני ר' חייא רבה, בשעה שנשמת הצדיק המחזיר בתשובה לאחרים יוצא מן הגוף, מיכאל השר הגדול המקריב נפשות הצדיקים לפני בוראו הוא יוצא ומקדים שלום לנשמתו של אותו צדיק, שנאמר ומלכי צדק, זהו מיכאל ראש שומרי שערי צדק, מלך שלם, זו ירושלים של מעלה, הוציא לחם ויין, שהקדים ויוצא לקראתו ואומר לו שלום בואך עכ"ל.

שכר פרשת בהעלותך - פרק ל"ה **ועונש** קעג

**אם האדם יחיה אלף שנים ויעסוק בתורה ועבודה לעצמו
אינו יוצא ידי חובתו בעבודת השם יתברך**

בספר מבשר צדק פירש מה שכתוב **אם אין אני לי מי לי, כי
אפילו יחיה אדם אלף שנים ויעסוק בתורה ועבודה
אף על פי כן לא יוכל לצאת ידי שמים מה שמחויב לעבוד את
השם יתברך**. ותרופה אחת מצאנו לו **אם יזכה את הרבים
בתורה ובמצוות** אז תורתם ומצוותם יהיו לו למליצי יושר
לפני אב הרחמים יתברך. וזה שאמר **אם אין אני לבדי עוסק
בתורה ובעבודה אלא אני עוסק עם רבים ומזכה אותם, מי
שיעשה מצוות ומעשים טובים לי שייך לי כיון שאני זכיתי
אותם וכל מה שעושים יעלה על חשבוני**. וכשאני לעצמי עובד
ה' ואינני מזכה את הרבים מה אני כלומר מה אני נחשב וכו'.

**החובה לדרוש לאחרים דברי כבושין
עד שיחדיר אהבתו יתברך על בריותיו**

ועיין בספר חרדים הקדוש ובתשב"ץ הקדוש וברמב"ם
שמובא **"ואהבת את ה' אלקיך"** שידרוש לאחרים
דברי כבושין עד שיאהב ויכניס את אהבתו יתברך על בריותיו
וכמו איש נאמן האוהב את המלך משתדל בכל כחו להכניע
אומות אחרות להכניסם תחת ממשלת מלכו.

אין הבדל בזה בין גדול לקטן, והקטן יאמר בזה גדול אני

ובודאי אין חילוק בין אדם קטן ובין אדם גדול כל מי
שנאמן למלך משתדל להכניס אהבת המלך בלב
הבריות. ועל אחת כמה וכמה להכניס אהבת מלך מלכי
המלכים בלב הבריות, גם הקטן יאמר גדול אני וכל אחד מה
שביכולתו לעשות לאהב את הקדוש ברוך הוא על הבריות
מחויב לעשותו ככל האפשר, ואפילו אדם קטן אם ימנע עצמו
מזה מפני עניויותו ענשו גדול מנשוא שמנע הטוב למלכנו.

(התעוררות תשובה).

קעד שכר פרשת בהעלותך - פרק ל"ה ועונש

מי שמתקן רק את נפשו זכותו מעוטה, ומי שמתקן גם נפשות רבות תכפל זכותו כפי מה שמתקן

בספר הקדוש חובת הלבבות (שער אהבת ה' פרק ו') וזה לשונו :
וכן מי שאינו מתקן אלא נפשו בלבד תהיה זכותו מעוטה ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכיות כל מי שמתקן לאלוקים. כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה **כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו.** ואמרו **משה זכה וזיכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו** שנאמר (דברים ל"ג) **"צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל"**. ואומר (משלי כ"ד) **"ולמוכיחים ינעם ועליהם תבא ברכת טוב"**. ואומר (מלאכי כ') **"תורת ה' היתה בפיהו" וכו'.** ואומר (דניאל י"ב) **"ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד"**. ועל כן צוה הבורא להוכיח את המקצרים כמו שכתוב **"הוכח תוכיח את עמיתך"**, ואמרו ז"ל עד היכן היא תוכחה, רב אמר עד קללה, ושמואל אמר עד הכאה, ונאמר **"מוכיח אדם אחרי חן ימצא"**, ומהם שמחתו וגילתו בזכיותיו מפני ששש בהם לא לגיאות ולתפארת, עד כאן לשונו.

פוק חזי מה שאמרו חכמינו זכרונם לברכה בענין גודל העונש של המונע עצמו מלזכות את הרבים

במדרש תנחומא (פרשת שמיני ט'), וזה לשונו : אלימלך שופט היה בשופטים והוא איש זרוע ואנשים רבים תחת ידו והיה רואה הצרה והרעב, ולא היה מזהיר לחטאים לשוב מרשעים ושב ללכת בנפשו מבית לחם לגור בשדי מואב להחיות נפשו ברעב ונפש אשתו ברעב ונפש בניו, ולא היה יודע כי התורה תחי' נפש בעליהן לא הבלי עולם, והוא שהיה חשוב שנאמר (שם) **"וילך איש מבית לחם יהודה"**, ואין אומרים איש אלא לאדם חשוב שנאמר (במדבר י"ב) **והאיש משה עניו מאד,** שאליםלך היה איש חשוב שמחשבים אותו במקומו והלך

הערב רב

שכר פרשת בהעלותך - פרק ל"ה ועונש קעה

להציל את נפשו ונפש ביתו, ולא טרח עצמו בעסקי הצבור כמו שהוא אדם חשוב ויאמינו לדבריו להשיבם מרעתם ולהזהירם שישבו בתשובה ולפיכך אירע לו כמו שאמר הכתוב "וימת אלימלך איש נעמי" (רות א') וכן מהו בניו שנאמר (שם) "וימותו שני בניו" וגו'. (ועיין סנהדרין ד' כ' ע"א אר"י אמר רב וכו', שמואל ב', ג', ל"ג, ל"ד).

כל מי שסיפק בידו למחות ואינו מוחה כאילו עשה העון בעצמו

והנה בגמרא ירושלמי מסכת שבת (דף נ"ב ע"ב) ובמסכת ביצה (דף כ"ג ע"א) וזה לשונו: אמר רבי חנניא פעם אחת יצאת [פרתו], והשחירו שיניו מן הצומות, א"ר אידי דחוטריה אשתו היתה, ומנין שאשתו קרוי עגלה שנאמר (שופטים י"ד) לולי חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי, תמן אמרין שכנתו היתה, ויש אדם נענש על שכנתו, אמר רבי קירס דידמא ללמדך שכל מי שהוא סיפק בידו למחות ואינו ממחה קלקלתו תלוי בו, עד כאן לשונו. ופירש שם: כאלו הוא עשה העון בעצמו לכך נקראת על שמו.

ולאידך גיסא זיל קרי בי רב גודל השכר של המזכה את הרבים, אלקנה זכה לבן כשמואל מפני שזיכה את הרבים

בשמואל א', א', "ויהי איש אחד כו' ושמו אלקנה" גו', בפסוק ג' "ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבוח לה'" וגומר.

אלקנה היה עולה לשילה ארבע פעמים בשנה, שלשה מן התורה ואחת שקבל עליו בנדבה, שנאמר "ועלה" כו'

[ונא' בענין זה (שם כ"א) את זבח הימים ואת נדרו דמשמע חוץ מן שלש רגלים, ישועות יעקב] עלה אלקנה ואשתו ובניו ובני ביתו ואחיו ואחיותיו וכל קרוביו היו עולין עמו, ואמר להם למדו דרך עבודה מן הכנענים ומן העכו"ם שעשו דרך עבודה לעבודה זרה שלהם

קעו שכר פרשת בהעלותך - פרק ל"ה ועונש

אף על פי שהם הבל וריק, קל וחומר שאתם צריכים לעשות דרך עבודה ולעלות לפני ארון ברית ה' שהוא א-ל חי וקיים בריך שמה לעלם ולעלמי עלמיה, אמר להם שיעלו כולם עמו וכשעולים עמו בדרך היו לנין ברחובה של עיר, והיו מתקבצין האנשים לבד, והנשים לבד, שכן האיש היה מדבר עם האיש, והאשה עם האשה, וגדול עם הקטן, והיתה המדינה מרגשת והיו שואלין להם להיכן תלכו ואומרים להם לבית האלקים שבשילה שמשם תצא תורה ומעשים טובים, ואתם למה לא תבאו עמנו ונלך ביחד, מיד עיניהם משגרות דמעות ואומרים להם נעלה עמכם, וכן אמר להם עוד הפעם עד שעלו עמו.

לשנה הבאה חמשה בתים, ולשנה האחרת עלו עמו עשרה בתים, ולשנה האחרת הרגישו כולם לעלות והיו עולין עמו כמו ששים בתים, ובדרך שהיה עולה שנה זו אינו עולה לשנה האחרת עד שהיו כל ישראל עולין והיה אלקנה מכריע את כל ישראל לכף זכות וחינך אותך במצות וזכו רבים על ידו. הקדוש ברוך הוא שהוא בוחן לבות וכליות אמר ליה לאלקנה אתה הכרעת את ישראל לכף זכות, וחנכת אותם במצות, וזכו רבים על ידך, אני אוציא ממך בן שיכריע את כל ישראל לכף זכות ויחנך אותם במצות ויזכו רבים על ידו, הא למדת בשכר מעשה אלקנה - שמואל.

(תנא דב"א רבא, פרק ח')

קליפת נגה מלאה תאוות להשתרר על הבריות

קליפת נגה היא מלאה תאוות ופניות ושקר להשתרר על הבריות, להיות רב ורבי. כמה שאמרו מפי קדשו קדוש מלאך אלוקים [מורי דודי רבינו צבי מזידיטשוב, ובקבלת מרן רבי ישראל בעל שם טוב]: כי בנקל לסגף עצמו כל ימיו בפרישויות ופנימיותו היא שיהיה רב ורבי, ומשיג זה ההבל, כי בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו, ואוי ואבוי! עד כאן לשונו. (זוהר חי בראשית דף קי"ו ע"א).

הערב רב

שכר פרשת בהעלותך - פרק ל"ה **ועונש** קפה

כי את כל מעשה האלקים יבא במשפט על כל נעלם², עבד שרבו שוקל לו שגגות כזדונות תקנה יש לו, מאי על כל נעלם, אמר רב זה ההורג כנה בפני חבריו ונמאס בה. ושמואל אמר זה הרק בפני חבריו ונמאס (חגיגה ה, א), ואף על כל הנעלמות ממנו שעשה שוגג הוא מביאו במשפט, אפילו דבר מועט במשמע.

(רש"י שם)

ונסיים בתפלה להשם יתברך שאל יאמר פינו דבר שלא כרצונו, ויהיו נא אמרינו לרצון לפני אדון כל. זכות כל הצדיקים, גאונים וקדושים, שהבאנו דבריהם הטהורים, זכות צדקתם תצהיר כאור שבעת הימים, ויהיו עבורינו מליצי יושר, וה' אלוקי ישראל אהבת תמים, יעזור שנושע תשועת עולמים.

ימי הגאולה – והסתרת פנים

האמוראים הקדושים

כתב הספורנו: "אוי מי יחיה משומו קל" (במדבר כ"ד כ"ג) – כענין שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (בסנהדרין צ"ח ע"ב): אמרו האמוראים הקדושים: "ייתי ולא אחמיני" – כלומר יבוא המשיח בדור שיבוא ואין אנו חפצים להמצא באותו דור, על אף שנפסיד מלראותו, וכבר פירשתי שלא היו הקדושים האלו יראים מיסורי הגוף, אלא ראו ברוח קדשם בלבול המוחות והסמיות עינים, שיהיה בעקבא דמשיחא, ולרוב קדושתם ידעו, שלא יהיה בהם כח לסבול זאת, וזה שאמר

(ב) **על כל נעלם**, עבד שרבו שוקל כו', כי האדם נדון גם על השוגג שהוא קרוב למוזיד, כדאמרינן בעלמא. אי נמי כגון ששוגג בשבת בהעלם מלאכות, שלא ידע שזו המלאכה אסורה, ונדון על כך, דהוה ליה ללמוד ולא למד (מהרש"א שם).

קפו שכר פרשת בהעלותך - פרק ל"ה **ועונש**

הכתוב: "אוי מי יחיה משומו קל" - וי לצרה! לאלו שיחיו בדור הזה....

אלו שיחיו בדור ביאת המשיח - וי להם! מפני שלא תהיה להם אף זכות להגאל רק משום כבוד השם יתברך

עוד פירוש אפשר לפירוש: "מי יחיה משומו קל" על דרך שכתב הספורנו, שהוא כענין שאמרו "ייתי ולא אחמיני" - שראו שפלות המצב של הדור האחרון, ואם כן באיזו זכות ישראל נגאלים? ועל זה מתרץ, הדא הוא דכתיב: "וסלחת לעוונתי כי רב הוא" כי גדול הוא יתברך, בשביל כבוד שמו יתברך...

כמו ביציאת מצרים כן בביאת המשיח, רק זה שיראת ה' בליבו יזכה להיות בין הזוכים

איתא בפירוש הראב"ד דמסכת עדיות, ומבואר גם כן במדרש: גם לעתיד תהיה מכת חושך כמו שהיה במצרים, ויהיו אנשים שאינם ראויים לראות בגודל הטובה וגם יוליכו את ישראל שנית במדבר הזה, ויהיה שם הברור, ומי שאינו ראוי - ידחה חלילה. על כן על כל איש ישראל לחשוב בנפשו באיזה מצב הוא עומד, כי הרי באמת כל אחד מלא הוא בעוונות ופשעים ואין איש יודע איזו תנועה חשובה יותר לפני השם יתברך, וכל אחד צריך לירא, מי יודע האם יזכה הוא ויהיה בין ההולכין, כשיעזור השם יתברך, ותהיה הגאולה השלימה, וילכו לקבל פני משיח צדקנו, וכל הנחמות המפורשות בתורה הקדושה ובדברי חכמינו, זכרונם לברכה, תתקיימנה, ויקבל על עצמו לעבוד את ה' ביראה ולהרבות במצות, וירחם עליו ה', שיזכה להיות בין הזוכים, מאותן אלו שיזכו לקבל פני משיח צדקנו, ויתקן הכל לעשות תשובה שלמה עוד קודם הגאולה.

שכר פרשת בהעלותך - פרק ל"ה **ועונש** קפז

**משה רבינו בא בגלגול אחת לחמישים שנה,
כדי שלא יטעו הערב רב את ישראל**

בספר הקדוש זוהר חי בראשית (נעל זוהר ד' כ"ה ע"א בדפי הספר ד' צ"ו) מהגאון הקדוש מקמארנא זי"ע, וזה לשונו:
 "שהערב רב היה חלק הרע של משה, ומשה רצה לתקנם...
 ומשה עצמו יקום בכל דור ודור ויתגלגל גם בימים אלו דרא
 בתראה בין ערב רב... ועתה רוב הדור וראשים שלהם הם ערב
 רב, ומשה בא בעיבור ובגלגול - אחת לחמישים שנה, שלא
 יטעו ראשי ערב רב את ישראל לדרכים שונות... עד כאן לשונו
 הקדושה. (מבאר כן בזוהר הקדוש פרשת נשא דהראשים בכל אתר ואתר יהיו
 מהערב רב ותמלא הארץ חמס מפניהם, ושם מהזוהר הקדוש פרשת תצא דבסוף
 הגלות ישלטון על ישראל רמאים ודייני שקר וערב רב עיין שם)

ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם מהערב רב, ושלא יטעו
 את ישראל בדרכים מקולקלות, הזהר מן היועצך לפי
 דרכו, שתלך בדרך החדשה לבזות את כל התפילה והמצוות
 בסכליות של כסיל בחושך הולך, כמו שעשה הטמא והארור,
 שהטעה את כל העולם בדרכים מרורות כלענה, וכן בכל דור,
 ולזה הוצרך להתגלגל משה רבינו בכל דור ודור כמו מרן
 האר"י ורבי ישראל בעל שם טוב וכן בכל דור צדיקאי, שלא
 יטעו ערב רב עם ראשים שלהם את ישראל וכל זה מבואר
 (בלקוטי תורה להאר"י ז"ל פרשת ואתחנן) למעיין בעיניים מאירות, עד
 כאן לשונו.

(זוהר חי בראשית ד' קי"ג)

עבודה זרה ממש הגאווה להיות רב ורבי

**עבודה זרה, שהיא הגאווה להשתרר להיות רב ורבי, שלא
 לשם שמים, ורצונו להמית לכל הצדיקים מרוב גאותו, שיהיו
 כולם נכנעים תחתיו, והוא בור ריק של נחשים ועקרבים,
 והמשתחוה והנכנע לו הוא משתחוה לעבודת קל נכר.** (זוהר חי

שמות דף פ"ו).

קפח שכר פרשת בהעלותך - פרק ל"ה ועונש

מלחמה לה' בעמלק

הצדיקים הקדושים במלחמתם הגדולה להציל את עם ישראל מכל"י חס ושלו.

**א' הבעל שם טוב הקדוש ראה הגזירה הנוראה
של אוישוויץ וניסה לבטל**

מכתב שכתב הצדיק הקדוש מורינו ורבינו **רבי ישראל בעל שם**

מוב זי"ע לחבירו הרב הק' מ' **מרדכי מטלוסט זי"ע**

[בן גילו הצדיק נסתר] - כך כתב בכמה מכתבים מהבעש"ט זי"ע אליו]

באגרת הקדוש [דף קעב] (יג), מכתב ס' [נר' 183]: [גרפס בספר "התמים" - יצא לאור בווארשא י"ב לחדש תמוז שנת תרצ"ו - חוברת רביעית] זה לשונו:

ב"ה, אור ליום ג' ראה ת"ק טי"ת אושפיצין,

לחברי הרב הק' מ' מרדכי מטלוסט

למע"ש (למען שמו) תיכף לבוא כי רואה אני דברים לא טובים על

הקהלה, וטובים השנים מן האחד ונמתיק סוד, "וסוד ה'

ליראיו", בטחוני חזק שתכף תבוא לפה תקח אתך הכתבים

הידועים לך ממורינו הק' ני"ע כי נחוצים הם לי. חברך דו"ש

באהבה נאמנה. ישראל בע"ש מטלוסט.

ב) הצדיק הקדוש רבי נתן אדלער זי"ע

במלחמתו הגדולה להביא משיח

בספר דרך הנשר מובא מהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער,

שעיקר עיכוב באת המשיח שאינו בא הוא בגלל

השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטריפות ואם

יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש, ואעתיק מה שכתב שם

ממקצת מספר **"האבי"ב** [ראשי תיבות אחינו בני ישראל

בגולה] מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: **ר' נתן אדלער ותלמידו ר'**

משה סופר מפרעשבורג מקובלים בנסתר, ר' נתן אדלער רצה

לפסול השוחטים דפראנקפורט דמיין, ולהכניע חותם

שכר פרשת בהעלותך - פרק ל"ה **ועונש** קפט

הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחי' וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ"ך מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח. וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמז על זה ב"זע"ם" תצעד אר"ץ, ראשי תיבות: זביחה עירובין מקוואות.

ג) הצדיק הקדוש בעל דברי חיים זי"ע
מגלה לנו סודות נוראים

וידוע שעל ידי השוחטים הקלים שהאכילו בשר פיגול, יצאו מן הדת לערך ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבואר בשאלות ותשובות "דברי חיים" (נורה דעה חלק א' סימן ז') שאין עבירה כמאכלות אסורות שמטמטס הלב הישראלי, ובעונותינו הרבים ראינו דעל ידי זה יצאו מן הדת כמה קהילות בארץ לוע"ז? שאכלו ונתפטמו בנבילות וטריפות על ידי השובי"ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיי"ש דבריו החוצבים להבות אש), וכן מובא בדגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל) ששבעים אלף איש כפרו בתחיית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כולם רח"ל. וידוע שמערמת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה ועל ידי זה הכל ברשתו.

ד) אכילת חלב מביא את האדם לכפור באלוקי ישראל
כמו שראינו אצל שבתי צבי ימח שמו וזכרו.

ובנוסף לזה נביא גביית עדות מבית דין הגדול שבירושלים - איך ששבתי צבי לקח מנין והאכיל אותם חלב הכליות שהיא איסור כרת ועשה על זה הברכה ברוך אתה ד' אלקינו מלך העולם מתיר אסורים, כמו שמובא בספר תורת הקנאות לרבינו יעקב מעמדין זצ"ל והיא קבוצת מאמרים

הערב רב

כה

קצ שכר פרשת בהעלותך - פרק ל"ה ועונש

וכתבים נגד שבתי צבי ומתי סודו, נדפס באמסטערדאם תקי"ב. ונדפס בדפוס צילום בירושלים תשל"א ע"י הוצאת מקור, וז"ל:

טופס קבלת עדות בירושלים תוב"ב: במותב תלתא בי דינא כחדא הוינא, ואתא לקדמנא החכם הכולל מהו"ר משה חביב איש ספרדי והעיד בתורת עדות (בלשוננו), וז"ל בלה"ק: אני מעיד שמפורסם הדבר בין תלמידי חכמים בירושלים וחברון, ששבתי צבי תר"ו קודם שהמיר דתו, האכיל חלב כליות לעשרה מישראל, גם צוה להם להקריב פסח בחוץ לארץ והאכילם כסדר אכילת פסח, גם עשה ברכה על אכילת חלב בזו הנוסחא, ברוך אתה ה' מתיר אסורים, וגם שמעתי דבר זה מאדם אחד בעל תורה גדול שעשה גם כן דבר זה ואחר כך עשה תשובה, גם שמעתי שבשנת תכ"ה גילה שבתי צבי על עצמו שהוא משיח בן דוד..... עוד שמעתי מהחכם הכולל הרב **אברהם יצחקי** אב"ד ור"מ דספרדים בעיה"ק ירושלים תוב"ב, ששמע מרבו הגדול החכם הכולל מהו"ר **משה גלאנטי** אומר, מתחילה לא הייתי מבזה לשבתי צבי ימח שמו וזכרו, אף על פי שלא הייתי מאמין בו, רק אחר שראיתי כתב יד של **שבתי צבי ימח שמו וזכרו** שכתב לכאן לאחד שהיה מאמין בו, וחתם את עצמו אני הוי"ה אלקיכם שבתי צבי, דהיינו שכתב שם הקדוש ככתיבתו, אחר זה אני מחריס אותו בכל יום ויום.

איתא במסכת (מגילה י"ב) לכן אומרים **ארור המן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות**, על ידי כך היה לו את הכח לגזור על היהודים גזירות קשות. וכתב בב"ח (או"ח סי' תר"ט) וז"ל, בפורים היתה עיקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, ע"כ נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושתיה של איסור ושמחה ומשתה של איסור, וכשעשו תשובה עינוי נפשותם כמו שאמרה אסתר "לך כנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים" לפיכך קבעום למשתה ויום טוב לזכור את עיקר הנס. ולכן אומרים ברוך מרדכי היהודי כי בזכותו היהודים ניצלו מגזירתו של המן, הוא נזהר שיהודים לא יכשלו במאכלות אסורות, ולכן הוא יושב בשער המלך לשמור שאסתר לא תאכל אוכל שאינו כשר.

הערב רב

שכר פרשת שלח - פרק ל"ו **ועונש** רטו

**יהא אדם ערום ביראה לחדש המצאות,
לעשות נחת רוח ליוצרו**

לעולם יהא אדם ערום ביראה לדעת ולהתבונן דבר מתוך דבר ולחדש המצאות ולעשות נחת רוח ליוצרו בכל הדרכים שאפשר להראות, היות מכירים גודל רוממותו עלינו, אשר על כן, כל מה שיתייחס לו יהיה נכבד עלינו כבוד גדול, וכיון שהוא יתברך בטובו הגדול עם כל שפלותנו רצה בענותו לחלק לנו כבוד, ולמסור לנו דברי קדושתו, לפחות בכל כוחנו נכבדם, ונראה היקר אשר להם אצלנו, ונראה שזאת היא היראה האמתית שהיא יראת הרוממות שזכרנו, שבה תלוי הכבוד המתקרב אל חבוב האהבה.

(מסלת ישרים פרק י"ט)

שער עבודת ה'

**חשובה לה' העבודה המועטת שלנו
כאילי נביות, שהיו בזמן בית המקדש**

ואם תאמר כיון שנסתם השפע בכלל, אם כן מה יתן ומה יוסיף העוסק בתורה ובמעשים טובים או אם יפגום, חס וחלילה? ויש לומר, כל העושה מצוה בעת הזאת הוא עושה סמך אל השכינה, ומושך לה שפע קצת כמו זעה בעלמא, ועל זה יש לו שכר טוב בעמלו, ועל זה נאמר (ישעיה ס"ו): "יששו איתה משוש..." כי הוא עושה לה סמך, ואדרבה שכרו גדול יותר, והעד על זה: בת מלך בהיותה יושבת בהיכל אביה המלך ואחד מעבדיה יעשה לה איזו עבודה, ודאי תשלם לו שכר, אבל לא שכר כל כך כמו, שאם תהיה חוץ להיכל המלך בדוחק ובגלות, ואם העבד יתן לה אז אפילו דבר קל כמו עשב לח

רטז **שכר** פרשת שלח - פרק ל"ו **ועונש**

להבריא נפשה, הוא חשוב בעיניה מכל אילי נביות אשר היו בשעת הממשלה ..

כי העבודה המועטת בזמן הזה היא יותר חשובה מכל אילי נביות, שהיו בזמן שהיה בית המקדש קיים, וכן על דרך זה הוא הפגם, חס וחלילה. מי שפוגם עכשיו בשעת גלות המר הזה, שגורם שגם מעוט השפע נחסר, ואז כביכול בכעס ודין והקלה מן הסבות, חס וחלילה, על ידי זה תתהפך לדין חזק ותקיף, וזה טעם הצרות התכופות זו לזו בגלות המר הזה, מה שלא היה כן בכל שאר הגלויות.

(חסד לאברהם)

בבחינת הרגליים המעמידים הגוף נחשבים הנשמות של הדור האחרון ועיקר העבודה להתחזק באמונה

עכשיו בדורות האחרונים העיקר הוא, שיתחזקו בני ישראל באמונה ביותר... כן הנשמות של הדור האחרון הזה, עקבתא דמשיחא. הנשמות הם בבחינת עקבים... וגם יאמין ואל יפול לב האדם לומר, הנה הנשמות שבדורות האלו הם ממקום נמוך ומוחות וליבות נמוכין, ומה ערך יש למעשי המצוות? רק יאמין, שאפילו דבור קטן של יהודי עושה רושם למעלה, כי באמת כמו שהרגליים צריכות לראש, כן הראש צריך לרגליים, כי הם מעמידים את כל הגוף, שכל הגוף נשען עליהם.

(עירין קדישין להרב הקדוש מרדכיין דע"א)

שמחה עצומה יגרום כל דבר מועט שעושים למען ה' יתברך שמו

כי אמנם כן נכון לכל אדם להבין ולדעת, כי בחשכות הגלות האחרון כיום הזה, הנה יקר מאוד לפני השם יתברך, ומקובל לפניו כל בחינת התעוררות לעבדות, לתורה ולתפילה, אפילו שאינו כראוי ובכונה הגדולה כמו בדורות הראשונים,

שכר פרשת שלח - פרק ל"ו ועונש ריז

בכל זאת המעט מהעבדות הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא כמו הרבה בימים שלפנינו, יען כי בעוונותינו הרבים גברה החשכות ועול הגלות וכשל כח הסבל מרוב הצרות וטרדות הזמן, והסטרא אחרא רודף כל היום באין מנוס. הנה לכך מעט ההערה לקדושה פועלת יותר ויותר, כי הזמן גורם החושך... אשר על כן ראוי לכל איש לקום בכל עוז ולהתעורר ביראת ה' בעת הזאת אשר כביכול המלך עומד ומצפה ופתח השער לדופקי בתשובה לקבלו באהבה... אף אם תבקש רק בקשה קטנה בלב "את ה' אלוקיך" בכל זאת אחר כך "יומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך". הנה מציאה היא דבר חדש אשר לא חשב עליו... "והיה עקב" - בעקבות דמשיחא, אם תשמעון את המשפטים האלה, תהיה שמחה גדולה לפני השם יתברך ברוך הוא, גם בבחינת שמיעה הקטנה שלכם.

(תפארת שלמה על התורה)

צדיק אמת

**הצדיק האמיתי הוא זה שמתרחק מן השקר
עד הקצה האחרון**

כתב בספר "אור הנר": "שומר נפשות חסידי מיד רשעים צילים" - פירוש קדוש אחד. דהנה מי שנוסע לאיזה צדיק הוא צריך לתהות על קנקנו בשבע חקירות ובשבע בדיקות אם הוא צדיק אמת, ובפרט בעקבתא דמשיחא, אשר כבר נבא הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, בעת שהלך עם תלמידיו בדרך, והיה שם הרבה אילנות אשר היו ממולאים בעלין הרבה אשר לא יוכל לספר, והכה הבעל שם טוב הקדוש זי"ע את ראשו באילנות, שאלו לו תלמידיו: מדוע הנך עושה כן? והשיב הקדוש: תדעו שבעקבתא דמשיחא יהיו אנשים שמכנים את עצמם בשם "רבי" ויהיו מרמאים ומטעים את הבריות הרבה

ריח שבר פרשת שלח - פרק ל"ו ועונש

כמו אלו העלין. זקני הרבי ירחמיאל הקדוש זי"ע גט כן אמר על זה אופן והסימן בזה הוא, אם אחר בדיקה יתודע לך שהוא נזהר משקר עד קצה אחרון, אזי תדע שהוא צדיק, ובאם תשמע ממנו איזה דבור שקר, אזי, למען ה', הרחק את עצמך מעל גבולו כי הוא מצד הסטרא אחרא "וצא טמא"! - תאמר לו - ואל תשמע אליו כלל, כי אין לו חלק באלוקי ישראל, ואף אם יראה לך אותות ומופתים אל תאבה לו (ועיין באילנא דחיי פרשת תזריע ובמטעמי יצחק שם), והנה האדם צריך להפיל תפילה ותחינה לפני השם יתברך, שלא יבלה ימיו לריק, חס וחלילה, אצל צדיק, שאיננו מסטרא דקדושה, ואזי השם יתברך מצילו מכל דבר רע, וזה שאמר הכתוב: "שומר נפשות חסידיו מיד רשעים" - אותם הרבנים שהם רשעים. כי כל מי שאינו נפירוש משקר לגמרי, הוא רשע. רוצה לומר, והשם ישמור את חסידיו שלא יבואו לרמאי כזה, רק שיזכו אל צדיק האמת.

ניסיון הערב רב לפני הגאולה

מנהיגים מהערב רב ישלטו חמישה במינם [סימנים נגייע רי"ע]
ויבנו בתי כנסיות, רק כדי להתגבר בכך על העם

מובא בזוהר בראשית: וחמש מינין אנון בערב רב ואנון [סימן נגייע רי"ע] נפילים גבורים ענקים רפאים עמלקים... ומאלין שאשתארו מנהון בגלותא רביעאה, אנון רישין בקיומא סגי ואנון קיימין על ישראל כלי חמס, ועלייהו אתמר (שם ו'): "כי מלאה הארץ חמס מפניהם..."

"גבורים" מינא תליתאה עלייהו אתמר: "המה הגבורים... אנשי השם", ואנון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית י"א): "הבה נבנה לנו עיר ונעשה לנו שם", ובנין בתי כנסיות ומדרשות ושויין בהון ספר תורה ועטרה על רישוי ולא

הערב רב

שכר פרשת שלח - פרק ל"ו **ועונש** **ריט**

לשמא דייה אלא למעבד לון שם, הדא הוא דכתיב: "ונעשה לנו שם", ובסטרא אחרא מתגברין על ישראל דאנון כעפרא דארעא וגזלין לון...

פירוש הזוהר: המתמנה על הצבור ומנהיגם ברחמים, בידוע שנשמתו מכנסת ישראל, אבל המתמנה בכלי חמס, נשמתו משורש נחש. הבונים מוסדות תורה לקנות להם שם ולהתגבר בזה על העם, למשול עליהם ביד חזקה, המה ה"גבורים" מהערב רב.

"... וזה להם האות כי כל המתמנה על הצבור ומנהיגם ברחמים ונותן נפשו עליהם, בידוע, שנשמתו מכנסת ישראל, כי מרחמם ינהגם. אמנם המתמנים על ישראל בכלי חמס, נפשותיהם באה משורש נחש... כי לא יבנו הם בתי כנסיות ובתי מדרשות רק להיות חרב בידם לעשות חפצם ורצונם להתגבר על העם..."

"כתם פי" מהגאון המקובל האלוקי עיר וקדוש כמורנו הרבי רבי שמעון לביא זצוק"ל בעל מחבר זמר "בר יוחאי" בדף פ"ה)

באותה עת, שהערב רב ישלטו על ישראל, יהיה כאילו עבדין שולטים בהקדוש ברוך הוא, חס וחלילה

בזוהר "רעיא מהימנא": כד ערב רב אנון מעורבין בישראל, מה כתיב (איכה א') "היו צריה לראש..."? בזמנא דערב רב אנון ראשים על ישראל, כביכול, כאילו [סטרא אחרא עבדין שולטני דקדושא בריך היא] עבדין שולטים בהקדוש ברוך הוא.

**הערב רב שאור שבעסה שמעכבים
הגאולה יותר מן אומות העולם**

ב"רעיא מהימנא": ובגין דערב רב אנון שאור שבעסה ואנון

רכ שכר פרשת שלח - פרק ל"ו ועונש

אומין דעלמא דמייך למוץ, יתיר מעכבין בגלותא ערב רב לישראל מאומין עכו"ם, כמה דאוקמוה רבנן, מי מעכב? שאור שבעסה מעכב. דאנון דבקין בישראל כשאור בעסה, אבל אומין עכו"ם לאו אנון אלא (תהילים א') "כמוץ אשר תדפנו רוח".

הערב רב אוהבי בצע ועזי פנים ככלבים ועושים הכל לטובת עצמם

ב"תקוני זוהר: "ויפן כה וכה וירא כי אין איש", אלא איש לדרכו פנו, בעסקין דילהון, באורחין דילהון, איש לבצעו מקצהו, בבצעה דהאי עלמא, לירתא האי עלמא, ולאו אנון מסטרא דאלין דאתמר בהון (שמות י"ח) "אנשי חיל יראי אלוקים אנשי אמת שונאי בצע", אלא כולחו צוחין בצלותין ביומא דכפורי ככלבים: הב, הב לנא מזונא וסליחה וכפרה וחיי, כתבינו לחיים, ואנון עזי נפש ככלבים דאנון אומין דעלמא דצוחי לגביה, ולית לון בשת אנפין, דלא אית מאן דקרא ליה בתשובתא דיחזור שכינתיה לקודשא בריך היא, דאיהי מרחקא מיניה למהדר לגביה, ואדמייך לכלבים דאתמר בהון (תהילים ק"ח): "ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם", ואנון ערב רב. דכל חסד דעבדין - לגרמייהו עבדין.

"היו צריה לראש" - אלו הערב רב

כתוב ב"תקוני הזוהר": וי לישראל כד אתבלעו בערב רב... וערב רב אתמר בהון (איכה א'): "היו צריה לראש...", "צריה" - ודאי אנון ערב רב. עליהו אתמר (ישעיה א'): "שריך סוררים וחברי גנבים כולו אוהב שוחד..."

חמישה מיני ערב רב הם

כתב הגאון רבינו אליהו מוילנא בספרו "אבן שלמה": אבל עדיין לא ברור גמור, עד שיבררו מן הערב רב... והם דבוקים מאוד בישראל וישראל לומדים ממעשיהם... והם

שכר פרשת שלח - פרק ל"ו **ועונש** רכא

העשירים עליזי גאוותך... ואין בן דוד בא, עד שיכלו גסי הרוח מישראל... כן אי אפשר להפריד הערב רב, רק על ידי קשי הגלות...

ושם יתבררו כל רשעי ישראל בשלושת ימי אפלה. [שם יסבלו צרות גדולות, שיאכלו מלוחים ושאר צרות...] והם גורמים כל בטול תורה ואריכת הגלות... ו"נפילים" הם הרודפים אחר התאוה... "גבורים" הם אנשי השם, שבונים בתי כנסיות ומתנדבין תכשיטין לספרי תורה לעשות להם שם. "עמלקים" הם ראשי ישראל בגלות כלי חמס וגוזלים לעניי ישראל, ועליהם נאמר: "היו צריה לראש..." "רפאים" הם שמתרפים לעשות גמילות חסדים וצדקה עם בעלי תורה. "ענקים" הם המזלזלין בתלמידי חכמים...

עוד הסבר: "עמלקים" - רישין דבני ישראל בגלותא, וגוזלין לעניי ישראל... ו"הנפילים", "גבורים" (בראשית ו' ד') הן "אנשי השם", דכל עובדיהון בשביל לעשות שם. "רפאים" (שם) - הם שאינם רוצים לעשות גמילות חסדים וצדקה עם בעלי תורה. "ענקים" (שם) - המזלזלים בתלמידי חכמים.

(תקוני זוהר צ"ז ע"ב, ד"ה עמלקים)

וכל עזי פנים ורשעים שבדור הם מגלגול נשמתם של הערב רב ובני קין, וכל הגלות והצרות וחורבן בית המקדש הכל על ידי מה שקבל משה לערב רב... ונקראים "ערב רב", מפני שהם ראשי העם בגלות ולכן נקראים "רב"...

נאמר: "וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשונה" - הם הערב רב שהם ראשי העם. "וואת לאה וילדיה אחרונים" - הם עם הארץ הטובים, שהם כפופים תחת הערב רב, "וואת רחל וואת יוסף אחרונים" - הם התלמידי חכמים, שהם שפלים מכולם.

(לקוטים מהגאון רבי אליהו מוילנא זי"ע)

רכב שכר פרשת שלח - פרק ל"ו ועונש

הערב רב ראשים בגלות והוא בעיני הערב רב דהן ראשים בגלותא...

(תקוני זוהר קי"א ע"א, ד"ה וחכמת המסכן, ועיין זוהר משפטים קי"ד ע"א)

הערב רב קופצים להורות למרות שלא הוסמכו לכך

והן ערב רב, שרוצין להיות להם שם רב וגדול והם קופצים להורות, אף על פי שלא הגיעו להוראה.

(י"הל אור" בראשית כ"י ע"ב, ד"ה ומשה בגינייהו).

כל הצרות והגלות על ידי הערב רב

כל הגלות וחורבן בית המקדש וכל הצרות, הכל על ידי קבול משה רבינו עליו השלום לערב רב, וכל עזי פנים ורשעים שבדור הן מנהוין, רוצה לומר מנשמתין דילהוין, שהן גלגול דילהוין וזה שנאמר בגמרא (ביצה ל"ב): "הני מערב רב קאתיין".

(תקוני זוהר צ"א ע"ד ד"ה ועלייהו)

חמישה מיני ערב רב הם - הסבר נוסף

עוד כותב הגאון הקדוש מוילנא זי"ע: ישנם חמישה מיני ערב רב והם:

- א.** בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע.
- ב.** הרודפים אחר התאווה כמו זנות וכדומה.
- ג.** הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין ליבם שלם.
- ד.** הרודפים אחר הכבוד ובונים חרבות לעשות להם שם.
- ה.** הרודפים אחר הממון, והמחלוקת תחילה, כי המחלוקת כנגד כולם.

והם נקראים "עמלקים" ואין בן דוד בא, עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כ"ה י"ט) "**תמחה את זכר עמלק**" כמבואר בזוהר.

(אדרת אליהו, פרשת דברים)

הערב רב

שכר פרשת שלח - פרק ל"ו **ועונש** רכג

גמר הברור - להפריד הטוב מן הרע

כתב בעל ה"בני יששכר": גזרו אומר בזוהר בראשית, אשר גם כל העומדים כלי חמס על ישראל בדרין בתראין כנות הערב רב אשר בקרבינו הם יושבים... והנה ידיד הקורא כאשר תראה בדורות הללו [עקבתא דמשיחא] אשר בעוונותינו הרבים... וגם אותן דקיימין כלי חמס על ישראל לפשוט את עורם מעליהם בעצות רעות, בחוקים לא טובים... הנה תצפה לרגלי משיחא, דהנה זה גמר הברור - להפריד הטוב מן הרע.

נוכל להנצל מממשלת הערב רב רק על ידי עזות נגד עזותם

מובא בספר לקוטי מוהר"ן, כי יש רועים של הסטרא אחרא, והם גם כן מפורסמי הדור, וכופין אנשים לתחות שיעבודייהו, ועיקר מלכותם היא על ידי עזות, כי עזות מלכותא בלא תגא... והם ככלבים בעזותם... והם פני הדור כפני הכלב... ועל כן כדי להנצל מהם תחת ממשלתם אי אפשר רק על ידי עזות לעמוד נגד עזותם...

עתה רוב הדור מהערב רב

בשער הפסוקים להאר"י זכרנו לברכה... כתב באמצע דבריו: "ועתה רוב הדור מהם", והרי שכתב כן גם על דורם של האר"י והרבי חיים ויטאל זלה"ה... ומה נאמר ומה נדבר בדור השפל הזה, שבדורות הקודמים היו רובא דרובא מישראל שומרי תורה ומצוות?... אמנם בדור הזה, בעוונותינו הרבים, שמעוטא דמעוטא בתכלית המעוט, אולי לא נשאר אף אחוז אחד ממספר בני ישראל, שיהיו שומרי תורה ומצוות, ואף בין אלה המעטים השומרים תורה ומצוות כהרגלם, אף בהם זעירין אנון שמאמינים בכל הי"ג עיקרים כראוי, וכתות הערב רב מתרבים והולכים... והערב רב שבדורנו אין להם דמיון להערב רב שבדורות הקודמים, כי המה בתכלית

רכד שכר פרשת שלח - פרק ל"ו ועונש

הגריעות מירידה התחתונה הבאה טרם ביאת המשיח, ומצב דור כזה משפיע גם על המנהיגים הכשרים...

(ויזא"מ)

על אף הדברים הטובים שבערב רב חייבים למאוס בהם

עיקר החסרונות באים, ממה שעושים לנו הערב רב. כמה שנאמר בזוהר הקדוש: דמעיקין לישראל יותר מאומות העולם, והעיקר לחזק עצמו באמונה מאוד, כי ישראל ממצרים נגאלו רק בזכות האמונה, וכן גאולה העתידה, וצריך חזוק באמונה, מחמת שרואים דרך רשעים צלחה... כי גם אם רואים בהם [היינו, הערב רב] דברים טובים כמו תורה ומנהג ודרך ארץ, ובפרט כי מדת שלום היא יסוד לכל, והיא מדה טובה מאוד, אף על פי כן - כמו שהחולה מוכרח להפליט ממנו דמים, והדם הוא הנפש, אשר יש בהם אף קצת תערובות, כמו כן בעקבתא דמשיחא מוכרחים למאוס בכל תהלוכות הני"ל גם אם יש בזה דברים מועילים כי הוא זמן הברור, וזוהי הבחירה והנסיון בימים האלו...

(דברי שמחה לרבינו שמחה ישכר בער הלברשטאם)

הרבנים יהיו כ"י אק מאק" - שומשומין, ועל

ידם תהא האמת נאבדת והצרות באות

כתב הרב הקדוש מקאמארנא "היכל הברכה": בעקבתא דמשיחא חוצפא יסגי, והיוקר יאמיר, אני אמלוד. מרן הקדוש קודש קדשים, רוח אפינו משיח ה': רבי ישראל בעל שם טוב בעת תפלת מנחה פעם אחת הכה על ראשו ומרט שערו, ואמר אחר כך, שראה ברוח קודשו, שקרוב לימי המשיח, יהיו "רביעס יאק מאק", ועל ידי זה נאבדה האמונה והקץ מתארך, וכמעט רוב צרות ורעות של ישראל בא מן זה השתררות ובטול תורה ותפילה ודרכים עקומות עקושות להיות לו דרך מעוקם ומעוקש דרכיו להתפלל שחרית ארבע שעות אחר הצות ומנחה שלוש שעות בלילה. אשרי המדבק

שכר פרשת שלח - פרק ל"ו **ועונש** רכה

עצמו לצדיק אמת, אשר ראשו בשמי השמים העליונים
בהארות אור אין סוף.

בשביל הבחירה החופשית – יש מנגד לכל צדיק אדם המחטיא את הרבים

בספר "תולדות יעקב יוסף" כתוב: ולהבין הענין נראה לי,
כי שמעתי ממורי בפרשה "על מה שווא בראת"
(תהילים פ"ט), שהיא טענת היצר הרע, והיא התשובה לכל בני
אדם, כי בעת רדת נשמה קדושה מלמעלה לגוף האדם, נתעורר
הקטרוג מלמעלה מסמאל לומר מעתה לא יוכל לפעול פעולתו
להסטיין ולפתות, מאחר שזה יחזיר העולם למוטב, ואם כן
למה נברא לריק? עד שנותנים לו נגד זה האיש בלע תלמיד
חכם שידין יהודאין, שנברא גם כן אשר יתלוצץ מזה איש
השלם, ומי שירצה ידבק בזה או בזה, והבחירה חופשית.

אמר מרן אלוקי רבי ישראל בעל שם טוב טענת היצר סמאל,
כשירדת נשמה קדושה וגבוהה לעולם הזה "על מה
שווא בראת"? והרי זה יחזיר כל העולם למוטב באמונה גודלה
לתורה ולתפילה, והרי אני מלאך רוחני אינו נראה, והוא היה
בגוף מדריך בני אדם לדרך טוב ביראה ואהבה, ומי פתי ישמע
לי. והיתה התשובה: כל בני אדם! כי לכל צדיק אמת יש נגדו
המנגדו, אין בו ממש לא יראה ולא אהבה, אלא משתרר על
הבריות. מראה עצמו צדיק. מושך בני אדם להפסק ולחכמות
זרות ולדברים שונים, ויש לו תקיפות גדולה, ומעתה הבחירה
החופשית, וזהו "כל בני אדם", הכל יהיה בבני אדם לענה
וראש.

(זהר חי בראשית ד' שכ"ט ע"ד)

כמו שאמר מרן רבי ישראל בעל שם טוב: "על מה שווא
בראת" כי צדיק אמת - באהבתו ובחיות שלו יעלה את
כל העולם לקדושה, ועל זה היתה התשובה "כל בני אדם",
שכן תהיה דוגמא שלו, שמתלבש בו סמאל הרשע ועושה אותו

רכו שכר פרשת שלח - פרק ל"ו ועונש

רבי ורב גדול הדור, ומעתה נשארתי הבחירה, כי לרשעים, הערב רב - ראש שהוא כמותם, עץ יבש אין בו לחלוחית טוב, הכל שקר וכזב, וכן מנהיג אנשיו יסוד עזר כנגדו שבאמת התנגדות הוא עזר גדול לעבודת ה' יתברך... עיין שם באריכות. (זהר ח"ד כ"ח ע"א דפי הספר קי"ב ע"ג)

שער הגאולה

שנה שמלך המשיח נגלה בו, כל מלכי האומות העולם מתגרות זה בזה

אמר רבי יצחק - שנה שמלך המשיח נגלה בו, כל מלכי האומות העולם מתגרות זה בזה; מלך פרס מתגרה במלך ערביא, והולך מלך ערביא לאדום ליטול עצה מהם וחוזר מלך פרס והחריב את כל העולם כולו וכל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים ונופלים על פניהם, ויאחזו אותם צירים כצירי לידה, וישראל מתרעשים ומתבהלים ואומרים: להיכן נלך ולהיכן נבוא? ואומר להם: בני, אל תתיראו! הגיע זמן גאולתכם, ולא כגאולה הראשונה כך גאולה אחרונה, כי גאולה ראשונה היה לכם צער ושעבוד מלכויות אחריה, אבל גאולה אחרונה אין לכם צער ושעבוד מלכויות אחריה, עד כאן לשונו, ורבותינו זכרונם לברכה, הודיעו לנו כל זאת, כדי שכשיגיעו הימים האיומים הללו, לא נרעש ולא נפחד חס ושלום, כי כבר נבאו על זה כל הצדיקים וקדושים הקודמים, הם ראו הצרות הגדולות והנוראות שיעברו ישראל הקדושים קודם התגלות האור הגדול והנורא כי לעת ערב יהיה אור.

(פסיקתא רבתי פרשה ל"ז סימן ב')

יום הנורא ט"ז תמוז **שהערב רב עשו את העגל**

יום הנורא "ט"ז תמוז" שהערב רב עשו את העגל ב שנת ב' אלפים תמ"ט לבריאת העולם: טעו ישראל בהיותם למרגלות הר סיני (!), כי משה רבינו עליו השלום בושש לרדת מההר, וערבב השטן את העולם בחושך ואפילה, שיטעו לחשוב שמת (רש"י תשא), ויקהל הערב רב על הזקנים ותבעום לעשות להם אלהים אחרים אשר ילכו לפניהם וכו', ומשלא שמעו להם הרגום (תנחומא בהעלותך, י"ד).

הערב רב שחטו את חור

ויפנו לחור בן כלב ומרים הנביאה, ויוכיחם, ויהרגו גם כן (סנהדרין ז.), ויבואו לאהרן "ויבן (= הבין) מחור הזבוח לפניו" ונתיירא שלא ירצחוהו נפש, ויעש ביצוע בדין (שם), ויצא העגל הלז שנעשה מתכשיטי האספסוף ומעשה שטן הצליח שהיתה בו רוח חיים (רש"י תשא, ור' תוספות שאנץ סוטה י"ב).

הנשים לא התפרקו, על כן ניתן להם ראש חודש כיום מועד שלא תעשינה בו מלאכה (אורח חיים סימן תי"ז). ועיין עוד בלוח דבר יום ביומו מנהגי ראש חודש, ביום ל' בתשרי וביום א' בתמוז).

מהראוי לקרוא קריאת שמע בחצי היום כי בא שש, לפי מה שכתוב בתיקונים, תיקון ע' להגביר האמונה נגד הכפירה (מל"ח ט, ט).

בעזה"ש"ת

ספר

הערב רב בימות המשיח

חלק ב'

בו יבואר:

א. המכשולות הגדולות שיעשו מנהיגי הערב רב
לפני הגאולה, המנהיגים האלו ישלטו חמשה
במינם (סימנם נג"ע ר"ע) ויבנו בתי כנסיות, רק
כדי להתגבר בכך על העם. ב. הסימן של צדיק
אמת? ג. ימות המשיח: הסימנים לדור
עקבתא דמשיחא

קול קורא'ס ומאמרים בעניני חיזוק הדת שיצאו לאור
עולם בבתי מדרשים ושיבות ובכתבי עת

יוצא לאור על ידי

הוצאת אמונה - ברקלין יצ"ו

שנת תשס"ב לפ"ק

הוצאת:

"חברה מזכיי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס

כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI

MIFAL OILUMI L'HATZULAS HADAS

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross

The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם את כל ספרי הערב רב

בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים

ולכל אחד ואחד מישראל – להציל את עם ישראל מן הערב רב

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

* * *

לקבלת הספרים בחינם:

להתקשר להרב אברהם ווייס

בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין

רחוב נחל לכיש 24/3 • רמת בית שמש ארץ ישראל

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/3

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

011-972-548-436-784

הערב רב

בימות המשיח

חלק ב'

ימות המשיח

הסימנים לדור עקבתא דמשיחא

כתוב: בסוף הגלות לפני ביאת המשיח, חוצפא יסגי – תגדל ותתרבה החוצפה, ויוקר יאמיר, הגפן תתן פריה והיין ביוקר, ופירוש רש"י על כך: לפי שהכל יעסקו במשתאות, ומלכות תהפך למינות, ואין תוכחת, בית ועד יהיה לזנות, והגליל יחרב, והגבלן ישום, ואנשי הגבול יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו, וחכמת סופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו והאמת תהא נעדרת, נערים פני זקנים ילבינו, זקנים יעמדו בפני קטנים, בן מנול אביו, בת קמה באמה, כלה – בחמותה, אויבי איש אנשי ביתו, פני הדור כפני הכלב, הבן אינו מתביש מאביו, ועל מי יש לנו להשען? על אבינו שבשמים!

(מסכת סוטה דף מ"ט)

אין מוכיח – כולם אנשים חטאים

אין לך אדם שיוכל להוכיח – שכולם נכשלים בחטא, וכשמוכיחו, אומר לו: "אתה כמוני...", שכלו החכמים ואין לומד תורה.

(רש"י)

פני הדור כפני הכלב וכן מנהיגיהם

רוצה לומר שיהיו עזי פנים, כדכתיב: "והכלבים עזי נפש המה", כי פרנס לפי הדור – שחוצפא יסגי... ומנהיגי הדור יהיו מערב רב כי ג' סמנים יש באומה זו.

(עין יעקב)

רלח שכר פרשת קרח - פרק ל"ז ועונש

היוקר יאמיר על ידי המעוותים שבעם

ולא יהיה היוקר מפני שלא יהיו השנים מבורכות, אלא שיהיה היוקר על ידי המעוותים, היינו: מפקיעי השערים.

(מהרש"א)

על ידי "עז כנמר" לעבודת ה' צליחו יראי ה' לעמוד נגד הדור

ובזה אפשר לפירוש מה שאמרו זכרונם לברכה בסוף סוטה: בעקבתא דמשיחא חוצפא יסגי, דהוי ידוע, שבכל דברי חכמינו זכרונם לברכה, שדברו בגנות הדור מרומז בה גם דבר טוב, שסוף כל סוף, אף על פי שרוב הדור יהיו כמו שציירו אותם שם, מכל מקום ישארו עוד יחידי סגולה דבוקים בהשם יתברך ובתורתו הקדושה, אבל איך יוכלו לעמוד נגד רוב העולם? בעל כורחם יהיו צריכים למדת עזות וחוצפה להיות "עז כנמר" בפני המלעיגין, וזהו כוונת דבריהם זכרונם לברכה, "חוצפא יסגי" - דרך על ידי מדת עזות וחוצפה יוכלו לעמוד נגד הזרם של הדור ולא להסחף.

(חד"ת שלח)

החוצפן יכובד

נאמר: "בעקבתא דמשיחא חוצפא יסגי" - הפירוש הוא: שהחוצפה תתרבה, עוד מובן למילה "יסגי", דהיינו: גדולה. מגדולי הדור דרשו לפנים, כדי שיוכשרו לגדולי הדור היה צורך, שיהיו מחוננים בתורה, ביראה ובחכמה; אולם בעקבתא דמשיחא יוכתר ל"גדולי" כל מי שיש לו מדת חוצפה למדי, ולא עוד, אלא כל מי שחוצפתו גדולה יותר, יהא בר סמכא גדול יותר. אכן רואים אנו כי תנאי מוקדם להיות מנהיג במפלגה היא החוצפה והעזות.

(קונטרס עקבתא דמשיחא להגאון הצדיק ר' אלחנן וסרמן ז"ל)

הערב בימות המשיח רב ה

שכר פרשת קרח - פרק ל"ז ועונש רלט

**באחרית הימים המינות תתגבר עד שלא
יאמין האדם שביכולתו לתקן משהו**

על המשנה בסוטה מובא בשם צדיק אחד, בעקבתא דמשיחא ואין דורש ואין מבקש ואין שואל, על מי לנו להשען על אבינו שבשמים, ואמר: זהו גם כן אחד מן הקללות שהמינות תתגבר כל כך, חס וחלילה, רחמנא לצלן, עד שכל אדם ואדם יאמר: אין לי ביכולת לתקן שום דבר, להוכיח את העם במידי דהפקרות, אלא מוכרח אני להשען על אבינו שבשמים.

(בקונטרס עקבתא דמשיחא בשם הגאון בעל נפש החיים ז"ל)

סימנים נוספים לדור האחרון על פי חכמינו זכרונם לברכה

מנהיגי הדור יהיו שפלים כמו מנהיגי הכלבים, העשירים יהיו קמצנים ואכזרים, אנשי האמת ילכו לגור בכפרים ובמדבריות מפני אנשי השקר, הכבוד יהיה נאהב מאוד לרדוף אחריו, ולא יוכלו להתווכח עמהם להוציא המינות מליבם.

(תנא דבי אליהו זוטא" פרק ט"ז על פי פירוש זקוקין דנורא ובעורין דאשא)

חכמת התורה תהיה טפלה נגד חכמתם, המנהיגים יהיו רודפי בצע ורועים את עצמם כמו הכלבים ועל ידי זה יסולק הקטרוג מעל ישראל, על ידי עדרים עדרים יסולק המחלוקת כי כל אחד ילך לו לעדתו. תתרבה העזות ומלבושי פריצות ותשתנה בכל פעם לפי רוח הזמן, עד שתהיה בת קמה באמה.

(תנא דבי אליהו זוטא" פרק ט"ז בפי" הגאון בעל "לב העברי" זצ"ל)

"בדור שבן דוד בא פני הדור כפני הכלב"

ונביא כאן ארבעה באורים למאמר הנזכר לעיל:

א. מראים עצמם כאוהבים, וליבם בל עמם. (מהרש"א)

רמ שכר פרשת קרח - פרק ל"ז ועונש

כתב רבינו המהרש"א: "וחכמת הסופרים תסרח ויראי חטא ימאסו" כלל בזה מעלות השכליות ומעלות המדות, שכולם יהיו נמאסים בדור ההוא, ופני הדור כפני הכלב... (עיין פירוש רש"י, דברים פרשה כ"ח ל"ד).

עוד נראה לפירוש כי נקרא כלב כי כולו לב נאמן לאדוניו, ואמר שפני אותו הדור יהיו כפני הכלב, שמראה לפנים כאילו הוא אוהב, אבל ליבו בל עמו, כי לפי האמת האהבה, שהיא נראית לפניך, היא נעדרת בלב, על זה אמרו (בפרק ב' דסוטה): "ואין הדור רואה אלא לפנים".

ב. כתב בשער בת רבים על התורה: המנהיגים יתפייסו מהמחרפים אותם בעד מחצית השקל. [ועיין עוד שם על הפסוק "והיית משוגע ממראה עיניך אשר תראה" - "ממראה עיניך" - היינו, ממנהיגי העדה, שיהיה לנו מנהיגים כאלו אשר אם נראה אותם נשתגע, עיין שם].

זה שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (סוטה מ"ט:): בעקבות משיחא פני הדור כפני הכלב, כי הכלב בעת פניו זעומים יכרת כנף מעיל איש בחרון אפו, אך אם האיש ישליך לו פרוסת לחם או עצם אחת - מיד יראהו פנים שוחקות, כי שתי פנים לו.

כן פרנסי הדור, לפעמים מחרף אותם אחד מהבעלי בתים הבורים והבוערים בעם, והפרנס בחרון אפו ישפוך עליו בוז וקלון בלי שיעור, אך כאשר יעבור יום או יומיים ישכך חמתו ובעד כוס יין או מחצית השקל יתפייס.

(ידידו אמונה חלק ב')

ג. המנהיגים ירוצו לפני העם ככלב לפני האדון.

"בדור" שכן דוד בא פני הדור כפני הכלב" (סוטה ופרק חלק) - מנהגו של כלב להתקדם ולרוץ לפני בעל הבית. לכאורה נדמה, כאילו הכלב מתהלך כאוות נפשו, והאדון נגרר

שכר פרשת קרח - פרק ל"ז **ועונש** רמא

אחריו ומכבד את רצון כלבו. כל זאת לכאורה, והנה באמת יודעים אנו, כי ההיפך הוא הנכון, בעל הבית ילך אל אשר ירצה, והכלב רץ לפניו ונשמע לפקודתו. אם רק יבחר בעל הבית בכוון אחר, מיד הכלב מסתובב אף הוא ומתקדם לפני אדונו בכוון החדש.

בשנים כתקונן, עת היהודים נשמעו להוראות התורה, הורו פני הדור את הדרך, הם קבעו להיכן ללכת, והדור צעד בעקבותיהם. בעקבתא דמשיחא ימוגר שלטון התורה, הדור יבחר את הדרך כראות עיניו ופני הדור ירוצו בדרך זו לפני ההמון ככלב לפני האדון.

(הגאון רבי ישראל סלנטר ז"ל בקונטרס עקבתא דמשיחא)

ד. כמו כלב המתנפל על האבן ולא על הזורקו, כן יסרבו להכיר, כי הקדוש ברוך הוא המכה וילחמו עם המקל.

ה"חפץ חיים" זכרנו לברכה (בשם הגרי"צ בן בעל "נפש חיים" ז"ל) פירש את המימרא: "פני הדור כפני הכלב" בדרך אחרת. הטבע של הכלב שאם יסקלו אותו באבנים, מיד הוא מתנפל על האבן לנשכה. בשעה שהמן קם על ישראל, יש לדעת, כי המן זה אינו אלא מקל השלוח מן השמים לחבטנו בו. "הוי אשור שבט אפיי" (ישעיה), אין שום טעם להלחם עם המקל, כי כלום חסרים מקלות בשמים. הרבה שלוחים למקום. יש לנקוט באמצעים, שימנעו מן העמים, מלהקים "מקלות" עלינו.

בימי עקבתא דמשיחא תהיה הדעה נעדרת, וככלב שוטה ינשכו את המקל. מנהיגנו המתחדשים יכריזו מלחמה על ממלכות אדירות. מה כוחנו מה גבורתינו? מאמרים בעיתונים הם כדורים שאנו יורים בהם אל האויב, והתוצאה מה היא? רק מבעירים את חרונם וזעמם של הנחשים עלינו. המנהיגים רואים את המקל ומסרבים להכיר את המכה במקל. "והעם לא שב עד המכהו" (ישעיה, שם)

רמב שכר פרשת קרח - פרק ל"ז ועונש

יהיו יראים מלומר את האמת

בעקבתא דמשיחא לא ימצא רק אחד בעיר, שלא יפחד לגלות את האמת בפרהסיא בתוך העיר, ולא ימצאו רק שנים, שלא יפחדו לגלות את האמת, על כל פנים, לבני משפחתם - האחד בעיר יגן על כל העיר, והשנים במשפחה יגנו רק על משפחתם.

סימן לביאת המשיח ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד

ישעיה הנביא אמר שמונה עשרה קללות על ישראל, ולא נתקררה דעתו, עד שאמר להם המקרא הזה: "ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד..."

ולא נתקררה דעתו, עד שאמר להם: "ירהבו הנער בזקן" - אלו בני אדם, שמנוערין מן המצוות - ירהבו במי שממולא במצוות כרמון, "והנקלה בנכבד" - יבוא מי שחמורות דומות עליו כקלות וירהבו במי שקלות דומות עליו כחמורות.

בעקבתא דמשיחא... ויראי חטא ימאסו... נערים ילבינו פני זקנים... וכיון דקללה זו סימן לביאת המשיח נתקררה בה דעתו של ישעיה.

קטגוריא בתלמידי חכמים

אמר רבי זירא (כתובות קי"ב): אמר רבי ירמיה בר אבא - דור דבן דוד בא קטיגוריא בתלמידי חכמים, כי אמריתה קמיה דשמואל תני רב יוסף בזוזי ובזוזי דבזוזי - שוללים אחר שוללים.

(רש"י)

קטגוריא בתלמידי חכמים... - פירוש רש"י, והכי אמרינן בפרק חלק: "ליוצא ולבא אין שלום..." אמר רב: אף לתלמידי חכמים, שנאמר בהם: "שלום רב לאוהבי..." -

שכר פרשת קרח - פרק ל"ז **ועונש** רמג

אין שלום מן הצר, צרוף אחר צרוף, שנאמר: "ועוד בה עשיריה..." - כמפורש באורך מסכת חולין, וכמה שנאמר: "צרפתנו כצרוף כסף", "וצרפתים כצרוף את הכסף", ויהיו ישראל בחטאם נמשלו לסיגים דצריך צרוף. "ועוד בה עשיריה" - דהיינו, שעל ידי הצרוף בגלות לא ישארו רק המעשר מהם, שהוא קודש בכל מקום, וכמה שנאמר: "והנותר בירושלים קדוש יאמר לו", וגם עשיריה זו, כשתשאר, ישוב לצרפם שנית. כמה שנאמר: "ושבה והיתה לבער", עד שיהיו ככסף נקי שנצרך שנית, ורב יוסף בא לפירוש, דהצרוף על ידי בזוזי ובזוזי דבזוזי. דהיינו, גלות אחר גלות.

אף בין תלמידי החכמים תמצא מחלוקת

קטגוריא בתלמידי חכמים - הרבה מסטינים ומלמדים חובה יעמדו עליהם

(רש"י).

עוד יש לומר, ביניהם של החכמים עצמם, שלא יאהבו איש את אחיו, ולא ידונו איש את אחיו לזכות, כי אם לחובה ולקטרוג, ועל ידי זה תתרבה מחלוקת ביניהם, ומזה תפוג תורה וחכמה מהעולם, ועל זה יהיה צרוף אחר צרוף, למען ינקו מאלו המדות.

הקדוש ברוך הוא "מקים מעפר דל"

מובא במדרש (שמות רבה פרשת בשלח): "הנני ממטיר לכם לחם מן השמים" (שמות ט"ז ד') - הדא הוא דכתיב (ישעיה ל"ג ט"ז): "הוא מרומים ישכון". הדא הוא דכתיב (שמואל א' ב'): "מקים מעפר דל". אלו ישראל, שהיו משוקעין בטיט ובלבנים במצרים, והוציאן הקדוש ברוך הוא בקומה זקופה, שנאמר (ויקרא כ"ו): "ואולך אתכם קוממיות". הוי "מקים מעפר דל".

סימנים נתן הקדוש ברוך הוא ליעקב. אמר לו (בראשית כ"ח): "והיה זרעך כעפר הארץ" - כשיגיעו בניך עד עפר

רמד שכר פרשת קרח - פרק ל"ז ועונש

הארץ, אותה שעה "ופרצת ימה וקדמה". הוי "מקים מעפר דל", ורממן הקדוש ברוך הוא על הכל שנאמר (דברים כ"ח): "ונתנך ה' אלוקיך עליון..." ראה מה כתיב (שם א'): "ובמדבר אשר ראית אשר נשאך ה' אלוקיך" - אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל הרי רוממתי אתכם על כל העולם, אם תהיו עושים רצוני, אני משרה אתכם במה שבראתי, עד שלא נברא העולם - זה בית המקדש, שנאמר (ירמיה י"ז): "כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשינו" - שם אני מרומם אתכם, שנאמר (שמואל א' ב'): "וכסא כבוד ינחילם" - אותה שעה אני מספיק לכם מעדני גן עדן, שנאמר (תהילים ל"א): "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך" - לכך אמר: "הוא מרומים ישכון".

**באותו זמן; החלשים באמונה - יפלו לגמרי,
והחזקים - יתחזקו למרות הכל**

וכן מובא בספר הקדוש "ברית מנוחה" [רבינו האר"י ז"ל מעיד עליו כי כל דבריו ברוח"ק ועמוק עמוק מי ימצאנו], וזה לשונו: שמש ועד מבואו, ובן דוד יוצא ממקומו לפקוד את עוון אדום עליו, וגם להשיב תגמולו בראשו ולשלם עליו כפעלו וכמעללו אשר עשה לבני ישראל אחיו, ותהיה מהומה גדולה לכל הממלכות, אין שלום ליוצא ולבא, ובקרוביו יקדשו את ישראל יקבץ במהרה... למה? מפני שכאשר האור בא, אז החושך יתאמץ מאוד ויעלה, כי המשחיתים מתפשטים בעולם, וזהו רמז הגאולה - כאשר יבוא יתאמץ הגלות, ורבים מן המשכילים יכשלו בראותם בלבול הגלות והצרות גדולות, וכדי להנצל מפני החרב יצאו מן הדת, וזהו שכתב: "ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע", שיושיעם הקדוש ברוך הוא ברוב רחמיו ולא ימאסם לכולותם להפר בריתו איתם כי מלא רחמים הוא, ויחנך ה' צבקות שארית יוסף, ואשרי האדם המחזיק בתומתו ללכת בדרך הטובה ולהרחיק את עצמו מן הרעה בימים האלה, אולי ימלט מן הצרות הנקראים חבלי משיח, וזמן

שכר פרשת קרח - פרק ל"ז **ועונש** רמה

הגאולה כתיב: "וסכסכתי מצרים במצרים, עיר בעיר, ממלכה בממלכה", ואחר כך יהיה שלום ושלוה ומנוחה והשקט, אשר לא נחשבו דורות הראשונים לדורו של משיח, לא דור המדבר ולא דור שלמה המלך עליו השלום, עד כאן לשונו.

ותראה, אחי אהובי, שם מלשוננו הקדוש: "ורבים מן המשכילים יכשלו", והבן הדברים שתפס בלשוננו הקדוש "והמשכילים" - לרמז על החכמים בחכמת החיצונים, רחמנא לצלן, כי אלו לא יוכלו לסבול עול הגלות הנורא, ואלו התמימים בודאי יסבלו ויתחזקו באמונת הבורא ויזכו על ידי זה לאור הגדול והנורא, אשר יאיר פתאום אחר החשכות האיומים הזה.

ואחר כל אלו הנסיונות, כל אלו התמימי לב יחזקו לבבם בה' הרחמן וישארו באמונתם וימסרו נפשם לה' וישליכו אחר גוים כל אשר להם בשביל שכנית כבודו, יתברך שמו לעד, ובעבור אהבתו הקדושה, שאנחנו נקשרים בו, כמו שכתוב שם ב"ברית מנוחה", שיתעוררו שלושה שמות הקדושים להיטיב ולהציל את ישראל, ואלו שלושה שמות הקדושים והנוראים אלו המה שלושה מאורות הקדושים הלוחמים בעד ישראל תמיד ומושיעים את ישראל בכל צרותיהם, וכן עונים לכל איש מצוער ובעל יסורים להושיעו מצרותיו, וכל שכן כשישראל מתחננים ומבקשים מה'.

שער - ימי הגאולה

דור ללא כהן מורה וללא תורה

בדברי הימים (כ"ט"ו גי'ז') נאמר: "וימים רבים לישראל ללא אלוקי אמת וללא כהן מורה וללא תורה וישב בצר לו על ה' אלוקי ישראל ויבקשוהו וימצא להם ובעיתים ההם אין

רמו שכר פרשת קרח - פרק ל"ז ועונש

שלום ליוצא ולבא כי מהומות רבות על כל יושבי הארצות וכתתו גוי בגוי ועיר בעיר כי אלוקים הממס בכל צרה ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם כי יש שכר לפעולתכם".

המעשים הטובים של דור אחרית הימים יחשבו כמעשים הטובים של צדיקי דור הקדמונים

השם יתברך יראה בעני עמו, כי סבת שפלות הדור היא, מחמת שאין להם מנהיגי אמת שידריכום, ועל ידי כן תבוא הגאולה - מחמת זה ראוי שגם מעט המעשים הטובים שעושים עוד יחשב כמעשים טובים של הצדיקים הקודמים.

בספר הקדוש "משכיל אל דל" כתב: "ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל וירא ה' וירע בעיניו כי אין משפט וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע ותושע לו זרועו וצדקתו היא סמכתהו". (ישעיה נ"ט ט"ו ט"ז).

דהנה אז, כשראה ה' שאמת נעדרת והתורה והיראה נתמעטה, עמד על המחקר מה היא סבת הדבר; אם המה באמת רעים וחטאים לה' - יודעים רבונם ומתכוונים למרוד בו, או שהמה רק עניי דעת וחשוכי ראות, ואין להם מנהיגי אמת, שיעוררו אותם ויפקחו עיניהם לילך בדרכי ה' ותורתו, ומעתה, כל זדונותם רק שגגות המה...

"וירא" - ראה בעין שכלו - "כי אין איש", שסבת דבר זה היא רק משום שאין להם מורה אמת, שילמד וישפיע להם, ויהיה להם בבחינת "איש", "וישתומם" - כשהיה עומד בתמהון ומתבונן בדבר, ראה שהטעם הוא משום - "כי אין מפגיע", שגם אותן שרידים שמוכיחים ומדריכים כדבעי למיעבד - לא עבדו, שיהיה המנהיג מוכיח בקול כמצוה עליו "קרא בגרון ואל תחשך" [נחיה קטנה שקולה גדול נקראת "מפגיע"], [עין שבת דף ע"ז ע"ב].

שכר פרשת קרח - פרק ל"ז **ועונש** רמז

אבל אם היה להם מדריך ומוכיח כראוי, אז יודע ה' ועד כי היו שומעים לו ולתוכחתו, וגוף דבר הזה שנגלה לעיני ה', שלבבם נאמן הוא לקיום תורתו, ואילו היה להם רועה נאמן היו המה צאן קדשים בכל עניני קיום התורה והמצות זה גופא עושה רושם למעלה...

וכיון שכן, הלא מעט מעשים הטובים שעודם מחזיקים בהם בדרך מצות אנשים מלומדה הלא ראוי ונכון הוא שיגדל ויתרבה עֲרָכָם וחשיבותם כמעשים טובים של צדיקי הדור המסוימים בדורות שלפנינו...

(חלק ג' כלל י' פרט א')

לפני בוא המשיח יצליחו הרשעים במעשי ידיהם והרבה מישראל יטעו לחשוב שדרכם נכונה היא ויהללו אותם בליבם,

רק היראים את ה' באמת יתחזקו ויאמרו ביניהם שלא כן הדבר

נאמר במלאכי נ"י י"ג-ט"ח: "חזקו עלי דבריכם אמר ה' ואמרתם מה נדברנו עליך אמרתם שוא עבוד אלוקים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדורנית מפני ה' צבקות ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עושי רשעה גם בחנו אלוקים וימלטו".

במה שמאשרים זדים ומספרים מהם ניסים, כאילו אומרים בפירוש - "שוא עבוד אלוקים".

באופן זה יבוארו הפסוקים הנ"ל, דלא מיירי כאן באלו שאומרים בפירוש "שוא עבוד אלוקים...", דאם כן לא היה מקום לשאול עוד "מה נדברנו"? וכדדייקין לעיל, אבל הכוונה שהנביא מתנבא, שכל אותן בני אדם מישראל, שיהיו שומרי תורה ומקיימי מצותיו יתברך שמו, אך יהיו מאשרים זדים ומהללים עושי רשעה, באומרם: "נבנו עושי רשעה גם בחנו אלוקים וימלטו", ומשבחים הצלחת הרשעים, במה שניסו אלוקים ועלתה בידם ונמלטו, ובדברי פיהם במה

רמח שכר פרשת קרח - פרק ל"ז ועונש

שמאשרים זדים בקצה תבל מליהם לאמר: "שוא עבוד אלוקים", ואף שלא הוציאו דבור זה בשפתותיהם.

וזהו הסבר הפסוקים "חזקו עלי דבריכם אמר ה'" - שהטחתם דברים כלפי מעלה ובני ישראל ישאלו בתמיהה: "מה נדברנו!!" כי לא ידעו ולא יבינו, שבמה שמאשרים זדים הרי אמירתם גלויה, לאמר: "שוא עבוד אלוקים", אבל הם טועים ובחשיכה יתהלכו, בחשבם שבמה שמשבחים הצלחת הרשעים ומספרים שה' עשה להם ניסים, בזה הם עושי מצוה, ובאמת כח זה הוא מדרכי הסתת היצר והסתת כח הרשעה לתפוס בדרך זו ברשתם את בני ישראל התמימים להגדיל בעיניהם ניסי הצלחתם וגבורתם, וככה ילכו מדחי אל דחי להאמין בעצם גבורתם לאשר מעשיהם, ולבסוף לעשות כמעשיהם. זה ששייב להם הקדוש ברוך הוא "אמרתם שוא עבוד אלוקים" - פירוש: בזה שאתם מהללים ומספרים ניסי הצלחתם של עושי הרשעה בזה אתם אומרים בשפה ברורה ד"שוא עבוד אלוקים" ואין בו תועלת, חס וחלילה.

(משכיל אל דל)

הרבי מרוזין ראה זאת ברוח קודש

בהסכמה לספר "באר הגולה" למהר"ל מפראג ז"ע כותב הרבי הקדוש מרוזין, וזה לשונו: ובגלות האחרון, בעקבתא דמשיחא, יהיה נפתח שער הני שבטומאה, שהיא מינות ואפיקורסות, רחמנא לצלן, וְשָׂרֵי מעלה מן השמים ישליכו מינות ואפיקורסות עלי ארץ, ותתפשט לארכה ולרחבה, וכל מדרך כף רגל יהיה מלא מינות ואפיקורסות ופריקת עול תורה ומלכות שמים, עד שיצטרך לנפש ישראל התאמצות גדולה ויתרה להתחזק באמונה, שלא יפול ברשתם. עד כאן לשונו הקדוש.

שכר פרשת קרח - פרק ל"ז **ועונש** רמט

מי שבכל זאת ירצה להחזיק באמונה יקבל סיוע מן השמים

וכן הוא בדורות הללו האחרונים, שכדי להנצל מדעות כוזבות צריך לראות ממש אותות ומופתים, וכמו שכתב הרבי הקדוש מרוזין זי"ע בהסכמתו לספר "באר הגולה" בזה הלשון: ובגלות האחרון, בעקבתא דמשיחא, יהיה נפתח שער הנו"ן שבטומאה, שהיא מינות ואפיקורסות, רחמנא לצלן... על כן הבטיחנו הבורא יתברך שמו על ידי נביאו, שכל מי שירצה להחזיק באמונה המורשה לאבותינו, יתחזק, ומן השמים יסיעוהו אחר התאמצותו, שיתאמץ בכל כוחו להציל עצמו מפח יקשם, ויראה לנו נפלאות להצילנו מידם כמו הנפלאות שעשה לנו במצרים... עד כאן לשונו.

"וצדיק באמונתו יחיה" – מי לה' אלי

תאור הדור האחרון: לא תהיה בושה כלל לעשות עבירות, אבל לומר דבור אמיתי יהיה צריך להביט סביבותיו אם אין מתלוצצים ממנו – מי שיחזק עצמו באמונה יהיה חשוב והמקובל, אף שבשאר הדברים יהיה בקטנות מאוד, הברור האמיתי יהיה בענין האמונה.

מדברי הרב מרוזין זי"ע, שמובא בספר "נר ישראל": מאמר נורא ואיום נשמע פעם מפי קדשו של מרן מרוזין זי"ע ממצב אחינו בני ישראל בעניני רוחניות בדור שלפני ביאת המשיח, וכה ספר החסיד המפורסם רבי בצלאל משה מפרובישט, שבהיות מרן זי"ע גר כבר בסא"ג בשנת תר"ב נסע פעם לטייל לתוך היער לשאוף אויר צח בלווי של כמה מקורבים כרבי לייב הירשליס, רבי איציק אבא מבארשיווקא ורבי הירשל זינקאוור ע"ה, ולקחו אתם עבור מרן כסא ושולחן קטן עגול, והנה בתוך היער, כשבת רבינו על כסא קדשו, פנה אל החסיד רבי לייב הירשליס ואמר לו: "בודאי זוכר אתה את הגמרא (בסוף מכות כ"ד): דריש רבי

רנ שכר פרשת קרח - פרק ל"ז ועונש

שמלאי, שש מאות ושלוש עשרה מצוות נאמרו למשה מסיני, רמ"ח מצוות עשה ושס"ה מצוות לא תעשה... בא דוד והעמידן על אחת עשרה... בא ישעיהו והעמידן על שש... בא מיכה והעמידן על שלוש... בא חבקוק והעמידן על אחת, שנאמר (חבקוק ב' ד'): 'וצדיק באמונתו יחיה', ורש"י ז"ל מפרש, מהי הכונה והעמידן על אחת עשרה או על שש וכדומה? דרוצה לומר שבתחילה היו צדיקים והיו יכולים לקבל עול מצוות הרבה, אבל דורות האחרונים, שלא היו צדיקים כל כך, ואם באו לשמור כולם אין לך אדם שזוכה, ובא דוד והעמידן על אחת עשרה, שמנה בספר 'תהילים' (פרק ט"ו): 'ה' מי יגור באהלך... הולך תמים ופועל צדק...' - כדי שיזכו אם יקיימו אחת עשרה מצוות הללו, וכן כל שעה, דורות של מטה, הולכין וממעטין אותו. הבה ונתבונן על איזה דור כוון הנביא חבקוק לומר עליו, שהלואי יזכו אז להאחז במצות האמונה בה', ומי שיזכה לזה יקרא בשם 'צדיק'?"

המשיך מרן: "אני אומר שהוא נתכוון לדרוש לפני ביאת משיח, שלנסיון עצום יחשב להשאר יהודי נאמן, ולכן העמיד את הדור ההוא על נקודת האמונה, ואלו שיאחזו בה יקראו בשם 'צדיק', ומעניין מאוד לדעת מה תהיה מדרגתו ומדתו, ואלו פנים יהיו להצדיק הלזה בתארו ובמעשהו? אלא האמת אגיד לכם, אל תתפלאו לשמוע, שעוד יהיה דור לפני ביאת המשיח, שאיש כל הישר בעיניו יעשה, אבל תבינו טוב כונת המאמר, דהיינו, לא רק זה, שהבעל עבירה לא יתבייש ולא ימנע עצמו מלעשות עבירות חמורות לפני אנשים כשרים, אלא הקושי שבמצב יהיה בזה, דכשיהודי ירצה לעבוד את ה' ולו רק אפילו להתכופף לפני בורא העולם, לא מבעיא להוציא אנחה עמוקה מקרב לב לפניו יתברך או לומר איזה מאמר - לפניו יהיה מוכרח להסתכל סביבו אם לא עושים ממנו חוכא וטלילא, ולכן אז נמנה עם הכת של 'מי לה' אלי'. בזמן ההוא,

שכר פרשת קרח - פרק ל"ז **ועונש** **רנא**

כשיהודי יקום בבוקר ויאמר 'מודה אני לפניך' נכאן הניח מרן את ידו על ליבו הטהור ואמר: [ולפי גודל מיעוט השגתו לא יבין ההבדל בין ה'אני' ל'לפניך', ואחר כך יתעטף בטלית וימדוד עליו התפילין, כי זאת יודע כי קרקפתא דלא מנח תפילין כבר לא טוב, ואחר כך יתפלל. לא משנה אלו פנים יהיו כבר לתפילה שלו, יהיה היהודי הזה חשוב ומקובל לפני הבורא עולם... נכאן הפסיק מרן באמצע השיחה והטה ראשו הקדוש לאחוריו לכמה רגעים, כאדם המתבונן אי שם כדי לברר איזה דבר, וחזר לדבריו אחר שתפס בשתי ידיו את קצות מלבושו העליון שכנגד ליבו, יהיה היהודי הזה חשוב ומקובל לפני הבורא יתברך כדוגמת אני כלפי העולם, וכל זה למה? מפני שאז תהיה הבחירה והברור האמיתי, וזה יהיה הסוג של הצדיקים שעליהם אומר חבקוק: 'וצדיק באמונתו יחיה'."

העצה להשאיר איתן באמונה לספר ספורי צדיקים

הרגל היה אצל רבי וואוועלע משינוסטער, שהיה ישן בעיניים פתוחות. פעם אחת ישן ועצם את עיניו. בדיוק אז ישב על ידו אחד מגדולי חסידיו, וראה זאת. נבהל ונפחד, שמא חס וחלילה... פקח את עיניו ואמר: "הראו לי את הדור, שלפני ביאת המשיח, וראיתי שאפילו אנשים כמותך יהיו נתפסים למינות, רחמנא לצלן". התחיל החסיד לבכות. אמר לו הרבי הצדיק זצ"ל: "אבל עצה תהיה להם, שיספרו מעשיות מצדיקים ואפילו ממני". הרבי הצדיק מרוזין ספר זאת וסיים: "יספרו מעשיות צדיקים ואפילו ממני". וכפל הלשון "ואפילו ממני" שתי פעמים.

וכן מובא בילקוט "אוהב ישראל": הרבי הקדוש, ה"אוהב ישראל" מאפטא זצ"ל, אמר: קודם ביאת המשיח תרד אפיקורסות לעולם, והראה באצבעו על אחד שישב לפניו – אפילו אנשים כערכו יתפסו למינות, וסיים, כי עצה להנצל היא להתאסף יחד ולספר ספורי מעשיות מצדיקים.

(ברכת אהרן – קרלין קצ"ג)

רנב שכר פרשת קרח - פרק ל"ז ועונש

קודם ביאת המשיח תעמוד הדת על חוט השערה

וכן מובא בספר "דורש טוב" להצדיק רבי נחום מרדכי מטשארטקאו זצ"ל, וזה לשונו: פעם בא לפני כבוד קדושת אדונינו זצ"ל הרבי הקדוש מרוזין אחד מחשובי חסידיו ובקש ממנו שיאמר לו איזה דבר טוב שתהיה לו תועלת לתמיד, ואמר לו זקני זצ"ל: "הנה קודם ביאת המשיח תעמוד הדת על חוט השערה. העצה להתגבר על זה - להתאסף בכל שבת קודש ולדבר מגדולי ישראל הצדיקים, ותהא בזאת תועלת לחזק הדת והאמונה".

להשאר יהודי אמיתי יהיה בבחינת לטפס על קיר חלק

מובא בספר "בינת ישראל": בגמרא (סנהדרין צ"ח) מובא, שאמרו חכמי ישראל "ייתי ולא אחמיניה" - כלומר, יבוא המשיח, אולם אין אנו חפצים להמצא באותו דור שיבוא, משום שקודם ביאת גואל צדקינו יהיו בעולם נסיונות גדולים, כמו שאמר אדוני אבי זקני מרוזין זי"ע, שבעקבתא דמשיחא קשה יהיה להחזיק ביהדות כמו שקשה לטפס על כותל חלק, לפיכך אמר: "ייתי ולא אחמיניה", שלא להביא עצמו לידי נסיון.

(מהרבי ר' ישראל מגראדזינסק ז"ל).

שלושת השעות האחרונות לפני הגאולה

תהיינה השעות הכי קשות להחזיק באמונה

ג' שעות אחרונות קודם הגאולה, יהיה קשה מאוד להחזיק עצמו [ב"יודישקייט"] ביהדות פשוטה ותמימה, כמו שעומד קיר ברזל חלק וצריכלין לטפס ולעלות בלי צפרניים, וזהו מה שאמר בהושענות: "הושענא שלוש שעות" [לפי חשבון יומו של הקב"ח].

(כנסת ישראל בשם מהר"י מרוזין זצ"ה)

שכר פרשת קרח - פרק ל"ז ועונש רנג

"צדיק ורע לו רשע וטוב לו"

וכמו ששמענו מפי מגידי אמת, שאמר פעם בישובו לפני נרות חנוכה, שהולך ומתקרב זמן, שמי שירצה להיות יהודי ולעבוד את ה', לא די שלא ילך לו בנקל במילי דעלמא, אלא שלא ילך לו בנקל גם במילי דשמיא.

עוד מובא שם: אבל אז נצטרך שהקדוש ברוך הוא בעצמו יבחין בין עובדו ללא עובדו, וסיים בפסוק: "ושבתם וראיתם בין צדיק..." וגם אמר פעם, שמתקרב זמן, שנצטרך להחזיק בצבת ברזל להיות יהודי.

(עטרה לראש צדיק לרי"ד מפוריסוב)

כעין הני"ל אמר הרב הקדוש מסאטמער זי"ע: עכשיו קודם הגאולה ההסתר גדול כל כך, עד שנראה, חס וחלילה, כאילו כל עושי רע - טוב בעיני ה', ועובדי ה' כאילו ומשמיא רודפים אותם, חלילה.

רק מי שיכין עצמו מראש יוכל לעמוד נגד הנסיונות הקשים

לפני בוא המשיח יהיו נסיונות קשים לאלפים ולרבבות, עד שלא יהיה זה אפשרי לסבול ולעמוד בהם, מי שלא יכין עצמו יאבד חלילה, וכל נסיון אינו אלא מבחן, לברר ולדעת מה נמצא בפנימיות הלב וכל מחשבות ליבו שהיה לו עד עכשיו.

(חדושי הרי"ם תולדות עמ' שס"ח)

הקושי במלחמת גוג ומגוג

עוד מהני"ל: עיקר מלחמת גוג ומגוג יהיה, שקשה יהיה לאיש לצמצם מחשבתו לקרות שמע ישראל.

(חדושי הרי"ם תולדות עמ' שס"ח)

נסיון חנוך הבנים יהא קשה כעקידת יצחק

רבינו הקדוש רבי י"שר שלום" מבעלזא זצ"ל, אמר: "קודם ביאת המשיח יהיה קשה מאוד וגדול הנסיון לחנך

רנד שכר פרשת קרח - פרק ל"ז ועונש

הדורות על דרך ישראל סבא כמו עקידת יצחק ממש". עד כאן דבריו הקדושים.

(דרכי הצדיקים)

מתוך החשיכה יבקע אורו של משיח

פעם היו השמים מעוננים ולא היה יכולת לחדש את הלבנה. יצא הגאון הקדוש מאפטא לרחוב, ואמר: "כשם שעכשיו מכסים עננים את השמים ואין מבוא לקדש הלבנה, ואפילו הכל תאיר הלבנה ונחדש אותה. כמו כן לפני ביאת המשיח תהיה חשכות גדולה, ולא יראו בני ישראל מבוא לישועה, ופתאום יבקע אורו של משיח". בגמרו את דבריו אמר: "נו, גילדענע זאגט 'ברוך', ואז יצתה הלבנה בטהרתה וחדשה הגאון הקדוש ועדתו.

(דברי חנה השלם פירושת תולדות)

מלך המשיח יבוא בדור חסר דעת

אמר הרב הקדוש מנאסוד: "משיח יבוא בדור שלא תהיה בו דעת".

וכתב בספר "הדרת קודש": גם אני שמעתי מפי קודשו כל הענין הזה, ההתועדות השני צדיקים ז"ל יחדיו, אבל כפי שאני זוכר ישבו בשולחן אחד וסעדו בסעודת שבת קודש לפני קידוש, אחר כך באמצע השולחן, אמר הקדוש מקישאנעו ז"ל: "בשם רבינו הקדוש מזידיטשוב זכרוננו לברכה: המשיח צדקינו בא יבוא בדור שפל מאוד, שפל מאוד, מאוד שפל, ומשיח צדקינו עם כל זה בוא יבוא להם ולא אלינו". וסיים הקדוש מקישאנעו זכרוננו לברכה: "על זה הדור אם כן הגיעה העת עתה שבוא יבוא ולא יאחר". ואני שמעתי מכבוד קדושת זקני, שאמר על מימרא דהגמרא סנהדרין (צ"י ע"א): "דמשיח יבוא בהסח הדעת" - אני מפרש לי, שיבוא בדור שפל, שלא תהיה להם דעת.

שכר פרשת קרח - פרק ל"ז ועונש רנה

איש כשר ופשוט יהיה חדוש גדול כמו הבעל שם טוב

הרב הקדוש מברסלב אמר: עוד יהיה זמן שמי שיהיה איש כשר ופשוט [י"אז ער וועט זיך וואשן צום עסן], שיטול ידיו לסעודה, יהיה חדוש גדול כמו הבעל שם טוב. לא בלשון גוזמא והפלגה אמר זאת, כי באמת כן הוא, ורק בזכות אלה הנקודות טובות יצמח בן דוד לגלות האמת לעיני הכל.

(נספח לספר כוכבי אור)

האיש שיקבל על עצמו עול מלכות שמים

מתוך מסירות נפש יקרא "קדוש"

כתיב בפסוק (ישעיה ד'): "והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו" - ידוע דכל אדם שרואים שמתנהג בפרישות עד מאוד ובגדרים גדולים ראוי לומר עליו שהוא קדוש, דממעשיו ניכר שנפשו קדושה, והנה יש עוד דרך, הגם שאינו מתנהג בפרישות ובגדרים, רק שמקיים את מצוות התורה מתוך קושי גדול, במקום שיש מונעים גדולים, והוא כמעט מוסר נפשו, ומשליך את חייו מנגד, בשביל קיום התורה, זה בודאי הוא גם כן קדוש. זה פירוש הכתוב, דבאחרית הימים יהיה קשה כל כך קיום המצוות ויראת שמים, עד שכל איש יחזיק במעוזו להיות על כל פנים מכונה בשם ישראל בקיום התורה והמצוות, והיינו: "הנשאר בציון... וירושלים" - הכונה לעול מלכות שמים - "קדוש יאמר לו".

(קול שמחה)

יתגלגלו שוב לעולם נשמות הבריונים

מתקופת חורבן בית שני

הרבי הקדוש רבי שמעלקע סעלישער זצ"ל, בעל "צרור החיים", נסע פעם אחת עם תלמידו הרב הגאון רבי משה יונגרייז זצ"ל, אב בית דין דקהילת קאשוי, ובאמצע הדרך עברו ביער. דרכו בקודש היתה, שלא להכות בסוסים

רנו שכר פרשת קרח - פרק ל"ז ועונש

משום צער בעלי חיים (עיי' שם ב"צורר החיים"). כן מספרים, שבשעת נסיעותיו בין ההרים, היה רגיל לרדת מן העגלה לפני מעלות ומורדות, כדי להקל המשא על הסוסים. אז, באותה נסיעה ביער, צוה לבעל העגלה להכות הסוסים, כדי שיעברו את היער שהוא במהירות האפשרית. אחר כך, כשעברו את היער, התחיל הרבי הקדוש לנשום נשימות עמוקות בכבדות. וישאלוהו מלוהו: "הגידו נא לי האדמו"ר, מה הם הנשימות הכבדות שכבוד קדושתו עושה? מילא הסוסים נושמים בתזקה, מפני שהם רצו במהירות, אבל לא אתם, שישבתם בעגלה". ויען הרבי הקדוש רבי שמעלקא ז"ל ויאמר: "האינך יודע מה היה במקום הזה שעברנו בו?" ויען מלוהו ויאמר: "לא, לא ראיתי שום דבר, רק הרים וגבעות ותו לא".

ויאמר לו הרבי הקדוש רבי שמעלקא ז"ל: "דע, כי אותו יער שעברנו בו היה מלא נשמות מהבריונים מחורבן בית שני, שלא רצו לשמוע בקול התנאים שצוו להכנע, ונלחמו עד הסוף, ועל ידי זה גרמו חורבן בית וגלות ישראל, ועד היום הזה אין להם תקון. לכן צויתי לבעל העגלה, שיסע מהרה, מפני שהמקום הזה הוא מקום טומאה, רחמנא לצלן. לא יכולתי לסבול האויר הזה... ושמעתי כרוז, שהנשמות הללו מתחננות לפני הקדוש ברוך הוא, שהן רוצות לבוא עוד הפעם בגלגול בעולם הזה, והן רוצות לתקן מעשיהן, ותשובה באה להן מן השמים, אף על פי שאני יודע שאתם לא תחזרו בתשובה, בכל זאת מכיון שיש בחירה לכל אחד ואחד, לכן נותנים לכן הבחירה...

ואמר לתלמידו הרב הגאון רבי משה יונגרייז ז"ל הנ"ל: "תדע, שאחר ארבעים שנה מהיום יבואו עוד הפעם לעולם, ואתה תהיה רב".

אחר כך נעשה הרב הגאון רבי משה לאב בית דין דקהילת קאשוי, והתנה, שבכל אסיפה של הקהל צריכים

שכר פרשת קרח - פרק ל"ז **ועונש** רנז

להודיעו. פעם באו אנשים לעיר קאשוי לעורר הצבור, שיתנו כסף לקנות את ארץ ישראל מיד התורכים, ששלטו אז, ולהחליף הקופסאות של רבי מאיר בעל הנס על הקופסאות של קרן קיימת לישראל, כי קם מנהיג בראשם המארגן בנק עולמי עבור קניית ארץ ישראל מידי התורכים. אמרו ראשי הקהילה, כי בלי לשאול את הרב המרא דאתרא אין בידם לעשות שום דבר... הלכו ראשי הקהילה אל הרב להודיעו ולשאול על הענין, אז נזכר מאותו המעשה, שהיה עם רבו, ומה שאמר לו. מיד הלך וחפש בתיבתו, מה שרשם לעצמו אז, וראה שהיום כלו ארבעים שנה שאמר לו רבו הנ"ל, שעתידים לבוא נשמות הבריונים ולשלוט בארץ ישראל. ענה להם ואמר: "לא ולא! חס מלהתחבר אליהם! רק להשאר עם הקופסאות של רבי מאיר בעל הנס, ולשלוח הכסף לממוני ואמרכלי הכולל", וגרשם מן העיר.

(משכנות הרועים חלק א' עמוד קצ"ג)

כל מעשה טוב, ואפילו קטן, בדור זה - שקול ככמה מצוות, שקיימו בדורות ראשונים

פעם אחת שאלתי למורי, זכרונו לברכה, איך היה אומר לי, שבנפשי יש מעלה כל כך, והרי קטן שבדורות ראשונים היה צדיק וחסיד, שאין אני מגיע לעקבו. ויאמר אלי: דע, כי גדולת הנפש אינה תלויה כפי מעשה האדם הנראה לעיניים, כי בוחן לבות וכליות ה' יתברך, וכפי הזמן והדור ההוא מעשה קטן מאוד בדור הזה שקול ככמה מצוות בדורות ראשונים, כי בדורות אלו הקליפה שולטת והרע מתגבר מאוד מאוד, עד אין קץ. מה שאין כן בדורות ראשונים, ואילו הייתי אני היום באותן הדורות, היו מעשי וחכמתי נפלאים ועולים מכמה צדיקים הראשונים תנאים ואמוראים, אשר על כן לא אצטער על זה כלל, כי בלי ספק יש לנפשי נפש בניהו וזכריה ורבי עקיבא מעלה יתרה על כל הצדיקים ראשונים מזמן התנאים

רנח שכר פרשת קרח - פרק ל"ז ועונש

ואמוראים. עד כאן לשונו, ואם כן מה נענה בדור הזה אשר עם כמה אלפים ורובבות מדרגות נתקטן הדור מאז ועד עכשיו, בודאי הוא חשוב מקצת העבודה גבי קודשא בריך הוא בזמן הזה מאוד מאוד בלי שעור.

(שבחי רבי חיים ויטאל זי"ע, שער הגלגולים דף ס"ב עמ' ב')

הצדיק רבי מיכלי מזלאטשוב מגלה לנו סודות נוראות מה שיעשה הסמ"ך מ"ם לפני ביאת המשיח - הוא יעשה חסידים, ויתרבו בעולם חסידים לאלפים ולרובבות

פעם אחת התענה הקדוש הטהור הרבי ר' מיכלי זי"ע מזלאטשוב הרבה תעניות בעת זקנותו. שאלו אותו התלמידים טעם הדבר. אמר להם הרבי, כי הסמאל רצה לבטל החסידים מן העולם, וטרח הרבה בכמה ענינים וגרם שנתרבו מסירות גדולות על הצדיקים והחסידים, והכל כדי לטרדם מן העולם כאשר ראה הסמאל, שלא נגמר רצונו ולא פעל כלום, כי לא היה לו כח לבטלם. **חשב עצה אחרת שגם הוא יעשה חסידים, ואדרבה, יתרבו בעולם החסידים לאלפים ולרובבות, רק המה יתחברו את עצמם אל החסידים האמיתיים, שמופרשים מהבלי העולם הזה, ויהיו כולם בערבוביא, וכאשר ראיתי הנ"ל התעניתי לבטל מהסמאל מחשבה זו, כי זהו הגרוע ביותר, שיתרבו אנשים כשרים שקרנים ולא ניכר מי הוא אמיתי ומי שקרן, וסיים הקדוש לתלמידיו: גם אני לא אתענה עוד יותר, כי אין אני יכול לפעול הרבה לבטל רצונו, כי עתיד היצר הרע, רחמנא לצלן, ומי שיזכה להתקדש את עצמו, שירצה באמת לבוא לעבודת השם יתברך מהם ויאר עיניו מאור פני מלך חיים, שילך בדרך החיים ובנתיב האמת והיושר - אל יתערב עמהם, ומעתה ראה עד היכן הדברים מגיעים, והשם יתברך יטהרנו לעבודתו יתברך אמן סלה.**

בעזהש"ת

ספר

הערב רב בימות המשיח

חלק ג'

בו יבואר:

א. המכשולות הגדולות שיעשו מנהיגי הערב רב לפני הגאולה, המנהיגים האלו ישלטו חמשה במינם (סימנם נג"ע ר"ע) ויבנו בתי כנסיות, רק כדי להתגבר בכך על העם. ב. הסימן של צדיק אמת? ג. ימות המשיח: הסימנים לדור

עקבתא דמשיחא

יוצא לאור על ידי

הוצאת אמונה - ברוקלין יצ"ו

שנת תשס"ב לפ"ק

המלחמה נגד הערב רב

מעשה נורא מהחפץ חיים:

ויעמד משה בשער המחנה ויאמר:

"מי לה' אלי"

ויאספו אליו כל בני לוי (שמות לב כו)

החילוק הגדול (אחר מעשה העגל), בין אלו ששמעו את משה שצועק מי לה' אלי, ורצו תיכף ומיד לקראת משה רבינו עליו השלום, ובין אלו שלא שמעו את הכרוז ולא הקשיבו בקולו של משה רבינו ע"ה.

בספר ליקוטי חפץ חיים דף קס"ח וזה לשונו:

רב אחד ביקר אצל החפץ חיים זצ"ל כשעמד לפניו שאלו החפץ חיים זצ"ל האם הוא כהן או ישראל? השיב לו הרב "ישראל" אני, אמר לו החפץ חיים "אני כהן" – חזר בעל החפץ חיים ושאלו: היודע אתה מה הנפקא מינה בזה שאני כהן ואתה ישראל? – ומיד השיב בעצמו: לכשיבא משיח צדקינו במהרה בימינו, יעלו כולם לירושלים וכל אחד מישראל יחפוץ להכנס לעזרה ולהקריב קרבנות ולעבוד את עבודת בית המקדש.

כולנו נרוץ אל שערי בית המקדש, וכשיגיע עד השער יעמדו שם שוערים ויבדקו את כל הרוצים להכנס, ואז יפרידו בין שנינו. לי יתנו להכנס פנימה, ואילו אתה תידרוש להישאר בחוץ.

קנאת הנשואים בחוץ תהיה גדולה עד מאוד, שהנה הכהנים יזכו לדבר הנכסף – לעבוד את עבודת הקודש, ולישראלים לא תינתן רשות לעבודה, המשיך החפץ חיים ושאל" היודע אתה מהו הגורם למצב זה? הבה ואספר לך: לפני כשלושת אלפי שנה, עמד משה במדבר וקרא: מי לה' אלי, אבות אבותי נזדרזו לשמע הקריאה והתייצבו לפני משה, אבות אבותיך לא נענו לקריאה. כשכר על היענותם לקריאה, זכו אבות אבותי במעלת הכהונה. וסיים החפץ חיים את דבריו באמרו: "לשם מה אני מספר לך את כל זה?

היות שלכל איש מישראל יש רגעים בימי חייו, שבהם הוא שומע קול פנימי המכריז ואומר:

מי לה' אלי?

כאשר תשמע קריאה זו ביום מן הימים מהדהדת בליבך פנימה, חושה, אל תעמוד!!! אל תחזור על השגיאה של אבותיך! אשר הפסידו לנצח דבר נפלא שיכלו לקבל בקלות, ולא נענו לקריאה. אלא רוץ מיד לקול הקריאה, לבל תחמיץ את ההזדמנות!!!

* * *

הערב רב

בימות המשיח

חלק ג'

שער הגאולה

אימתי יבוא הגואל?

אמרו ישראל לפני הקדוש ברוך הוא: אימתי יבוא הגואל? -
לכשירדו לירידה התחתונה, אותה שעה אני גואל
אתכם...

(ילקוט שמעוני)

הפחות יתן עיניו בגדול ממנו

ונותן הפחות את עיניו, במי שהוא גדול ממנו, ואומר לו: אף
על פי שאתה אומר כהלכה ואני איני אומר כהלכה,
יעברו דבריך ויתקיימו דברי, אפילו כל העולם יחרב.

מעמדם של הגדולים בדור

לפני בוא המשיח יראו הגדולים כך: כל מחשבתם להרבות
כבוד עצמם וביתם, ולהוריש ממלכתו לבניו עד עולם,
כבוד שמים אצלם טפל דטפל, עושים שדוכים מכל חטאי עמי,
סומכים על עצמם ועל יחוסם, ומי יאמר להם מה תעשה.
לבסוף - יבטלו, והיו כלא היו. זהו הברור בימות המשיח.

רפ שכר פרשת חקת - פרק ל"ח ועונש

וכן מובא בתוספות בן יחיאל: מלכים אלו ומאן מלכי רבנן אשר כל מחשבתם להרבות כבוד עצמן וכבוד ביתם... ונותן הפחות ענינו, במי שגדול ממנו, עם קנאה ותאוה וכבוד שלהם, להשיג יותר ויותר, ולכבוד עצמן דורשים, ולא לטובת ישראל, כי כבודם עיקר, וכבוד שמים בעד עמם ונחלתם לדרוש - הוא טפל אצלם, וטפל דטפל, וגם תורתם... הוא אצלם לתכלית גדולתם ולנצחנות לגדל עצמם על חברים בגאווה...

וכן ראה ברוח הקודש המעמד בדורות האחרונים קודם ביאת הגואל. גדולים הם כאלו, וכאשר הם בתקפם, מי יאמר להם מה תעשו... אפילו כל העולם כולו יחרב על ידי דרך הגויים הזו, מה אכפת ליה. אחרי כי הוא רב ושבת המושלים בידו, כי הוא במרומי קשת, ומדעתו להוריש ממלכתו גם לבניו כן עד עולם... או חרב - מלשון חורבן, כי נחרבו בגשמיות או ברוחניות ונהפכו לזרים... וסומכים עצמן על יחוסם וכת תורתם, ולצורך גם חיצוניות עמהם לזרעיהם, והם בוטחים בעצמן בזה, עד כי עברו ובטלו והיו כלא היו, וכן עם שדוכים וחתנים כאלו מכל חטאי עמי, עד כי יתמו חטאים מן הארץ... להודיע כי כן הוא הבורר מעמד הדור מן ימות המשיח.

(הגאון הקדוש בעל "לב העברי" דצ"ל)

הערב רב שולטים על ישראל

הראשים על ישראל יהיו בכל אתר ואתר - הערב רב, וכל יראי השם יהיו בצער ובדוחק תחתם - המה יהיו הדיינים ויקבלו שוחד, ותמלא הארץ חמס מפניהם.

ה'רעיא מהימנא" מביא (בפרשת נשא דף קכ"ו), וזה לשונו: ואני חשיב בעינייהו בין ערב רב רשיעיא ככלב מת דסרח בינייהו, דחכמת סופרים תסרח בינייהו בכל קרתא וקרתא ובכל אתר דישאל מפוזרין בין מלכוון ואתהדרו אנון ערב רב רעין על ישראל עאנא דקודשא בריך היא דאתמר בהו

שכר פרשת חקת - פרק ל"ח **ועונש** **רפא**

(יחזקאל ל"ד ל"א): "וואתן צאני וצאן מרעיתי אדם אתם", ולית לון יכולת למעבד טיבו עם תלמיד חכם ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו, ומחרימין ערב רב בינייהו ולא יהבין לון באתרין סגיאין, אלא דבר קצוב דלא יהא תקומה לנפילו דלהון, ואפילו חיי שעה, וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדחקא ביגונא חשיבין ככלבים, בנים המסולאים בפז, איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות? דלא אשכחו אכסניא בינייהו, ואנון ערב רב אנון עתירין בשלוה בחדוא בלא צערא בלא יגונא כלל, גזלינן מרי שוחד דאנון דינין רישי עמא "כי מלאה הארץ חמס מפניהם" (בראשית ז' ג'), עליהם אתמר (איכה א' ה'): "היו צריה לראש..."

הערב רב רמאים כנחשים ועקרבים

מובא עוד ב"רעיא מהימנא": רמאים כנחשים ועקרבים דעקרין מלי דרבנן, ודיינין לשקרא. עלייהו אתמר (איכה א'): "היו צריה לראש". נאמר (שמות ב'): "וירא כי אין איש" - דישראל באלין רשיעיא ערב רב, ודא בסוף גלותא.

אין דור האחרון מתקיים אלא בהבל פיהם של תנוקות של בית רבן

באותה שעה בכה ר' עקיבא, אמר לו: "על מה קא בכית?" אמר לו: "אוי לדור שיהיו יתומים ממך!" אמר לו: "אל תאמר כך, אלא וי לדור, שיהיו יתומים בלי אב, בלי חכם מורה ובלא תלמיד הוגה, וימים יבואו, שכל הדור יהיו חצופים ועזי פנים ותשתכח תורה ואין דורש ואין מבקש, והמתעורר ליבו בתורה יהיה נבזה וחדל אישים. וי לדרא ההוא כד ייתי ההוא דרא". אמר לו: "לית דרא ההוא מתקיים אלא בהבל פיהם של תינוקות של בית רבן, כד אנון רכיכין בלבד, וכד אנון קשישין אוריינתא משתכחת מנהון".

(מדרש הנעלם שבזוהר חדש פרשת בראשית)

רפב שכר פרשת חקת - פרק ל"ח ועונש

וי לדור, שלא ידעו להיכן לפנות!

שם נאמר: אבל וי לדרא כד רעיין לא משתכחין וענא סאטן [והצאן סוטה] ואזלין ולא ידעין לאן אתר אזלי לא לימינא ולא לשמאלא.

(מדרש הנעלם שבזוהר חדש פרשת ויקרא)

דור שלא יהיה להם מגן

וזמין עלמא דלא ישתכח מאן דיגן עלייהו וכל אנפין חציפין ישתכחון בין לעילא בין לתתא... וזמינין בני עלמא דצווחין ולית מאן דישגח עלייהו, יהדרן רישא לכל סטרי עלמא ולא יתובון באסותא... ואשתכח בינייהו (ויקרא ע"א א') ספר תורה דלא משתקר...

(מדרש הנעלם שבזוהר חדש פרשת ויחי)

וי למי שימצא בעת בוא הגאולה, ואשרי מי שימצא באותה שעה כשר ביהדותו

איתא בזוהר הקדוש (שמות ז'): זקף רבי שמעון ידי וזכא וזכא דיזדמן בההוא זמנא, וזכא חולקיה מאן דיזדמן וישתכח בההוא זמנא... זכא מאן דיזדמן וישתכח בההוא זמנא, בגין דההוא דיתקיים בההוא זמנא במהימנותא, יזכה לההוא נהירו דחדוה דמלכא...

**בעקבתא דמשיחא מלחמות יתעוררו בעולם
וצרות תבאנה בצרורות**

מובא בזוהר חדש: אמר רבי חזקיה לרב יוסף: בוא ואראה לך דכך הוא גאולתן של ישראל, בעדנא דינהר להון שמשא דגאולתא יתי להון עקא בתר עקא וקדרותא בתר קדרותא, עד דאנון בה ינהר עליהון נהורא דקודשא בריך הוא... ובזמנא ההוא מלחמות יתעוררו בעולם, גוי בגוי ועיר בעיר, וצרות רבות יתחדשו על שונאיהם של ישראל, עד

שכר פרשת חקת - פרק ל"ח ועונש רפג

שיקדו פניהם כשולי הקדרה, ואחר כך תתגלה עליהן גאולתן
מתוך שאגת לחצם ודחקם...

שער הצניעות

הפריצות בדור האחרון

שמעתי מהרי"ז מרגליות זצ"ל, ששמע מכבוד קדושת מורו ורבו הרבי מבארנוב זצוק"ל, ששמע מכבוד קדושת אדמו"ר הרבי הצדיק הקדוש אליעזר מדז"קוב זצוק"ל, שהיה פעם אחת עם אביו הקדוש הרבי מראפשיץ זצוק"ל אצל החוזה מלובלין, ובשבת קודש באמצע השולחן סגר הרבי מלובלין את עיניו זמן רב והתאנח מאוד מאוד, ואמר לו אביו הרבי מראפשיץ: "אליעזר, אל תסיח דעתך עכשיו ושים לבך אל הרבי מלובלין, מה שיאמר עכשיו", והרבי מלובלין פתח עיניו הקדושות ובאנחות גדולות אמר:

"לבעל שם טוב הקדוש, זכותו יגן עלינו, היתה פעם עלית נשמה, וכשחזר אמר להחבריא: דעו כי ראיתי בשמים, שעומדים מלאכים ובונים סיר גדול ורחב מאוד, ושאל ממלאך אחד: 'מה זה הסיר הגדול והרחב הזה?' המלאך הגביהו עד למעלה מן הסיר ואמר לו: 'מה יש בפנים?' וראה שהסיר מלא ידיים ורגלים, והמלאך אמר לו:

'דע כי קרוב לימות המשיח ירדו לעולם התחתון נשמות של דור הפלגה [מנינות וכפירה] ודור המבול [פריצות של נשים שהידים והרגלים ערומות], ועבורם בונה אני עתה זה הסיר לירד אותם לגיהנום. במיוחד עבור לבשל בסיר הזה אלו הידים והרגלים שלהם."

וסיים החוזה מלובלין: "הנה הבעל שם טוב הקדוש ראה זה

רפד שכר פרשת חקת - פרק ל"ח ועונש

החזיון בהעלם, ואנן רואים זאת בגלוי בחוש הראות, כיצד עתה מתחילות לירד נשמות אלו לזה העולם". סיים ואמר: "ה' ירחם עלינו ועל כל ישראל, שיוכלו לעמוד בנסיונות הגדולים והנוראים האלה בעולם." כן יהי רצון אמן.

(אוצר הספורים להרה"ג ר' צבי מושקוביץ חלק ד' אות י"ב)

שער הגאולה

האפיקורסות תתגבר בעולם

אפיקורסות גדולה תרד לעולם בשביל נסיון. אוי, איך יוכלו אנשים מועטים לעמוד נגד כל העולם? זה יהיה חבור האחרון. הודיע זאת מקודם להיות למשיב נפש להכשירם.

זה לשון ספר "שיחות הר"ן": פעם אחת אמר מוהר"ן לאחד: אגלה לך סוד, שתהיה אפיקורסות גדולה בעולם... אך אני מגלה זאת כדי שיתחזקו יותר, כשיראו שדברו מזה מקודם... אוי! איך יוכלו לעמוד אנשים מועטים נגד כל העולם?... שעל זה התנבאו כל נביאנו בפרט דניאל, שאמר: "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים" אך, אף על פי כן אנו כותבים כל זאת למען ידעו החפצים באמת ובאמונה הקדושה שכבר הודיע הוא, זכרוננו לברכה, לנו את כל זאת מקודם למען יהיה להם למשיב נפש לחזק לבם בה' ובתורתו הקדושה...

גם מובא שם: הולך ונמשך אפיקורסות גדול בעולם, ועל ידי שהודיע זאת מקודם תהיה התחזקות גדולה להכשירם.

כן ספר כמה פעמים, שהולך ונמשך אפיקורסות גדולה, בעוונותינו הרבים, בעולם. אשרי מי שיחזיק עצמו באמונה באלו העיתים! ואמר: אף על פי שאינו מועיל כלל, מה שהוא מספר זאת, שתהיה אפיקורסות בעולם, ושצריכין

שכר פרשת חקת - פרק ל"ח ועונש רפה

להתחזק כל אחד ואחד באמונה, כי אף על פי שהוא אומר זאת, אף על פי כן מתגברים האפיקורסות והבלבולים, כי הלא גם דניאל וכיוצא הודיעו מקודם, שקודם שיבוא משיח, יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים באמונה, ומי שיזכה לעמוד בנסיון, ישאר קיים באמונתו, אשרי לו! ויזכה לכל טוב המעותד לבוא לנו, במהרה בימינו, אשר נבאו עליהם כל נביאנו וחכמינו מקודם, ואם כן היה ראוי, שכל אחד ישכיל ויחוס על עצמו, להשאיר קיים חזק באמונתו, ולא יהיה לו עוד שום נסיון וצרוף כלל, מאחר שכבר הודיעו זאת מקודם, ובאמת, אף על פי כן למרות שהודיעו זאת מקודם, אף על פי כן יהיה נסיון גדול ורבים ירשיעו, כמה שנאמר: "והרשיעו רשעים". אך אף על פי כן הודיע זאת מקודם בשביל אותן מעט הכשרים שיחזקו עצמן באמונתן, ובודאי תהיינה להם מלחמות גדולות בדעתם, למען יהיה להם למשיב נפש והתחזקות והתאמצות יותר, כשיראו שכבר דברו מזה מקודם.

לא יהיה אפילו אחד שיצעק על אמונה ויועיל

בנוסף מובא ב"שיחות הר"ן": בליל מוצאי שבת של שבת תשובה שנת תק"ע לפ"ק כשדברו ממשיח, אז היה מפורסם, שאמרו שבשנה זו יבוא המשיח, דעתו לא היתה נוטה לזה, ואמר שקודם שיבוא משיח, לא יהיה אחד שיצעק על אמונה כי כמוני היום, עד שיהיה נחר גרונם [שקורים בלשון ארמית "ראסין דיא קיילין"] ולא יועיל, ומה שכתוב: "כל הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו", ואמרו רבותינו, זכרונם לברכה, שיאמרו לפני הצדיקים "קדוש הוא" כפשוטו, כי בודאי הצדיקים שישארו אז ויתחזקו וישארו באמונתם הקדושה יהיו ראויים לומר לפניהם אפילו יותר מזה, מאחר שישארו קיימים באמונה, ולא יניחו עצמם ליפול ולטעות, חס וחלילה, אחר העולם. עוד אמר: אז יהיו כמה מפורסמים

רפו שכר פרשת חקת - פרק ל"ח ועונש

ומנהיגים של שקר, ואין ספק שלא ימצא אז קבוץ כמונו היום, שנמצאים כמה בני אדם, שמתקבצים יחד וחפצים באמת לשמוע דבר ה'. אף על פי שיהיו אז אלו כשרים בדור, אך יהיו מפוזרים. המשיך ואמר: כתוב זאת זכרון בספר, למען ידעו בימים הבאים, שכבר היה מי שידע זאת קודם, וידעו להתחזק באמונה בו יתברך ובצדיקיו האמיתיים.

(שיחות הר"ן)

העצה לעקבתא דמשיחא - אמירת תהילים

משל נפלא על עקבתא דמשיחא מובא מהרבי הקדוש הנזכר לעיל (מספר "מעשיות ומשלים"): בדור זה, שמבול של אפיקורסות יופץ בעולם, וכל שרי המלוכה יתפזרו, המלוכה נתקיים רק על ידי ה"תהילים" של יהודים פשוטים. המה יתנו הכתר בראשו של משיח.

ספר מורינו הר"ן זכרוננו לברכה: משל למלך, שהלך לצוד חיות ביער, והמלך נסע לבוש כאיש פשוט, ובאמצע פתאום ירד מטר גדול ממש, מבול מים, וכל שרי המלוכה נתפזרו אחד לאחד... המלך היה בסכנה גדולה וחפש מקום מפלט, עד שמצא בית כפרי אחד, והיה שם איש כפרי, לקח האיש את המלך והלבישו, נתן לו מהאוכל שלו "גריץ"... הסיק את התנור, והניחו לישון על ה"פיעקליק"... ובכל זאת כל כך היה ערב ומתוק למלך, שמעולם לא טעם טעם ערב כזה מפני שהיה עייף ויגע... בינתיים השרי מלוכה חפשו את המלך, עד שהגיעו לשם ונוכחו לדעת שהמלך ישן. רצו שהמלך יחזור לביתו עמהם. אמר המלך לשרים: "כיון שאתם לא הצלתם אותי, ופה טעמתי טעם מתוק כזה, על כן הכפרי יביא אותי בעגלה שלו, ובמלבושים האלו, והוא יושיב אותי על כסא המלוכה". סיים על כך רבינו, זכרוננו לברכה: כאשר מובא, שבעקבות משיחא יהיה מבול [מען וועט שיסען מיט אפיקורסות], לא של מים רק של מ"ז, ויכסו כל ההרים הגבוהים ואפילו

שכר פרשת חקת - פרק ל"ח **ועונש** רפז

בארץ ישראל, שלא היה מבול, רק מחמת שירד המבול בכח נתזו שם המים [י"דאס עס וועט אריינשפריצן אפילו אין די כשרע הערצערין], ועם חכמות לא יוכלו ליתן עצה, וכל שרי המלוכה נתפזרו וכל המלוכה לא תתחזק על עמדה [ו"וועט זיך נישט דערהאלטן נאר"] רק על ידי פשוטי ישראל, שאומרים "תהילים" בפשיטות... על כן, כשיבוא משיח, הם יתנו את כתר המלוכה בראשו.
(נספח לספר כוכבי אור)

שער אחרית הימים

ישמעאל - פרא אדם. ידו בכל ויד כל בו

כתיב בפרשת לך לך (בראשית ט"ז י"ב): "והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכון"

ותרגם אונקלוס: "והוא יהא מרוד באנשא הוא יהא צריך לכלא, ואף כל בני אנשא יהון צריכין ליה, ועל אפי כל אחוהי ישרי"

ישמעאל - תחילה ינצח ואחר כך ינוצח

הכל שונאין אותו ומתגרין בו... ויהיו להם מלחמות עם כל העמים... שינצח מתחילה כל הגויים ואחר כך "יד כל בו" - שינוצח בסוף...

בן דוד יצמח, כשיפול ישמעאל

כתיב בפרשת חיי שרה (בראשית כ"ה י"ח): "וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בואכה אשורה על פני כל אחיו נפלי"

כתב "בעל הטורים": "על פני כל אחיו נפלי" וסמך ליה

רפח שכר פרשת חקת - פרק ל"ח ועונש

"ואלה תולדות יצחק" - לומר, כשיפול ישמעאל באחרית הימים, אזי יצמח בן דוד שהוא מתולדות יצחק.

(בעל הטורים בראשית פרשה כ"ה פסוק י"ח)

אחרית ישמעאל - לאבדון

כתיב בפרשת בלק (במדבר פרק כ"ד פסוק כ"ד): "וְנָצַץ מִיַּד כְּתִיבִים וְעָנוּ אֲשׁוּר וְעָנוּ עֵבֶר וְגַם הוּא עָדִי אוֹבֵד" וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אוֹבֵד

ירושלמי: ויפקון אוכלוסין סגיין בלברניא מן מדינתא רבתא ויצרפון עמהון לגיונין סגיין מן דרומאי וישעבדון אתוריא ויצערון כל בני עבר נהרא וברם סופיהון דאלין ודאלין לאבדון יהוי ואובדנא עד לעלם.

(תרגום ירושלמי במדבר פרשה כ"ד פסוק כ"ד)

ביד מלך המשיח - כולם יפלו

מובא בתרגום "יונתן בן עוזיאל": וציצין יצטרחון במני זיינא ויפקון באכלוסין סגיין מן למברניא ומארע אטליא ויצטרפון בלגיונין דיפקון מן קוסטנטיני ויצערון לאתוראי וישעבדון כל בנוי דעבר, ברם סופהון דאיליין ואליין למיפל ביד מלכא משיחא ויהוון עד עלמא לאובדנא.

ומובא ב"פירוש יונתן": "ויפקון באוכלסין סגיין מן למברניא", כן פירוש רש"י על וצי אדיר וברנא רבתי והן ספינות גדולות: "ומארע אטליא" יש לפרש שזו אטליא של יון, "דיפקון מן קוסטנטיני" זו של ישמעאל... "סופיהון דאיליין ואליין למיפל ביד מלכא משיחא".

כעין זה אעתיק מהזוהר הקדוש פרשת אמור, וזה לשונו: "ואז זמינין בני ישמעאל לאתערא קרבא בעלמא ולא־תכנשא בני אדום עליהו ויתערון קרבא בהון, חד על ימא וחד על יבשה וחד סמך לירושלים, ושלטין אלין באלין וארעא לא יתמסר לבני אדום בההוא זמנא יתער עמא חד מסייפא עלמא על קרתיה רבתי ויגח בה קרבא ג' ירחין ויתכנשון תמן

שכר פרשת חקת - פרק ל"ח **ועונש** **רפט**

עממיא ויפלון בידייהו עד דיתכנשון כל בני אדום מכל סייפי עלמא, וכדין יתגזר הקדוש בריך הוא עלייהו הדא הוא דכתיב: "כי זבח לה' בבצרה", עד כאן מספר הזוהר.

עתידין בני ישמעאל לעורר ג' מלחמות בעולם: אחת בים, אחת ביבשה, ואחת סמוך לירושלים.

וזמינין בני ישמעאל למשלט בארעא קדישא מכלא זמנא סגי... ואנון יעכבון להון לבני ישראל לאתבא לדוכתייהו עד דישתלים ההוא זכותא דבני ישמעאל, וזמינין בני ישמעאל לאתערא קרבין תקיפין בעלמא ולאתכנשא בני אדום עלייהו, ויתערון קרבא בהו חד על ימא וחד על יבשתא וחד סמוך לירושלים.

(תרגום יונתן בן עוזיאל במדבר פרק כ"ד פסוק כ"ד)

שלוש מלחמות יערכו בני ישמעאל

מובא ב"פרקי דרבי אליעזר הגדול": ועוד היה רבי ישמעאל אומר, שלוש מלחמות של מהומה עתידים בני ישמעאל לעשות בארץ באחרית הימים, שנאמר (ישעיה כ"א): "מפני חרבות נדדו ואין חרבות אלא מלחמות: אחד ביער בערב, שנאמר (שם): "מפני חרב נטושה", ואחד בים, שנאמר (שם): "מפני קשת דרוכה", ואחד בכרך גדול שברומי שהוא כבד משניהם, שנאמר (שם): "מפני כובד מלחמה" ומשם בן דוד יצמח ויראה באבדן של רשעים, ומשם יבוא לארץ ישראל שנאמר (ישעיה ס"ג א'): "מי זה בא מאדום חמוץ בגדים זה הדור בלבשו צועה ברוב כוחו..."

המלחמה לפני שערי ירושלים תהיה המלחמה הכי נוראה שהיתה אי פעם ורק הקדושים כמלאכים יוותרו

ואין פירוש מסברא, רק קבלה מקובלת אצלם מן הנביאים, שהמלחמה הנוראה ביותר שהיתה בעולם תהיה ממש לפני שערי ירושלים, בה יתקבצו כל האומות שבעולם אחד

רצ שכר פרשת חקת - פרק ל"ח ועונש

מהן לא נעדר, בצד אחד כל האומות המחזיקות דת נוצרית ובצד אחד כל האומות שאינן מאמינות בדת זו, ומקובל שמות שרי הצבא מכל צד ואיזו אומה נוצחת, ועל מלחמה זו ניבא בלעם באומרו: "אוי מי יחיה משומו קלי" - שיבואו האומות שבשמים שם קל, ובדרך הטבע אין מנוס לחיים, ולא ישארו שם רק קדושים כמלאכים, ועל זה נאמר (ישעיה ד' ג'): "והנותר בציון והנשאר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים", ומי יערב לנפשו להיות מקדושים אלו שישארו בחיים.

(אבות על בנין" בהקדמה)

מה יקרה בבוא המשיח?

והנה קודם ביאת המשיח, קודם שתתנער כנסת ישראל מעפרא, יתרבו חבלי לידה, צער אחר צער, כדכתיב (דניאל י"ב): "והעת ההיא יעמוד מיכאל השר הגדול העומד על בני עמך, והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא, ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר". עוד (שם): "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשעו רשעים ולא יבינו כל הרשעים והמשכילים יבינו". כתיב (זכריה י"ג): "והבאתי את השלישית באש וצרפתים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב".

אמר רבי יוחנן - דור שכן דוד בא בו, תלמידי חכמים מתמעטין, והשאר עיניהם כלות ביגון ואנחה, וצרות רבות וגזרות קשות מתחדשות, עד הראשונה פקודה [פירוש רש"י: עד שלא כלתה צרה הראשונה], שניה ממחרת לבוא. תניא רבי יהודה אומר - דור שכן דוד בא בו בית הועד יהיה לזנות והגליל יחרב... תניא רבי נהוראי אומר - דור שכן דוד בא בו, נערים ילבינו פני זקנים... תניא רבי נחמיה אומר - דור שכן דוד בא בו, העזות תרבה, והיוקר יעוות, והגפן יתן פריו והיין ביוקר...

שכר פרשת חקת - פרק ל"ח ועונש רצא

(סנהדרין דף צ"ז ע"א)

אמר רבי יוחנן - אם ראית דור שמתמעט והולך חכה לו, שנאמר (שמואל ב' כ"ב): "ואת עם עני תושיע". אמר רבי יוחנן: אם ראית דור שצרות רבות באות עליו כנהר - חכה לו, שנאמר (משעיה נ"ט): "כי יבוא כנהר צר רוח ה' נוססה בו", וסמך ליה (שם) "ובא לציון גואל". אמר רב - אין בן דוד בא, עד שתתפשט מלכות אדום על ישראל ט' חדשים, שנאמר (מיכה ה'): "לכן יתנם עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובון על בני ישראל".

(סנהדרין דף צ"ח ע"א וע"ב)

אמר רבי זירא, אמר רבי ירמיה בר אבא - דור שבן דוד בא, קטגוריא בתלמידי חכמים, כי אמריתה קמיה דשמואל אמר צרוף אחר צרוף... תני רב יוסף בזוזי ובזוזי דבזוזי. פירוש רש"י: שוללים אחר שוללים.

(כתובות דף ק"ב ע"ב)

אם ראית מלכויות מתגרות אלו באלו, צפה לרגלו של משיח

אמר רבי אלעזר בר אבינא - אם ראית מלכויות מתגרות אלו באלו, צפה לרגלו של משיח. תדע שכן, שהרי בימי אברהם, על ידי שנתגרו המלכויות אלו באלו, בא הגאולה לאברהם.

(מדרש רבה לך פדרשה מ"ב ס"ד')

הקדוש ברוך הוא מוציא את ישראל בקומה זקופה

"מקים" מעפר דל" (שמואל א' ב') - אלו ישראל, שהיו משוקעים בטיט ובלבנים במצרים, והוציאן הקדוש ברוך הוא בקומה זקופה, שנאמר (ויקרא כ"ו י"ג): "ואולך אתכם קוממיות". הוי "מקים מעפר דל". סיקוסים (פירוש מידה) נתן הקדוש ברוך הוא ליעקב ואמר לו (בראשית כ"ח): "והיה זרעך כעפר הארץ" - כשיגיעו בניך עד עפר הארץ, אותה שעה "ופרצת ימה וקדמה". הוי "מקים מעפר דל", ורוממן הקדוש

רצב שכר פרשת חקת - פרק ל"ח עונש

ברוך הוא על הכל, שנאמר (דברים כ"ח): "ונתנך ה' אלוֹקִיד עליון".

(מדרש רבה שם פרשת בשלח פרשה כ"ה סי' ח')

אמרו ישראל לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם! אימתי אתה גואלינו? אמר להם: כשתרדו לירידה התחתונה, אותה שעה אני גואל אתכם, שנאמר (חושע ב'): "ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדיו... ועלו מן הארץ". אמרו בני קרח: בירידה התחתונה אנו, כמה דאת אמר (תהילים מ"ד): "כי שחה לעפר נפשינו", מאי כתיב אחריו (שם) - "קומה עזרתה לנו", אמר להם הקדוש ברוך הוא: הכל מכם! כשם שהשושנה הזו מפרחת ולבה למעלה, אף אתם תעשו תשובה לפני ויהא לבבכם מכוון למעלה כשושנה הזאת, ואותה שעה אביא הגואל, שנאמר: "אהיה כטל ישראל יפרח כשושנה" ואימתי? "כשיפרח כשושנה", לכך נאמר: "למנצח על שושנים".

(מדרש תהילים מזמור מ"ה, ומובא זאת גם כן בילקוט תהלים סי' תשמ"ח)

בעקבתא דמשיחא לשקר יהיה חן ולהבל - יופי

אחי, אם תראו איש, שנוטה מדרך התורה הקדושה, שיש לו חן אצל אנשים, אל תאמרו, שכל מי שאהוב למטה בידוע שהוא אהוב למעלה. אל תאמרו כן, כי הוא מחמת שהאנשים המה במדרגה פחותה, והמה מלוכלכים, רחמנא לצלן, בעוונות ופשעים, וכעל כן נחשכו עיני שכלם מלבוא אל האמת, ועל כן הם נוטים יותר לשקר מלאמת, ומרן הבעל שם טוב הקדוש זי"ע אמר: "שקר החן" - שבעקבתא דמשיחא יהיה לשקר חן, ולהבל יהיה יופי... שהכל קוראים לו כן יען שלשקר הכל מושכים... על כן הפילו תחינתכם לפני השם יתברך מעומקא דליבא שיאיר עיניכם לבוא אל בחינת האמת... (ספר "אור הנר" להרב הקדוש מפרשיסתא זי"ע"א).

ב"ה

91 גליונות חדשים

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת
הזהרו מן הערב רב
מי לה' אלהי!!!

– אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר –

הגליונות האלו יצא לאור ע"י:
ועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

ועתה נדפס מהדורה שניה ברוב פאר והדר על ידי
"חברה מזכי הרבים העולמי"

ט"ז בתמוז תשס"ז לפ"ק
יום שנעשה בו העגל על ידי הערב רב
עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

"חברה מזכיי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס

כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI

MIFAL OILUMI L'HATZULAS HADAS

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross

The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם את כל ספרי הערב רב

בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים

ולכל אחד ואחד מישראל – להציל את עם ישראל מן הערב רב

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

*** * ***

לקבלת הספרים בחינם:

להתקשר להרב אברהם ווייס

בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין

רחוב נחל לכיש 24/3 • רמת בית שמש ארץ ישראל

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/3

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

011-972-548-436-784

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - #1

מי לה' אלי!!!

אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

איתא בבני יששכר (מאמרי חודש אדר) כתב: כתות הערב רב אשר בקרבנו הם יושבים, מינים מוסרים אפיקורסים, הן המה משורש עמלק הדעת דסטרא אחרא ער"ב ר"ב גימטריא דע"ת כאשר תראה בדורות הללו אשר בעונותינו הרבים נתרבה האפיקורסות, וגם אותן דקיימין כלי חמס על ישראל לפשוט את עורם מעליהם בעצות רעות בחוקים לא טובים ודי למבין, עד כאן. ובזהר חי פרשת בראשית (דף קי"ג) כתב וזה לשונו: ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב, עד כאן.

ובספר דברי חיים בהשמטות לפרשת ויקהל כתב וזה לשונו, דלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב כו', וזה לשון הדברי חיים שם: כי ישראל בעצמן קדושים אך הערב רב כל חסדים דעבדי לגרמיהו עבדו כנראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה בעונותינו הרבים רובן מערב רב ורוצים לשרור על הציבור וכל מעשיהם רק לגרמיהו לקבל כבוד וממון ולכן אין להתחבר רק אם עובדים באמת שמוסרים נפשם לד' לא לקבל שום תועלת לעצמם, עד כאן עיין שם עוד.

ועיין ברעיא מהימנא פרשת נשא וזה לשונו, א"ל רעיא מהימנא באומאה עלך בשמא דיקו"ק לא תאחר בכל יכולתך דהא אנא בצערא סגי, ויפן כה וכה וירא כי אין איש עוזר לי לאפקא לי מהאי צערא בהאי גבורה דאתמר עלי ויתן את רשעים קברו, ולא אשתמודען בי ואני חשיב בעינייהו בין רב רשיעייא ככלב מת דסרח בינייהו דחכמת סופרים תסרח בינייהו בכל קרתא וקרתא ובכל אתר דישראל מפוזרין בין מלכוון ואתהדרו אינון ערב רב רעין על ישראל עאנא דקב"ה דאתמר בהו ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם ולית לון יכולת למעבד טיבו עם ת"ח, ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו, ומחרימין ערב רב בינייהו ולא יהבין לון באתרין סגיאין אלא דבר קצוב דלא יהא תקומה לנפילו דלהון ואפי' חיי שעה, וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדוחקא ביגונא חשיבין ככלבים, בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות, דלא אשכחו אכסניא בינייהו, ואינון ערב רב אינון עתירין בשלוח בחדווא בלא צערא בלא יגונא כלל, גזלנין מארי שוחד דאינון דיינין רישי עמא, כי מלאה הארץ חמס מפניהם, עלייהו אתמר היו צריה לראש, באומאה עלך זמנא תניינא, עד כאן.

ונמצא מכל זה דברים נוראים, דרוב הרבנים ובעלי בתים הם של הערב רב, וצריכים ללחום נגדם במלחמה גדולה, ובעונותינו הרבים לא די שאין נלחמים נגדם אלא הרבה אנשים יש להם קשר אתם ובונים להם בנינים ופלטרין גדולים, ונותנים להם ממון כסף רב, ויש להם שם כבוד ויקר וגדולה, והצדיקים האמיתיים המקושרים להשם יושבים בעניות לא עלינו ואי אפשר להם לפעול ולעשות לצרכי שמים כראוי, להרבות פעלים לתורה וליראת שמים.

ועל פי זה אפשר להבין מה שכתוב בספר הקדוש היכל הברכה (בפרשת ואתחנן הנזכר לעיל על פסוק הטיבו וגו') וזה לשונו: "ואני תמהתי על בעלי בתים הכשרים למה ישנו כל הלילה ויבלו ימיהם בהבל, למה לא יעמדו באשמורת לומר תהלים וחצות כפי כחם ואחר כך ילכו להתפלל מלה במלה בכוונת הלב, כל חד כפום

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - #2

מי לה' אלי!!!

אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

המנהיגים של העירוב רב נוסדו יחד על השם ועל

משיחו, כי מיד יועצים עצות על השם בענין

מאכלות אסורות להעביר שוחטים טובים,

ולמעמיד רעים לפי רצוננו, ועל משיחו שהם

הלומדים העוסקים בתורה ועבודה איך לגרשם

מהעיר ולבטל מנין שלו, כי עצתם איך להשליך

עבודת האהבה שבינם לבינו יתברך

כמה נוראים הדברים שכתב בספר הקדוש תולדות יעקב יוסף (פרשת נשא, ד"ה העולה) וזה לשונו: "העולה מזה דראוי העושר לילך אל החכם לקבל ממנו חכמה כמו שהחכם הולך אצל העושר לקבל ממנו חסד מעשרו כי זה תכלית הבריאה כמו שכתוב במדרש (שחר טוב) (תנחומא משפטים ט') על פסוק ישב עולם לפני אלקים ורצה לומר שאל שיהיה כולם שוין בעושר וחכמה שלא יצטרכו לקבל זה מזה, והשיבו רוח הקדש אם כן חסד ואמת מן יצורוהו, כי במה יזכה זה עם זה, מה שאין כן עכשיו החכם מקבל חסד מהעושר והעושר מקבל מן החכם תורה וחכמה הנקרא אמת, ובשכר שמשפיעים זה לזה בחכמה ובעושר כך מלמעלה יורד השפע וכמו שכתוב בש"ס ולמוכיחים יונעם ועליהם תבוא ברכת טוב, כל זמן שתוכחה בעולם ברכה

בעולם וכו' (תמיד כ"ח ע"א) ורצה לומר שגורם שפע כנזכר לעיל, וכמו שכתוב בתיקונים (תיקון מ"ד) יעו"ש".

"ובזה יובן חסד ואמת נפגשו, ורצה לומר כשעושין להשפיע זה לזה החכמים מקבלין חסד מהעושר והעשירים שומעין חכמה ומוסר הנקרא אמת מהחכמים שהוא עיקר התכלית כמו שכתוב חסד ואמת מן ינצרוהו כנזכר לעיל, אז גורמים לייחד ב' מדות הגורמין שפע וברכה בעולם, וזהו צדק ושלוש נשקו" וכו'.

"ובזה יובן דברי נעים זמירות ישראל בפתח דבריו, למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק יתיצבו מלכי ארץ וגו' ורצה לומר שלא אמר זה דרך תרעומות להתרעם למה רגשו וכו' רק שאמר דרך מוסר לעמו ישראל בטוב טעם ודעת להבינם למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק להתעולל עלילות בריק והבל על בחירי אומה ישראל, כאשר באזנינו שמענו עלילות שונאינו בכמה מיני תחבולות אין מספר להעלותן אשר האומות מעלילין והם המוני האומות הנקראים גוים שרגשו וגם השרים של המדינה מאומות העולם הנקראים לאומים יהגו ריק, היאומן כי יסופר להאמין מחכמי אומות העולם על דברי הבל וריק כזה, אבל זה נמשך מצד כי יתיצבו מלכי ארץ מאן מלכי רבנן (גיטין

ס"ב ע"א) שמעמידין על פי השר שארץ שלו, **וזה שנצב לרב שנקרא מלך על פי מלכי ארץ שהארץ והעיר שלו אחר חורבן הבית [ותיבת מלכי משמש לכאן ולכאן] ויתיצבו מלכי ארץ ורוזנים שהם המנהיגים של הרב הנזכר לעיל נוסדו יחד על השם ועל משיחו, כי מיד יועצים עצות על השם בענין מאכלות אסורות להעביר שוחטים טובים ולהעמיד רעים לפי רצונו וכיוצא בזה לפי מה שראתה עיני ועל משיחו שהם הלומדים העוסקים בתורה ועבודה איך לגרשם מהעיר ולבטל מנין שלו יעשו כעובדא דאחז המלך שאחז בתי כנסיות ובתי מדרשות ואמר אם אין חכמה אין הקדוש ברוך הוא משרה שכינתו בישראל שנאמר חתום תורה בלימודי וכו' (ישעיה ח'), ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו, ורצה לומר כי עצתם איך להשליך עבותות האהבה שבינם לבינו יתברך על ידי שיש להם מקום מיוחד להתלמד ולהתפלל ולהסיר מוסרותימו שעל ידי תורה ומוסר כולם נכנעים לפנייהם ולהסיר עול מעלינו זהו תוכן עצתם".**

"והנה באלו יש ב' כתות כנזכר לעיל שיש יראי השם לשם שמים וכנזכר לעיל, ובזה אמר יושב בשמים ישחק ורצה לומר כי זה שהוא ברום המעלות בשמים שכבר נתקשר באהבה יתברך גם עתה ישחק וישמח ולא יחוש כלל לעצתם, מה שאין כן אד' ילעג למו, כי כת ב' הנזכר לעיל שהי' במדרגה תחתונה הנק' אד' כנודע שלא היה לשם שמים רק ליטול את השם שהוא מחסידי ארץ, וכעת שרואה שיועצים עליהם הרוזנים וכו' מיד הוא עצמו ילעג למו על היראים כדי שלא ימצא בו שום דבר מחסידים שלא ילכד בעצת רוזנים, וזה הוא השמירה של מעלה לבל יכנס פנימה כל מי שיהי' כי מי שאינו הגון אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו כדי שיהיו נרפים מהתורה והעבודה לכוונה הנזכר לעיל, אבל ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי, ורצה לומר שדוד אמר על עצמו ואני שעמדתי בנסיון כל הבזיונות והשפלות וכעת אני נסכתי מלכי שאינו נצב ממלכי ארץ על פי השררה רק ואני נסכתי מלכי שהוא אלקי עולם השם על ציון הלומדים המצויינים בהלכה שעיקר מלכותי ונסיכותי הוא על הלומדים העוסקים בתורת השם ועבודתו כמו שכתוב חבר אני לכל אשר יראוך וכו' (תהלים קי"ט) ועל זה הוא סמוך לשון

חיבור כמו ועליו מטה מנשה (במדבר ב') כי הם נטורי קרתא (פתיחתא דאיכ"ר א') ואין צריך לומר שלא לגרשם מהעיר רק שהם עיקר ממשלתו. וגם על הר קדשי שהם ראשי קציני אלופי ישראל שהם נקראים הר והם גורמים קדושתו כמו שכתוב (דברים ב') ויהי כאשר תמו וידבר השם אלי שאין קדושת שמו על נביאים כי אם בזכות ישראל ומה שהעמיד יתברך אותי לנסיך ומלך הוא בזכות ישראל שהם נקראין קודש ישראל להשם ראשית תבואתו (ירמיה ב') וחס על כבודם שיהיה להם רועה נאמן לבל יגיס דעתו עליהן כמו שאמרו (יומא כ"ב ע"א) אין ממנין פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלוין אחוריו", עד כאן לשונו הקדוש הנוגע לענייננו.

רואים אנו גם כן מדברי התולדות יעקב יוסף שהצדיקים ועובדי השם יושבים בעניות ובדחקות מה שאין כן אותם שדורשים רק כבוד עצמם יושבים על מי מנוחות ולא חסר להם כלום וכנזכר לעיל.

אם ייעורר את אחרים ויחזירם בתשובה אז כל המצוות שיעשו הם על ידו, ויטול שכר כמו העושה עצמו, ואם לא ישמע לו אזי יטול את הטוב ממנו כמו שכתב האר"י ז"ל והוא בסוד זכה נוטל חלקו וחלק חברו בגן עדן והרשע נוטל חלקו בגיהנם

ולכן צריך באמת סייעתא דשמיא גדולה לזה, שתהיה הצדקה שנותן באופן ראוי והגון, שיתן לעני הגון תלמיד חכם וירא שמים שאינו שייך לכת הערב רב רחמנא ליציל. והעצה לזה מה שאפשר לו לעשות שהכסף שלו ילך ישר להקדושה הוא לעשות ולעורר את אחינו בני ישראל לעשות תשובה בכתב (כמו שכתב רבינו בעל החיד"א), על ידי שידפיס ספרים קדושים שמעוררים את אחינו בני ישראל לעשות תשובה באמת, וכמו שכתב הגר"א במשלי (פרק י"ב פסוק י"ד) שלעולם יראה אדם להוכיח את חברו על דבר שעושה לא טוב (פירוש לשונו: לא רק בעבירה ממש אלא גם על דבר לא הגון, כבתוספות דיבור המתחיל דבר בברכות דף ל"א:) כי אם ישמע לו וייטב את מעשיו אז כל המצוות שיעשה הם על ידו (וגדול המעשה יותר מן העושה, קל וחומר כשנכפיל ריבוי פעולות מעשה התיקון במעשי המוכח מהיום והלאה) יטול שכר כמו העושה עצמו ואם לא ישמע לו אזי יטול את הטוב ממנו כמו שכתב האר"י ז"ל והוא בסוד זכה נוטל חלקו וחלק חברו בגן עדן והרשע נוטל חלקו בגיהנם, עכ"ל.

ובזכות שנתחיל לשתף פעולות נחוצות להחזרת היהודים בתשובה ולהרחיקם מן הערב רב, נזכה בקרוב ממש לגאולה האמיתית במהרה בימינו אמן.

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש חשון שנת תשמ"ח לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב
הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שיעור דיליה, ואם הוא בר הכי ללמוד על כל פנים משניות, למה ימנע עצמו מזה ולומר איזה דפין מן הזוהר הקדוש כי כל דיבורים אלו הם קישוטי הנפש חיים לנפשו, למה לא ילחם עם חלק הרע שבנפשו המונע אותו בחכמות זרות ואם ההתחלה יהיה לו קשה שלא יטעום אלא מרירות, סופו יהיה לו אור וחיות ומתיקות וחיים לנפשו בזה ובבא וכו'. ואם יסמוך בעל הבית הכשר שהוא מתומכי התורה בוודאי אין דבר גדול בעולם מן מי שהוא תומך התורה אבל זעירין אינון, ועוד שיש הרבה טועין ומטעין ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, והרבה צריך בקשות ורחמים בבכיה שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, ולזה לא יזכה אלא על ידי זכויות הרבה ותפלות ותחנונים כי מן השמים אין נותנים שום דבר קדושה ומצוה אלא על ידי זכות הקדום וטורח ובקשות ותפלה" עד כאן.

והכוונה במה שכתוב ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, יש לומר גם כן כנזכר לעיל, דיכול להיות שהוא תלמיד חכם אבל עדיין יכול להשתייך חס ושלום לכת הערב רב והסטרא אחרא רחמנא ליצלן, ועל כן צריך לזה זכויות הרבה ותפלות ותחנונים שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, ודי למבין.

ראה (במסכת ב"ק דף ט"ז ע"ב), שביקש ירמיה' על אנשי ענתות "הכשילם בעניים שאינם מהוגנים", וצריכים לחפש הרבה מאוד עד שמוצאים עני הגון באמת, תלמיד חכם וירא שמים שאז חשובה הצדקה שנותנים לפני הקדוש ברוך הוא.

וידוע הסיפור שהביא בספר הקדוש היכל הברכה פרשת ואתחנן (על פסוק הטיבו כל אשר דברו), מהרב הקדוש הרבי ר' זושא מהאניפאלי זי"ע, וזה לשונו:

"וסיפר לי מורי חמי הצדיק המפורסם מורי הרב אברהם מרדכי מפינטשוב ששמע מאיש אלקים קדוש מורי הרב ר' זוסיא מאניפאלי שסיפר לו איך בעניותו היה שמש בעיר אוסטראה והיה דרכו להתענות שנים ושלשה ימים, ואחר כך היה הולך לבקש מאיזה בעל הבית שיתן לו על לחם להשיב נפשו. ופעם אחד אמר בלבו שזהו חסרון אמונה לילך ולבקש לחם אלא יבטח באלקיו באמונה שלימה שלא יחסר מזונו, ופעם אחד התענה שלשה ימים כדרכו ואחר התענית לא היה מי שיתן לו מעט לחם והלך והתענה עד שהיה קרוב למות ולא היה מי שיתן לו שום דבר, והיה רעש גדול למעלה ולא היה בכל המקום מי שיזדמן לפניו זה המצוה הגדולה לקיים נפש קדוש כזה. כי לא היה אפילו אחד שיהיה ראוי לזה אף שהיו שם אנשים כשרים הרבה לא היו ראויים למצוה זאת שישלח לו השם יתברך דורון כזה כמבואר בזוהר (ויקהל דף קצ"ח ע"א), וברא לו השם יתברך שני דדין בפיו, אחד הוציא דבש ואחד הוציא חלב, ושלשה חדשים היה ניזון מזה הדבש וחלב שהיה יונק מן הדדין שבפיו, ואחר עבור שלשה חדשים בא אליו אחד ואמר לו זוסיא קח לך ששה גראשין וקנה לך לחם אזי ברגע זה נפסק הדבש וחלב, כך סיפר הצדיק בפיו למורי וחמי", עכ"ל בספר היכל הברכה.

ובאמת צריכים להתפלל הרבה על זה שימצא עני תלמיד הגון שתהא הצדקה חשובה לפני הקדוש ברוך הוא.

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש תשרי שנת תשמ"ח לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - #3

מי לה' אלי!!!

אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

כמו ביציאת מצרים כן בביאת המשיח, רק זה שיראת ה' בליבו יזכה להיות בין הזוכים

איתא בפירוש הראב"ד דמסכת עדיות, ומבואר גם כן במדרש: גם לעתיד תהיה מכת חושך כמו שהיה במצרים, ויהיו אנשים שאינם ראויים לראות בגודל הטובה וגם יוליכו את ישראל שנית במדבר הזה, ויהיה שם הברור, ומי שאינו ראוי – ידחה חלילה. על כן על כל איש ישראל לחשוב בנפשו באיזה מצב הוא עומד, כי הרי באמת כל אחד מלא הוא בעוונות ופשעים ואין איש יודע איזו תנועה חשובה יותר לפני השם יתברך, וכל אחד צריך לירא, מי יודע האם יזכה הוא ויהיה בין ההולכין, כשיעזור השם יתברך, ותהיה הגאולה השלימה, וילכו לקבל פני משיח צדקנו, וכל הנחמות המפורשות בתורה הקדושה ובדברי חכמינו, זכרונם לברכה, תתקיימנה, ויקבל על עצמו לעבוד את ה' ביראה ולהרבות במצות, וירחם עליו ה', שיזכה להיות בין הזוכים, מאותן אלו שיזכו לקבל פני משיח צדקנו, ויתקן הכל לעשות תשובה שלמה עוד קודם הגאולה. (חד"ת תשט"ז, עמוד ק"נ)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושקן, ואנחנו את נפשינו הצלנו
חודש כסלו שנת תשמ"ח לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - #4

מי לה' אלי!!!

אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

כמו ביציאת מצרים כן בביאת המשיח, רק זה שיראת ה' בליבו יזכה להיות בין הזוכים

משה רבינו בא בגלגול אחת לחמישים שנה,

כדי שלא יטעו הערב רב את ישראל

בספר הקדוש זוהר חי בראשית (על זוהר ד' כ"ה ע"א בדפי הספר ד' צ"ו) מהגאון הקדוש מקמארנא זי"ע, וזה לשונו: "שהערב רב היה חלק הרע של משה, ומשה רצה לתקנם... ומשה עצמו יקום בכל דור ודור ויתגלגל גם בימים אלו דרא בתראה בין ערב רב... ועתה רוב הדור וראשים שלהם הם ערב רב, ומשה בא בעיבור ובגלגול - אחת לחמישים שנה, שלא יטעו ראשי ערב רב את ישראל לדרכים שונות... עד כאן לשונו הקדושה. (מבואר כן בזהר הקדוש פרשת נשא דהראשים בכל אתר ואתר יהיו מהערב רב ותמלא הארץ חמס מפניהם, ושם מהזוהר הקדוש פרשת תצא דבסוף הגלות ישלטון על ישראל רמאים ודייני שקר וערב רב עיין שם)

ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם מהערב רב, ושלא יטעו את ישראל בדרכים מקולקלות, הזהר מן היועצך לפי דרכו, שתלך בדרך החדשה לבזות את כל התפילה והמצוות בסכליות של כסיל בחושך הולך, כמו שעשה הטמא והארור, שהטעה את כל העולם בדרכים מרורות כלענה, וכן בכל דור, ולזה הוצרך להתגלגל משה רבינו בכל דור ודור כמו מרן האר"י ורבי ישראל בעל שם טוב וכן בכל דור צדיקאי, שלא יטעו ערב רב עם ראשים שלהם את ישראל וכל זה מבואר (בלקוטי תורה להאר"י ז"ל פרשת ואתחנן) למעיין בעיניים מאירות, עד כאן לשונו. (זוהר חי בראשית ד' קי"ג)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושכן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש טבת שנת תשמ"ח לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - #5

מי לה' אלי!!!

אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

כעבודה זרה ממש

הגאווה להיות רב ורבי

עבודה זרה, שהיא הגאווה להשתרר להיות רב ורבי, שלא לשם שמים, ורצונו להמית לכל הצדיקים מרוב גאותו, שיהיו כולם נכנעים תחתיו, והוא בור ריק של נחשים ועקרבים, והמשתחווה והנכנע לו הוא משתחווה לעבודת קל נכר. (זוהר חי שמות דף פ"ו).

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו חודש שבט שנת תשמ"ח לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - #6

מי לה' אלי!!!

אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

הצדיקים הקדושים ראו ברוח קדשם ונלחמו במלחמה הגדולה להציל את עם ישראל מכלי' חס ושלו'.

הבעל שם טוב הקדוש ראה הגזירה הנוראה של

אוישווי"ץ וניסה לבטלו

מכתב שכתב הצדיק הקדוש מורינו ורבינו רבי ישראל בעל שם טוב זי"ע לחבירו הרב הק' מ' מרדכי מטלוסט זי"ע [בן גילו הצדיק נסתר] - כך כתב בכמה מכתבים מהבעש"ט זי"ע אליו]

באגרת הקודש [דף קעב] (יג), מכתב ס' [נו' 183]: [נדפס בספר "התמים" - יצא לאור בווארשא י"ב לחודש תמוז שנת תרצ"ו - חוברת רביעית] וזה לשונו:

ב"ה, אור ליום ג' ראה ת"ק טי"ת אושפיצין,

לחברי הרב הק' מ' מרדכי מטלוסט

למע"ש (למען שמו) תיכף לבוא כי רואה אני דברים לא טובים על הקהלה, וטובים השנים מן האחד ונמתיק סוד, "וסוד ה' ליראיו", בטחוני חזק שתכף תבוא לפה תקח אתך הכתבים הידועים לך ממורינו הק' נ"ע כי נחוצים הם לי. חברך דו"ש באהבה נאמנה.

ישראל בע"ש מטלוסט

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש אדר שנת תשמ"ח לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - #7

מי לה' אלי!!!

אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

הצדיקים הקדושים ראו ברוח קדשם ונלחמו במלחמה הגדולה להציל את עם ישראל מכלי' חס ושלו'.

הצדיק הקדוש רבי נתן אדלער זי"ע

במלחמתו הגדולה להביא משיח

בספר דרך הנשר מובא מהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער, שעיקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטריפות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש, ואעתיק מה שכתב שם ממקצת מספר "האבי"ב" [ראשי תיבות אחינו בני ישראל בגולה] מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: ר' נתן אדלער ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקובלים בנסתר, ר' נתן אדלער רצה לפסול השוחטים דפראנקפורט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחי' וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ"ך מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח. וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמז על זה ב"זע"ם" תצעד אר"ץ, ראשי תיבות: זביחה עירובין מקוואות.

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש ניסן שנת תשמ"ח לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - #8

מי לה' אלי!!!

אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

הצדיק הקדוש בעל דברי חיים זי"ע מגלה לנו סודות נוראים

מה שיצאו מן הרבנים הערב רב

בגלל שלא השגיחו על השוחטים

ידוע שעל ידי השוחטים הקלים שהאכילו בשר פיגול, יצאו מן הדת לערך ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבואר בשאלות ותשובות "דברי חיים" (יורה דעה חלק א' סימן ז') שאין עבירה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעונותינו הרבים ראינו דעל ידי זה יצאו מן הדת כמה קהילות בארץ לוע"ז שאכלו ונתפטמו בנבילות וטריפות על ידי השובי"ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיי"ש דבריו החוצבים להבות אש).

וכן מובא בדגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל) ששבעים אלף איש כפרו בתחיית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כולם רח"ל. וידוע שמערכת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה ועל ידי זה הכל ברשתו.

אכילת חלב מביא את האדם לכפור באלוקי ישראל כמו שראינו אצל שבתי צבי ימח שמו וזכרו.

ובנוסף לזה נביא גביית עדות מבית דין הגדול שבירושלים - איך ששבתי צבי לקח מנין והאכיל אותם חלב הכליות שהיא איסור כרת ועשה על זה הברכה ברוך אתה ד' אלקינו מלך העולם מְתִיר אִסוּרִים, כמו שמובא בספר תורת הקנאות לרבינו יעקב מעמדין זצ"ל והיא קבוצת מאמרים וכתבים נגד שבתי צבי ומתי סודו, נדפס באמסטרדאם תקי"ב. ונדפס בדפוס צילום בירושלים תשל"א ע"י הוצאת מקור, וז"ל:

טופס קבלת עדות בירושלים תוב"ב: במותב תלתא בי דינא כחדא הוינא, ואתא לקדמנא החכם הכולל מהו"ר משה חביב איש ספרדי והעיד בתורת עדות (בלשונו), וז"ל בלה"ק: אני מעיד שמפורסם הדבר בין תלמידי חכמים בירושלים וחברון, ששבתי צבי תר"ו קודם שהמיר דתו, האכיל חלב כליות לעשרה מישראל, גם צוה להם להקריב פסח בחוץ לארץ והאכילם כסדר אכילת פסח, גם עשה ברכה על אכילת חלב בזו הנוסחא, ברוך אתה ה' מְתִיר אִסוּרִים, וגם שמעתי דבר זה מאדם אחד בעל תורה גדול שעשה גם כן דבר זה ואחר כך עשה תשובה, גם שמעתי שבשנת תכ"ה גילה שבתי צבי על עצמו שהוא משיח בן דוד..... עוד שמעתי מהחכם הכולל הרב אברהם יצחקי אב"ד ור"מ דספרדים בעיה"ק ירושלים תוב"ב, ששמע מרבו הגדול החכם הכולל מהור"ר משה גלאנטי אומר, מתחילה לא הייתי מבזה לשבתי צבי ימח שמו וזכרו, אף על פי שלא הייתי מאמין בו, רק אחר שראיתי כתב יד של שבתי צבי ימח שמו וזכרו שכתב לכאן לאחד שהיה מאמין בו, וחתם את עצמו אני הוי"ה אלקיכם שבתי צבי, דהיינו שכתב שם הקדוש ככתיבתו, אחר זה אני מחרים אותו בכל יום ויום.

איתא במסכת (מגילה י"ב) לכן אומרים ארור המן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, על ידי כך היה לו את הכח לגזור על היהודים גזירות קשות. וכתב בב"ח (או"ח סי' תר"ע) וזל"ק, בפורים היתה עיקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, ע"כ נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושתי' של איסור ושמחה ומשתה של איסור, וכשעשו תשובה עינוי נפשותם כמו שאמרה אסתר "לך כנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים" לפיכך קבעום למשתה ויום טוב לזכור את עיקר הנס. ולכן אומרים ברוך מרדכי היהודי כי בזכותו היהודים ניצלו מגזירתו של המן, הוא נזהר שיהודים לא יכשלו במאכלות אסורות, ולכן הוא ישב בשער המלך לשמור שאסתר לא תאכל אוכל שאינו כשר.

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו
חודש אייר שנת תשמ"ח לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - #9

מי לה' אלי!!!

אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

הקדוש ברוך הוא מבטיח, שראשי הערב רב

יהיו כעץ ואבן ולא יוושעו על ידם

**וגם הבטחה כי סמאל ונוקבא אתגשימו
בראשי ערב רב, כמבואר בזוהר, ועושין עצמן
אלוקות רב ורבי, מבטיח אותנו השם יתברך,
שיהיו עץ ואבן, שלא יפעול אדם אצלם שום
דבר, לא בנים ולא רפואה ולא חיים, אלא כמו
ההולך אצל עץ ואבן שאין בו רוח. (היכל הברכה פרשת**

תבא כ"ח ס"ד)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב
שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו',
והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש סיון שנת תשמ"ח לפ"ק

זועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - #10

מי לה' אלי!!!

אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

הפחות יתן עיניו בגדול ממנו

ונותן הפחות את עיניו, במי שהוא גדול ממנו, ואומר לו: אף על פי שאתה אומר כהלכה ואני איני אומר כהלכה, יעברו דברך ויתקיימו דברי, אפילו כל העולם יחרב.

מעמדם של הגדולים ברור

לפני בוא המשיח יראו הגדולים כך: כל מחשבתם להרבות כבוד עצמם וביתם, ולהוריש ממלכתו לבניו עד עולם, כבוד שמים אצלם טפל דטפל, עושים שדוכים מכל חטאי עמי, סומכים על עצמם ועל יחוסם, ומי יאמר להם מה תעשה. לבסוף – יבטלו, והיו כלא היו. זהו הברור בימות המשיח.

וכן מובא בתוספות בן יחיאל: מלכים אלו ומאן מלכי רבנן אשר כל מחשבתם להרבות כבוד עצמן וכבוד ביתם... ונותן הפחות עיניו, במי שגדול ממנו, עם קנאה ותאוה וכבוד שלהם, להשיג יותר ויותר, ולכבוד עצמן דורשים, ולא לטובת ישראל, כי כבודם עיקר, וכבוד שמים בעד עמם ונחלתם לדרוש - הוא טפל אצלם, וטפל דטפל, וגם תורתם... הוא אצלם לתכלית גדולתם ולנצחנות לגדל עצמם על חברים בגאווה...

וכן ראה ברוח הקודש המעמד בדורות האחרונים קודם ביאת הגואל. גדולים הם כאלו, וכאשר הם בתקפם, מי יאמר להם מה תעשו... אפילו כל העולם כולו יחרב על ידי דרך הגויים הזו, מה אכפת ליה. אחרי כי הוא רב ושבת המושלים בידו, כי הוא במרומי קשת, ומדעתו להוריש ממלכתו גם לבניו כן עד עולם... או חרב - מלשון חורבן, כי נחרבו בגשמיות או ברוחניות ונהפכו לזרים... וסומכים עצמן על יחוסם וכח תורתם, ולצרף גם חיצוניות עמהם לזרעיהם, והם בוטחים בעצמן בזה, עד כי עברו ובטלו והיו כלא היו, וכן עם שדוכים וחתנים כאלו מכל חטאי עמי, עד כי יתמו חטאים מן הארץ... להודיע כי כן הוא הבורר מעמד הדור מן ימות המשיח. (הגאון הקדוש בעל "לב העברי" צ"ל).

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו.

חודש תמוז שנת תשמ"ח לפ"ק

זועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - #11

מי לה' אלי!!!

אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

הערב רב שולטים על ישראל

הראשים על ישראל יהיו בכל אתר ואתר - הערב רב, וכל יראי השם יהיו בצער ובדוחק תחתם – המה יהיו הדיינים ויקבלו שוחד, ותמלא הארץ חמס מפניהם.

ה"רעיא מהימנא" מביא (בפרשת נשא דף קכ"ו), וזה לשונו: ואני חשיב בעינייהו בין ערב רב רשיעיא ככלב מת דסרח בינייהו, דחכמת סופרים תסרח בינייהו בכל קרתא וקרתא ובכל אתר דישראל מפוזרין בין מלכוון ואתהדרו אנון ערב רב רעין על ישראל עאנא דקודשא בריך היא דאתמר בהו (יחזקאל ל"ד ל"א): "ואתן צאני וצאן מרעיתי אדם אתם", ולית לון יכולת למעבד טיבו עם תלמיד חכם ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו, ומחרימין ערב רב בינייהו ולא יהבין לון באתרין סגיאין, אלא דבר קצוב דלא יהא תקומה לנפילו דלהון, ואפילו חיי שעה, וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדחקא ביגונא חשיבין ככלבים, בנים המסולאים בפז, איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות? דלא אשכחו אכסניא בינייהו, ואנון ערב רב אנון עתירין בשלוה בחדוא בלא צערא בלא יגונא כלל, גזלנין מרי שוחד דאנון דינין רישי עמא "כי מלאה הארץ חמס מפניהם" (בראשית ז' ג'), עליהם אתמר (איכה א' ה'): "היו צריה לראש..."

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושקן, ואנחנו את נפשינו הצלנו.

חודש מנחם אב שנת תשמ"ח לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - #12

מי לה' אלי!!!

אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

הערב רב רמאים כנחשים ועקרבים

מובא עוד ב"רעיא מהימנא": רמאים כנחשים ועקרבים דעקרין מלי דרבנן, ודיינין לשקרא. עלייהו אתמר (איכה א'): "היו צריה לראש". נאמר (שמות ב'): "וירא כי אין איש" - דישראל באלין רשיעיא ערב רב, ודא בסוף גלותא.

כל הדור יהיו חצופים ועזי פנים ותשתכח תורה ואין דורש ואין מבקש

באותה שעה בכה ר' עקיבא, אמר לו: "על מה קא בכית?" אמר לו: "אוי לדור שיהיו יתומים ממך!" אמר לו: "אל תאמר כך, אלא וי לדור, שיהיו יתומים בלי אב, בלי חכם מורה ובלא תלמיד הוגה, וימים יבואו, שכל הדור יהיו חצופים ועזי פנים ותשתכח תורה ואין דורש ואין מבקש, והמתעורר ליבו בתורה יהיה נבזה וחדל אישים. וי לדרא ההוא כד ייתי ההוא דרא". אמר לו: "לית דרא ההוא מתקיים אלא בהבל פיהם של תינוקות של בית רבן, כד אנון רכיכין בלבד, וכד אנון קשישין אורייתא משתכחת מנהון". (מדרש הנעלם שבזוהר חדש פרשת בראשית).

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו.

חודש אלול שנת תשמ"ח לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - #13

מי לה' אלי!!!

אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

די לדור, שלא ידעו להיכן לפנות!

שם נאמר: אבל וי לדרא כד רעיין לא משתכחין וענא סאטן [והצאן סוטה] ואזלין ולא ידעין לאן אתר אזלי לא לימינא ולא לשמאלא. (מדרש הנעלם שבזוהר חדש פרשת ויקרא)

דור שלא יהיה להם מגן

וזמין עלמא דלא ישתכח מאן דיגן עלייהו וכל אנפין חציפין ישתכחון בין לעילא בין לתתא... וזמינין בני עלמא דצווחין ולית מאן דישגח עלייהו, יהדרו רישא לכל סטרי עלמא ולא יתובון באסותא... ואשתכח בינייהו (ויקרא ע"א א') ספר תורה דלא משתקר... (מדרש הנעלם שבזוהר חדש פרשת ויחי)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושקן, ואנחנו את נפשינו הצלנו.

חודש תשרי שנת תשמ"ט לפ"ק

זועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - #13

מי לה' אלי!!!

אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

די לדור, שלא ידעו להיכן לפנות!

שם נאמר: אבל וי לדרא כד רעיין לא משתכחין וענא סאטן [והצאן סוטה] ואזלין ולא ידעין לאן אתר אזלי לא לימינא ולא לשמאלא. (מדרש הנעלם שבזוהר חדש פרשת ויקרא)

דור שלא יהיה להם מגן

וזמין עלמא דלא ישתכח מאן דיגן עלייהו וכל אנפין חציפין ישתכחון בין לעילא בין לתתא... וזמינין בני עלמא דצווחין ולית מאן דישגח עלייהו, יהדרו רישא לכל סטרי עלמא ולא יתובון באסותא... ואשתכח בינייהו (ויקרא ע"א א') ספר תורה דלא משתקר... (מדרש הנעלם שבזוהר חדש פרשת ויחי)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושקן, ואנחנו את נפשינו הצלנו.

חודש תשרי שנת תשמ"ט לפ"ק

זועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - #14

מי לה' אלי!!!

אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

וי למי שימצא בעת בוא הגאולה,

ואשרי מי שימצא באותה שעה כשר ביהדותו

איתא בזוהר הקדוש (שמות ז'): זקף רבי שמעון ידיו ובכה ואמר: וי מאן דיזדמן בההוא זמנא, וזכאה חולקיה מאן דיזדמן וישתכח בההוא זמנא... זכאה מאן דיזדמן וישתכח בההוא זמנא, בגין דההוא דיתקיים בההוא זמנא במהימנותא, יזכה לההוא נהירו דחדוה דמלכא...

בעקבתא דמשיחא מלחמות יתעוררו בעולם וצרות תבאנה בצורות

מובא בזוהר חדש: אמר רבי חזקיה לרב יוסף: בוא ואראה לך דכך הוא גאולתן של ישראל, בעדנא דינהר להון שמשא דגאולתא יתי להון עקא בתר עקא וקדרותא בתר קדרותא, עד דאנון בה ינהר עליהון נהורא דקודשא בריך הוא... ובזמנא ההוא מלחמות יתעוררו בעולם, גוי בגוי ועיר בעיר, וצרות רבות יתחדשו על שונאיהם של ישראל, עד שיקדו פניהם כשולי הקדרה, ואחר כך תתגלה עליהן גאולתן מתוך שאגת לחצם ודחקם...

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו.

חודש חשון שנת תשמ"ט לפ"ק

זועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 15

מי לה' אלי!!!

אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

ימות המשיח

הסימנים לדור עקבתא דמשיחא

כתוב: בסוף הגלות לפני ביאת המשיח, חוצפא יסגי – תגדל ותתרבה החוצפה, ויוקר יאמיר, הגפן תתן פריה והיין ביוקר, ופירוש רש"י על כך: לפי שהכל יעסקו במשתאות, ומלכות תהפך למינות, ואין תוכחת, בית ועד יהיה לזנות, והגליל יחרב, והגבול ישום, ואנשי הגבול יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו, וחכמת סופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו והאמת תהא נעדרת, נערים פני זקנים ילבינו, זקנים יעמדו בפני קטנים, בן מנול אביו, בת קמה באמה, כלה – בחמותה, אויבי איש אנשי ביתו, פני הדור כפני הכלב, הבן אינו מתביש מאביו, ועל מי יש לנו להשען? על אבינו שבשמים! (מסכת סוטה דף מ"ט)

אין מוכיח – כולם אנשים חטאים

אין לך אדם שיוכל להוכיח – שכולם נכשלים בחטא, וכשמוכיחו, אומר לו: "אתה כמוני...", שכלו החכמים ואין לומד תורה. (רש"י)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו.

חודש כסלו שנת תשמ"ט לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 16

מי לה' אלי!!!

אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

פני הדור כפני הכלב וכן מנהיגיהם

רוצה לומר שיהיו עזי פנים, כדכתיב: "והכלבים עזי נפש המה", כי פרנס לפי הדור – שחוצפא יסגי... ומנהיגי הדור יהיו מערב רב כי ג' סמנים יש באומה זו. (עין יעקב)

היזקך יאמיר על ידי המעוותים שבעם

ולא יהיה היזקך מפני שלא יהיו השנים מבורכות, אלא שיהיה היזקך על ידי המעוותים, היינו: מפקיעי השערים. (מהרש"א)

חודש טבת שנת תשמ"ט לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 17

מי לה' אלי!!!

אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

על ידי "עז כנמר" לעבודת ה' יצליחו יראי ה' לעמוד נגד הדור

ובזה אפשר לפירוש מה שאמרו זכרונם לברכה בסוף סוטה: בעקבתא דמשיחא חוצפא יסגי, דהוי ידוע, שבכל דברי חכמינו זכרונם לברכה, שדברו בגנות הדור מרומז בה גם דבר טוב, שסוף כל סוף, אף על פי שרוב הדור יהיו כמו שציירו אותם שם, מכל מקום ישארו עוד יחידי סגולה דבוקים בהשם יתברך ובתורתו הקדושה, אבל איך יוכלו לעמוד נגד רוב העולם? בעל כורחם יהיו צריכים למדת עזות וחוצפה להיות "עז כנמר" בפני המלעיגין, וזהו כוונת דבריהם זכרונם לברכה, "חוצפא יסגי" - דרק על ידי מדת עזות וחוצפה יוכלו לעמוד נגד הזרם של הדור ולא להסחף. (חד"ת שלח).

החוצפן יכובד

נאמר: "בעקבתא דמשיחא חוצפא יסגי" - הפירוש הוא: שהחוצפה תתרבה, עוד מובן למילה "יסגי", דהיינו: גדולה. מגדולי הדור דרשו לפנים, כדי שיוכשרו לגדולי הדור היה צורך, שיהיו מחוננים בתורה, ביראה ובחכמה; אולם בעקבתא דמשיחא יוכתר ל"גדול" כל מי שיש לו מדת חוצפה למדי, ולא עוד, אלא כל מי שחוצפתו גדולה יותר, יהא בר סמכא גדול יותר. אכן רואים אנו כי תנאי מוקדם להיות מנהיג במפלגה היא החוצפה והעזות. (קונטרס עקבתא דמשיחא להגאון הצדיק ר' אלחנן וסרמן ז"ל).

חודש שבט שנת תשמ"ט לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא - הרב שמואל זאב ארינשטיין - הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 18

מי לה' אלי!!!

אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

באחרית הימים המינות תתגבר

עד שלא יאמין האדם שביכולתו לתקן משהו

על המשנה בסוטה מובא בשם צדיק אחד, בעקבתא דמשיחא ואין דורש ואין מבקש ואין שואל, על מי לנו להשען על אבינו שבשמים, ואמר: זהו גם כן אחד מן הקללות שהמינות תתגבר כל כך, חס וחלילה, רחמנא לצלן, עד שכל אדם ואדם יאמר: אין לי ביכולת לתקן שום דבר, להוכיח את העם במידי דהפקרות, אלא מוכרח אני להשען על אבינו שבשמים. (בקונטרס עקבתא דמשיחא בשם הגאון בעל נפש החיים ז"ל).

סימנים נוספים לדור האחרון על פי חכמינו זכרונם לברכה
מנהיגי הדור יהיו שפלים כמו מנהיגי הכלבים, העשירים יהיו קמצנים ואכזרים, אנשי האמת ילכו לגור בכפרים ובמדבריות מפני אנשי השקר, הכבוד יהיה נאהב מאוד לרדוף אחריו, ולא יוכלו להתזכח עמהם להוציא המינות מליבם. ("תנא דבי אליהו
זוטא" פרק ט"ז על פי פירוש זקוקין דנורא ובעורין דאשא).

חודש אדר שנת תשמ"ט לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 19

מי לה' אלי!!!

אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

**המנהיגים יהיו רודפי בצע ורועים
את עצמם כמו הכלבים**

**חכמת התורה תהיה טפלה נגד חכמתם, המנהיגים
יהיו רודפי בצע ורועים את עצמם כמו הכלבים
ועל ידי זה יסולק הקטרוג מעל ישראל, על ידי
עדרים עדרים יסולק המחלוקת כי כל אחד ילך לו
לעדתו. תתרבה העזות ומלבושי פריצות ותשתנה
בכל פעם לפי רוח הזמן, עד שתהיה בת קמה
באמה. ("תנא דבי אליהו זוטא" פרק ט"ז בפ"ה הגאון
בעל "לב העברי" זצ"ל).**

חודש ניסן שנת תשמ"ט לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 20

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!
"בדור שבן דוד בא פני הדור כפני הכלב"

ונביא כאן ארבעה באורים למאמר הנזכר לעיל: א. **מראים עצמם כאוהבים, וליבם בל עמם.** (מהרש"א)
 כתב רבינו המהרש"א: "וחכמת הסופרים תסרח ויראי חטא ימאסו" כלל בזה מעלות השכליות ומעלות המדות,
 שכולם יהיו נמאסים בדור ההוא, ופני הדור כפני הכלב... (עיין פירוש רש"י, דברים פרשה כ"ח ל"ד).

עוד נראה לפירוש כי נקרא כלב כי כולו לב נאמן לאדוניו, ואמר שפני אותו הדור יהיו כפני הכלב, שמראה
 לפניו כאילו הוא אוהב, אבל ליבו בל עמו, כי לפי האמת האהבה, שהיא נראית לפניך, היא נעדרת בלב, על זה
 אמרו (בפרק ב' דסוטה): "ואין הדור רואה אלא לפניו".

ב. כתב בשער בת רבים על התורה: **המנהיגים יתפייסו מהמחרפים אותם בעד מחצית השקל.**
 [ועיין עוד שם על הפסוק **"והיית משוגע ממראה עיניך אשר תראה" –**
"ממראה עיניך" – היינו, ממנהיגי העדה, שיהיה לנו מנהיגים כאלו
אשר אם נראה אותם נשתגע, עיין שם].

זה שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (סוטה מ"ט:): **בעקבות משיחא פני הדור כפני הכלב, כי הכלב**
בעת פניו זעומים יכרת כנף מעיל איש בחרון אפו; אך אם האיש ישליך לו פרוסת לחם
או עצם אחת - מיד יראהו פנים שוחקות, כי שתי פנים לו.

כן פרנסי הדור, לפעמים מחרף אותם אחד מהבעלי בתים הבורים
 והבוערים בעם, והפרנס בחרון אפו ישפוך עליו בוז וקלון בלי שעור, אך
 כאשר יעבור יום או יומיים ישכך חמתו ובעד כוס יין או מחצית השקל
 יתפייס. (ידיד אמונה חלק ב')

ג. המנהיגים ירוצו לפני העם ככלב
לפני האדון.

"בדור שבן דוד בא פני הדור כפני הכלב" (סוטה ופרק חלק) - מנהגו של כלב להתקדם ולרוץ לפני בעל הבית. לכאורה נדמה, כאילו הכלב מתהלך כאוות נפשו, והאדון נגרר אחריו ומכבד את רצון כלבו. כל זאת לכאורה, והנה באמת יודעים אנו, כי ההיפך הוא הנכון, בעל הבית ילך אל אשר ירצה, והכלב רץ לפניו ונשמע לפקודתו. אם רק יבחר בעל הבית בכוון אחר, מיד הכלב מסתובב אף הוא ומתקדם לפני אדונו בכוון החדש.

בשנים כתקונן, עת היהודים נשמעו להוראות התורה, הורו פני הדור את הדרך, הם קבעו להיכן ללכת, והדור צעד בעקבותיהם. בעקבתא דמשיחא ימוגר שלטון התורה, הדור יבחר את הדרך כראות עיניו ופני הדור ירוצו בדרך זו לפני ההמון ככלב לפני האדון. (הגאון רבי ישראל סלנטר ז"ל בקונטרס עקבתא דמשיחא)

ד. כמו כלב המתנפל על האבן ולא על הזורקו, כן יסרבו להכיר, כי הקדוש ברוך הוא המכה וילחמו עם המקל.

ה"חפץ חיים" זכרוננו לברכה (בשם הגרי"צ בן בעל "נפש חיים" ז"ל) פירש את המימרא: "פני הדור כפני הכלב" בדרך אחרת. הטבע של הכלב שאם יסקלו אותו באבנים, מיד הוא מתנפל על האבן לנשכה. בשעה שהמן קם על ישראל, יש לדעת, כי המן זה אינו אלא מקל השלוח מן השמים לחבטנו בו. "הוי אשור שבט אפיי" (ישעיה), אין שום טעם להלחם עם המקל, כי כלום חסרים מקלות בשמים. הרבה שלוחים למקום. יש לנקוט באמצעים, שימנעו מן העמים, מלהקים "מקלות" עלינו.

בימי עקבתא דמשיחא תהיה הדעה נעדרת, וככלב שוטה ינשכו את המקל. מנהיגנו המתחדשים יכריזו מלחמה על ממלכות אדירות. מה כוחנו מה גבורתינו? מאמרים בעיתונים הם כדורים שאנו יורים בהם אל האויב, והתוצאה מה היא? רק מבעירים את חרונם וזעמם של הנחשים עלינו. המנהיגים רואים את המקל ומסרבים להכיר את המכה במקל. "והעם לא שב עד המכה" (ישעיה, שם).

חודש אייר שנת תשמ"ט לפ"ק

זועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 21

**מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!
יהיו יראים מלומר את האמת -**

**לא ימצא רק אחד בעיר, שלא יפחד לגלות
את האמת בפרהסיא**

בעקבתא דמשיחא לא ימצא רק אחד בעיר, שלא יפחד לגלות את
האמת בפרהסיא בתוך העיר, ולא ימצאו רק שנים, שלא יפחדו
לגלות את האמת, על כל פנים, לבני משפחתם – האחד בעיר יגן
על כל העיר, והשנים במשפחה יגנו רק על משפחתם.

סימן לביאת המשיח - ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד

ישעיה הנביא אמר שמונה עשרה קללות על ישראל, ולא נתקררה דעתו, עד שאמר
להם המקרא הזה: "ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד..."

ולא נתקררה דעתו, עד שאמר להם: "ירהבו הנער בזקן" – אלו בני אדם, שמנוערין מן
המצוות - ירהבו במי שממולא במצוות כרמון, "והנקלה בנכבד" – יבוא מי שחמורות
דומות עליו כקלות ויראהבו במי שקלות דומות עליו כחמורות.

בעקבתא דמשיחא... ויראי חטא ימאסו... נערים ילבינו פני זקנים... וכיון דקללה
זו סימן לביאת המשיח נתקררה בה דעתו של ישעיה.

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב
שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו',
והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש סיון שנת תשמ"ט לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 22

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

קטגוריא בתלמידי חכמים

אמר רבי זירא (כתובות קי"ב): אמר רבי ירמיה בר אבא - דור דבן דוד בא קטיגוריא בתלמידי חכמים, כי אמריתה קמיה דשמואל תני רב יוסף בזוזי ובזוזי דבזוזי – שוללים אחר שוללים. (רש"י)

קטגוריא בתלמידי חכמים... - פירוש רש"י, והכי אמרינן בפרק חלק: "ליוצא ולבא אין שלום..." אמר רב: אף לתלמידי חכמים, שנאמר בהם: "שלום רב לאוהבי..." - אין שלום מן הצר, צרוף אחר צרוף, שנאמר: "ועוד בה עשירה..." - כמפורש באורך מסכת חולין, וכמה שנאמר: "צרפתנו כצרך כסף", "וצרפתים כצרך את הכסף", ויהיו ישראל בחטאם נמשלו לסיגים דצריך צרוף. "ועוד בה עשירה" – דהיינו, שעל ידי הצרוף בגלות לא ישארו רק המעשר מהם, שהוא קודש בכל מקום, וכמה שנאמר: "והנותר בירושלים קדוש יאמר לו", וגם עשירה זו, כשתשאר, ישוב לצרפם שנית. כמה שנאמר: "ושבה והיתה לבער", עד שיהיו ככסף נקי שנצרך שנית, ורב יוסף בא לפירוש, דהצרוף על ידי בזוזי ובזוזי דבזוזי. דהיינו, גלות אחר גלות.

אף בין תלמידי החכמים תמצא מחלוקת

קטגוריא בתלמידי חכמים – הרבה מסטינים ומלמדים חובה יעמדו עליהם (רש"י).

עוד יש לומר, ביניהם של החכמים עצמם, שלא יאהבו איש את אחיו, ולא ידונו איש את אחיו לזכות, כי אם לחובה ולקטרוג, ועל ידי זה תתרבה מחלוקת ביניהם, ומזה תפוג תורה וחכמה מהעולם, ועל זה יהיה צרוף אחר צרוף, למען ינקו מאלו המדות.

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש תמוז שנת תשמ"ט לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 23

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

הקדוש ברוך הוא "מקים מעפר דל"

מובא במדרש (שמות רבה פרשת בשלח): "הנני ממטיר לכם לחם מן השמים" (שמות ט"ז ד') – הדא הוא דכתיב (ישעיה ל"ג ט"ז): "הוא מרומים ישכון". הדא הוא דכתיב (שמואל א' ב'): "מקים מעפר דל". אלו ישראל, שהיו משוקעין בטיט ובלבנים במצרים, והוציאן הקדוש ברוך הוא בקומה זקופה, שנאמר (ויקרא כ"ו): "ואולך אתכם קוממיות". הוי "מקים מעפר דל".

סימנים נתן הקדוש ברוך הוא ליעקב. אמר לו (בראשית כ"ח): "והיה זרעך כעפר הארץ" – כשיגיעו בניך עד עפר הארץ, אותה שעה "ופרצת ימה וקדמה". הוי "מקים מעפר דל", ורמז הקדוש ברוך הוא על הכל שנאמר (דברים כ"ח): "ונתנך ה' אלוקיך עליון..." ראה מה כתיב (שם א'): "ובמדבר אשר ראית אשר נשך ה' אלוקיך" – אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל הרי רוממתי אתכם על כל העולם, אם תהיו עושים רצוני, אני משרה אתכם במה שבראתי, עד שלא נברא העולם – זה בית המקדש, שנאמר (ירמיה י"ז): "כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשינו" – שם אני מרומם אתכם, שנאמר (שמואל א' ב'): "וכסא כבוד ינחילם" – אותה שעה אני מספיק לכם מעדני גן עדן, שנאמר (תהילים ל"א): "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך" – לכך אמר: "הוא מרומים ישכון".

באותו זמן; החלשים באמונה – יפלו לגמרי, והחזקים – יתחזקו למרות הכל

כן מובא בספר הקדוש "ברית מנוחה" [רבינו האר"י ז"ל מעיד עליו כי כל דבריו ברוה"ק ועמוק עמוק מי ימצאנו],

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש מנחם אב שנת תשמ"ט לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 24

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

באותו זמן; החלשים באמונה – יפלו לגמרי, והחזקים – יתחזקו למרות הכל

כן מובא בספר הקדוש "ברית מנוחה" [רבינו האר"י ז"ל מעיד עליו כי כל דבריו ברוה"ק ועמוק עמוק מי ימצאנו], וזה לשונו: שמש ועד מבואו, ובן דוד יוצא ממקומו לפקוד את עוון אדם עליו, וגם להשיב תגמולו בראשו ולשלם עליו כפעלו וכמעלליו אשר עשה לבני ישראל אחיו, ותהיה מהומה גדולה לכל הממלכות, אין שלום ליוצא ולבא, ובקרוביו יקדשו את ישראל יקבץ במהרה... למה? מפני שכאשר האור בא, אז החושך יתאמץ מאוד ויעלה, כי המשחיתים מתפשטים בעולם, וזהו רמז הגאולה - כאשר יבוא יתאמץ הגלות, ורבים מן המשכילים יכשלו בראותם בלבול הגלות והצרות גדולות, וכדי להנצל מפני החרב יצאו מן הדת, וזהו שכתב: "ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע", שיושיעם הקדוש ברוך הוא ברוב רחמיו ולא ימאסם לכלותם להפך בריתו איתם כי מלא רחמים הוא, ויחנן ה' צבקות שארית יוסף, ואשרי האדם המחזיק בתומתו ללכת בדרך הטובה ולהרחיק את עצמו מן הרעה בימים האלה, אולי ימלט מן הצרות הנקראים חבלי משיח, וזמן הגאולה כתיב: "וסכסכתי מצרים במצרים, עיר בעיר, ממלכה בממלכה", ואחר כך יהיה שלום ושלוה ומנוחה והשקט, אשר לא נחשבו דורות הראשונים לדורו של משיח, לא דור המדבר ולא דור שלמה המלך עליו השלום, עד כאן לשונו.

ותראה, אחי אהובי, שם מלשוננו הקדוש: "ורבים מן המשכילים יכשלו", והבן הדברים שתפס בלשונו הקדוש "והמשכילים" - לרמז על החכמים בחכמת החיצונים, רחמנא לצלן, כי אלו לא יוכלו לסבול עול הגלות הנורא, ואלו התמימים בודאי יסבלו ויתחזקו באמונת הבורא ויזכו על ידי זה לאור הגדול והנורא, אשר יאיר פתאום אחר החשכות האיום הזה.

ואחר כל אלו הנסיונות, כל אלו התמימי לב יחזקו לבבם בה' הרחמן וישארו באמונתם וימסרו נפשם לה' וישליכו אחר גוים כל אשר להם בשביל שכינת כבודו, יתברך שמו לעד, ובעבור אהבתו הקדושה, שאנחנו נקשרים בו, כמו שכתוב שם ב"ברית מנוחה", שיתעוררו שלושה שמות הקדושים להיטיב ולהציל את ישראל, ואלו שלושה שמות הקדושים והנוראים אלו המה שלושה מאורות הקדושים הלוחמים בעד ישראל תמיד ומושיעים את ישראל בכל צרותיהם, וכן עונים לכל איש מצוער ובעל יסורים להושיעו מצרותיו, וכל שכן כשישראל מתחננים ומבקשים מה'.

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש אלול שנת תשמ"ט לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 25

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

ימי הגאולה

דור ללא כהן מורה וללא תורה

בדברי הימים (כ' ט"ו ג'-ז') נאמר: "וימים רבים לישראל ללא אלוקי אמת וללא כהן מורה וללא תורה וישב בצר לו על ה' אלוקי ישראל ויבקשוהו וימצא להם ובעיתים ההם אין שלום ליוצא ולבא כי מהומות רבות על כל יושבי הארצות וכתתו גוי בגוי ועיר בעיר כי אלוקים הממם בכל צרה ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם כי יש שכר לפעולתכם".

המעשים הטובים של דור אחרית הימים יחשבו

כמעשים הטובים של צדיקי דור הקדמונים

השם יתברך יראה בעני עמו, כי סבת שפלות הדור היא, מחמת שאין להם מנהיגי אמת שידריכום, ועל ידי כן תבוא הגאולה – מחמת זה ראוי שגם מעט המעשים הטובים שעושים עוד יחשב כמעשים טובים של הצדיקים הקודמים.

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו.

חודש תשרי שנת תש"נ לפ"ק

זועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 26

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

המעשים הטובים של דור אחרית הימים

יחשבו כמעשים הטובים של צדיקי דור הקדמונים

השם יתברך יראה בעני עמו, כי סבת שפלות הדור היא, מחמת שאין להם מנהיגי אמת שידריכום, ועל ידי כן תבוא הגאולה – מחמת זה ראוי שגם מעט המעשים הטובים שעושים עוד יחשב כמעשים טובים של הצדיקים הקודמים.

בספר הקדוש "משכיל אל דל" כתב: "ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל וירא ה' וירע בעיניו כי אין משפט וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע ותושע לו זרועו וצדקתו היא סמכתהו".
(ישעיה נ"ט ט"ו ט"ז). דהנה אז, כשראה ה' שאמת נעדרת והתורה והיראה נתמעטה, עמד על המחקר מה היא סבת הדבר; אם המה באמת רעים וחטאים לה' – יודעים רבונם ומתכוונים למרוד בו, או שהמה רק עניי דעת וחשוכי ראות, ואין להם מנהיגי אמת, שיעוררו אותם ויפקחו עיניהם לילך בדרכי ה' ותורתו, ומעתה, כל זדונותם רק שגגות המה...

"וירא" - ראה בעין שכלו - "כי אין איש", שסבת דבר זה היא רק משום שאין להם מורה אמת, שילמד וישפיע להם, ויהיה להם בבחינת "איש", "וישתומם" -
כשהיה עומד בתמהון ומתבונן בדבר, ראה שהטעם הוא משום - "כי אין מפגיע", שגם אותן שרידים שמוכיחים ומדריכים כדבעי למיעבד – לא עבדו, שיהיה המנהיג מוכיח בקול כמצוה עליו "קרא בגרון ואל תחשך" [וחיה קטנה שקולה גדול נקראת "מפגיע"] (עיין שבת דף ע"ז ע"ב).

אבל אם היה להם מדריך ומוכיח כראוי, אז יודע ה' ועד כי היו שומעים לו ולתוכחתו, וגוף דבר הזה שנגלה לעיני ה', שלבבם נאמן הוא לקיום תורתו, ואילו היה להם רועה נאמן היו המה צאן קדשים בכל עיני קיום התורה והמצות זה גופא עושה רושם למעלה...

וכיון שכן, הלא מעט מעשים הטובים שעודם מחזיקים בהם בדרך מצות אנשים מלומדה הלא ראוי ונכון הוא שיגדל ויתרבה ערכם וחשיבותם כמעשים טובים של צדיקי הדור המסוימים בדורות שלפנינו... (חלק ג' כלל י' פרט א')

חודש חשון שנת תש"נ לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 27

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

לפני בוא המשיח

יצליחו הרשעים במעשי ידיהם

והרבה מישראל יטעו לחשוב

שדרכם נכונה היא

ויהללו אותם בליבם

רק היראים את ה' באמת

יתחזקו ויאמרו ביניהם שלא כן הדבר

נאמר במלאכי (ג' י"ג-ט"ו): "חזקו עלי דבריכם אמר ה' ואמרתם
מה נדברנו עליך אמרתם שוא עבוד אלוקים ומה בצע כי שמרנו
משמרתו וכי הלכנו קדורנית מפני ה' צבקות ועתה אנחנו
מאשרים זדים גם נבנו עושי רשעה גם בחנו אלוקים וימלטו".

חודש כסלו שנת תש"נ לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 28

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

**במה שמאשרים זדים ומספרים מהם ניסים,
כאילו אומרים בפירוש - "שוא עבוד אלוקים"**

באופן זה יבוארו הפסוקים הנ"ל, דלא מיירי כאן באלו שאומרים בפירוש "שוא עבוד אלוקים...", דאם כן לא היה מקום לשאול עוד "מה נדברנו"? וכדדייקין לעיל, אבל הכוונה שהנביא מתנבא, שכל אותן בני אדם מישראל, שיהיו שומרי תורה ומקיימי מצותיו יתברך שמו, אך יהיו מאשרים זדים ומהללים עושי רשעה, באומרים: "נבנו עושי רשעה גם בחנו אלוקים וימלטו", ומשבחים הצלחת הרשעים, במה שניסו אלוקים ועלתה בידם ונמלטו, ובדברי פיהם במה שמאשרים זדים בקצה תבל מליהם לאמר: "שוא עבוד אלוקים", ואף שלא הוציאו דבור זה בשפתותיהם.

וזהו הסבר הפסוקים "חזקו עלי דבריכם אמר ה'" - שהטחתם דברים כלפי מעלה ובני ישראל ישאלו בתמיהה: "מה נדברנו"?! כי לא ידעו ולא יבינו, שבמה שמאשרים זדים הרי אמירתם גלויה, לאמר: "שוא עבוד אלוקים", אבל הם טועים ובחשיכה יתהלכון, בחשבם שבמה שמשבחים הצלחת הרשעים ומספרים שה' עשה להם ניסים, בזה הם עושי מצוה, ובאמת כח זה הוא מדרכי הסתת היצר והסתת כח הרשעה לתפוס בדרך זו ברשתם את בני ישראל התמימים להגדיל בעיניהם ניסי הצלחתם וגבורתם, וככה ילכו מדחי אל דחי להאמין בעצם גבורתם לאשר מעשיהם, ולבסוף לעשות כמעשיהם. זה ששייב להם הקדוש ברוך הוא "אמרתם שוא עבוד אלוקים" – פירוש: בזה שאתם מהללים ומספרים ניסי הצלחתם של עושי הרשעה בזה אתם אומרים בשפה ברורה ד"שוא עבוד אלוקים" ואין בו תועלת, חס וחלילה. (משכיל אל דל).

חודש טבת שנת תש"נ לפ"ק

זועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 29

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר!!!

**שְׂרֵי מעלה מן השמים ישריכו מינות
ואפיקורסות עלי ארץ, - כל מדרך כף רגל
יהיה מלא מינות ואפיקורסות ופריקת עול
תורה ומלכות שמים**

הרבי מרוז'ין ראה זאת ברוח קודשו

בהסכמה לספר "באר הגולה" למהר"ל מפראג זי"ע כותב הרבי הקדוש מרוז'ין, וזה לשונו: ובגלות האחרון, בעקבתא דמשיחא, יהיה נפתח שער הנ' שבטומאה, שהיא מינות ואפיקורסות, רחמנא לצלן, וְשְׂרֵי מעלה מן השמים ישריכו מינות ואפיקורסות עלי ארץ, ותתפשט לארכה ולרחבה, וכל מדרך כף רגל יהיה מלא מינות ואפיקורסות ופריקת עול תורה ומלכות שמים, עד שיצטרך לנפש ישראל התאמצות גדולה ויתרה להתחזק באמונה, שלא יפול ברשתם. עד כאן לשונו הקדוש.

מי שבכל זאת ירצה להחזיק באמונה יקבל סיוע מן השמים

וכן הוא בדורות הללו האחרונים, שכדי להנצל מדעות כוזבות צריך לראות ממש אותות ומופתים, וכמו שכתב הרבי הקדוש מרוז'ין זי"ע בהסכמתו לספר "באר הגולה" בזה הלשון: ובגלות האחרון, בעקבתא דמשיחא, יהיה נפתח שער הנ' שבטומאה, שהיא מינות ואפיקורסות, רחמנא לצלן... על כן הבטיחנו הבורא יתברך שמו על ידי נביאו, שכל מי שירצה להחזיק באמונה המורשה לאבותינו, יתחזק, ומן השמים יסיעוהו אחר התאמצותו, שיתאמץ בכל כוחו להציל עצמו מפח יקשם, ויראה לנו נפלאות להצילנו מידם כמו הנפלאות שעשה לנו במצרים... עד כאן לשונו.

חודש שבט שנת תש"נ לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל – הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 30

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

"וצדיק באמונתו יחיה" – מי לה' אלי

תאור הדור האחרון: לא תהיה בושה כלל לעשות עבירות, אבל לומר דבור אמיתי יהיה צריך להביט סביבותי
אם אין מתלוצצים ממנו – מי שיחזק עצמו באמונה יהיה חשוב והמקובל, אף שבשאר הדברים יהיה
בקטנות מאוד, הברור האמיתי יהיה בענין האמונה.

מדברי הרב מרז'ין זיע"א, שמובא בספר "נר ישראל": מאמר נורא ואיום נשמע פעם מפי קדשו של מרן
מרז'ין זי"ע ממצב אחינו בני ישראל בעניני רוחניות בדור שלפני ביאת המשיח, וכה ספר החסיד המפורסם רבי
בצלאל משה מפרוביטש, שבהיות מרן זי"ע גר כבר בסא"ג בשנת תר"ב נסע פעם לטייל לתוך היער לשאוף
אוויר צח בלווי של כמה מקורבים כרבי ליב הירשליס, רבי איציק אבא מבארשיווקא ורבי הירשל ז'ינקאוויטש ע"ה,
ולקחו אתם עבור מרן כסא ושולחן קטן עגול, והנה בתוך היער, כשבת רבינו על כסא קדשו, פנה אל החסיד
רבי לייב הירשליס ואמר לו: "בודאי זוכר אתה את הגמרא (בסוף מכות כ"ד): דריש רבי שמלאי, שש מאות
ושלוש עשרה מצוות נאמרו למשה מסיני, רמ"ח מצוות עשה ושס"ה מצוות לא תעשה... בא דוד והעמידן על
אחת עשרה... בא ישעיהו והעמידן על שש... בא מיכה והעמידן על שלוש... בא חבקוק והעמידן על אחת,
שנאמר (חבקוק ב' ד'): 'וצדיק באמונתו יחיה', ורש"י ז"ל מפרש, מהי הכונה והעמידן על אחת עשרה או על
שש וכדומה? דרוצה לומר שבתחילה היו צדיקים והיו יכולים לקבל עול מצוות הרבה, אבל דורות האחרונים,
שלא היו צדיקים כל כך, ואם באו לשמור כולם אין לך אדם שזוכה, ובא דוד והעמידן על אחת עשרה, שמנה
בספר 'תהילים' (פרק ט"ו): 'ה' מי יגור באהלך... הולך תמים ופועל צדק...' – כדי שיזכו אם יקיימו אחת עשרה
מצוות הללו, וכן כל שעה, דורות של מטה, הולכין וממעטין אותו. הבה ונתבונן על איזה דור כוון הנביא חבקוק
לומר עליו, שהלואי יזכו אז להאחז במצות האמונה בה', ומי שיזכה לזה יקרא בשם 'צדיק'?"

המשיך מרן: "אני אומר שהוא נתכוון לדרוש לפני ביאת משיח, שלנסיין עצום יחשב להשאר יהודי
נאמן, ולכן העמיד את הדור ההוא על נקודת האמונה, ואלו שיאחזו בה יקראו בשם 'צדיק', ומעניין מאוד
לדעת מה תהיה מדרגתו ומדתו, ואלו פנים יהיו להצדיק הלזה בתארו ובמעשהו? אלא האמת אגיד לכם,
אל תתפלאו לשמוע, שעוד יהיה דור לפני ביאת המשיח, שאיש כל הישר בעיניו יעשה, אבל תבינו טוב
כונת המאמר, דהיינו, לא רק זה, שהבעל עבירה לא יתבייש ולא ימנע עצמו מלעשות עבירות חמורות
לפני אנשים כשרים, אלא הקושי שבמצב יהיה בזה, דכשיהודי ירצה לעבוד את ה' ולו רק אפילו להתכופף
לפני בורא העולם, לא מבעיא להוציא אנחה עמוקה מקרב לב לפניו יתברך או לומר איזה מאמר - לפניו
יהיה מוכרח להסתכל סביבו אם לא עושים ממנו חוכא וטלילא, ולכן אז נמנה עם הכת של 'מי לה' אלי'.
בזמן ההוא, כשיהודי יקום בבוקר ויאמר 'מודה אני לפניך' [כאן הניח מרן את ידו על ליבו הטהור ואמר:]
ולפי גודל מיעוט השגתו לא יבין ההבדל בין ה'אני' ל'לפניך', ואחר כך יתעטף בטלית וימדוד עליו
התפילין, כי זאת יודע כי קרקפתא דלא מנח תפילין כבר לא טוב, ואחר כך יתפלל. לא משנה אלו פנים
יהיו כבר לתפילה שלו, יהיה היהודי הזה חשוב ומקובל לפני הבורא עולם... [כאן הפסיק מרן באמצע
השיחה והטה ראשו הקדוש לאחוריו לכמה רגעים, כאדם המתבונן אי שם כדי לברר איזה דבר, וחזר
לדבריו אחר שתפס בשתי ידיו את קצות מלבושו העליון שכנגד ליבו], יהיה היהודי הזה חשוב ומקובל
לפני הבורא יתברך כדוגמת אני כלפי העולם, וכל זה למה? מפני שאז תהיה הבחירה והברור האמיתי,
וזה יהיה הסוג של הצדיקים שעליהם אומר חבקוק: 'וצדיק באמונתו יחיה'."

חודש אדר שנת תש"נ לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל – הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 31

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר!!!

העצה להשאר איתן

באמונה לספר ספורי צדיקים

הרגל היה אצל רבי וואוועלע משינוסטער, שהיה ישן בעיניים פתוחות. פעם אחת ישן ועצם את עיניו. בדיוק אז ישב על ידו אחד מגדולי חסידיו, וראה זאת. נבהל ונפחד, שמא חס וחלילה... פקח את עיניו ואמר: "הראו לי את הדור, שלפני ביאת המשיח, וראיתי שאפילו אנשים כמותך יהיו נתפסים למינות, רחמנא לצלן". התחיל החסיד לבכות. אמר לו הרבי הצדיק זצ"ל: "אבל עצה תהיה להם, שיספרו מעשיות מצדיקים ואפילו ממני". הרבי הצדיק מרוזין ספר זאת וסיים: "יספרו מעשיות צדיקים ואפילו ממני". וכפל הלשון "ואפילו ממני" שתי פעמים.

וכן מובא בילקוט "אוהב ישראל": הרבי הקדוש, ה"אוהב ישראל" מאפטא זצ"ל, אמר:

קודם ביאת המשיח תרד אפיקורסות לעולם, והראה באצבעו על אחד שישב לפניו – אפילו אנשים כערכו יתפסו למינות, וסיים, כי עצה להנצל היא להתאסף יחד ולספר ספורי מעשיות מצדיקים. (ברכת אהרן – קרלין קצ"ג).

חודש ניסן שנת תש"נ לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל – הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 32

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר!!!

קודם ביאת המשיח

תעמוד הדת על חוט השערה

וכן מובא בספר "דורש טוב" להצדיק רבי נחום מרדכי מטשארטקאו זצ"ל, וזה לשונו: פעם בא לפני כבוד קדושת אדונינו זצ"ל הרבי הקדוש מרוז'ין אחד מחשובי חסידיו ובקש ממנו שיאמר לו איזה דבר טוב שתהיה לו תועלת לתמיד, ואמר לו זקני זצ"ל: "הנה קודם ביאת המשיח תעמוד הדת על חוט השערה." העצה להתגבר על זה - להתאסף בכל שבת קודש ולדבר מגדולי ישראל הצדיקים, ותהא בזאת תועלת לחזוק הדת והאמונה."

להשאר יהודי אמיתי

יהיה בבחינת לטפס על קיר חלק

מובא בספר "בינת ישראל": בגמרא (סנהדרין צ"ח) מובא, שאמרו חכמי ישראל "ייתי ולא אחמיניה" – כלומר, יבוא המשיח, אולם אין אנו חפצים להמצא באותו דור שיבוא, משום שקודם ביאת גואל צדקינו יהיו בעולם נסיונות גדולים, כמו שאמר אדוני אבי זקני מרוז'ין זי"ע, שבעקבתא דמשיחא קשה יהיה להחזיק ביהדות כמו שקשה לטפס על כותל חלק, לפיכך אמר: "ייתי ולא אחמיניה", שלא להביא עצמו לידי נסיון. (מהרבי ר' ישראל מגראדזינסק ז"ל)

חודש אייר שנת תש"נ לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 33

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר!!!

שלושת השעות האחרונות לפני הגאולה תהיינה השעות הכי קשות להחזיק באמונה

ג' שעות אחרונות קודם הגאולה, יהיה קשה מאוד להחזיק עצמו
[ב"יודישקייט"] ביהדות פשוטה ותמימה, כמו שעומד קיר ברזל חלק
וצריכין לטפס ולעלות בלי צפרניים, וזהו מה שאמר בהושענות:
"הושענא שלוש שעות" [לפי חשבון יומו של הקב"ה]. (כנסת
ישראל בשם מהר"י מרוזין זצל"ה).

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל
תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים
ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי
האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח
ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו
חודש סיון שנת תש"נ לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב
הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 34

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

"צדיק ורע לו רשע וטוב לו"

מתקרב זמן, שנצטרך להחזיק בצבת ברזל להיות יהודי

וכמו ששמענו מפי מגידי אמת, שאמר פעם בישבו לפני נרות חנוכה, שהולך ומתקרב זמן, שמי שירצה להיות יהודי ולעבוד את ה', לא די שלא ילך לו בנקל במילי דעלמא, אלא שלא ילך לו בנקל גם במילי דשמיא.

עוד מובא שם: ... אבל אז נצטרך שהקדוש ברוך הוא בעצמו יבחין בין עובדו ללא עובדו, וסיים בפסוק: "ושבתם וראיתם בין צדיק... וגם אמר פעם, שמתקרב זמן, שנצטרך להחזיק בצבת ברזל להיות יהודי. (עטרה לראש צדיק לרי"ד מפוריסוב).

רביה"ק מסאטמאר ראה ברוח קדשו (מעיד על אנשיו, ולא ידע שיהיו

מה שיהי' לפני ביאת המשיח (אנשיו הרשעים האלו הכי הגדולים בדור)

כעין הנ"ל אמר הרב הקדוש מסאטמער זי"ע: עכשיו קודם הגאולה ההסתר גדול כל כך, עד שנראה, חס וחלילה, כאילו כל עושי רע - טוב בעיני ה', ועובדי ה' כאילו ומשמיא רודפים אותם, חלילה. (ראה ספר חקרי מהר"ם ט"ב באריכות גדול, ותבין)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש תמוז שנת תש"נ לפ"ק

זועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 35

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר!!!

רק מי שיכין עצמו מראש יוכל לעמוד נגד

הנסיונות הקשים

לפני בוא המשיח יהיו נסיונות קשים לאלפים ולרבבות, עד שלא יהיה זה אפשרי לסבול ולעמוד בהם, מי שלא יכין עצמו יאבד חלילה, וכל נסיון אינו אלא מבחן, לברר ולדעת מה נמצא בפנימיות הלב וכל מחשבות ליבו שהיה לו עד עכשיו. (חדושי הרי"ם תולדות עמ' שס"ח)

הקושי במלחמת גוג ומגוג

עוד מהג"ל: עיקר מלחמת גוג ומגוג יהיה, שקשה יהיה לאיש לצמצם מחשבתו לקרות שמע ישראל. (חדושי הרי"ם תולדות עמ' שס"ח)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח

ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש מנחם אב שנת תש"נ לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 36

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

נסיון זנוך הבנים יהא קשה

כעקידת יצחק

רבינו הקדוש רבי "שר שלום" מבעלזא זצ"ל, אמר: "קודם ביאת המשיח יהיה קשה מאוד וגדול הנסיון לחנך הדורות על דרך ישראל סבא כמו עקידת יצחק ממש". עד כאן דבריו הקדושים. (דרכי הצדיקים)

מתוך החשיבה יבקע אורו של משיח

פעם היו השמים מעוננים ולא היה יכולת לחדש את הלבנה. יצא הגאון הקדוש מאפטא לרחוב, ואמר: "כשם שעכשיו מכסים עננים את השמים ואין מבוא לקדש הלבנה, ואפילו הכי תאיר הלבנה ונחדש אותה. כמו כן לפני ביאת המשיח תהיה חשכות גדולה, ולא יראו בני ישראל מבוא לישועה, ופתאום יבקע אורו של משיח". בגמרו את דבריו אמר: "נו, גילדענע זאגט 'ברוך', ואז יצתה הלבנה בטהרתה וחדשוה הגאון הקדוש ועדתו. (דברי חנה השלם פרשת תולדות)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו חודש אלול שנת תש"נ לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב יעקב ישראל שפירא

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 37

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

מלך המשיח יבוא בדור זזסר דעת

אמר הרב הקדוש מנאסוד: "משיח יבוא בדור שלא תהיה בו דעת".

וכתב בספר "הדרת קודש": גם אני שמעתי מפי קודשו כל הענין הזה, ההתועדות השני צדיקים ז"ל יחדיו, אבל כפי שאני זוכר ישבו בשולחן אחד וסעדו בסעודת שבת קודש לפני קידוש, אחר כך באמצע השולחן, אמר הקדוש מקישאנעוו ז"ל: "בשם רבינו הקדוש מזידיטשוב זכרוננו לברכה: המשיח צדקינו בא יבוא בדור שפל מאוד, שפל מאוד, מאוד שפל, ומשיח צדקינו עם כל זה בוא יבוא להם ולא אלינו". וסיים הקדוש מקישאנעוו

זכרוננו לברכה: "על זה הדור אם כן הגיעה העת עתה שבוא יבוא ולא יאחר". ואני שמעתי מכבוד קדושת זקני, שאמר על מימרא דהגמרא סנהדרין (צ"ז ע"א): "דמשיח יבוא בהסח הדעת" - אני מפרש לי, שיבוא בדור שפל, שלא תהיה להם דעת.

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח

ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש תשרי שנת תשנ"א לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 38

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

איש כשר ופשוט יהיה זדוש גדול כמו הבעל שם טוב

הרב הקדוש מברסלב אמר: עוד יהיה זמן שמי שיהיה איש כשר ופשוט [אז ער וועט זיך וואשן צום עסן"], שיטול ידיו לסעודה, יהיה חדוש גדול כמו הבעל שם טוב. לא בלשון גוזמא והפלגה אמר זאת, כי באמת כן הוא, ורק בזכות אלה הנקודות טובות יצמח בן דוד לגלות האמת לעיני הכל. (נספח לספר כוכבי אור)

האיש שיקבל על עצמו עול מלכות שמים

מתוך מסירות נפש יקרא "קדוש"

כתיב בפסוק (ישעיה ד'): "והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו" - ידוע דכל אדם שרואים שמתנהג בפרישות עד מאוד ובגדרים גדולים ראוי לומר עליו שהוא קדוש, דממעשיו ניכר שנפשו קדושה, והנה יש עוד דרך, הגם שאינו מתנהג בפרישות ובגדרים, רק שמקיים את מצוות התורה מתוך קושי גדול, במקום שיש מונעים גדולים, והוא כמעט מוסר נפשו, ומשליך את חייו מנגד, בשביל קיום התורה, זה בודאי הוא גם כן קדוש. זה פירוש הכתוב, דבאחרית הימים יהיה קשה כל כך קיום המצוות ויראת שמים, עד שכל איש יחזיק במעוזו להיות על כל פנים מכונה בשם ישראל בקיום התורה והמצוות, והיינו: "הנשאר בציון... וירושלים" - הכונה לעול מלכות שמים – "קדוש יאמר לו". (קול שמחה)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים

הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש חשון שנת תשנ"א לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 39

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

יתגלגלו שוב לעולם נשמות הבריונים מתקופת זורבן בית שני

הרבי הקדוש רבי שמעלקע סעלישער זצ"ל, בעל "צרור החיים", נסע פעם אחת עם תלמידו הרב הגאון רבי משה יונגרייז זצ"ל, אב בית דין דקהילת קאשוי, ובאמצע הדרך עברו ביער. דרכו בקודש היתה, שלא להכות בסוסים משום צער בעלי חיים (עין שם ב"צרור החיים"). כן מספרים, שבשעת נסיעותיו בין ההרים, היה רגיל לרדת מן העגלה לפני מעלות ומורדות, כדי להקל המשא על הסוסים. אז, באותה נסיעה ביער, צוה לבעל העגלה להכות הסוסים, כדי שיעברו את היער ההוא במהירות האפשרית. אחר כך, כשעברו את היער, התחיל הרבי הקדוש לנשום נשימות עמוקות בכבדות. וישאלוהו מלוויו: "הגידו נא לי האדמו"ר, מה הם הנשימות הכבדות שכבוד קדושתו עושה? מילא הסוסים נושמים בחזקה, מפני שהם רצו במהירות, אבל לא אתם, שישבתם בעגלה". ויען הרבי הקדוש רבי שמעלקא זצ"ל ויאמר: "האינך יודע מה היה במקום הזה שעברנו בו?" ויען מלוויו ויאמר: "לא, לא ראיתי שום דבר, רק הרים וגבעות ותו לא".

ויאמר לו הרבי הקדוש רבי שמעלקע זצ"ל: "דע, כי אותו יער שעברנו בו היה מלא נשמות מהבריונים מחורבן בית שני, שלא רצו לשמוע בקול התנאים שצוו להכנע, ונלחמו עד הסוף, ועל ידי זה גרמו חורבן בית וגלות ישראל, ועד היום הזה אין להם תקון. לכן צויתי לבעל העגלה, שיסע מהרה, מפני שהמקום הזה הוא מקום טומאה, רחמנא לצלן. לא יכולתי לסבול האויר הזה... ושמעתי כרוז, שהנשמות הללו מתחננות לפני הקדוש ברוך הוא, שהן רוצות לבוא עוד הפעם בגלגול בעולם הזה, והן רוצות לתקן מעשיהן, ותשובה באה להן מן השמים, אף על פי שאני יודע שאתם לא תחזרו בתשובה, בכל זאת מכיון שיש בחירה לכל אחד ואחד, לכן נותנים לכן הבחירה..."

ואמר לתלמידו הרב הגאון רבי משה יונגרייז זצ"ל הנ"ל: "תדע, שאחר ארבעים שנה מהיום יבואו עוד הפעם לעולם, ואתה תהיה רב". אחר כך נעשה הרב הגאון רבי משה לאב בית דין דקהילת קאשוי, והתנה, שבכל אסיפה של הקהל צריכים להודיעו. פעם באו אנשים לעיר קאשוי לעורר הצבור, שיתנו כסף לקנות את ארץ ישראל מיד התורכים, ששלטו אז, ולהחליף הקופסאות של רבי מאיר בעל הנס על הקופסאות של קרן קיימת לישראל, כי קם מנהיג בראשם המארגן בנק עולמי עבור קניית ארץ ישראל מידי התורכים. אמרו ראשי הקהילה, כי בלי לשאול את הרב המרא דאתרא אין בידם לעשות שום דבר... הלכו ראשי הקהילה אל הרב להודיעו ולשאול על הענין, אז נזכר מאותו המעשה, שהיה עם רבו, ומה שאמר לו. מיד הלך וחפש בתיבתו, מה שרשם לעצמו אז, וראה שהיום כלו ארבעים שנה שאמר לו רבו הנ"ל, שעתידים לבוא נשמות הבריונים ולשלוט בארץ ישראל. ענה להם ואמר: "לא ולא! חס מלהתחבר אליהם! רק להשאר עם הקופסאות של רבי מאיר בעל הנס, ולשלוח הכסף לממוני ואמר כלי הכולל", וגרשם מן העיר. (משכנות הרועים חלק א' עמוד קצ"ג)

חודש כסלו שנת תשנ"א לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 40

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!
**כל מעשה טוב, ואפילו קטן, בדור זה – שקול ככמה
 מצוות, שקלימו בדורות ראשונים**

פעם אחת שאלתי למורי, זכרוננו לברכה, איך היה אומר לי, שבנפשי יש מעלה כל כך, והרי קטן שבדורות ראשונים היה צדיק וחסיד, שאין אני מגיע לעקבו. ויאמר אלי: דע, כי גדולת הנפש אינה תלויה כפי מעשה האדם הנראה לעיניים, כי בוחן לבות וכליות ה' יתברך, וכפי הזמן והדור ההוא מעשה קטן מאוד בדור הזה שקול ככמה מצוות בדורות ראשונים, כי בדורות אלו הקליפה שולטת והרע מתגבר מאוד מאוד, עד אין קץ. מה שאין כן בדורות ראשונים, ואילו הייתי אני היום באותן הדורות, היו מעשי וחכמתי נפלאים ועולים מכמה צדיקים הראשונים תנאים ואמוראים, אשר על כן לא אצטער על זה כלל, כי בלי ספק יש לנפשי נפש בניהו וזכריה ורבי עקיבא מעלה יתרה על כל הצדיקים ראשונים מזמן התנאים ואמוראים. עד כאן לשונו, ואם כן מה נענה בדור הזה אשר עם כמה אלפים ורבבות מדרגות נתקטן הדור מאז ועד עכשיו, בודאי הוא חשוב מקצת העבודה גבי קודשא בריך הוא בזמן הזה מאוד מאוד בלי שיעור. (שבחי רבי חיים ויטאל זי"ע, שער הגלגולים דף ס"ב עמ' ב')
ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש טבת שנת תשנ"א לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 41

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

**הצדיק רבי מיכלי מזלאטשוב מגלה לנו סודות נוראות
מה שיעשה הסמ"ך מ"ם לפני ביאת המשיח – הוא יעשה
חסידיים, ויתרבו בעולם חסידיים לאלפים ולרבבות**

פעם אחת התענה הקדוש הטהור הרבי ר' מיכלי זי"ע מזלאטשוב הרבה תעניות בעת זקנותו. שאלו אותו התלמידים טעם הדבר. אמר להם הרבי, כי הסמאל רצה לבטל החסידיים מן העולם, וטרח הרבה בכמה ענינים וגרם שנתרבו מסירות גדולות על הצדיקים והחסידיים, והכל כדי לטרדם מן העולם כאשר ראה הסמאל, שלא נגמר רצונו ולא פעל כלום, כי לא היה לו כח לבטלם. חשב עצה אחרת שגם הוא יעשה חסידיים, ואדרבה, יתרבו בעולם החסידיים לאלפים ולרבבות, רק המה יתחברו את עצמם אל החסידיים האמיתיים, שמופרשים מהבלי העולם הזה, ויהיו כולם בערבוביא, וכאשר ראיתי הנ"ל התענית לבטל מהסמאל מחשבה זו, כי זהו הגרוע ביותר, שיתרבו אנשים כשרים שקרנים ולא ניכר מי הוא אמיתי ומי שקרן, וסיים הקדוש לתלמידיו: גם אני לא אתענה עוד יותר, כי אין אני יכול לפעול הרבה לבטל רצונו, כי עתיד היצר הרע, רחמנא לצלן, ומי שיזכה להתקדש את עצמו, שירצה באמת לבוא לעבודת השם יתברך מהם ויאר עיניו מאור פני מלך חיים, שילך בדרך החיים ובנתיב האמת והיושר – אל יתערב עמהם, ומעתה ראה עד היכן הדברים מגיעים, והשם יתברך יטהרנו לעבודתו יתברך אמן סלה.

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש שבט שנת תשנ"א לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 42

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

ניסיון הערב רב לפני הגאולה

מנהיגים מהערב רב ישלטו חמישה במינם [סימנם נג"ע ר"ע] ויבנו בתי כנסיות, רק כדי להתגבר בכך על העם

מובא בזוהר בראשית: וחמש מינין אנון בערב רב ואנון [סימן נג"ע ר"ע] נפילים גבורים ענקים רפאים עמלקים... ומאלין שאשתארו מנהון בגלותא רביעאה, אנון רישין בקיומא סגי ואנון קיימין על ישראל כלי חמס, ועלייהו אתמר (שם ו'): "כי מלאה הארץ חמס מפניהם..."

"גבורים" מינא תליתאה עלייהו אתמר: "המה הגבורים... אנשי השם", ואנון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית י"א): "הבה נבנה לנו עיר ונעשה לנו שם", ובנין בתי כנסיות ומדרשות ושוין בהון ספר תורה ועטרה על רישוי ולא לשמא דייה אלא למעבד לון שם, הדא הוא דכתיב: "ונעשה לנו שם", ובסטרא אחרא מתגברין על ישראל דאנון כעפרא דארעא וגזלין לון...

פירוש הזוהר: המתמנה על הצבור ומנהיגם ברחמים, בידוע שנשמתו מכנסת ישראל, אבל המתמנה בכלי חמס, נשמתו משורש נחש. הבונים מוסדות תורה לקנות להם שם ולהתגבר בזה על העם, למשול עליהם ביד חזקה, המה ה"גבורים" מהערב רב.

"... וזה להם האות כי כל המתמנה על הצבור ומנהיגם ברחמים ונותן נפשו עליהם, בידוע, שנשמתו מכנסת ישראל, כי מרחמם ינהגם. אמנם המתמנים על ישראל בכלי חמס, נפשותיהם באה משורש נחש... כי לא יבנו הם בתי כנסיות ובתי מדרשות רק להיות חרב בידם לעשות חפצם ורצונם להתגבר על העם..."

("כתם פז" מהגאון המקובל האלוקי עיר וקדוש כמורנו הרבי רבי שמעון לביא זצוק"ל בעל מחבר זמר "בר יוחאי" בדף פ"ה)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש אדר שנת תשנ"א לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 43

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

באותה עת, שהערב רב ישלטו על ישראל, יהיה כאילו
עבדין שולטים בהקדוש ברוך הוא, זס וזלילה

בזוהר "רעיא מהימנא": כד ערב רב אנון מעורבין בישראל, מה כתיב (איכה
'א') "היו צריה לראש..."? בזמנא דערב רב אנון ראשים על ישראל, כביכול,
כאילו [סטרא אחרא עבדין שולטני דקודשא בריך היא] עבדין שולטים
בהקדוש ברוך הוא.

הערב רב שאור שבעסה שמעכבים

הגאולה יותר מן אומות העולם

ב"רעיא מהימנא": ובגין דערב רב אנון שאור שבעסה ואנון אומין
דעלמא דמיין למוץ, יתיר מעכבין בגלותא ערב רב לישראל מאומין
עכו"ם, כמה דאוקמוה רבנן, מי מעכב? שאור שבעסה מעכב. דאנון
דבקין בישראל כשאור בעסה, אבל אומין עכו"ם לאו אנון אלא (תהילים
'א') "כמוץ אשר תדפנו רוח".

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן
הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים
הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש ניסן שנת תשנ"א לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 44

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

מתוך החשיבה יבקע אורו של משיח

הערב רב אוהבי בצע ועזי פנים ככלבים ועושים הכל לטובת עצמם

ב"תקוני זוהר": "ויפן כה וכה וירא כי אין איש", אלא איש לדרכו פנו, בעסקין דילהון, באורחין דילהון, איש לבצעו מקצהו, בבצעא דהאי עלמא, לירתא האי עלמא, ולאן אנון מסטרא דאלין דאתמר בהון (שמות י"ח) "אנשי חיל יראי אלוקים אנשי אמת שונאי בצע", אלא כולהו צוחין בצלותין ביומא דכפורי ככלבים: הב, הב לנא מזונא וסליחה וכפרה וחיי, כתבינו לחיים, ואנון עזי נפש ככלבים דאנון אומין דעלמא דצוחי לגביה, ולית לון בשת אנפין, דלא אית מאן דקרא ליה בתיובתא דיחזור שכינתיה לקודשא בריך היא, דאיהי מרחקא מיניה למהדר לגביה, ואדמיין לכלבים דאתמר בהון (תהילים ק"ו): "ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם", ואנון ערב רב. דכל חסד דעבדין – לגרמייהו עבדין.

"היו צריה לראש" – אלו הערב רב

כתוב ב"תקוני הזוהר": וי לישראל כד אתבלעו בערב רב... וערב רב אתמר בהון (איכה א'): "היו צריה לראש...", "צריה" - ודאי אנון ערב רב. עליהו אתמר (ישעיה א'): "שריך סוררים וחברי גנבים כולו אוהב שוחד..."

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש אייר שנת תשנ"א לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 45

מי לה' אלי!!! - אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

חמישה מיני ערב רב הם

כתב הגאון רבינו אליהו מוילנא בספרו "אבן שלמה": אבל עדיין לא ברור גמור, עד שיבררו מן הערב רב... והם דבוקים מאוד בישראל וישראל לומדים ממעשיהם... והם העשירים עליזי גאוותך... ואין בן דוד בא, עד שיכלו גסי הרוח מישראל... כן אי אפשר להפריד הערב רב, רק על ידי קשי הגלות...

ושם יתבררו כל רשעי ישראל בשלושת ימי אפלה. [שם יסבלו צרות גדולות, שיאכלו מלוחים ושאר צרות...] והם גורמים כל בטול תורה ואריכת הגלות... ו"נפילים" הם הרודפים אחר התאוה... "גבורים" הם אנשי השם, שבונים בתי כנסיות ומתנדבין תכשיטין לספרי תורה לעשות להם שם. "עמלקים" הם ראשי ישראל בגלות כלי חמס וגוזלים לעניי ישראל, ועליהם נאמר: "היו צריה לראש..." "רפאים" הם שמתרפים לעשות גמילות חסדים וצדקה עם בעלי תורה. "ענקים" הם המזלזלין בתלמידי חכמים...

עוד הסבר: "עמלקים" - רישין דבני ישראל בגלותא, וגוזלין לעניי ישראל... ו"הנפילים", "גבורים" (בראשית ו' ד') הן "אנשי השם", דכל עובדיהון בשביל לעשות שם. "רפאים" (שם) - הם שאינם רוצים לעשות גמילות חסדים וצדקה עם בעלי תורה. "ענקים" (שם) - המזלזלים בתלמידי חכמים. (תקוני זוהר צ"ז ע"ב, ד"ה עמלקים).

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשין, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש סיון שנת תשנ"א לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא - הרב שמואל זאב ארינשטיין - הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 46

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

כל עזי פנים ורשעים שבדור הם מגלגול נשמתם של הערב רב

וכל עזי פנים ורשעים שבדור הם מגלגול נשמתם של הערב רב ובני קין, וכל הגלות והצרות וחורבן בית המקדש הכל על ידי מה שקבל משה לערב רב... ונקראים "ערב רב", מפני שהם ראשי העם בגלות ולכן נקראים "רב"...

הם הערב רב שהם ראשי העם

נאמר: "וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשונה" – הם הערב רב שהם ראשי העם. "ואת לאה וילדיה אחרונים" – הם עם הארץ הטובים, שהם כפופים תחת הערב רב, "ואת רחל ואת יוסף אחרונים" – הם התלמידי חכמים, שהם שפלים מכולם. (לקוטים מהגאון רבי אליהו מוילנא זי"ע).

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו חודש תמוז שנת תשנ"א לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב
הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 47

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

הערב רב ראשים בגלות

הערב רב ראשים בגלות והוא בעיני הערב רב דהן ראשים בגלותא... (תקוני זוהר קי"א ע"א, ד"ה וחכמת המסכן, ועיין זהר משפטים קי"ד ע"א)

הערב רב קופצים להורות למרות שלא הוסמכו לכך

והן ערב רב, שרוצין להיות להם שם רב וגדול והם קופצים להורות, אף על פי שלא הגיעו להוראה. ("יהל אור" בראשית כ"י ע"ב, ד"ה ומשה בגינייהו).

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו חודש מנחם אב שנת תשנ"א לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב
הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 48

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

כל הערות והגלות

על ידי הערב רב

כל הגלות וחורבן בית המקדש וכל הצרות, הכל על ידי קבול משה רבינו עליו השלום לערב רב, וכל עזי פנים ורשעים שבדור הן מנהון, רוצה לומר מנשמתין דילהון, שהן גלגול דילהון וזה שנאמר בגמרא (ביצה ל"ב): "הני מערב רב קאתי". (תקוני זוהר צ"ז ע"א ד"ה ועלייהו)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו חודש אלול שנת תשנ"א לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב
הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 49

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

זמישה מיני ערב רב הם – הסבר נוסף

עוד כותב הגאון הקדוש מוילנא זי"ע: ישנם חמישה מיני ערב רב והם:

א. בעלי מזלוקת ובעלי לשון הרע.

ב. הרודפים אחר התאווה כמו זנות וכדומה.

ג. הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין ליבם שלם.

ד. הרודפים אחר הכבוד ובונים זרבות לעשות להם שם.

ה. הרודפים אחר הממון, והמזלוקת תזילתה, כי המזלוקת כנגד כולם.

והם נקראים "עמלקים" ואין בן דוד בא, עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כ"ה י"ט) "תמחה את זכר עמלק" כמבואר

בזהר. (אדרת אליהו, פרשת דברים)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל

תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים

את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן

וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו.

חודש תשרי שנת תשנ"ב לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 50

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

מתוך החשיכה יבקע אורו של משיח

גמר הברור – להפריד הטוב מן הרע

כתב בעל ה"בני יששכר": גזרו אומר בזוהר בראשית, אשר גם כל העומדים כלי חמס על ישראל בדרין בתראין כתות הערב רב אשר בקרבינו הם יושבים... והנה ידיד הקורא כאשר תראה בדורות הללו [עקבתא דמשיחא] אשר בעוונותינו הרבים... וגם אותן דקיימין כלי חמס על ישראל לפשוט את עורם מעליהם בעצות רעות, בחוקים לא טובים... הנה תצפה לרגלי משיחא, דהנה זה גמר הברור - להפריד הטוב מן הרע.

נוכל להנצל מממשלת הערב רב רק על ידי עזות נגד עזותם

מובא בספר לקוטי מוהר"ן, כי יש רועים של הסטרא אחרא, והם גם כן מפורסמי הדור, וכופין אנשים לתחות שיעבודייהו, ועיקר מלכותם היא על ידי עזות, כי עזות מלכותא בלא תגא... והם ככלבים בעזותם... והם פני הדור כפני הכלב... ועל כן כדי להנצל מהם תחת ממשלתם אי אפשר רק על ידי עזות לעמוד נגד עזותם...

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש חשון שנת תשנ"ב לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 51

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

עתה רוב הדור מהערב רב

בשער הפסוקים להאר"י זכרוננו לברכה... כתב באמצע דבריו: "ועתה רוב הדור מהם", והרי שכתב כן גם על דורם של האר"י והרבי חיים ויטאל זלה"ה... ומה נאמר ומה נדבר בדור השפל הזה, שבדורות הקודמים היו רובא דרובא מישראל שומרי תורה ומצוות? ... אמנם בדור הזה, בעוונותינו הרבים, שמעוטא דמעוטא בתכלית המעוט, אולי לא נשאר אף אחוז אחד ממספר בני ישראל, שיהיו שומרי תורה ומצוות, ואף בין אלה המעטים השומרים תורה ומצוות כהרגלם, אף בהם זעירין אנון שמאמינים בכל הי"ג עיקרים כראוי, וכתות הערב רב מתרבים והולכים... והערב רב שבדורנו אין להם דמיון להערב רב שבדורות הקודמים, כי המה בתכלית הגריעות מירידה התחתונה הבאה טרם ביאת המשיח, ומצב דור כזה משפיע גם על המנהיגים הכשרים... (ויוא"מ)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו חודש כסלו שנת תשנ"ב לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 52

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

על אף הדברים הטובים

שבֵּעֶרְב רב

חייבים למאוס בהם

עיקר החסרונות באים, ממה שעושים לנו הערב רב. כמה שנאמר בזוהר הקדוש: דמעיין לישראל יותר מאומות העולם, והעיקר לחזק עצמו באמונה מאוד, כי ישראל ממצרים נגאלו רק בזכות האמונה, וכן גאולה העתידה, וצריך חזק באמונה, מחמת שרואים דרך רשעים צלחה... כי גם אם רואים בהם [היינו, הערב רב] דברים טובים כמו תורה ומנהג ודרך ארץ, ובפרט כי מדת שלום היא יסוד לכל, והיא מדה טובה מאוד, אף על פי כן - כמו שהחולה מוכרח להפליט ממנו דמים, והדם הוא הנפש, אשר יש בהם אף קצת תערובות, כמו כן בעקבתא דמשיחא מוכרחים למאוס בכל תהלוכות הנ"ל גם אם יש בזה דברים מועילים כי הוא זמן הברור, וזוהי הבחירה והנסיון בימים האלו... (דברי שמחה לרבינו שמחה ישכר בער הלברשטאם)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים

הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש טבת שנת תשנ"ב לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 53

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

הרבנים יהיו כ"י אק מאק" – שובשובין,

ועל ידם תהא האמת נאבדת והצרות באות

כתב הרב הקדוש מקאמארנא "היכל הברכה": בעקבתא דמשיחא

חוצפא יסגי, והיוקר יאמיר, אני אמלוך. מרן הקדוש קודש

קדשים, רוח אפינו משיח ה': רבי ישראל בעל שם טוב בעת תפלת מנחה פעם

אחת הכה על ראשו ומרט שער, ואמר אחר כך, שראה ברוח קודשו, שקרוב

לימי המשיח, יהיו "רביעס יאק מאק", ועל ידי זה נאבדה

האמונה והקץ מתארך, וכמעט רוב צרות ורעות של ישראל בא

מן זה השתררות ובטול תורה ותפילה ודרכים עקומות עקושות

להיות לו דרך מעוקם ומעוקש דרכיו להתפלל שחרית ארבע

שעות אחר חצות ומנחה שלוש שעות בלילה. אשרי המדבק עצמו

לצדיק אמת, אשר ראשו בשמי השמים העליונים בהארות אור אין סוף.

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול

הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל

אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש שבט שנת תשנ"ב לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 54

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

בשביל הבחירה החופשית – יש מנגד לכל

צדיק אדם המחטיא את הרבים

בספר "תולדות יעקב יוסף" כתוב: ולהבין הענין נראה לי, כי שמעתי ממורי בפרשה "על מה שווא בראת" (תהילים פ"ט), שהיא טענת היצר הרע, והיא התשובה לכל בני אדם, כי בעת רדת נשמה קדושה מלמעלה לגוף האדם, נתעורר הקטרוג מלמעלה מסמאל לומר מעתה לא יוכל לפעול פעולתו להסטין ולפתות, מאחר שזה יחזיר העולם למוטב, ואם כן למה נברא לריק? עד שנותנים לו נגד זה האיש בלע תלמיד חכם שידין יהודאין, שנברא גם כן אשר יתלוצץ מזה איש השלם, ומי שירצה ידבק בזה או בזה, והבחירה חופשית.

אמר מרן אלוקי רבי ישראל בעל שם טוב טענת היצר סמאל, כשיורדת נשמה קדושה וגבוהה לעולם הזה "על מה שווא בראת"? והרי זה יחזיר כל העולם למוטב באמונה גודלה לתורה ולתפילה, והרי אני מלאך רוחני אינו נראה, והוא היה בגוף מדריך בני אדם לדרך טוב ביראה ואהבה, ומי פתי ישמע לי. והיתה התשובה: כל בני אדם! כי לכל צדיק אמת יש נגדו המנגדו, אין בו ממש לא יראה ולא אהבה, אלא משתרר על הבריות. מראה עצמו צדיק. מושך בני אדם להפסק ולחכמות זרות ולדברים שונים, ויש לו תקיפות גדולה, ומעתה הבחירה החופשית, וזהו "כל בני אדם", הכל יהיה בבני אדם לענה וראש. (זהר ח' בראשית ד' שכ"ט ע"ד)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש אדר שנת תשנ"ב לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 55

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

מתלבש בו סמאל הרשע

ועושה אותו רבי ורב גדול הדור

כמו שאמר מרן רבי ישראל בעל שם טוב: "על מה שווא בראת" כי צדיק אמת - באהבתו ובחיות שלו יעלה את כל העולם לקדושה, ועל זה היתה התשובה "כל בני אדם", שכן תהיה דוגמא שלו, שמתלבש בו סמאל הרשע ועושה אותו רבי ורב גדול הדור, ומעתה נשאר הבחירה, כי לרשעים, הערב רב - ראש שהוא כמותם, עץ יבש אין בו לחלוחית טוב, הכל שקר וכזב, וכן מנהיג אנשיו יסוד עזר כנגדו שבאמת התנגדות הוא עזר גדול לעבודת ה' יתברך... עיין שם באריכות. (זוהר חי ד' כ"ח ע"א דפי הספר

קי"ב ע"ג)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים

הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש ניסן שנת תשנ"ב לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 56

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

שנה שמלך המשיח נגלה בו,

כל מלכי האומות העולם מתגרות זה בזה

אמר רבי יצחק - שנה שמלך המשיח נגלה בו, כל מלכי האומות העולם מתגרות זה בזה; מלך פרס מתגרה במלך ערביא, והולך מלך ערביא לאדום ליטול עצה מהם וחוזר מלך פרס והחריב את כל העולם כולו וכל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים ונופלים על פניהם, ויאחוז אותם צירים כצירי לידה, וישראל מתרעשים ומתבהלים ואומרים: להיכן נלך ולהיכן נבוא? ואומר להם: בני, אל תתיראו! הגיע זמן גאולתכם, ולא כגאולה הראשונה כך גאולה אחרונה, כי גאולה ראשונה היה לכם צער ושעבוד מלכויות אחריה, אבל גאולה אחרונה אין לכם צער ושעבוד מלכויות אחריה, עד כאן לשונו, ורבותינו זכרונם לברכה, הודיעו לנו כל זאת, כדי שכשיגיעו הימים האיומים הללו, לא נרעש ולא נפחד חס ושלום, כי כבר נבאו על זה כל הצדיקים וקדושים הקודמים, הם ראו הצרות הגדולות והנוראות שיעברו ישראל הקדושים קודם התגלות האור הגדול והנורא כי לעת ערב יהיה אור. (פסיקתא רבתי פרשה ל"ז סימן ב')

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו חודש אייר שנת תשנ"ב לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב
הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 57

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

**בדור לפני בוא המשיח תרד אש מן השמים
לנביאי הבעל והנסיונות יהיו קשים ומרים**

נבואת הרב הקדוש מרוזין זי"ע: וכבר הזהירו על זה רבותינו הצדיקים והקדושים מדורות שלפנינו, שראו ברוח קדשם, מה שיארע לנו מהנסיונות בעקבתא דמשיחא, ושמעתי מפי תלמיד חכם מפורסם ואיש מהימן, ששמע כמה פעמים מאביו, ששמע מחותנו אשר רגיל היה אצל הרב הקדוש מרוזין זי"ע יותר מעשרים שנה, ושמע מפה קודשו דבורים אלו: "דעו, דכמו שירד אש מן השמים לאלהו בהר הכרמל ולא ירדה לנביאי הבעל, בעקבתא דמשיחא יהיה ההיפך, שתד אש מן השמים לנביאי הבעל ויהיו הנסיונות גדולים ועצומים קשים ומרים, ואני עומד ומזהיר לכם על זה, למען תדעו להיות זהירים בדבר." כל ענין זה מקובל מהרבי הקדוש מראפשיץ זי"ע ועוד צדיקים וקדושים, שהגידו מראש גודל הנסיונות שיעמדו לנגדנו והזהירו על זה. (על הגאולה ועל התמורה עמוד קל"ו)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו חודש סיון שנת תשנ"ב לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב
הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 58

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

**בכח התורה יהיה אפשר להחזיק מעמד מול
פורקי העול, שלצדם תרד אש מן השמים, וזהו
הברור האחרון**

אמר הרב שמואל מסלונים זיע"א: והנה איתא במדרש, כי בימים שלפני הגאולה האמיתית, כאשר יצטרכו כבר להקים את בית המקדש, יתפלגו ישראל לשני צדדים; הכשרים באמת יחפצו באותו כהן גדול, שהם יבחרו בו כמתאים לעטרה זו, ואילו הפורקים עול יאמרו, שהם היהודים האמיתיים והם הם שצריכים לבחור את הכהן גדול כפי הבנתם. אז יכריעו ביניהם כדרך הבחירה שהיתה בימי אליהו זכור לטוב. דהיינו, שיעשו ביניהם סימן, שכל מי שיענו לו באש מן השמים האמת איתו, והנסיון הגדול יהיה אז באופן זה, שהאש מן השמים תרד לצדם של אלו שהתרחקו מן התורה והם יצליחו במלחמתם, אך זה יהיה הברור האחרון, כי הכשרים באמת לא יתבטלו אפילו בפני המופת הזה. העצה להחזיק מעמד במצב נורא זה לכל יהודי היא, שיהיה מקושר לצדיקים וליהודים כשרים המקושרים לתורה, כי התורה היא נצחית ובכח זה אפשר להחזיק מעמד בכל העיתים והמצבים.

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו חודש תמוז שנת תשנ"ב לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב
הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 60

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

יחזיקים ידיו מנדהיגי האמת

והאזרים יטעו את העם

אותו הדור של עקבות משיחא יהיה עני ודל ממנהיגי אמת, כי מעט מזעיר יהיו כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה, על הפסוק "כי ידין ה' עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד" - נתמעטו התלמידים. פירוש רש"י: תלמידים כאלו המחזיקים ידי ישראל להחזירם למוטב, ומעתה איך תהיה התנהגות עניי הצאן האלו אם רועה אמת אין להם? ומה יעשו דור יתום זה אם אביהם האמיתי שהוא הוא המנהיג הזה, שכל תכליתו ומגמתו היא לטרוח להרבות עבדי ה' ולקרב לב בנים לאביהם שבשמים - חולץ מהם? ובמקום המשפט שמה הרשע רועה אויל ואב חורגי... ויש שהיראים ועובדי ה' באמת רק על דרך אבותינו הראשונים נרדפים ונדרסים ברגל מכת הפושעים והצבועים... וסבת הדברים של שכחת ומאוס ועזיבות התורה במקומות שונים - לא מבני ישראל המה, ורק ראשיה אשר בשוחד ישפטו וכהניה במחיר יורו, אשר עבור להגדיל כבוד ביתם ולחזק ולנשא כסא ממשלתם נושכים בשיניהם ומתעים את העם, ומוסרים בניו של מקום להריגה ואבדן נצחיות, וקראו שלום ומשיגי גבול עולם אשר גבלו הראשונים. (משכיל אל דל).

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים

הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש אב שנת תשנ"ב לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 61

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

הגדולים יגרמו לכל הדור לחטוא

ובעונותינו הרבים, דא עקא עכשיו בדורינו, עקבתא דמשיחא, שהמנהיגים משוחדים מיראת הדור ומיראת התמנות וכדומה. נגיעות עצומות המסמות עיניים, ונמשכו אחר זה אף שארית הפלטה יראי ה' מכח המנהיגים, כמבואר במדרש רבה פרשת ואתחנן על הכתוב: "כי תוליד בנים" - זה שאמר הכתוב: "כרובם כן חטאו לי..." מאי "כרובם"? אמר רבן שמעון בן גמליאל, שכל מה שהגדולים עושים הדור עושה, כיצד? הנשיא מתיר והאב בית דין אומר... הנשיא מתיר ואני אוסר, והדיינים אוסרים ואב בית דין מתיר, ואנו אוסרים ושאר כל הדור אומרים הדיינים מתירים ואנו... מי גרם לכל הדור לחטוא? הנשיא שחטא תחילה... (דברי יואל מכתבים חלק א' עמוד קל"ה).

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו',

והשומע לדברינו ישכון בטח ושקן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש תשרי שנת תשנ"ג לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב
הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 62

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

המנהיגים יצטרכו לטובת העם

וישפיעו עליהם בדיעותיהם הכוזבות

וקל וחומר בן בנו של קל וחומר בדורינו השפל, אשר מלבד שבעוונותינו הרבים נתקיים הכתוב: "ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבونی תסתתר" במלוא מובן המלה, כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה. חוץ לזה, הנה כל המנהיגים עיניהם אל הדור והשפעתו, כי צריכים לאותו הדבר החזקת טובה והשפעה מהם ומהמונם באופנים שונים, ואין ספק שמשפיעים עליהם בדעות כוזבות. (עה"ג עמוד קע"ז)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו,

אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו.

חודש חשון שנת תשנ"ג לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 63

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

**המלך הזקן והבסיל גמר בדעתו לפתות
המנהיגים לפרסם מינות בעולם, כדי
שלא יצטרך לעבוד על כל אחד ואחד**

וכל כך הוא תמיד אף בשאר אדם מי שהוא עלול שהעולם יכשלו על ידו, מתגבר עליו הבעל דבר יותר, לפי שהעולם עלולים להכשל על ידו, והבעל דבר יכול להרוויח על ידו הרבה בפעם אחת. כמו שהביא ה"חתם סופר" זלה"ה בתשובה בשם רבו, שהמלך זקן וכסיל לעת זקנותו גמר בדעתו שסגי לו בכסא של שלוש רגליים, שמפתה רק לשלושה בני אדם: את השוחט להאכיל נבלות וטרפות, את החזן שלא יעכב תפילתו, ואת הסופר להכשיל בתפילין ומזוזות, שאם אין תפילין ואין כשרות ואין תפילה, אין צריך יותר לילך אצל כל אחד ואחד בפרטיות. כן מביא ה"חתם סופר", שסגי ליה בכסא של שלוש רגליים, והיום אינו צריך לזה, שכבר הוזקן יותר ורב לו מאוד לילך אצל שלושה, וסגי ליה באחד שמפיץ על ידו מינות בעולם, שזה כולל יותר ובזה סגי ליה. (חד"ת תשי"ז עמוד ל"ד)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו חודש כסלו שנת תשנ"ג לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב
הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 64

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

הסימן לידע מיהו הצדיק האמיתי

הגאון הצדיק הקדוש רבי ירחמיאל בן הרב הצדיק רבי יעקב יצחק, הנקרא "היהודי הקדוש" מפירושיסחא, ואבי הרב הקדוש רבי יצחק משם, והרבי הקדוש רבי נתן דוד משידלאווע זלה"ה ה' תקצ"ט כתב בספר "תפארת בנים" בשמו, שאם באמת נוסע לצדיק הדור ללמוד דרך ה', אז מן השמים מסיעין לו לילך לדרך האמת, אפילו שאינו צדיק הדור, אלא העיקר שהוא צדיק באמת, ונותנין לו כל משאלות ליבו, ואם הצדיק אינו אמת, חס וחלילה, אז מאירין עיניו לאמר לו: לך הלאה, כי מה לך פה לבקש, כמובן.

סימן על עושר אם הוא מסטרא אזורא

עוד כתב סימנא, שאם אחד נתעשר או עלה לקדושה – אם אחרי שנתגדל הוא באותו בחינה שהיה מקודם, ולא העלה בו שנוי לגריעותא, הן בממון, הן בכבוד ברוחניות וגשמיות, אז הסימן שהוא מסטרא דקדושה, אבל אם להיפך – אז ידע, שהוא מסטרא אחרא, רחמנא לצלן, ורחוק תרחקנו ממנו, עד כאן דבריו הקדושים.

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש טבת שנת תשנ"ג לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 65

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

"את הברכה" – זהו צדיק דקדושה,
"ואת הקללה" – זהו צדיק דקליפה

כתב הרב הקדוש רבי אליעזר מקאמרנא זיע"א בספרו "זקן ביתו": כי ידוע הוא שיש צדיק דקדושה קדוש השם, ויש צדיק דקליפה... "ברכה" הוא צדיק דקדושה, ו"קללה" הוא גם כן צדיק אלא הוא דקליפה... שזה הסימן יהיה מסור בידך, "את הברכה", שהוא צדיק דקדושה כנ"ל, הוא סימן להרב ולתלמידיו "אשר תשמעו אל מצוות ה' אלוהיכם", ומדקדקים במצוות לא תעשה ושומרים עצמם ממדות רעות, ועוסקים תמיד רק במדות טובות ומעשים טובים, שהכל הוא בכלל "אשר תשמעו מצוות ה' כנודע, "ואת הקללה" - שהוא צדיק דקליפה, רחמנא לצלן... הוא סימן להרב ולתלמידיו "אשר לא תשמעו אל מצוות ה' אלוהיכם" רוצה לומר, שכל עשייתם הוא בקלות ולעול ולמשא, וכן גם כן מתנהג במדות רעות...

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש שבט שנת תשנ"ג לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב
הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 66

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר!!!

**הערב רב יש להם קימה פתאום – זהו הסימן לדעת שהם
אינם מצד הקדושה**

עוד מהרב הקדוש מקאמרנא: כל תשוקת הערב רב לקפוץ בראש.

הרבי הקדוש מסאסוב אמר: כל מה שיש בקדושה יש נגדו בסטרא אחרא. הצדיקים כפופים לפני הסטרא אחרא, כי דרכם צלחה.

**יש מפורסמים שמפרסם אותם הסמאל – ראש דסטרא אחרא עולה לגדולה
פתאום, אבל ראש דקדושה לאו בשעתא חדא.**

הבעל שם טוב הקדוש אמר: יש מפורסמים שמפרסם אותם הסמאל – ראש דסטרא אחרא עולה לגדולה פתאום, אבל ראש דקדושה לאו בשעתא חדא. הרבי הקדוש מלובלין בהאי פחדא יתיב שמא אינו צדיק. כל צדיק צריך לבקש רחמים על עצמו, וכן כל אחד צריך לבקש רחמים, שיתקשר לצדיק אמת וינצל מראשי הערב רב.

"קום עשה לנו" – כל תשוקת ערב רב עד היום - "נתנה ראש" – ששרשם מ"ראש", כידוע, ולכן כל חפצם לעלות בראש וראשון, והם מקליפת נגה, ועושין לעצמם ראש ולענה, שהוא שד יהודי מקליפת נגה, ואמר הצדיק הקדוש רבי משה לייב מסאסוב: ראשי תיבות עזאזל - זה לעומת זה עשה אלוקים ממש בדומה, שיהיו שניהם שווין במראה ובקומה ובדמים, שיש רבנים ורבי ושוחט וחזן וצדיק מסטרא דנגה קליפה קשה נגד כל אלו שיש בסטרא דקדושה, והם צרעת ממארת וצדיקא אתכפא קמ"הו, כי דרכם צלחה. עיין (בספר דמשק אליעזר) משם מרן רבי ישראל בעל שם טוב, שיש מפורסמים שמפרסם אותם הסמאל הרשע, עיין שם, וכל ראשים של ערב רב נאמר בהם "קום" – בשעתא חדא יש לו קימה פתאום, אבל ראש דקדושת ישראל לאו בזמנא חדא... אבל לעשיו בזמנא חדא נהיר ליה וכך הם ערב רב, וזה קום של ערב רב בשעתא חדא ונעשה אותך לראש.

חודש אדר שנת תשנ"ג לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 67

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

**אנו צריכים להתפלל שנתקשר לצדיק אמת, וזלילה
מלהרהר בצדיקים, שכולם קדושים ועליונים**

עוד כתב הרב מקאמרנא: וכל אלה הענינים, אחי וחביבי, לא נגלה אלא לבוחן ליבות וכליות, ואתה בני, חלילה לא תהרהר אחר שום צדיק וראש הדור ולא אחר רב ותלמיד חכם... כולם יהיו בעיניך צדיקים וקדושים ומאי נפקא מינה ממה שכתבתי זה למיבעיא רחמי הן כל צדיק בדורו והן המון ישראל. כמו שהזהיר אותנו רבנו הקדוש מלובלין להשפיל את עצמו, ולעשות תשובה קודם כל תורה ותפילה, כמו ששמע ממנו תלמיד אחד, שאחר חצות קודם למודו אמר: "רבנו של עולם, אני מן אותם שכתוב עליהן 'מה לך לספר חוקי'", והתמרמר מאוד והאריך בדברי רצוי ובכיה ותחנונים, וכן אמר: "אין גרוע כמוני, אפילו אם יאמר לי מלאך השם, שאני צדיק איני מאמין לו, ואם יאמר לי הקדוש ברוך הוא בעצמו שאני צדיק אאמין לו על אותו רגע ולא יותר, כי בנקל יוכל האדם להדחות לשאול תחתית...". ועל זה יהיה לבבו נשבר לאלף שברים, וכן נכון מאוד להמון ישראל, שיבקשו רחמים מבעל הרחמים שיעורר לבבם להתקשר לצדיק אמת מן הקדושה, ולא יהיה להם התקשרות עם ראשי ערב רב - מראין עצמן צדיקים וחסידים, פירושים וקדושים, יושנים ומתענים בטלית ובתפילין לומדים כל היום. מראים עצמם שאינם יודעים כלל מטוב העולם ואינם נהנים מעולם הזה משום דבר, וה' יציל אותנו מכל אלה נגעי בני אדם, והם ראשי הדור, ובאמת כל כך הוא בהעלם מן השמים, כדי שתהיה בחירה חופשית, עד שאין להם הכר בשום דבר, אלא ניכר ונגלה לבוחן לבות וכליות ולא לשום נמצא בעולם, וחלילה להרהר שום הרהור, ומכל שכן איזה דבור נגד ראשי ישראל חלילה וחלילה, כי כולם בעינינו צדיקים קדושים עליונים ראשי הדור תלמידי חכמים, ה' יגביה מזלם עד לרום, ואין שום נפקא מינה מדברינו אלא למיבעי רחמי על כן דנא מן קדם אלקא דשמיא בבכיות ותחנונים, עד כאן לשונו. (היכל הברכה פרשת כי תשא)

חודש ניסן שנת תשנ"ג לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב
הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 68

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

לא כל המאיר יש לו שוויו והסימן

– אם יש בו גאווה

יש צפ"ר דקדושה שסודו ש"ע נהורין... ויש נגדו צפור בקליפה מוחין דקליפה הארה של טעות קליפת נגה, וסובר שאין כמותו בעולם, כמו שאמר רבינו אלימלך הקדוש: "כי לא הכל שמאיר יש לו שוויו", מפני שיש עץ נרקב ומאיר באישון לילה ואינו שווה כלום, ומוסר גדול יש בזה כי לפעמים יש הארה של טעות, והסימן שתופס גאווה, וסובר שאין כמותו בכל העולם קליפת נגה, "וירא בלק בן צפור" - מספר כ"א פעם הב"ל, והן הבלי דקליפה.

(היכל הברכה ריש פרשת בלק, ועי' קב הישר פרק כ"ח ובזוהר הקדוש פרשת בלק באריכות)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש אייר שנת תשנ"ג לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 69

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

הנשפעים מהקליפה

רובו רע ומעוטו טוב

רובו רע ומעוטו טוב, וטמא טמא יקרא, והוא נמצא בבני אדם שיש להם גאווה וגאון להיות רב ורבי וראש. כמה שאמר החסיד: הרבה בדיקות צריכין לבדוק לבבו, שלא יהיה כפרעה וכחירם - רשעים גמורים, שעשו עצמם אלוקות, ורוב קליפה זאת מצוי בין הלומדים וראשי עם ערב רב, ובקל יוכל לדחות מהקדושה להיות רובו רע, רוצה לומר, והטוב שבו חלף. (היכל הברכה פרשת ויצא)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש סיון שנת תשנ"ג לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 70

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר!!!

קליפה זו מתחזקת לשקר

תקבל הכל באהבה ובלב שמח, כל חלישות הדעת אשר בדור הזה לדורשי שמו יתברך, כי הקליפה גוברת מאוד בשקר ובכזב, ואליו נמשכין כמו לעגלי ירבעם בן נבט, והתורה ולומדיה נשפלין עד עפר ממש. (זוהר חי כ"ד ע"ב)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו חודש תמוז שנת תשנ"ג לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב
הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 71

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

על ידי רבוי תפילות

ננצל מהסמאל

הסמאל מטעה את העולם הרבה שידבקו עצמם למקום השקר והטעות, ורוכב במרכבתו ליסע ולדבק עצמו למקום השקר והטעות מטעי עלמא, לכך צריך הבחנה גדולה ותפילות ובקשות, שינצל מלהדבק למטעי עלמא בשקר ובכזב בדרכים שונות, ואין לנו אלא להשען על אבינו שבשמים, להתפלל לפניו בדמעה ובבכיה, שלא יטעהו הסמאל לדבק עצמו במטעי עלמא ראשים שלו, שהוא עשאים וסמכם. (זוהר חי תרומה דף ז' ע"ג)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו חודש אב שנת תשנ"ג לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 72

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

אדם בתואר בהמה גסה

הנגדלת ביער

עוד כתב הרבי הקדוש מקאמרנא: עיקר היהודי הוא מדות טובות, וצריך בר ישראל בדיקה וחפוש הרבה, כי היצר מפתה לאיש ישראל להיות פירוש בעיני הבריות, להסתיר עצמו מבני אדם, להיות עוסק בתורה יום וליל בטלית ותפילין כל היום ולספק עצמו במעט לחם ומים. בודאי אם הוא מצד הטוב כמו רבי שמעון בן יוחאי, קדוש יאמר לו, אבל לפעמים רובו ככולו אין זה אלא מקליפות נגה, עצת היצר שבו לבדו, ולא עוד שהוא עוסק בתורה בלתי אהבה ויראה ודבקות, אלא יושב בקרירות היצר שלו, כדי שיהיה פירוש מכל עניני עולם הזה ובפניה דקה שלו אינו מרגיש כלל, והסימן שאינו מצד דקדושה, כשיסבור הוא עצמו שאין כמותו בעולם צדיק וקדוש כזה, וכל בני עולם בעיניו לבד כבהמות נדמו לפניו, והוא אינו יודע שהדרך הזו היא עצמה גסות הרוח של ירבעם בן נבט, שיושב כל יום בטלית ותפילין ותחתיו תעמוד בהרת פשתה הצרבת לעורר מדנים ומחלוקת ושנאה וקנאה לדבר סרה על כל בני ישראל, ובפרט על שאר הצדיקים קדושים והחסידיים באמת לשמה דקודשא בריך הוא... ולא מבעיא שהאיש הפירוש הזה הוא אינו בתואר צדיק דקדושה ולא רשע בפרהסיא, אלא הוא בתואר בהמה גסה הנגדלת ביער, ונקראת שור הבר... אבל אם רואה אדם שאנשי בני ביתו ואנשי עירו הם רעים וחטאים מאוד, ודרך דקדושה היא שנאה בעיניהם, אזי טוב לו ולזרעו אחריו שישב דוקא לבדו בפרישות גדולה... אלא בדוחק גדול שאין לו שום ברירה אחרת.

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש אלול שנת תשנ"ג לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 73

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

הצדיק מתגלה לדור כפי צדקת הדור

אבל באמת הכל תלוי בטיב הדור, כי אם הדור זכאי, התלמיד חכם הנולד נתגלה לכל, והדור נהנים מתורתו וצדקתו, ולאורו ילכו, אבל אם אינם זכאים, לא יחסר המזג, שיבוא צדיק בעולם, אבל הוא נחבא אל הכלים, יושב בכפר צדי וכדומה, ולא יודע טיבו לעולם, רק קמיה שמיא גליא, ואין העולם נהנים מטובו.

ולזה קאמר "ובינת נבוני תסתתר" – שיהיו נבוני בדור, אבל יהיו נסתרים ומכוסים ולא ירגישו בהם הבריות, ואם כן אי אפשר להיות נהנה מאורו, ולכך דייק "תסתתר", וכן הדבר בזמננו, כי ודאי יש חכמים בעולם, אבל אלוקים יודע מקומם. (יערות דבש חלק שני קס"ג)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושכן, ואנחנו את נפשינו הצלנו חודש תשרי שנת תשנ"ד לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 73

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

הצדיק מתגלה לדור כפי צדקת הדור

אבל באמת הכל תלוי בטיב הדור, כי אם הדור זכאי, התלמיד חכם הנולד נתגלה לכל, והדור נהנים מתורתו וצדקתו, ולאורו ילכו, אבל אם אינם זכאים, לא יחסר המזג, שיבוא צדיק בעולם, אבל הוא נחבא אל הכלים, יושב בכפר צדי וכדומה, ולא יודע טיבו לעולם, רק קמיה שמיא גליא, ואין העולם נהנים מטובו.

ולזה קאמר "ובינת נבוני תסתתר" – שיהיו נבוני בדור, אבל יהיו נסתרים ומכוסים ולא ירגישו בהם הבריות, ואם כן אי אפשר להיות נהנה מאורו, ולכך דייק "תסתתר", וכן הדבר בזמננו, כי ודאי יש חכמים בעולם, אבל אלוקים יודע מקומם. (יערות דבש חלק שני קס"ג)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושכן, ואנחנו את נפשינו הצלנו חודש תשרי שנת תשנ"ד לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 74

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

**אוי! איך יוכלו לעמוד אנשים מועטים
נגד האפיקורסות המתפשטת בעולם?**

רבי נחמן מברסלב זי"ע אמר ברוח קודשו:

אפיקורסות גדולה תבוא בעולם – לא ישארו רק אנשים מועטים באמונה שלימה – אוי! איך יוכלו לעמוד נגד כל העולם? – זה יהיה הברור האחרון – כבר נתנבאו על זה כל נביאינו. הודיע זאת מקודם להיות למשיב נפש להכשרים.

וכמובא בספר "שיחות הר"ן": פעם אחת אמר לאחד: אגלה לך סוד, שתהיה אפיקורסות גדולה בעולם, כי מלמעלה תבוא אפיקורסות בעולם בשביל נסיון, ואני יודע שאנשים שלי גם בלא זה יתחזקו באמונה באמת וישארו קיימים באמונתם, אך אני מגלה לך זאת, כדי שיתחזקו יותר, כשיראו שדברו מזה מקודם, וכדברים האלה נשמע מפיו הקדוש כמה פעמים והיה מתאנח מאוד על זה ואמר: "אוי! איך יוכלו לעמוד אנשים מועטים נגד כל העולם?"... ואין ספק שלא ימצא אז קבוץ כמונו היום, שנמצאים כמה בני אדם שמתקבצים יחד וחפצים באמת לשמוע דבר ה', ואף על פי שיהיו אז איזה כשרים בדור אך יהיו מפוזרים. ענה ואמר: 'כתוב זאת זכרון בספר', למען ידעו בימים הבאים, שכבר היה מי שידע זאת מקודם, וידעו להתחזק באמונה בו יתברך ובצדיקו האמיתיים. (שיחות הר"ן)

חודש חשון שנת תשנ"ד לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 75

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

האומר "אני ואפסי עוד"

לבסוף נשבר!!!

ב"היכל הברכה" פרשת וארא כתב על הפסוק: "החטה והכוסמת לא נוכו כי אפילות הנה" - כסום יכסמו העוסקים בתורה בצנעא לשמה, מבלי להיות רב ורבי עבודה זרה, אלא שפל ונבזה כדרך הצדיקים והחסידיים. על אלו נאמר: "לא נוכו" - אין להם שבירה. לא יפלו תחת השבירה. "כי אפילות" - פלאי פלאות נעשו להם... ויש נגדו בסטרא אחרא מתגאה שהוא דבוק בקונו ואומר: "אני ואפסי" - כל אלו נשברו, אבל לומדי תורה לשמה חיים וקיימים בלי שבירה.

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו חודש כסלו שנת תשנ"ד לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל – הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 76

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

נתקיימו כבר כל הסימנים לעקבתא משייזא ועתה נותר לצפות לגאולה

ה"חפץ חיים" בספרו "שם עולם": מבאר שענין מצוקי הזמן שנתרבו בעולם הוא הכל הכנה לקץ הימים.

הנה כעת שנתרבו מצוקות הזמן הרבה מאוד, יפלא לב כל איש, מה זה עשה אלוקים בארץ, ומה יהיה אחרית דבר, וכמעט אין כח לסבול גודל העניות והמצוקות שמתרבות יום יום, אכן המתבונן היטיב, ימצא מזה גופא תנחומים קצת, כי הנה ידוע מה שכתב הגאון רבי אליהו, זכרוננו לברכה, שכל ימי הגלות דומים להריון, והסוף דומה לחבלי לידה, [וזוהו מה שקראו בגמרא (שבת ק"ח) "חבלי משיח" ופירוש רש"י לשון חבלי יולדה], ובחבלי לידה ידוע, שאם נזדמנה אשה המקשה לילד, בעת שהקשוי נתגבר עליה הרבה עד שאין בכחה לסבול, תנחם אותה המילדת, כי עתה לא ימשך עוד מכאובה ותאמר לה: אל תראי, כי זה סימן שקרוב הוא ללידה, כן הוא ממש בדבר הזה. כל זמן שלא נתגברו כל כך רוב המצוקות, אנו יכולין לחשוב כי ימשך ההריון עוד הרבה זמנים, אבל כעת שהמצוקות נתגברו כל כך שאי אפשר לסבול עוד בודאי יש לצפות להשם יתברך, שיגלה קץ ישועה בזמן קרוב, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה: "אם ראית צרות מושכות ובאות כנהר - חכה לו, כי יבוא כנהר צר - חכה לו".

ומה שאנו רואים שנפסקו המצוקות לפעמים הוא גם כן כטבע חבלי לידה, שמתרפים ממנה באמצע על איזה זמן קצר, דבלא זה היתה האשה מתה על המשבר, ואחר כך חוזרים עליה החבלים. כן הוא ממש בזמננו למי שידוע עתותי הזמן.

והנה באשה היולדת לפעמים הם תנחומים של הבל, כי לפעמים לא תעצור האשה כח לסבול היסורים ולא תבוא לכלל לידה כלל, חס וחלילה, אבל בזה הלא אנו בטוחים, כי יגיע זמן הלידה בודאי. כמו שנאמר: "האני אשביר ולא אוליד יאמר ה'..." ואם כן אין לך תנחומים גדולים מאלו, ובפרט שאנו רואים בזמננו, שנתקיימו כל הסימנים שהובאו בפרק חלק לענין הגאולה. נזכיר כמה מהם לדוגמא, שאמרו שם: "אם ראית דור שצרות רבות באות עליו כנהר - חכה לו, שנאמר..."

עוד אמרו שם, שלפני ביאת המשיח לא יהיה שכר אדם ושכר בהמה, ואנו רואים זאת בעינינו, שמפני רבוי מסילות הברזל וכלי המכונה לא נצרך לפועלים ולבהמות כל כך והולכים בטל. גם אמר שם, שכל השערים יהיו שקולים, והיינו גם כן מטעם הנ"ל, ששער התבואה כמעט שווה בכל המקומות, ועל ידי זה נדלדל המסחר והמשתכר - אל צרור נקוב. עוד אמרו שם, שאפילו תלמידי חכמים שכתוב בהם: "שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול" - לא יהיה להם אז שלום מפני הצר, וגם זה נתקיים בימינו. עוד שם, שיתמעטו התלמידי חכמים בעת ההיא. עוד שם, "דור שבן דוד בא בו נערים ילבינו פני זקנים..." עוד שם, "אין בן דוד בא, עד שתכלה פרוטה מן הכיס", ובאמת מקרא מפורש הוא: "והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם ה'", וכן איתא ב"רעיא מהימנא" פרשת בהעלותך, דבגלותא בתראה לית מיתה אלא עוני, דעני חשוב כמת, עיין שם. כן ב"תקוני זוהר" בכמה מקומות, שתגבר אז העוני והדלות. עוד שם בגמרא כמה סימנים, ובעוונותינו הרבים, אנו רואים שכולם נתקיימו בזמנינו, וגם עיין במשנה סוף סוטה, מה שחשב שם מה שיהיה בעקבתא דמשיחא, וגם זה נתקיים, אם כן בודאי יש להתחזק בבטחון ולצפות לישועה בזמן קרוב. (שם עולם לה"חפץ חיים" ז"ע)

חודש טבת שנת תשנ"ד לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל – הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 77

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

זוהר הקדוש (שמות דף ז' ע"ב): רבי שמעון זקף ידו ובכה ואמר: וי מאן דיזדמן בההוא זמנא וזכאה חלקיה, מאן דיזדמן וישתכח בההוא זמנא, וי מאן דיזדמן בההוא זמנא, בגין דכד ייתי קודשא בריך הוא לפקדא לאילתא, יסתכל מאן אינון דקיימין בהדה, בכל אינון דמשתכחי עמה, בכל עובדי דכל חד וחד, ולא ישתכח זכאי, דכתיב (ישעיה ס"ג): "ואביט ואין עוזר" וכמה עקתין על עקתין לישראל, זכאה מאן דיזדמן וישתכח בההוא זמנא בגין דההוא דיתקיים בההוא זמנא במהימנותא יזכה לההוא נהירו דחדוה דמלכא, ועל ההוא זמנא כתיב (זכריה י"ג): "וצרפתים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב..."

לבתר דאינון עקתין מתערי על ישראל, וכל עמין ומלכיהון יתיעטון [יתיעצון] כחדא עליהו ומתערי כמה גזרין בישינ, כולהו סלקי בעיטא חדא עליהו, וייתון עקתא על עקתא, בתריתא משכחת קמיתא, כדין יתחזי חד עמודא דאשא קאים מעלא לתתא ארבעין יומין, וכל עמין דעלמא חמאן ליה בההוא זמנא יתער מלכא משיחא לנפקא מגו גנתא דעדן מההוא אתר דאתקרי קן צפור ויתער בארעא דגליל, וההוא יומא דיפוק לתמן יתרגז כל עלמא, וכל בני עלמא מתחבאין גו מערתי וטנרי [וסלעים] דלא יחשבון לאשתזבא, ועל ההוא זמנא כתיב (ישעיה ב'): "ובאו במערות צורים ובמחילות עפר מפני פחד ה' ומהדר גאווה בקומו לערוץ הארץ". מפני פחד ה' דא ההוא רגיוז דכל עלמא, ומהדר גאווה דא משיח, בקומו לערוץ הארץ, כד יקום ויתגליה בארעא דגליל, בגין דאיהו הוא אתר קדמא דאתחרבא בארעא קדישא, ובגין כך יתגלי תמן קדמא לכל אתר.

ויוקיד כמה מגדלין וכמה היכלין, וכמה מגדלין יפלו, וכמה פרדשכי ורברבי יפלו בההוא יומא

ויתער חד קלא ברעם וזיקין, ואתחלחלא ארעא מההוא קלא, וכמה חילין ומשיריין ימותון מניה, וההוא יומא (ממש) יתער בקרתא דרומי רבתא חד שלהובא דאשא בההוא קלא דיתער בכל עלמא ויוקיד כמה מגדלין וכמה היכלין, וכמה מגדלין יפלו, וכמה פרדשכי ורברבי יפלו בההוא יומא, וכולהו יתכנשון עלה לביש, וכל בני עלמא לא יכלין [ס"א יחשבון] לאשתזבא.

מההוא יומא עד תריסר ירחין יתיעטון כל מלכיא ויגזרון כמה גזרות וכמה שמדות על ישראל, ויצליחון ביה כמה דאתמר, זכאה איהו מאן דיערע תמן, וזכאה איהו מאן דלא יערע תמן, וכל עלמא יהא בערבוביא סגיא.

לסוף תריסר ירחי יקום שבט מישראל דא מלכא משיחא דיתער גו גנתא דעדן, וכל אינון צדיקיא יעטרון ליה תמן ויחגרון ליה מאני זינא ברתון רשימן דמאני דשמא קדישא. (זוהר הקדוש דף ח' סוף עמוד א')

אבל סמוך ליומי משיחא ישלוט האי חלונא בהאי כוכבא על עלמא, ועל דא ישלטון חיון ומרעין בישינ על עלמא, ויתחדתון זינין בישינ דא בתר דא, וישראל יהון בעקו, וכד יתדחקון גו חשוכא דגלותא, כדי ינהר לון קודשא בריך הוא נהירו דיממא, ויקבלון מלכותא קדישי עליונין, ויתבטל מלכותא מידא דעממין עובדי כוכבים, וישלטון עליהו ישראל, ויתקיים (ישעיה ל'): "והיה אור הלבנה..." (זוהר הקדוש פרשת תרומה דף קע"ב ע"ב)

חודש שבט שנת תשנ"ד לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 78

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

כל ארעא דשעיר יוקיד בנורא

וכדי יתגלי מלכא משיחא בכל עלמא וליה אתיהיב
מלכותא, ובני עלמא בשעתא דיתגלי יהון משתכחין
בעקתא בתר עקתא ושנאיהון דישראל יתגברון, כדין
יתער רוחא דמשיחא עליהו וישיצי לאדום חיבא,
וכל ארעא דשעיר יוקיד בנורא, כדין
כתיב: "וישראל עושה חיל", עד כאן

לשוננו. (זוהר הקדוש סוף פרשת בלק דף רי"ב ע"ב)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו
לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את
עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו
 וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושנן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש אדר שנת תשנ"ד לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב
 הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 79

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

דור שבן דוד בא ויראי זוטא

ימאסו, וזכמת סופרים תסרוז,

ותהא האמת נעדרת

אמר רעיא מהימנא: בההוא זמנא אלין מארי מתניתין מארי חכמתא עלאה מארי קבלה מארי רזי תורה שעתא דחיקת לון, והאי איהו דאמר: "כאיל תערוג על אפיקי מים", דאנון אפוקי מים דאוריתא לגבי שכינתא, ולית תורה אלא עמודא דאמצעיתא, דיהון אלין אפיקי מים בצערא ביגונא בעניותא, ואלין אנון חבלים צירין דיולדה דאיהו שכינתא דאתמר בה (משלי כ"ג): "ותגל יולדתך", ובאנון חבלים תהא בצערא דלהון, ובאינון חבלים תהא בצערא דלהון, ובאנון חבלים דצוחת בהון, אתערא שבעין סנהדרין דלעילא עד דיתער קול דיליה עד ה', ומיד (תהילים כ"ט): "קול ה' יחולל אילות" דאנון מאיר מתניתין (תהילים מ"ה): "בתולות אחריה" כולהון יהון לון חיל כיולדה ממש בדחקין דדחקא לון שעתא בכמה נשיכין דיצר הרע דחויא דנשיך לה בכמה דחקין.

בההוא זמנא אתפתחת לאולדא משיחא בגין חבלים ודוחקים דצדיקין ומארי מדות ומארי רזין דאוריתא, מארי בושט וענוה, מארי יראה ואהבה, מארי חסד, אנשי חיל יראי אלוקים אנשי אמת שונאי בצע דדחקא לון שעתא, והאי הוא דאוקמוה מארי מתניתין, דור שבן דוד בא, אנשי חיל יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו, ויראי חטא ימאסו, וחכמת סופרים תסרו, ותהא האמת נעדרת, והגפן תתן פריה, והיין ביוקר. (בזוהר הקדוש פרשת אחרי ב"רעיא מהימנא" דף ס"ז ע"ב)

חודש ניסן שנת תשנ"ד לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 80

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

**בִּיה זִמְנָא יִתְתַּקֵּף קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וּיְפִיס לֵאִילַתִּיה בַּכְמָה פִּיּוּסִין וִיתְקִיף בֵּה,
וְיֻקִּים לֵה מַעֲפְרָא אִיהוּ וְלֹא אַחְרָא,
וְתִרִי מַתִּיבְתִּי יִשְׁתַּאֲרוֹן בַּהֲדָא**

בההוא שעתא יתער על עמא קדישא עאקין אלין על אלין בדחיקו סגי, ואנון צוחין צוחה בתר צוחה, דמעין בתר דמעין, ויתערון לה, איהי [הכוונה לשכינה הקדושה] אשמעת קלא על בנהא, וקודשא בריך הוא קארי ואמר דא היא אילתי חברתי יונתי שלמתי... כדין כל עלמא בערבוביא עמין בעמין, אומין באומין, ומאן דלא אתחזי למלכא ייתון ליה למשלט, וייתון עמין נוכראין ולישנין אחרנין דלא ישתמודעין דינא ולא נמוסי מלכותא, וכמה קרבין יחשבון למעבד ובגו שפה רפיא ומלל רכיך יעביד כרעותיה וישלוט, ויחשיב כמה מחשבין לאבאשא, ועל עמא יחידאה יעבד נמוסין בישין, כדין יהא עאקו על עאקו על ההוא עמא יחידאה, ביה זמנא יתתקף קודשא בריך הוא ויפיס לאילתיה בכמה פיוסין ויתקיף בה, ויוקים לה מעפרא איהו ולא אחרא, ותרי מתיבתי ישתארון בהדא, עד כאן לשונו. (זוהר חדש פרשת בלק בד"ה אראנו ולא עתה)

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש אייר שנת תשנ"ד לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב
הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 81

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

**יתערבו מלכות במלכות
במלזמות קשות עליונות**

ותזתונות זו בזו

כי אז יתערבו מלכות במלכות במלחמות קשות עליונות ותחתונות זו בזו, זה נופל וזה קם, וזה נופל וזה לא קם... ומלכויות יתגרו זו בזו ונופלות, ואז יתחיל להאיר כוכב יעקב למלוך ולמשול בכל צדדיו גוי ואלוקיו, דכתיב: "דרך כוכב מיעקב..." וקודם זה ימים ידועים גאולה לגופים ואסיפה לכוחות הטומאה, ומתים חטאים, ורשעים אינם, כי תמו כולם לבית נרתיקם, ומלכויות מתגרות זו בזו במלחמות רבות מעלה ומטה ואובדות ומתבטלות, כי סוגרו דלתיים

בשוק. (ספר "התמונה" המיוחס לרבי נחמיה בן הקנה ורבי ישמעאל כהן גדול תמונה ג' אות ס')

חודש סיון שנת תשנ"ד לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב
הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 82

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר!!!

**השכינה תדין את ביתה ותביאם על מסורת הברית,
כדי לזככם אל הגאולה**

בסוף גלותנו זה קרוב לזמן גאולתינו, יתחזקו הצרות לישראל תכלית החוזק ויצר להם, ויאמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו עלינו, מפני הצרות הגדולות אשר יסובבום מכל עבר ומכל פינה, ויתרבה הצער, עד אשר לא יפנו אבות אל בנים, ו"כל מי שימצא עצמו לו לשלל גבור נוצח יקרא", והטעם שהשכינה תדין את ביתה ותביאם על מסורת הברית, כדי לזככם אל הגאולה ואל הטוב המובטח לנו על ידי נביאיו.

והטוב ההוא, שעורו לא יכילהו שכל ורעיון, שלא תזכר גאולת מצרים והניסים ההם לפני גאולת ישראל וניסים ונפלאות, כאמרו: "ולא יאמרו עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים כי אם חי ה' אשר העלה..." ויהיו הניסים וגלוי השכינה לישראל בפלא, ויאמרו כולם אשר יזכו אליה: "הנה אלוֹקינו זה קוינו לו" - ממש מורה באצבע על גלוי שכינה, ולזה מי ומי הזוכים לזה, לכך באותם הימים ירבו הצרות לצרף את ישראל כפי הדין, וכל אחד ואחד כפי חובו יצטער, וכל מי שיקשה ערפו ולא ישוב - יאבד, ומי שיתן צוארו בעול התשובה וקבלת הצרות בסבר פנים יפות ויתן שכמו לסבול - יצטרף ויזכה,

והענין הוא שהגיע עת הקליפות להבטל מן העולם, וכל עוד שיש בישראל רשעים אחוזים בהם, האיר אפשר שיתבטלו החיצונים ורשעים עדין ברשעתם, והקדוש ברוך הוא בעל הדין והמשפט ביושר ובאמונה ואין עוול, ולכך יצטרפו צורף אחר צורף, עד שיהיו כסף נקי וטהור. הנהגה זאת תהיה בתכלית קשי הדין, והקליפה גובה כל חלק חובם מכל מקום, ובימים ההם ובעת ההוא יתכתתו גוי בגוי חרב איש ברעהו, וישראל יהיו ביניהם בצער גדול, וכל אחד ואחד ירצה לבזוז את הרחלה הזאת ולאכול את בשרה, והקדוש ברוך הוא ירחם על עם ה' בזכות ג' אבות הקדושים, ויצטרפו ויתלבנו מתוך הצרות, ומתוך הדין הזה יפיל הקדוש ברוך הוא זרע עמלק ויכלהו מן העולם וימחהו מתחת השמים. (ספר הקדוש "אלימה" עיין כל תמר ה' פרק כ"ד)

חודש תמוז שנת תשנ"ד לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל

הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 83

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

מי הם הערב רב? – נשמת בעור אביו של

בלעם נתגלגל בצומח

**כבר ידעת כי ערב רב הם עשו את העגל, וראשי ערב רב הם יוניס
וימבוריס הם שני בניו של בלעם הרשע**

ובספר חסד לאברהם (מעין ה, נהר יז): וכבר ידעת כי ערב רב הם עשו את העגל, וראשי ערב רב הם יוניס וימבוריס הם שני בניו של בלעם הרשע, והם אשר לקחו עצה ואשר השליכו טס של זהב וגו', וצריך לידע מה כוונת בני בלעם בעשותם את העגל הזה ומה הנאה היה להם בזה, אמנם הענין הוא כי הלא נודע כבר אצלנו כי בלעם הוא פסולת הזוהמא שיצא מדעת שהוא שורש משה רבינו עליו השלום, וז"ש וידוע דעת עליון, גם ערב רב הם סוד הפסולת של הדעת, כי כן ערב רב בגימטריא דע"ת, אך אינם כל כך זוהמא כמו בלעם. ודע כי לבן ובלעם ובעור ובניו של בלעם כולם משורש אחד, כי לבן הוליד בעור ואחר כך נתגלגל לבן בבלעם, וכולם היו מכשפים גדולים ועובדי עבודה זרה. ודע כי נשמת בעור אביו של בלעם נתגלגל בצומח, והיה תמיד באותו גלגול ולא היה יכול לצאת משם, ולכן בני בניו שהם ינוס וימבוריס רצו להעלותו, וכן כל הערב רב רצו בזה כי קרובים הם אליו, ולכן נמצאו באותו מעשה הרע ההוא, וראו כי אי אפשר להוציאו משם אם לא על ידי שיחטאו את ישראל, ועל ידי קטרוג זה תתגבר הקליפה ותוכל להוציא את בעור אביהם משם וגו', ולכן השליכו אותו הטס של זהב שכתוב בו עלה שור, כדי שעל ידו תעלה גם כן נשמת בעור אביהם המגולגלת בצומח ויתגלגל בבעל חי, שהוא השור ההוא הנעשה על ידי כשפיהם, ויעלה מדריגה גדולה עד שיעשה אלוה עליהם, ואז יצא העגל צוח ואמר אנכי השם אלהיך, שהיה כח בעור הרשע שם, ושם רשעים ירקב הנתון תוך העגל ההוא על ידי הכשפים, והרשע ההוא היה אומר אלה אלהיך ישראל. וזהו סוד שאמרו רבותינו זכרונם לברכה שהאכילוהו עשבים כמו שכתוב כתבנית שור אוכל עשב, פי' כי כיון שהוא היה מגולגל תוך העשבים שהם צומח לכן היה אוכל עשבים להעתיק משם נשמתו המגולגלת שם, ועל ידי אכילתו אותם יחזרו אבר מאברי השור, וענין זה היה חדש תמוז, כי הוא חודש האחרון מן הד' חדשים שבו נשלמים המגולגלים בצומח להתגלגל בב"ח כנזכר לעיל.

חודש אב שנת תשנ"ד לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל – הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 84

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

מי שהוא רגיל בקללות או דברי ריבות, גלגול נשמתו מערב רב

אם הוא רגיל בקללות או דברי ריבות אז תדע שנשמתו היא מסטרא אחרא משורש נחש וצפע ואינו מגזע קדוש כי אם מערב רב, ואף שיש לו אב ואם צנועים וחסידים מכל מקום גלגול נשמתו מערב רב, וכיוצא בו מי שיש לו פה מדבר דברים בטלים ודברי נבלה חס וחלילה מבואר גם כן בדברי האריז"ל המנבל פיו פוגם בלבנה ועושה מאותיות לבנה - נבל"ה חס וחלילה וכאשר כי פי דברי הפוגמים הם מרובים לבארם ולא יספיק להם אף עשרה פרקים לזכור גודל עונש שלהם על כן אני מזהיר בקצרה שצריך אדם לדעת כי פה שהוא גדור ומסוייג וכו' האי פומא איקרי פומא קדישא דהקדוש ברוך הוא משתבח בגוי'. (קב הישר פרק ג')

ידוע כי הפה רומז לשכינה, גם לשון גימטריא שכינה, וכן שפה גימטריא שכינה, וזה שמקלקל פיו ולשונו עלי נבל פוגם מאד חס וחלילה באברים הרומזים לשכינה אשר יוציאם מרשות היחיד ואשר יביאם לסטרא אחרא אוי לו אהה על נפשו ותעל צחנתו ובאשו. (חיד"א, לב דוד פרק ט"ז)

המנבל פיו מנדין אותו למעלה

אלו דברים שבית דין שלמעלה מנדין למי שעובר עליהם - מי שמדבר נוול פה חס ושלום וכו' ועבירה החמורה שבאלו עשרה עבירות הנזכרים לעיל הוא המנבל פיו... (קב הישר פרק ל"ד)

המנבל פיו, בהיותו במקום סכנה בקל יוכל להנזק, כי הוא כהפקר ממש, כי אין משגיחין עליו מן השמים

עוד שם: וזהו ענין רע להאדם כשמנדין אותו למעלה כי כל זמן שהוא בבנידיו תפלתו אינה נשמעת ונשמתו היא נע ונד מחוץ לפרגודא קדישא ונסתלקת ממנו שמירות ששומר עמו ישראל, ובהיותו בדרך או בשאר מקום סכנה בקל יוכל להנזק כי הוא כהפקר ממש כי אין משגיחין עליו מן השמים. ובאם אשתו מתעברת ממנו באותן הימים אז יהי' התינוק אחד מהפושעים והמורדים בדת אלקינו. ואם כן מי שהוא חכם ונבון בתכלית החכמה יתבונן בעצמו שהכרח גדול הוא למהר ולזרז לתקן דבר זה בלי איחור ועיכוב, כי מי יודע מה יולד יום פן ימות פתאום ולא חשוב נשמתו למקום אשר היא נצחבת ממנה ונשמתו תהי' מסורה למשחיתים ומחבלים אכזרים. (קב הישר פרק ל"ג אות ו' ז')

אין דבר בעולם לטהרת הנפש כמו בלימת פיו משיחה בטילה, גם הוא תועלת לתפלה שלא יבלבלו אותו מחשבות זרות. (יסוד ושורש העבודה שער י' פרק ד').

ונסיים בתפלה להשם יתברך שאל יאמר פינו דבר שלא כרצונו, ויהיו נא אמרינו לרצון לפני אדון כל. זכות כל הצדיקים, גאונים וקדושים, שהבאנו דבריהם הטהורים, זכות צדקתם תצהיר כאור שבעת הימים, ויהיו עבורינו מליצי יושר, וה' אלוקי ישראל אהבת תמים, יעזור שנושע תשועת עולמים.

חודש אלול שנת תשנ"ד לפ"ק

זועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל – הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 85

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר!!!

שאלות ותשובות

מי הם הערב רב, מאיפה הם באים שצריך ללחום כל כך כנגדם?

בספר הקדוש חסד לאברהם מעיין ו' נהר ה' וזה לשונו:

לבאר סוד נשמות חיצוניות וערב רב:

הנשמות החיצוניות הם ממש נשמות מלילי"ת וסמ"אל, והם סוד ערב רב, שהם נשמות עיקרם נתנות לשבעים שרים להוליד בנים זרים, ואלו הם העכו"ם, אמנם אילו לא חטא אדם לא היו ראויות להתגלגל בבני אדם מפני שאין להם לחיצונים חלק בשיעור קומת האדם, אמנם כשחטא אדה"ר הטיל נחש זוהמא בחוה נשמה רעה מכשכשת במעיה, וכשבא אדם הראשון על חוה הגשים וברא גוף לאותה הנשמה הטמאה ונולד קין, אמת שהיו בו ניצוצות טובות מפני אדם וחווה שהולידוהו והם מצד הקדושה, ולזה יצא ממנו צד טוב כדכתיב קניתי איש את ה', שראה תיקונו בחבר הקני נפרד מקין הטוב ההוא ונתגייר אמנם צד הנשמה הרעה, ולכך משם נטלו חוזק אלו החיצונים להתגשם בגוף ולהיות להם חלק באדם, ואלו הם נשמות בישראל, לפעמים ע"י הזיווג המכוער בני ט' מדות וכיוצא, ואלו הם רובם רעה, והם אחריתם לרעה שעוזבים אביהם ואמם הקדושים, והולכים לאב ואם הטמאים והם משתמדים, ואלו הם הנולדים לריק ולבהלה ונעשים בנים לנכרית לילי"ת הרשעה, ואלו הם בנים זרים כולם לרעה, ועכ"ז יש בהם צד טוב לפעמים, ולזה יתגלגלו ויתגיירו.

דע שכל הנשמות החולפות הכשרות שנשתלחו בעולם עד דור הפלגה, שהיה אז אוצר הנשמות פתוח לכל הנולדים, עד דור הפלגה שחלק הקדוש ברוך הוא האומות לשרים, ולא נתן עוד נשמה קדושה בבני אדם מפני שהם תחת השרים, אינם שואבים אלא מתחת ידי שריהם מצד החיצוניות השולטות עליהם, כי ע' שרי האומות הם בסוד הקליפה התחתונה, שהם ארבע קליפות מלמטה למעלה שהם רוח סערה, ענן גדול, ואש מתלקחת, ונוגה לו, היא הד' הקרובה אל הקדושה שבה נאחזים חסידי א"ה, אמנם הג' קליפות האחרות, שהם ג' קליפות האגוז הקשות, הנה הקליפה הג' הנקרא אש מתלקחת

יש בה ע' ענפין הנכללים בהם ע' שרים, והם תחתונים למטה שולטים למעלה מגלגלי העולם, והם מחלקים העולם לשבעים חלקים, לשבעים גבולי האומות, כל אחד ואחד ממש מכוון חלק ממשלתו כנגד אומתו כמו שנתבאר לעיל, כאמורו יצב גבולות עמים, וכה"א כי לבני לוט נתתי את ער וגו', והם שואבים מבחינת שרשם ואחדותם כ"א בקליפת אש מתלקחת האוחזת ע' ענפים ונעשים בה כולם כאחד, ובחינה זו עולה ומסתלקת מבחינה אל בחינה עד הנוגה, והיא מקבלת נשמות מסוד הקליפות ונותנת לע' שרים, וכן השפע, ושופעת לשרים, והשרים לרקיעים המכוונים כנגד כל חלק וחלק שכנגד גבול האומה.

סוד ערב רב אשר בין קדושי ישראל ומהם פריצי ישראל

והנה מיום שחלק ה' גבול העמים, אין אותה קליפה שהיא שורש לשריהם נוטלת נשמות קדושות מלמעלה מאוצר הקודש כלל, אלא יש להם נשמות מזיווג לילי"ת וסמ"אל שרי הקליפות הנזכרים, והם מייחודם עושים נשמות לשרים, ונותנים ומשפיעים להם, והם שורצים שרץ נפש חיה טמאה לרוב, ולפעמים יש נוחלים משם נשמות בעם ה', והיינו סוד ערב רב אשר בין קדושי ישראל ומהם פריצי ישראל, והכל מצדינו שאלמלא היו הכשרים מזדווגים בכשרות לא היתה החיצוניות נכנסת שם, ולפעמים יש נשמות קדושות תחת יד הקליפה ההיא מהם בסוד גלגול, ומהם בסוד עשוקים וממזרים וכיוצא, וערבוביא זו היא מצד פגם עונותינו וע"י פרצת עם ה', בחטאם יתערבו הנשמות ערבוביא בישא, כי יצאו עשוקות בעוונם לחוץ כנזכר בסבא. וז"ס הגלות כדי לברר וללבן סוד גלגול הנשמות, ולזה כמה מתים קטנים בדורות אלו האחרונים יותר משאר דורות בסוד הצירוף והליבון, שיש נשמה שהיא צריכה להתלבן ולהתגלגל ד' פעמים, ויש חמשים, ויש מאה, ויש אלף מיתות, או יסורים קשים, ובזה תלוי ענין הנפלים וענין מיתת הקטנים, מה שלא היה כן מקודם בבית ראשון ושני, שהיו ישראל רבים לאין תכלית, מפני שעמדו על הטהרה ונתקדשו בביאתם וזיווגם, ולא הוצרכו אל הצירוף, וכל ייחודם היה עושה פירות עד שנתקלקלו ונצטרפו ומתו בחורבן כמה וכמה, והכל לחמלת האב הרחמן יתברך על בנו לבלתי ידח ממנו נדח. וזה מה שכתבתי לעיל.

חודש תשרי שנת תשנ"ה לפ"ק

זועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל – הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 86

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

שאלה? – כמה אנשים מן הערב רב לקח משה רבינו

אתו כשיצאו ממצרים כמו שכתוב בתורה

"וגם ערב רב עלו אתם" וגו', שמהם אנו

סובלים כל כך הרבה עד היום הזה?

תשובה: בספר הקדוש מגלה עמוקות על התורה פרשת בא כתוב וזה לשון

קדשו: **גם ערב רב עלה אתם** במכילתא:

חד אמר ק"ך רבוא הי' ערב רב.

וחד אמר ש"ס רבוא.

בדרך הפשט, כתב דודי מהרי"ש במכילתא דבהא פליגי מ"ד ק"ך רבוא דריש גם ערב שהי' כל כך רב אתם ר"ל מאחד שישראל בעצמם היו ס' רבוא והם היו כ"כ רב כמו הם ז"ש אתם הרי כפל ס' רבוא ק"ך השני דריש גם מרבה עוד כמוהו הרי ר"ם רבוא ע"ד הקבלה יש ג' מס"ך מבדיל בין ג' עולמות והמסך הוא ק"ך צירופי אלקים נרמז במלת מס"ך ז"ס ומשה עלה אל האלהים עכ"פ הם על ק"ך צירופים רק בהא קמיפלגי מ"ד ק"ך רבוא סובר שהם היו מן הקליפות שבעשייה תמן ק"ך צירופים וחד אמר שהיו מן הקליפות רע שביצירה שהוא ב"פ ק"ך הרי ר"ם כי ק"ך דיצירה ק"ך דעשיי' הרי ר"ם **ולפי שמה רזא דעמודא דאמצעיתא דמקנן ביצירה לכן הערב רב מחילה קא אתיין ונקרא עם ר"ם,** וחד אמר ש"ס, שהיו מן החיצונים שמגיע עד הצוואר, וכמו שבא דוד מן עולם הבריאה לתקן צוואר זה בסוד כמגדל דוד צווארך וקופה של שרצים זו תלויה בצווארו לתקן זה, לכן היו ש"ס.

וכן תיבה נח בפ' ר"א היו בה ש"ס קילין לקביל כל ג' מסכים שבעולם שהם ג' פעמים ק"ך, וכן פרעה אמר אחלק שלל ג"פ ק"ך, וכן יוסף בשכ"ם נט"ה אהלו

שם לתקן כל ב"ד של אלקים לכן אין סמך בכל שבטים כיוסף כי הוא ממתיק ס' מ"ך. (תהלים י) ס"ורו מ"מני כל פועלי און.

גם העולם נחלק על ש"ס מעלות כלא ברזא חדא ויצחק חי ק"פ שנה חציו של שלל שהוא ע"ב ס"ג מ"ה, ונימול לח' ימים, כי עוברין על התינוק ק"פ שעות דהיינו ק"פ פעמים כ"ד מז' ימי השבוע הרי קס"ח ועוד י"ב שעות מיום השמיני דקיימא לן זריזין (פסחים ד) מקדימין למצוה מוישכם אברהם אף על פי שכל היום כשר למילה מכל מקום זריזין מקדימין הרי ק"פ.

ככה תאכלו אותו מתניכם חגורים לקביל אברהם שחזק מתנים כושלות מנעליכם ברגליכם יצחק מקלכם בידכם יעקב. כי כל אוכל חמץ ונכרתה מיום הראשון עד יום השביעי האי קרא אוקמוהו שהוא מקרא מסרס אבל ברזא דחכמתא יש בו סוד שדין כרת הוא בגזר דין של שבעים שנה הן הן ז' ימים העליונים כל אחד כלול מ' הרי שבעים פעמים אלקים שדנוהו לאדה"ר בגירושין ושילוח מן ג"ע ומינייהו שבעים שרים שלמעלה אבל ב' עליונות אין שם מיתה ולא כרת כד"א ונכרתה הנפש מלפני דייק (תהלים יז) כי מלפני"ך משפטי יצא והם ע' ז"ש עיניך תחזינה משרים אבל ג' מדות ראשונות איתמר בהו אין בית אש"ר אין שם מת ר"ל כתר שנקרא אין חכמה שנקרא בית של בראשית בחכמה יבנה ב"ת (משלי ט) חכמות בנתה ביתה אשר היא בינה בסוד אש"ר הוצאתיך מארץ מצרים כי חמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים לכך נ"פ יציאת מצרים בתורה והלא אין שבח לאדון כשעושה לעבדו מה שהבטיח לו ולמה מתפאר הקב"ה את עצמו כל כך בענין יציאת מצרים?

כבר שאל שאלה זו רבי אלעזר בן רבי שמעון בתיקונים והשיב שלא התפאר אלא הראה לנו מאיזה מקום היתה יציאתם מאמא עילאה בינ"ה וכן אשר קדשנו במצותיו לכן (ישעי' כח) אש"ר פדה את אברהם ובכ"מ אש"ר רומז לבינה א"כ אלו הג' מדות אין ב"ת א"שר אין שם מת כי הוא אלקים חיים ומלך עולם כי באלו ז' מלכין איתמר בהו מיתה בד"ה אבל לא בתורה כי ארעא אתבטלית ורזא אחת מהנה לא נשברה ר"ל מאלו המלכים אחת שאלתי מאת ה' אות"ה אבקש היא לא נשברה רק אתבטלית).

חודש חשון שנת תשנ"ה לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל – הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 87

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר!!!

שאלה? – למה אתם קוראים הגליון שלכם דוקא

"שמע ישראל", – האם חסר לכם שמות אחרות?

איזה שייכות יש להתיבות "שמע ישראל" עם מלחמת

העירוב רב?

תשובה: בספר הקדוש מגלה עמוקות פרשת תרומה כתב וזה לשון קדשו: ועשו לי

מקדש ושכנתי בתוכם האי קרא קשיא דלאו סיפא רישא.

בזהר מתרץ **משכן בגימטריה שמ"ע** שהוא סוד שיעור קומה על ה' חלקים נחלק המשכן וכן האדם על ה' חלקים.

או רמז סוד קדוש ת"י שנים מנין קדוש. זה סוד ועשו לי מקדש ושכן ת"י בתוכם, לכן היו ת"י שנים במקדש ואחר כך נחרב.

או בא לומר הרי ארר"ט בגימ' ת"י ומתרגמין טורי דמלטטיא ובכל דבר הקדוש מתדבקות הקליפה זה שאמר ועשו לי מקדש ושכן ת"י שהוא רזא דארר"ט בתוכם כי הקב"ה צוה לעשות מתחילה המשכן עם ערב רב מאת כל

איש שיהי' מוחא וקליפה ביה. משכן רזא דלאה מקדש רזא דרחל ז"ס משכן (עירובין ג) דאקרי מקדש מקדש דאקרי משכן דאמא אוזיפת לברתא. או יאמר ע"פ הזהר בפ' פנחס בהני תלת בעיין שאל ההוא פיליסוף שעדיין לא נבנה המקדש שרצה הקב"ה לבנות בשעה שיצאו ממצרים כי אלו בנה הקב"ה המקדש בעצמו לא נחרב לעולם זה שאמר ועשו לי מקדש רצה לומר מאחר שהם עושים לי מקדש לכן לא היו בו רק ת"י שנים זה שאמר ושכן ת"י בתוכם אבל אלו הוציא אותנו ובנה בעצמו ב"ה לא היה חרב:

חודש כסלו שנת תשנ"ה לפ"ק

זועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל – הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 88

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

שאלה? מה השייכות להתיבות שמע ישראל עם מלחמת העירוב רב?

בספר הקדוש דרושי ונתת הכסף וגו' להרמח"ל ז"ל וזה לשון קדשו:

כלך יפה רעיתי, מצד צדיק חי עולמים, להתעטר למעלה על ראשיהם של ישראל, דכתיב, "כי רועה היא". "ומום אין בכך", זה פיסול של קרבן, שפחה רעה, בה, "כל אשר בו מום לא יקרב", שהרי בשעה שצדיק שולט לא נמצא אלא קרבן תמים, וזה ישראל גוי אחד בארץ, שאין שם ערב רב.

וזה, "שמע ישראל" וגו', ישראל ודאי מצד יעקב, שבו תהיה מחדש אותה להיות זרע אמת, דכתיב, "תתן אמת ליעקב". וזה - וישק יעקב לרחל, שהיא עקרת הבית, ובנשיקה זו היה מפריד ממנה כל רע, להזדמן היא וכל שאר הנשים להוציא משם זרע אמת ודאי. ולפי שערב רב היה מזדמן להתערב אח"כ - "וישא את קולו ויברך", בכמה בכיות של הגלות להתקיף אותו הקול שלו, שבו. "והאלקים יעננו בקול". שהרי לא נתנה תורה אלא מצד יעקב, תורת אמת ודאי, בה, "כי מן השמים דברתי עמכם", [ובזה] תהיה מחדש אותה לעתיד לבא, דכתיב - כי יקח איש אשה חדשה, זה כנסת ישראל. אימתי תהיה חרשה, אלא בזמן "שלא יצא בצבא". שהרי באותו הזמן נאמר, "וגם עד זקנה ושיבה אלקים אל תעזבני", שכן כנסת ישראל נאמר בה, "אל תבוז כי זקנה אמך". . . כמה. . . הזקן, אלא בזמן שלא יצא בצבא, מיד, "אחרי בלותי היתה לי עדנה". "ולא יעבור עליו לכל דבר", בזמן אחר שנאמר בו, "ונהר יחרב ויבש", אלא, "אשר לא יכזבו מימיו", לפי שאימא עלאה שהיא מוצא מים תהיה מתדבקת בו תמיד, ולא כמו שנשאר יוסף יתום מאמו, שאז שלטה אותה הזונה לקטרג עליו, אלא, "יהי מקורך ברוך". מיד, "ושמח מאשת נעוריך", ולא להתעצב באותה הזונה שהיא עצבון ודאי, ובה, "ויתנהו אל בית הסוהר". אלא, "נקי יהיה לביתו", נקי מצד אי, "שנה אחת", לכלול שם י"ב שבטים, הה"ד, "ששם עלו שבטים שבטי יק עדות לישראל", שהרי לא נשלם בנינה של שכונה אלא ב"ב אלה, מיד "ושמח את אשתו אשר לקח" – במשיח.

חודש טבת שנת תשנ"ה לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל – הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 89

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

התלמידי חכמים האמיתיים שבישראל שעל ידם יהיו נשמרים ישראל והתורה, ועומדים בפרץ שהם מניצוצי נשמת משה הנקשרים באמונה שהוא יסוד החכמה העליונה. והוא בעקבות משיחא שרבו המתפרצים והם שבעקב דיעקב ששם ויאבק איש עמו

בספר הקדוש פתחי שערים נתיב גדלות דז"א – פתח ס"ט וזה לשונו: והוא סוד הארת ערב רב בצד ימין של פרצוף יעקב שהוא אינו ביושר רק יוצא בסט"א, ונראה לעיני הבריות שהוא בצד ימין בסטרא דקדושה, שלכך נגזר על נשמת משה להתגלגל בכל דור ולהיות בגלותא ביני ערב רב כמ"ש בזהר וברע"מ ובתיקונים בכ"מ. והם התלמידי חכמים האמיתיים שבישראל שעל ידם יהיו נשמרים ישראל והתורה, ועומדים בפרץ שהם מניצוצי נשמת משה הנקשרים באמונה שהוא יסוד החכמה העליונה. והוא בעקבות משיחא שרבו המתפרצים והם שבעקב דיעקב ששם ויאבק איש עמו כו', וכמו שכתוב בפרשת גיד הנשה (ל"א, א) וריב"ל אמר, אמר קרא בהאבקו עמו כאדם שחובק את חבירו וידו מגעת לכף ימינו של חברו. רשב"ג אמר, כעכו"ם נדמה לו כו', שהוא סוד פרצוף ערב רב שבצד ימין של יעקב שע"י הוא המלחמה בין סט"א לסטרא דקדושה, כי נופת תטופנה וגו'.

ועתה אתם היראים וחרדים לדת קדשינו, אל תאבו ואל תשמעו לדברי פורקי עול הרבנים מן הערב רב שמסיתים ומדיחים את עם ה' סורו נא תיכף ומיד מעל אהלי האנשים הרשעים האלו וכו', פן וכו', והשומע לדברינו ישכון בטח ושכן, ואנחנו את נפשינו הצלנו

חודש שבט שנת תשנ"ה לפ"ק

זועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב
הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל – הבדלו מן העדה הרעה הזאת!!!

הזהרו מן הערב רב - # 90

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

שאלה? מה הם הסימנים לדעת מי הם העירוב רב?

תשובה: 1. מכחישים בביאת משיח. 2. מכחישים בעיקרי תורה שבעל פה ורוצים לעקור יסודותי' ותחומיה, כמו שמכחישים במצות עירוב שתיקון שלמה המלך ע"ה. 3. הם השולטים על תלמידי חכמים שבדור שלא יאמרו את האמת. 4. מבזים אותם.

בספר פתחי שערים נתיב פרצופי לאה רחל פתח ט' וזה לשונו: ולכן נק' נפילה בגלותא, והוא סוד האמונה בתורה שבעל פה דנפלת בגלותא בין ערב רב בדרא בתראה בעקבות משיחא, שרבו הרשעים המינים הרוצים לעקור תחומי תורה שבע"פ ומכחישים באמונתה, וע"ז נאמר (עמוס ה ב) נפלה לא תוסיף וכו', שהיא בתולת ישראל הלכה למשה מסיני מאורסה דילי', שהלכה היא בדעת דידה ו"ק דידה הם ו' סדרים. וברגלין דילה בסוף יומי'א היא נפלת, וכמ"ש ברע"מ פ' כי תצא (ד' רעט ע"א) גלותא רביעאה תהום רבה חלל דאגוזא והאי איהו וחושך וכו' ואתקרי בור דנפל שמה שור דא דכתי' ביוסף בכור שורו וכו' והבור רק וכו' ריק בלא תורה אבל נחשים ועקרבים יש בו ודא גלותא רביעאה דור דרשעים מלא נחשים ועקרבים וכו' דעקרינ מילי דרבנן וכו' עלייהו אתמר היו צריה לראש וכו' דישראל באילין רשיעי'א ערב רב ודא בסוף גלותא וכו' יעו"ש באריכות. וסוד שור וחמור הם ב' משיחין דאחידין בב' רגלין דילה ובהם נפילת שכינתא תמן בע"ר, והם המכחישים בביאת משיח ובעיקרי תורה שבע"פ ורוצים לעקור יסודותי' ותחומיה, כאשר אנו רואים בעוה"ר חדשים מקרוב באו זה שנה ושנתיים שהוא בסוד נאמן כפוף נ' כפופה דנפלת בגלותא. ונ' הוא בסוד לויתן תנינא דאורייתא שהוא רע"מ ו' דגחון שהוא נאמן פשוט עד"א איש האלקים בעלה דמטרוניתא התנין הגדול וכו' דבלע כל נוני ימא שהם תלמידי חכמים, דנשמתו מתלבשת בהם בכל דור והוא נחש בריח. ובגלותא בתראה נפל תמן בגלותא ביני ע"ר שהם השולטים על תלמידי חכמים שבדור ומבזים אותם והוא מחולל מפשעינו וכו', והוא בסוד הנפילה, הני כרעי דרבנן דמוקפי מנייהו הוי, ונעשה בסוד נ' כפופה שהוא בנחש עקלתון, ורע"מ נק' נאמן כמ"ש (במדבר יב ז) בכל ביתי נאמן הוא, והוא נאמן כפוף בגלותא ונאמן פשוט בגאולה עד כי יבוא שיל"ה וכו' כידוע.

חודש אדר שנת תשנ"ה לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

שמע ישראל – הבדלו מן העדה הרעה הזאת

הזהרו מן הערב רב - # 91

מי לה' אלי!!! – אל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר !!!

למה עשו הערב רב את העגל?

בספר המפואר לרבי שלמה מלכו ז"ל וזה לשונו:

ודע כי מה שאמרתי שגדול עון ישראל בספרם בגנות המן ובקשתם המאכלות גסות המטמטמות את הלב והמעבים את השכל יותר מעון העגל. הטעם הוא שהעגל שאלו ובקשו אותו הערב רב כמו שדרשו ז"ל "שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים". אותם שהוצאת אתה והעלית אותם. כי צבאותי בני ישראל אני העליתי אותם והם לא עשו את העגל ולא בקשוהו. ויש לספק איך ערב רב היו מבקשים עגל אישים מנהיג, אחרי שראו המכות אשר עשה ה' במצרים ושפטים באלהיהם והמופתים והניסים שראו בקריעת ים סוף ובמלחמת עמלק ובירידת המן ובבאר. ועוד איך ישראל לא מחו בידם כי היה להם להרגם לאבדם מן העולם ולא היו ימים רבים ששמעו אנכי ולא יהיה לך, מפי הגבורה. אם כן איך הטו את אזנם ונתפתו ונסתו אחר עצת החטאים האלה בנפשותם כי בבשר חמורים ובשקוציהם נפשם חפצה דבר של תימה שיסכימו ישראל לעצה הרעה הזאת:

ונאמר כי ערב רב גם כן זכו לראות המרכבה בקריעת ים סוף בזמן שכולם אמרו "זה אלי ואנוהו". רמז לזה במה שאמרו רבותינו ז"ל "ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי". ואמר שפחה לרמוז גם כן לערב רב שהשיגו מעשה מרכבה, ובמרכבה ראו פני ד' חיות. והאחד מהם פני שור וכף רגליהם של ד' חיות ככף רגל עגל כלשון "ויברך ה' אותך לרגלי". לכך באו ערב רב אצל ישראל ודברו באזניהם ואספו מישראל אגודות ותלונות ואמרו להם כבר ידעתם שטלה שרו של מצרי' והוא גדול על כל שרי מעלה. וכשהיינו עובדים אותו עשינו לו דמות של זהב ושמונו אותו בארמון גדול והיינו משתחווים ומקטרים לפניו, והיינו מצליחים במעשנו והיינו מושלים על ממלכות רבות. ועתה שהשפיל הקב"ה אותו וסדר ממשלתו וכדי להוציא את ישראל ממצרים אנחנו הסכמנו לעבוד את אלהי ישראל. ומפני שאין בו תמונה לא ידענו לכיין דעתנו בעבודתו.

עתה דעו כי שני לטלה שהיה הבכור הוא שור. לכך נעשה לו צורה כי עתה הוא הבכור וחשוב לפני הקב"ה ובאמצעותו ישפיע עלינו הקב"ה טובה והצלחה. וגם יש לו מעלה אחרת מלבד היותו רגל המרכבה אחד של ארבעה חיות הוא. ויש לו מעלה ויתרון שכל ד' חיות הן חתומות בחותמו. והוא סבה גדולה מהם כמו שאמר "ככף רגל עגל". אם כן נבקש מאהרן שיעשה לנו צורת שור מזהב, שהוא חכם, תלמידו של משה, ויודע לכיין השעה כדי שיצא לפעל שלם כונתינו. זהו שאמר הכתוב "ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים" צורת שור של מעלה. "אשר ילכו לפנינו", פי' כאשר נבקש איזה דבר אשר אנחנו צריכים אותו, ילך לפנינו, לבקש מהקדוש ברוך הוא אותה בקשה שנצטרך לה. ואמרו "כי זה משה האיש". פי' אל ירע בעיניך בקשתנו זאת שאנו מבקשים דמות. זה אלי ואנוהו. כי לשם ראינו צורת שור וכף רגל עגל, כמו זה אנחנו מבקשים. לכן יש פסק בין "כי זה משה". לומר לא ידענו היכן משה. כי אם היינו יודעים באיזה מקום הוא, ממנו היינו מבקשים מה שאנו מבקשים ממך זש"ה "כי זה משה האיש... לא ידענו מה היה לו".

ובזאת הטענה המזויפת נתפתו ישראל לעצת ערב רב וזאת היתה תשובתו של אהרן כאשר אמר לו מרע"ה "מה עשה לך העם הזה". והוא השיב "אל יחר" בעיניך. תשובתו כי אתה ידעת ערב רב כי לבבם רע וקשה. וספר לו טענותם כאשר כתבנו. אז ראה משה את העם ערב רב כי כבר

נתפרסם רוע לבבם. כי אהרן גלהו ופרסמו לשמצה בקמיהם על ישראל לומר אתם עשיתם עגל. כי יש להם תשובה שלא עשאוהו ישראל. וכבר רמזו בב"ר זהו שאמר הכתוב "ידע שור קונוהו" וגו' ששאלו לעגל מי עשהו והשיב שעשאוהו הערב רב.

כלל העולה מכל זה כי חטאת ישראל במה שספרו בגנות המן, ובמה ששאלו מאכלות גסות בשר ודגים ומיני ירקות מאכל בהמות וחיות דורסות ומאסו במזון זך ונקי מזון מלאכי השרת, היה גדול מעון העגל שעשו. שחטאו חטאו של אדם ראשון באכילתו מעץ הדעת טוב ורע. שבעונו נטרד ונגרש מעץ החיים פי' מלהיות חי וקיים לעולם ולהשיג סודות התורה ופירושיה כאשר היא כתובה לפניו יתברך. כך קרה להם במדבר כאשר ספרו בגנות המן ושאלו מאכלות גשמיות. וזו כוונת מרע"ה כשהיה מזהיר ומתרה להם לישראל שיעשו המצות כדין וכהלכה. בפרשת והיה עקב כתיב "כל המצוה וגו' למען תחיו" וגו'. פי' אם אתם הייתם שומרים מצותי תהיו חיים וקיימים ותרבו לרוב בקרב הארץ ואין זר אתכם. תדע שכך היתה כוונתו ית' "וזכרת את כל הדרך וגו' למען ענותך לנסותך". לפי שהוא יודע את אשר בלבבך שאתה מסופק אם תשמור מצות ה', לא שזה החולי בא אליך מלהט החרב המתהפכת כאשר אמרתי. והקב"ה רצה לתקן את אשר עוה חטאו של אדם הראשון. לך האכילך המן ומזון זך ונקי רוחני כדי שתשוב כימי נעורייך יום הולדה אותך, ותבין ותשכיל תעלומות התורה התמימה כדי להרחיק אותך מתענוגי הגוף הזה המטפשים שכלו של אדם ואתה לא ידעת ולא השגת כי לטובתך ולהנאתך מנעתי אותך ממאכלות גסות והאכלתיך מאכל רוחני אלהי.

וגם אבותיך שיצאו ממצרים לא ידעו ולא יבינו החסד שאני גומל עמך בהאכילי אותך את המן, כי כוונתו ית' היתה למען הודיעך כי לא באכול לחם גשמי בתענוגי הגוף הזה יחיה האדם חיים נצחיים. כי אם "על כל מוצא פי ה'". פי' כי אם בשמרו מוצא פי ה' וכשנהנה מאותו מזון רוחני שהקב"ה מזמן לו יחיה האדם חיים נצחיים. וסמך לזה "שמלתך". כשם שבאכילת המן לא היית צריך לשום מזון אחר לפי שהוא אלהי. כך שום חסרון מחסרונות בני אדם לא חסר לך שהם כסות כל הגוף. זהו שאמר "שמלתך לא בלתה מעליך". כלל העולה כשם שאדם הראשון קודם שחטא לא הרגיש בדבר גופני שהיה נהנה מן האילנות הרוחניים כי כן הורשה. שנא' "מכל עץ הגן אכול תאכל" ולא היה צריך שום כסות עד שחטא דכתיב "וידעו כי ערומים הם".

כך היה רוצה הקב"ה לעשות לישראל בהאכיל להם המן זמן רב ולמלאות חסרונם בכסותם כדי ששיגו סודות התורה ויחיו חיים נצחיים. וכאשר התאוו תאוות גופניות וישבעו נפשם החיונית. מיד נגזרה עליהם מיתה ונטמטם לבם מלהבין סודות התורה כאשר קרה לאדם הראשון.

הרי ברור לך בראיות אמתיות שעוון שאלת הבשר ששאלו ישראל וספורם בגנות המן האלהי. וזוהי המאכלות הגסות הבהמיות שאכלו במצרים. היה להם בזה

עונש גדול יותר מעון העגל. ששם כפר וסלח להם הקדוש ברוך הוא על ידי תפלת מרע"ה. והחרטה שהם נתחרטו. והתשובה שעשו. ובעון התאוה שהתאוו לא עצר כח מרע"ה להתפלל בעדם וגם לא השיבו פיהם מבלע, אלא בכל עת גדלה תשוקתם להתעסק במותרות ובתענוגי הגוף. ואחר זה התרה משה ואמר להם אל תתיאשו מן רחמי ה' כשתהיו נבזים ושפלים מוכים ומעונים בין הגוים כי "לא לנצח יריב". אלא בסבת היסורין שתסבלו בתוכם אם תשמרו מצוות ה' ותחזיקו ביראתו, הקב"ה ירחם עליכם כרחם אב על בנים ויביאך אל הארץ אשר ירשו אבותך ויטב אותך מהם שתחזרו לשנים קדמוניות שתהיו דבקים בה' אלקיכם ותחיו חיים נצחיים כולכם היום כאותו יום שנא' "ויהי ערב ויהי בקר יום אחד". א"כ נראה מזה שבמה שנסה הקב"ה לאדם הראשון באותו דבר עצמו נסה לישראל. ולכך כתיב מצותו חסר. לרמז שבאותו מצוה לבדה נסה אותם.

חודש ניסן שנת תשנ"ה לפ"ק

וועד הרבנים הכללי להצלת אחינו בני ישראל מן הערב רב

הרב אברהם לוריא – הרב שמואל זאב ארינשטיין – הרב אשר אלפסי

ב"ה

26 גליונות חדשים

"מי לה' אלהי"

מלחמה לה' בעמלק
מדור דור

על ידי שנלחם נגד עמלק, הם רבני הערב רב,
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

הגליונות האלו יצא לאור ע"י:
ועד העולמי למלחמה לה' בעמלק מדור דור

ועתה נדפס מהדורה שניה ברוב פאר והדר על ידי
"חברה מזכיי הרבנים העולמי"

ט"ז בתמוז תשס"ז לפ"ק
יום שנעשה בו העגל על ידי הערב רב
עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

"חברה מזכיי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס

כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI

MIFAL OILUMI L'HATZULAS HADAS

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross

The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם את כל ספרי הערב רב

בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים

ולכל אחד ואחד מישראל – להציל את עם ישראל מן הערב רב

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

*** * ***

לקבלת הספרים בחינם:

להתקשר להרב אברהם ווייס

בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין

רחוב נחל לכיש 24/3 • רמת בית שמש ארץ ישראל

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/3

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

011-972-548-436-784

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֵק מִדֹּר דֹּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 1

מי לה' אלי!

חודש תשרי תשנ"ט

מלחמה לה' בעמלק

ספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

(י) וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כַּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֵם בְּעֶמְלֵק וּמֹשֶׁה אָהָרֹן וְחֹזֵר עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה:

(יא) וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יֵרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגִבֹּר יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וְגִבֹּר עֶמְלֵק:

(יב) וַיְדִי מֹשֶׁה כְּבָדִים וַיִּקְחוּ אֶבֶן וַיִּשְׁיִמוּ תַּחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאָהָרֹן וְחֹזֵר תָּמְכוּ בְּיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֲמוֹנָה עַד בֹּא הַשָּׁמֶשׁ:

(יג) וַיַּחֲלֹשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת עֶמְלֵק וְאֶת עַמּוֹ לְפִי חֶרֶב:

(יד) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה כְּתֹב זֶכְרוֹן בְּסֵפֶר וְשִׂים בְּאָזְנִי יְהוֹשֻׁעַ כִּי מָחָה אֶת זֶכֶר עֶמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם:

(טו) וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ ה' נָסִי:

(טז) וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל פֶּסֶה יְהִי מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֵק מִדֹּר דֹּר:

תרגום אונקלוס על שמות פרק יז פסוק טז

(טז) ואמר בשבועה אמירא דא מן קדם דחילא דשכינתיה על כורסיה יקרה דעתיד דיתגח קרבא קדם יי בדבית עמלק לשציותהון מדרי עלמא :

***תרגום יונתן על שמות פרק יז פסוק טז ***

(טז) ואמר ארום קיים מימרא דיי בכורסיה יקריה דהוא במימריה יגיח קרבא בדבית עמלק וישיצי יתהון לתלתי דריא מדרא דעלמא דין ומדרא דמשיחא ומדרא דעלמא דאתי :

וישמע *תרגום ירושלמי על שמות פרק יז פסוק טז *

(טז) ואמר שבועה נפקת מתחות כורסי יקרא דרבון כל עלמא יי מלכא קדמאה דעתיד למיתב על כורסיהון דמלכותיה דבני ישראל הוא שאול בר קיש והוא יסדר סדרי קרבא כל קביל דבית עמלק ויקטול יתהון ומה דמשתיייר מנהון ישיצון יתהון מרדכי ואסתר יי במימריה אמר לשיציא ית דכרניה דעמלק לדרי דרין :

***רש"י על שמות פרק יז פסוק טז ***

(טז) ויאמר משה. כי יד על כס יה. ידו של הקב"ה הורמה ליšבע בכסאו להיות לו מלחמה ואיבה בעמלק עולמית ומהו כס ולא נא' כסא ואף השם נחלק לחציו נשבע הקב"ה שאין שמו שלם ואין כסאו שלם עד שימחה שמו של עמלק כולו וכשימחה שמו יהי' השם שלם והכסא שלם שנאמר (תהלים ט) האויב תמו חרבות לנצח זהו עמלק שכתוב בו (עמוס א) ועברתו שמרה נצח (תהלים שם) וערים נתשת אבד זכרם המה מהו אומר אחריו והי' לעולם ישב הרי השם שלם כונן למשפט כסאו הרי כסאו שלם :

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וַעֲדָה עֲוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעַמְלֵק מִדֹּר דָּר

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֵק מִדֹּר דֹּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 2

מי לה' אלי!

חודש חשון תשנ"ט

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

***אבן עזרא על שמות פרק יז פסוק טז ***

(טז) כי יד - כמו כי אשא אל שמים ידי והטעם כי השם שם ידו על כסאו וזאת היא שבועה. ור' ישועה אמר כי יד חזקה תהיה ליושב בראשונה על כסא ישראל. כאשר נאמר בשלמה על כסא ה'. והטעם על שאול:

***רמב"ן על שמות פרק יז פסוק טז ***

(טז) כי יד על כס ידו של הקב"ה הורמה לישיבע בכסאו להיות לו מלחמה ואיבה בעמלק עולמית ומהו כס ולא נאמר כסא, ואף השם נחלק לחציו, נשבע הקב"ה שאין הכסא שלם ואין השם מלא עד שימח שמו של עמלק בן עשו, ומשנמחה שמו יהי שם ה' מלא והכסא שלם,

שנאמר (תהלים ט ז) האויב תמו חרבות לנצח, זהו עשו, שנאמר ועברתו שמרה נצח (עמוס א יא), אבד זכרם המה (תהלים ט ז), מה כתיב אחריו וה' לעולם ישב (שם ח), הרי השם מלא, כונן למשפט כסאו (שם), הרי כסא שלם לשון רש"י ומדרש חכמים הוא (תנחומא תצא יא) :

ויש מפרשים כי כאשר תהיה יד על כסא ה' תהיה מלחמה לה' בעמלק, וכן תהיה מדור לדור - והענין, כי כאשר יהיה מלך בישראל יושב על כסא ה' ילחם בעמלק, והוא רמז לשאול המלך הראשון, וכן מדר דר, לאמר כי כל מלך בישראל חייב להלחם בהם עד שימחו וגם זה מדרש הגמרא שאמרו (סנהדרין כ:) כשהוא אומר כי יד על כסא ה' מלחמה לה' בעמלק מדר דר, הרי להעמיד עליהם מלך תחלה, ואין כסא ה' אלא מלך, שנאמר (דהי"א כט כג) וישב שלמה, כדאיתא בפרק כהן גדול ועל דרך הפשט נכון הוא :

ועל דרך האמת, כי היד אשר על כסא ה', והיא מלחמה לה', הויה בעמלק מדר דר, כי מדת הדין של מעלה תהיה בו למחותו לעולם מדור דור ומדרש חכמים בשם המלא ובכסא השלם ירמוז לזה וטעם העונש שנענש עמלק יותר מכל העמים, בעבור כי כל העמים שמעו וירגזון (לעיל טו יד), ופלשת אדום ומואב ויושבי כנען נמוגו (שם) מפני פחד ה' ומהדר גאונו, ועמלק בא ממרחק כמתגבר על השם, ולכך אמר בו ולא ירא אלהים (דברים כה יח), ועוד כי הוא נין עשו וקרוב לנו, עובר מתעבר על ריב לא לו :

***רשב"ם על שמות פרק יז פסוק טז ***

(טז) ויאמר כי יד על כסא ה' וגו' - לכך אני קורא שם המזבח ה' נסי. דוגמת שם אדם ששמו אליעזר או עמנואל שהרי הרים הקב"ה את ידו על כסאו וישבע כי מלחמה לו בעמלק מדר דר דוגמת כי אשא אל שמים ידי. זהו עיקר פשוטו. וי"מ כשתהיה ידי וחוזק על כסא ה' שזהו כסא מלכי ישראל אז תהי' מלחמה בעמלק. ואין נראה כלל בעיני שכי תהי' יד היה לו לומר. אבל למעלה הוא מוסב כמו שפירשתי ופירושו שהרי יד על כסא ה' :

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וְעַד הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעַמְלֵק מְדֹר דֹּר

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֵק מִדֹּר דֹּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – ה'ם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 3

מי לה' אלי!

חודש כסלו תשנ"ט

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

חסלת פרשת בשלח * רבינו בחיי על שמות
פרק יז פסוק טז *

(טז) ויאמר כי יד על כס יה - ויאמר חוזר למשה. כי יד, כך דרך הנשבע לשים יד על חפץ ודרך משל הוא כלשון (דברים לב) כי אשא אל שמים ידי, (במדבר יד) אשר נשאתי את ידי:

וע"ד הפשט כי יד על כס יה יאמר כי הש"י משביע לכל מלך ישראל שישב על כסא מלכות שיעשה מלחמה לה' בעמלק, באר כי המלחמה והשלל הכל יהיה אסור בהנאה ויהיה הכל לה' לא לבני אדם ומפני זה בא העונש לשאול ומדורו של שאול עד דורו של מרדכי וידע מרדכי כי

שאול זקנו נענש בעונש גדול והיה עונשו מדה כנגד מדה כי תלה הכתוב שלמות הכסא בנקמת עמלק והוא לא נזהר בנקמתו ועל כן נענש שאבד השם והכסא כי לא נשאר לו שם אחריו אלא נהרג הוא ויהונתן בנו עמו ונפל כסא מלכותו, ומפני זה נזהר מרדכי בדבר שלא ליהנות משלל המן שהיה מזרע עמלק כענין שכתוב בפורענות המן (אסתר ט) ובבזה לא שלחו את ידם, לפי שהתורה הזהירה בכך (דברים כה) תמחה את זכר עמלק, וכן מצינו לעתיד המלחמה והשלל הכל לה' שנאמר (מיכה ד) והחרמתי לה' בצעם וחילם לאדון כל הארץ:

וע"ד המדרש כי יד על כס יה לא אמר על כסא ה' נשבע הקב"ה שאין הכסא שלם והשם שלם עד שינקם מזרעו של עמלק. בדרך הקבלה יתבאר על הדרך הזה ענין המדרש:

וע"ד הקבלה כי יד על כס יה היד הזאת היא מלחמה לה' שהיא מדת הדין של מעלה וגלה לך הכתוב כי היא על כס יה כי שם יה מדת הדין של מטה כענין שכתוב (שמות טו) עזי וזמרת יה וכמו שבארתי במקומו. על כן יאמר כי היד אשר על כס יה שהיא מלחמה לה' תהיה מלחמה בעמלק מדור דור, כי תעניש אותו מדה של מעלה שהיא מדת הדין הקשה כדי להאבידו מן העולם הזה והבא על הפסק כחו ממנו ובעבור כן נלחמת בו על שפסקה ממנו ונשאר השם והכסא כאלו חסר. ובאור המדרש השם והכסא הם שבע מדות הרמוזות בוי"ו ה"א שהם כסא למה שלמעלה, או יאמר כי יד על כס יה כי עמלק שלח ידו על כס יה כלומר על וי"ו ה"א שהם כסא לוי"ד ה"א, שהם ג' ראשונות כמו שידעת, ובעבור כן מלחמה לה' בעמלק מדור דור, לפי דעתי זהו סוד הכתוב שמצינו בעשו אלוף עלוה ובדברי הימים (דברי הימים א א) כתב משה עצמו אלוף עליה בוי"ד כדי לחבר השם וכענין שכתוב (תהלים ב) על ה' ועל משיחו. ועוד נכלל במלת כס שלא אמר כסא לרמוז על העננים המקיפים את הכסא שהם ז' ממה שכתוב (איוב כו) פרשו בתוספת זי"ן וכשישראל עושים רצונו של מקום העננים נפתחים כצורת כ"ף וכשאינם עושים רצונו של מקום נסגרים כצורת סמ"ך וכענין שכתוב (איכה ג) סכותה בענן, וזהו (שמות כד) ויכס הענן את ההר, (שם מ) ויכס הענן את אהל מועד, וכבר ידעת כי ז' עננים היו לישראל במדבר:

וראיתי לאחד מן המקובלים שכתב בזה דע והתבונן כי כסא הכבוד הוא משפיע ברכה וכח לשבעים מלאכים הסובבים את הכסא שהם ממונים על שבעים אומות והם שרים עליהם מנהיגים אותם, והיה עמלק מזרע עשו ולפיכך היה כחו גדול ועצום שהרי כחו של עשו זקנו היה מתפרנס ומתברך מכחו של יצחק הוא מדת הגבורה, והענין הזה נרמז במלת ויחלש שלא אמר ויהרג אלא ויחלש כלומר שהחליש כחו הגדול של מעלה השואב כח ממדת הגבורה והפסיקו משם כדי שיפלו לפניו לפי חרב. והנה עמלק אי' משבעים אומות והכח שלו אחד משבעים שרים וכאשר חטא עמלק זה פסק הש"י כחו מן הכסא שלא יתפרנס ממנו ושלא ימשך כח ברכה מלפני ולפנים רק מכח הכוכבים והמזלות והפסיק כחו מן הכסא הוא השבועה שבכאן שאמר כי יד על כס יה, והענין כאלו היה הכסא חסר והשם חסר כי כאשר הוא מסלק כחו מן הכסא נראה הכסא חסר וגם השם נראה חסר שנראה כאלו אינו מתקיים הכל ויש כח אחר זולתו ח"ו וע"כ חסר האל"ף מן הכסא כי כחו הקדמון נסתלק מן הכסא לצורך עמלק והוא"ו והה"א מן השם, אבל לימות המשיח כשיפקוד הש"י על צבא השמים ויבטל הממונים העליונים ממנוים וכענין שכתוב בדניאל (דניאל ח) ותגדל עד צבא השמים ותפל ארצה מן הצבא ומן הכוכבים ותרמסם יאבדו האומות על נקלה באבדן השרים הממונים עליהם, ויש מן האומות הרבה שיחזרו לדתנו

כענין שכתוב (זכריה ח) יחזיקו עשרה אנשים וגו', וכתוב (צפניה ג) כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה' לעבדו שכס אחד, ואין לך אומה בעולם שלא יהיה לו חלק בהקב"ה, אבל עמלק ועשו לא יהיה להם חלק וזכרון עם שאר האומות הנשארים הוא שכתוב (עובדיה יח) ולא יהיה שריד לבית עשו, באור הכתוב כי משאר העו"ג יהיו שרידים ופליטים שישארו מהם לעבוד את ה' ואין בו מזרעו של עשו אך ימחו מן העולם, כענין שכתוב כי מחה אמה את זכר עמלק ואז יהיה השם והכסא על השלמות שהרי ג' אותיות שהן אל"ף ה"א וא"ו הם תשלום הכסא והשם. ועל זה אמר דוד ע"ה (תהלים קלב) כי בחר ה' בציון אוה למושב לו, יאמר לעתיד כשהקב"ה יבחר בציון אז ישב על כסא שלם וזה לשון אוה שהוא תשלום הכסא והשם וכן אמר דוד ע"ה (שם ט) האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה, וכתוב וה' לעולם ישב כונן למשפט כסאו, וה' לעולם ישב הרי שהשם שלם כונן למשפט כסאו הרי הכסא שלם ואז תהיה הממשלה לש"י לבדו כענין שנאמר (ישעיה ב) ונשגב ה' לבדו ביום ההוא וכתוב (עובדיה כא) ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד :

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וְעַד הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעַמְּלֵק מְדִר דִּר

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֵק מִדָּר דָּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 4

מי לה' אלי!

חודש טבת תשנ"ט

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

*** חזקוני על שמות פרק יז פסוק טז ***

(טז) כי יד על כס יה - כשיהיה כח ביד ישראל להעמיד להם מלך שישב על כסא הקב"ה, דוגמא וישב שלמה על כסא ה' למלך אז תהיה מלחמה לה' בעמלק.

יד - לשון כח וממשלה, כד"א בא שאול הכרמלה והנה מציב לו יד ואומר בלכתו להשיב ידו בנהר פרת.

וכסא לשון מלכות כדכתיב ויגדל כסאו מכסאך. ד"א כי יד על כס יה ידו של עמלק על כסאו של הקב"ה זו ירושלים מלחמה לה' בעמלק עליו מוטלת המלחמה. ועל זה יסד הפייט נא זכור יום זבולך כשרף טיטוס ירושלים ולפיכך ישולם לו. כלומר עליך מוטל הדבר לעשותו, והיינו רמז

כתיב מחה אמחה וכתיב תמחה אלא עד שלא פשט ידו בכס תמחה. משפשט ידו בכס אמחה, וזו היא ירושלים שלמעלה שנקראת כס דכתיב ביום ההוא יקראו לירושלים כסא ה'.

***דעת זקנים מבעלי התוספות על שמות פרק**

יז פסוק טז *

(טז) ויאמר כי יד על כס יה - פי' כשתהיה מלוכה של הקב"ה מתגברת על כסאו אז ילחם בעמלק ויד הוא לשון מלוכה. ומשם הר"א ז"ל שמעתי דכי יד קאי אעמלק משום דקשיא ליה דהכא כתיב כי מחה אמחה את זכר עמלק. ובפרשת כי תצא כתיב תמחה את זכר עמלק. ולא קשיא. הא כשפושט ידו על ישראל תמחה הא כשפושט ידו על ביהמ"ק אמחה אני דכתיב מלחמה לה' בעצמו ובכבודו בעמלק. וירושלים נקרא כסאו של הקב"ה ואין כסאו שלם עד שיכרית זרעו של עמלק וכתיב וה' לעולם ישב כונן למשפט כסאו ולכך אין המתים משמשים בשם יה כדכתיב לא המתים יהללוהו. לפי שאין יכולין להלחם בעמלק מכיון שמתו. ולכך אמר דוד לא אמות כי אחיה ואספר מעשה יה יסור יסרני יה ולמות לא נתנני. וכתיב אבוא בס אודה יה:

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וְעַד הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעַמְלֵק מִדֹּר דָּר

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֵק מִדָּר דָּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 5

מי לה' אלי!

חודש שבט תשנ"ט

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

***פירוש בעלי התוספות על שמות פרק יז פסוק טז ***

ויאמר כי יד על כס יה. פיי יד לשון גדולה ומלכות. כמו ונתתי להם בביתי ובחומותי יד ושם. וה"ק קרא כשתהיה ידי ומלכות על כסאו של הקב"ה שיעמיד מלך על ישראל שישב על כסאו כדכתיב וישב שלמה על כסא ה' למלך. והיינו מלכות ישראל שישב על כסא ה'. כדכתיב וירושלם כסא ה'. אז תהיה מלחמה כמו שמצינו שהלך שאול וצוהו להלחם בעמלק. והאופניאל פיי דיד זה קאי איד דעמלק משום דקשה דהכא כתיב מחה אמחה את זכר עמלק. ובפרשת תצא למלחמה כתב תמחה את זכר עמלק. ולא קשיא כאן קודם שפשטו ידם בזבול. כאן לאחר שפשטו ידם בזבול. תמחה ר"ל קודם

שפשטו. אמחה לאחר שפשטו. אמר הקב"ה אני בעצמי אמחה זכר עמלק. והכי הפירוש כי יד על כס יה. כלומר כי יד דעמלק על כס יה. שפושט ידו על מקדשו. אז מלחמה לה' בעמלק.

וזהו שיסד הפייט. נא זכור יום זבולך וישלם לו משלך כלומ' משלך ולא ע"י אחרים. ואז יהיה השם שלם והכס שלם. שנאמר האויב תמו חרבות לנצח. וכתוב וה' לעולם ישב כונן למשפט כסאו. שמו וכסאו יהיו אז שלמים:

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וַעֲד הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעַמְּלֵק מִדֹּר דָּר

**מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֵק מִדֶּר דֶּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן**

גליון # 6

מי לה' אלי!

חודש אדר תשנ"ט

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

*** בעל הטורים על שמות פרק יז פסוק טז ***

(טז) כי יד - יו"ד של כי וי"ד בגימטריא דוד. מדר דר. בגימטריא לימי משיח:

*** מנחת שי על שמות פרק יז פסוק טז ***

(טז) כס יה - כתב רד"ק בשרשים שרש כסא שהסמ"ך בשוא והיא מלה אחת. ולפי דבריו הכ"ף היתה ראויה להיות בסגול. ובחומש כ"י קדמון מצאתי למערבאי כסיה מלה חדא למדנחאי כס יה תרין מלין למערבאי ידידיה מלה חדא למדנחאי ידיד יה תרין מלין ועיין מ"ש בירמיה כ"ג

ע"פ אשר יקראו ה' צדקנו. ובגמ' פ' ערבי פסחים פלוגתא דאמוראי היא לרב חסדא בשם ר' יונתן מלה אחת וכן לרב ולרבה ב' מלין.

והרמ"ה ז"ל כתב כס יח בנוסחי דיקי ב' מלין עכ"ל. וכ"כ המאירי ז"ל מסכימים למציאות הספרים ולרוב נוסחי המסורות שמנו ו' פסוקים דאית בהו ה' מלין מן ב' ב' אתין וזה אחד מהם. ובמסורת כ"י ו' פסוקים דאית בהון ה' מלין רצופין מן ב' ב' אתין וחד פלוגתא דרב נחמן וסימנהון נח את שם את חס. כי גם זה לך בן. כי יד על כס יח דין פלוגתא דרב נחמן. על כן לא בא אל שלחן. גם לי גם לך לא יהיה גזרו. אין זה כי אם רע לב. ובמסורה דילן נחמיה ב' איתא להאי סימנא בלא פלוגתא. ברם אית בה טעותא דבציר מינייהו חדא פסוקא ומשום הכי ברירנא בלא פלוגתא. ברם אית בה טעותא דבציר מינייהו חדא פסוקא ומשום הכי ברירנא לה. עוד כתב בעל המסורת כס יח פליגא אם הוא חד מן מלין דלא מפקא ה"א וכו' :

מדר דר - תרויהון חסרים וא"ו ועיין מ"ש בפרשת האזינו בס"ד :

*** ספורנו עה"ת ספר שמות פרק יז פסוק טז ***

(טז) ויאמר כי יד על כס יח. אמר טעם תפלתי זאת הוא מפני שהאל יתברך נשבע שתהיה לו מלחמה בעמלק מדר דר, וחייבים אנו להלחם מלחמתו בכל דור ודור, כאמרם ג' מצוות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ, להעמיד להם מלך ולהכרית זרעו של עמלק, ולבנות בית המקדש, ולכן התפללתי שיהיה הוא נסי ורוממותי על האויב :

*** הכתב והקבלה על שמות פרק יז פסוק טז ***

(טז) כי יד וגו' מלחמה לה'. באורים שונים נאמרו ע"פ זה ולכלם יתנגד האתנח אשר יפסיק בין רישא לסיפא דקרא, לכן נ"ל להיות הנהגתו ית' בעולם התחתון הוא באמצעות השמים וחיליהם כפי מה שהשפיע בהם טבע מסודר לחייב באלה התחתונים מה שיורו צבאי השמים בתנועותיהם ובמצביהם, וע"כ כנו המקראות את הנהגתו הזאת בשם כסא, כמו השמים כסאי, ה' בשמים הכין כסאו, כי באמצעותם הכין כסא הנהגת טבע עולם התחתון, וזה גם כאן ענין כס יח ; ושם יד כאן אינו חוזר על ה' כ"א על משה שנאמר עליו בענין זה וירם משה את ידו, והודיע משה לישראל במאמרו זה את תוכן המובן מהרמת ידו למעלה, כי היתה להורות שלא יעלה על לב בנ"י שיתגברו במלחמה זו מכח ידיהם וזרוע גבורתם תושיע למו, כ"א יד ה' תעשה זאת הוא יעשה להם חיל, עז"א, כי יד על כס יח. כלומר הרמת ידי אל השמים שהם כסא ה', היא היתה להורות כי מלחמה לה' בעמלק. כלומר הוא ית' ילחום במלחמה זו בעמלק, הוא ישלח עזרו מקדש וידכא תחת כפות רגלינו את המתקוממים האלה, (מלת על הוא במקום אל כבמקומות רבות), והוסיף עוד האיש האלהים להודיעם, שבכל דור ודור כאשר יעמדו השונאים עלינו לכלותינו הוא ית' יעמוד לנו למגן וצנה, ולעולם לא נשים מבטחינו אל הכנות טבעיות והשתדלות בני אדם, כי שוא תשועת אדם, ועזרתינו תמיד יהיה לנו מאל המושיע, וזהו שחתם "מדור דור" :

*** העמק דבר על שמות פרק יז פסוק טז ***

(טז) כי יד על כס יה. בפסיקתא אי' כי יד של עמלק ומשלו כאדם שמניח ידו על פניו של מלך שלא להביט על המדינה.

והביאור על פי דא"י במנחות דכ"ט ב' מ"ד כי ביה ה' צור עולמי כדדרש רבי יהודה ב"ר אלעאי אלו שני עולמות ברא הקב"ה אחד בה' ואחד ביו"ד כו' נמצא פי' המקרא ביה ה'. בשם י"ה של הויה צור עולמים והקב"ה מנהיג עולמו באותיות ו"ה של הויה.

ה"ו הוא מדת תפארת למעלה מה"ט וה' בתראה מדת מלכות שמים השגחה בדרך הטבע. וכאשר ההשגחתו ית' בעולם אז השם שלם. הבריאה עם ההשגחה. אבל כאשר עמלק רצה לפריד השגחתו ית' מהבריאה הרי כמו שמניח יד על פניו של מלך שלא להשגיח על מדינה שלו. כך רצה להפסיק בין י"ה לו"ה וזהו כי יד על כס יה.

ע"כ מלחמה לה' בעמלק. השגחתו הפרטית יהי נלחם בכח הטבע תמיד. ודבר המלחמה תלוי בכח ישראל. וכתוב בעמלק ולא עם עמלק כי גם עמלק וכחו יצירה של הקב"ה הוא. אלא כך רצונו ית' שתהא השגחתו והטבע נלחמים תדיר :

מדר דר. לדור דור מיבעי. אלא להורות כי לא מעתה נעשה זה החידוש. אלא מדור דור הקודם. והיינו משעה שבא אברהם אבינו בעולם החל להוריד השכינה למטה. וההשגחה החלה להתנוצצת וללחום עם כח הטבע לפי הדור :

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וְעַד הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעַמְלֵק מְדֹר דֹּר

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֶק מִדֹּר דֹּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 7

מי לה' אלי!

חודש ניסן תשנ"ט

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

מלבי"ם על שמואל א פרק טו פסוק ב - חלק באור הענין

(ב) כה אמר ה' צבאות - הנה התורה בארה בטעם מצות מיחוי זכר עמלק כמה טעמים כמו שכתוב:

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים אשר קרך בדרך ויזנב
בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים - ר"ל כי כל עורכי
מלחמות יהיו באחד מחמשה פנים, (א) או שילחם על ארץ לכבשה להגדיל את ארצו, וזה היה
בדרך - כי לא היית אז בארץ נושבת, (ב) אם יקרב עם אל גבול ארצו ילחם עמו מיראתו פן יעבור
בגבולו, כמו מלחמת סיחון ועוג, וזה היה בצאתכם ממצרים - שהייתם רחוקים מארצו, (ג)
מחמת איזה מריבה ומשטמה שיש בין שני העמים הלוחמים, אבל הוא קרך בדרך - דרך מקרה
ולא היה לו דבר עמך, (ד) להראות גבורתו ותקפו להיות לו לשם, אבל הוא זנב כל הנחשלים
ואתה עיף ויגע - בענין שלא כיון להראות כח בקרב, (ה) בעבור הדת שחושב שה' ירצה מעשיו
שיכחיד אומה הבלתי מאמנת בדתו ואלהיו, והוא לא ירא אלהים - בענין שמלחמתו לא היה לה
שום סבה מן הסבות שבעבורם יתגרו מלחמות, רק הסבה העצמיית היתה כמ"ש המפרשים, (א)

מחמת הכפירה באלהים ויען שאז שמעו עמים ירגזון מהאותות והמופתים שעשה אז בים ובמצרים רצה ללחום בם ולהראות שאין ביכולת ה' להושיעם עד שעקר מלחמתו היתה נגד ה', נגעה שנאתו על ישראל מצד אבותיהם ומשטמת עשו (שהיה עמלק מזרעו) אל יעקב, ולכן צוה ה' למחות זכרו ופה לא תפס רק שני טעמים אשר שם לו בדרך בעלותו ממצרים - כי רוב המלחמות יהיו בעבור הארצות, והוא או לכבוש ארץ, שנגד זה אמר בדרך, או שלא יכבשו ארצו, שנגד זה אמר בעלותו ממצרים. ור"ל שלא היה דרך מלחמה כנהוג רק דרך כפירה נגד ה', ומשטמת נצח נגד צור מחצבתם, הנשמר בלבם דור דור, כמ"ש מלחמה לה' בעמלק מדר דר.

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וַעֲד הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעַמְּלֵק מִדֶּר דֶּר

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֶק מִדֹּר דֹּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 8

מי לה' אלי!

חודש ניסן תשנ"ט

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

מלבי"ם על שמואל א פרק טו פסוק ב - חלק באור הענין

(ב) כה אמר ה' צבאות - הנה התורה בארה בטעם מצות מיחוי זכר עמלק כמה טעמים כמו שכתוב:

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים אשר קרך בדרך ויזנב
בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים - ר"ל כי כל עורכי
מלחמות יהיו באחד מחמשה פנים, (א) או שילחם על ארץ לכבשה להגדיל את ארצו, וזה היה
בדרך - כי לא היית אז בארץ נושבת, (ב) אם יקרב עם אל גבול ארצו ילחם עמו מיראתו פן יעבור
בגבולו, כמו מלחמת סיחון ועוג, וזה היה בצאתכם ממצרים - שהייתם רחוקים מארצו, (ג)
מחמת איזה מריבה ומשטמה שיש בין שני העמים הלוחמים, אבל הוא קרך בדרך - דרך מקרה
ולא היה לו דבר עמך, (ד) להראות גבורתו ותקפו להיות לו לשם, אבל הוא זנב כל הנחשלים
ואתה עיף ויגע - בענין שלא כיון להראות כח בקרב, (ה) בעבור הדת שחושב שה' ירצה מעשיו
שיכחיד אומה הבלתי מאמנת בדתו ואלהיו, והוא לא ירא אלהים - בענין שמלחמתו לא היה לה
שום סבה מן הסבות שבעבורם יתגרו מלחמות, רק הסבה העצמיית היתה כמ"ש המפרשים, (א)

מחמת הכפירה באלהים ויען שאז שמעו עמים ירגזון מהאותות והמופתים שעשה אז בים ובמצרים רצה ללחום בם ולהראות שאין ביכולת ה' להושיעם עד שעקר מלחמתו היתה נגד ה', נגעה שנאתו על ישראל מצד אבותיהם ומשטמת עשו (שהיה עמלק מזרעו) אל יעקב, ולכן צוה ה' למחות זכרו ופה לא תפס רק שני טעמים אשר שם לו בדרך בעלותו ממצרים - כי רוב המלחמות יהיו בעבור הארצות, והוא או לכבוש ארץ, שנגד זה אמר בדרך, או שלא יכבשו ארצו, שנגד זה אמר בעלותו ממצרים. ור"ל שלא היה דרך מלחמה כנהוג רק דרך כפירה נגד ה', ומשטמת נצח נגד צור מחצבתם, הנשמר בלבם דור דור, כמ"ש מלחמה לה' בעמלק מדר דר.

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וַעֲד הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעַמְּלֵק מִדֹּר דָּר

**מִלְחָמָה לַה' בְּעַמְלֶק מִדֶּר דֶּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן**

גליון # 9

מי לה' אלי!

חודש אייר תשנ"ט

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

הגרי"ז הלוי על דברים פרק כה פסוק יח :

[יח] אשר קרד בדרך ויזנב בד' כל הנחשלים אחריו ואתה עיף ויגע ולא ירא אלקים :
וצ"ב מה היה חטאו הגדול של עמלק יותר מכל העמים שנלחמו עם ישראל, ושעליו נאמר
"מלחמה לה' בעמלק מדר דר" (בשלח י"ז ט"ז). ובאמת כאן בפסוק מבואר טעם הדבר. דעמלק
לא היה ירא אלקים, "ולא ירא אלקים" וזהו גופא צ"ב במה לא היה ירא אלקים :
ונראה דהנה איתא בב"ק ע"ט ע"ב מפני מה החמירה תורה בגנב יותר מגזלן זה השוה כבוד עבד
לכבוד קונו וזה לא השוה עבד לקונו, אלא כיבד העבד יותר מקונו שהוא ירא מבני אדם ואילו
בשל מעלה לא נזהר עכ"ל. ולכאורה בענינו הדבר תמוה, דאדרבה, אדם שלא ירא כבר גם מבני
אדם היה צריך להיות עונשו יותר גדול. אכן כד דייקנן חזינן עומקו של הדבר, גזלן לא עושה
חשבונות, איננו מחשב בדבר, מה שנראה לו עושה, גנב כבר עושה חשבונות הוא ירא מבני אדם,
ומחשב בדבר, איך לעשות שלא יראוהו בעשותו העבירה, ואדם שמחשב ועושה חשבונות,

ואעפ"כ איננו ירא מאלקים במעשיו רואים דבחשבון ומחשבה הוא מעלים עין מיראת אלקים. אבל אדם שלא מחשב כלום, אין במעשיו לא יראת אלקים. דאדם זה לא מחשב, ולא בחשבון עשה מעשיו :

והנה גם כאן איתא "ואתה עיף ויגע" עמלק לא התנפל על היהודים בלי חשבון, הוא עשה חשבון, חפש ומצא זמן שישראל היו עייפים ויגעים, וחשב שזה הזמן להשמידם, ומכיון שעשה חשבון ואת השי"ת לא הכניס כלל בחשבונו, הרי הוא "ולא ירא אלקים". עמים אחרים לא עשו חשבונות, מה שנראה להם לטוב עשו, אבל עמלק במחשבה ובדעת בחשבון שבשעת חולשת ישראל יוכל להתגבר עליהם, ולא השי"ת הוא העושה להם חיל, ממנו לא ירא כלל, ולכן הוא אשר היה "ולא ירא אלקים" והמדה כנגד מדה היה, מלחמה לה' בעמלק מדור דור :

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וַעֲד הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעַמֶּלֶק מְדִיר דִּיר

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֶק מִדָּר דָּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 10

מי לה' אלי!

חודש תמוז תשנ"ט

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

תנא דבי אליהו רבה פרק כד

... ולמה זכה עובדיה לנבואה א"ר יצחק מפני שהחביא מאה נביאים שנאמר (מלכים א יח) ויקח עובדיהו מאה נביאים ויחביאם חמשים איש במערה ויכלכלם לחם ומים. מ"ש חמשים חמשים א"ר אלעזר מיעקב אבינו למד שנאמר (בראשית לב) והיה המחנה הנשאר לפליטה רבי אבהו אמר לפי שלא היתה המערה מחזקת יותר מחמשים איש. הרי הוא אומר בעובדיהו (מלכים שם) ויקרא אחאב אל עובדיהו אשר על הבית ועובדיהו היה ירא את ה' מאד. מאי א"ל א"ר יצחק הכי אמר לו שמא אין מעשיך כמעשה החסידים. יעקב נתברך ביתו של לבן בשבילו שנאמר (בראשית ל) נחשתי ויברכני ה' בגללך ואומר (שם) ויברך ה' אותך לרגלי. יוסף נתברך ביתו של פוטיפר בשבילו שנאמר (שם לט) ויברך ה' את בית המצרי בגלל יוסף. ולמה לא נתברך ביתי בשבילך שמא אין מעשיך כמעשה חסידים הראשונים לכך נאמר ויקרא אחאב אל עובדיהו אשר על הבית יצתה בת קול ואמרה ועובדיהו היה ירא את ה' מאד וביתו של אחאב אינו מזומן לברכה. אליפז עם עמלק מאי הוא עמלק היה אומר אל אליפז אביו מי הוא שיורש העוה"ז

והעוה"ב א"ל אליפו אל עמלק בני ישראל יורשין העוה"ז והעוה"ב לכן לך עכשיו וחפור להן בורות שיחין ומערות של מים כדי לשתות הן ומקניהן והכן להם דרכים אם תעשה כן תזכה ותירש ותנחל ותבא לעולם הבא אבל הוא לא עשה כן אלא כיון שאמר לו רישומו של דבר מיד יצא עמלק להחריב את העולם שנאמר (שמות יז) ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים ולמה נקרא שמה רפידים משום שריפו ידיהם מן המצות והקב"ה בוחן לבות וכליות הוא ואומר לו שוטה שבעולם לא יצרתוך לאחר שבעים לשונות לכן אתה הוא שתהיה ראשית ואחרית לכל יורדי גיהנם שנאמר (במדבר כד) וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אובד ואומר (דברים כה) והיה בהניח ה' אלהיך לך וגו' תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח ואומר (שמות שם) כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים ואומר כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדר דר וזהו משל הדיוט שבני אדם מושלים אותו אפילו האבן שנכשלים בו בני אדם או שמסקלים בו ויתד מן התלולים על עצים הן עתידים ליתן את הדין. ולא זו בלבד אלא זרעו של עשו שבטלו ברית המילה מבשרם ועברו על מצות שבת ועל כל המצות האמורות בתורה ונתנו את נבלת עבדיו הצדיקים והחסידיים מאכל לעוף השמים ולחיות הארץ שנאמר (תהלים עט) נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו ארץ. לכן הקב"ה שהוא בוחן לבות וכליות אמר לו אילו היתה ברית המילה בבשרך לא הייתי דן אותך על כל מחשבה ומחשבה כמעשה. ועל מה שאתה עתיד לעשות כאלו כבר נעשה אע"פ שלא נעשה עדיין שנאמר (יחזקאל לה) לכן חי אני נאם אדני אלהים כי לדם אעשך ודם ירדפוך אם לא דם שנאת ודם ירדפך כי לדם מילה ודם קרבנות ודם שיש לאדם בגופו ולבו שנאת. מה כתיב בתריה (שם) יען אמרך את שני הגוים ואת שתי הארצות לי תהיינה וירשונה וה' שם היה מי גלה את הסתרים הוי אומר הקב"ה לכך נאמר וה' שם היה ואומר (עובדיה א) הנה קטן נתתיך בגוים בזוי אתה מאד וגו' אם תגביה כנשר וגו' ואומר (ירמיה מט) כי הנה קטן נתתיך בגוים בזוי באדם תפלצתך השיא אותך וגו' כי תגביה כנשר קנך משם אורידך וגו'. מאי תפלצתך תפל וליצן א"ל ליצנות שהיתה בך היא גרמה לך להעבירך מן העולם לכך נאמר תפלצתך השיא אותך וגו'. מאי תגביה כנשר וגו' :

ברוך המקום ברוך הוא שהוא נפרע משונאיהם של ישראל מדה כנגד מדה שכשם שהיתה בדעתו כך הקב"ה עוקר אותו ואת זרעו מן העולם שנאמר (עובדיה א) והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו וגו' ואומר כי תאמר אדום רששו ונשוב ונבנה חרבות וגו' המה יבנו ואני אהרוס וגו' (מלאכי א) ואומר (עובדיה שם) מחמס אחיך יעקב תכסך בושה ונכרת לעולם אמר הקב"ה אל עשו אתה רצית לחמוס את יעקב אחיך לכן תכסך בושה ונכרת לעולם. ומהו החמס שחמס את יעקב עד שבשביל כך תכסך בושה משום שלא רצית להניח ס"ת בידו לכן תכסך בושה ונכרת לעולם. ולא זו בלבד אלא שם הגדול בן נח שנתנבא ארבע מאות שנה על כל אומות העולם ולא קבלו ממנו וכך אמר להם שם הגדול. לא תרצח. לא תנאף. לא תגנב. לא תענה. ולא תחמד. אמרו לו כל אלו הדברים יפין הם ואפ"ה לא קבלו מלכותך עליהם. אבל אנחנו בני ישראל עמך בני בריתך בני אברהם יצחק ויעקב אהוביך שעשו רצונך בעולם קבלנו תורתך לכן תעשה לנו ג"כ קורת רוח ותהא מקיים מה שהבטחתנו ואמרת לבניך להתקנא ולהתנקם מן אויבינו שנאמר כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וגו' (דברים לב) וכן דוד היה אומר (תהלים ז) קומה ה' באפך הנשא בעברות צוררי וגו'. וכשיצאו ישראל ממצרים נתקבצו כל ישראל ומשה עמהן ואמרו לפני הקב"ה רבש"ע אין בינינו לבין

אומות העולם כלום שנאמר (שמות לג) ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה ויאמר ה' אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה וגו' ואדעך בשם. באותה שעה נשבע הקב"ה בשמו הגדול שתנתן תורה תמימה על ידיהם הכל מסודר ומתוקן לפנייהם כגביעים וכוסות מלאים מים ויין ושלחנות מלאות מכל מעדני עולם שנאמר (ש"ה ז) שררך אגן הסהר אל יחסר המזג. לפיכך נשבע הקב"ה לעמו שלא יחליפם באומה אחרת ולא ישנם ולא ימירם בעם אחר ולא יכלה אותם שנאמר (הושע יא) לא אעשה חרון אפי וגו' :

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וַעֲדַת הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעַמְּלֵק מִדֶּרֶדֶר

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֶק מְדָר דָּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 11

מי לה' אלי!

חודש אב תשנ"ט

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

זוהר חלק ב דף סז/א

ששים גבורים סביב לה. תאנא ויבן משה מזבח, כמה דאמינא, ויקרא שמו ה' נסי, ה' נסי ממש, אמאי, בגין דעמלק נטל כל אינון דהוו גזירין ולא אתפרעו, וגזר לון ושדי להו לעילא, ואמר טול מה דאתרעית ביה. ביה שעתא מה כתיב, ויאמר כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדר דר מדר דר חסרין, מדיורין דלעילא ומדיורין דלתתא, אמר רבי יהודה, בכל דרא ודרא בכל דרין דאתיין לעלמא, לית לך דר דלית בהו מההוא זרעא בישא, וקודשא בריך הוא אגח בהו קרבא, רבי יצחק אמר (מדיורא דלתתא לדיורא דלעילא), ועלייהו כתיב (תהלים קד לה) יתמו חטאים מן הארץ וגו', מן הארץ, בעלמא דין ובעלמא דאתי, ביה זמנא כתיב ברכי נפשי את ה' הללויה:

(המשך בגליון הבא אי"ה)

ועד העולם - למלחמה לה' בעמלק מד' דר

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֵק מִדֹּר דֹּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 12

מי לה' אלי!

חודש אלול תשנ"ט

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

ספר שערי אורה - השער התשיעי - הספירה השנייה

השער התשיעי - הספירה השנייה:

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה (תהלים קיח, ה):

השם התשיעי משמות הקודש הוא הנקרא י"ה. צריך אתה לדעת כי השם הגדול שהוא יהו"ה יתברך הוא הנקרא שם המיוחד, כלומר סוד ייחוד כל יי ספירות כאחת. וכבר ביארנו כי שתי הספירות הראשונות כלולות באות יו"ד של שם המיוחד: קוצו של יו"ד סוד הכתר, ועיקר היו"ד, סוד החכמה. והספירה השלישית, מתאחדת בשתיהן, היא סוד הבינה הכלולה בסוד ה' ראשונה של שם. נמצאו שתי אותיות של שם שתיהן כלולות בגי' ספירות עליונות. ואות ואו"ו של שם היא כוללת שש ספירות: גי' מחצי אות וא"ו ולמעלה, ואלו הן גדול"ה גבור"ה תפאר"ת; וגי' מחצי אות וא"ו ולמטה, ואלו הן נצ"ח הו"ד ויסו"ד; והספירה האחרונה של שם, שהיא עשירית, כלולה באות אחרונה של שם שהיא אות ה':

ועתה צריכים אנו להודיעך מה טעם שתי אותיות הראשונות של שם נקראו בפני עצמן, ושתי אותיות אחרונות של שם אינן נקראות בפני עצמן. כבר ידעת מה שפירשנו בשתי ההי"ן של שם:

ה' ראשונה שהיא הבינה מייחדת ז' ספירות תחתונות, ה' אחרונה שהיא מלכות היא מתייחדת עם ט' ספירות עליונות על ידי יסוד. סוף דבר: עיקר כל עשר הספירות הוא ג' ספירות עליונות אשר מהן נשפעות כל שבע התחתונות, ואם חס ושלוש ייפסקו המשכות השלוש אז נמצאת חורבן הבית ושריפת ההיכל וגלות הבנים בין האומות. ולפיכך חצי השם הראשון שהוא י"ה אפשר לו להיקראות בפני עצמו, וחצי שם האחרון שהוא ו"ה איאפשר לו להיקראות בפני עצמו לפי שהוא קציצה בנטיעות, כי אין העליונות תלויות בתחתונות. וגם במניינו אינו עולה בכל השם, וכשאתה קורא י"ה הרי גם חצי השם האחרון נכלל בו ואין זה שום קציצה, וכן מניינו במילואו בסוד יו"ד ה"א עולה כ"ו, וחציו ככולו. וזה בחצי השם הראשון, אבל חצי השם האחרון עמידתו וקיומו בסוד י"ה הוא:

וצריכין אנו לעורר על מקומות הרבה בתורה שנאמר בהן שם י"ה, כגון: כי יד על כס י"ה מלחמה ליהו"ה בעמלק מדר דר (שמות יז, טז). מהו 'מדור דור'? וזהו פירוש הפסוק: עמלק הרשע בא מכוח נחש הקדמוני, ושם הוא דיבוקו וכוחו ומעת הטיל נחש הקדמוני זוהמה בחוה קיצץ אדם בנטיעות למעלה והפריד אלוף, וזהו סוד סילוק שכונה שעיקרה בתחתונים היתה: ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה (בראשית ח, ט). אף על פי שעמדו ישראל בסיני ופסקה זוהמתן, עם כל זאת פגם הלבנה לא הוסר מעולם כי אם לפעמים, בדילוגים, בבוא קרבנות ידועים, שעירים ידועים שבהן נדבק שעיר, ראשית כוחו של עמלק, וסימן:

ראשית גוים עמלק (במדבר כד, כ). וכשבא עמלק הוסיף פשע על פגם הלבנה ונגע בכף ירך יעקב, ולפיכך נפרצה מלכות בית דוד. והנה כשנקצצו הנטיעות בזמן אדם הראשון ונגע עמלק בכף ירך יעקב, נקבעה פרשת זכור. והרי שתי אותיות אחרונות של שם כביכול פגומות על ידי עמלק, והטעם כי יד יהו"ה נגעה בס, כאמרו: והיתה יד יהו"ה בכס (שמואל, יב, טו) ואומר: דרך נחש עלי צור (משלי ל, יט), וסימן: ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים (שמות יז, ח) ברפיון ידים. ולפיכך הוצרך לומר כי נחש הקדמוני ועמלק שניהם נגעו בשתי אותיות אחרונות שהם ו"ה, ולא נשאר מן השם שלא פשטו יד בו כי אם אותיות י"ה לפי שאין בהם מקום אחיזה לשרים העליונים, לפי שהן למעלה, כמו שביארנו. ולפיכך אמר 'כי יד על כס י"ה', נגעו בכסא ונתנו בו פגם ונשאר כ"ס, נגעו בשתי אותיות אחרונות ונשאר י"ה, ולפיכך, על כ"ס י"ה:

והמבין זה יבין סוד פרשת זכור ופרשת מעבר יבק, כי הכול כלול במקומות הללו. והנני רומז: כל גוים סבבוני (תהלים קיח, י), במקום שיש להם לשרי האומות מקום אמיזה. וזהו סוד וא"ו של שם הכוללת שש הספירות, כי סוד וא"ו של שם נקרא יהו"ה בכל התורה, וסימן: לך יהו"ה הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד, יסו"ד - עוקץ תחתון. ועל זה נאמר 'כל גוים סבבוני', כי סביב אות וא"ו של שם מקיפין כל שרי האומות, ומאות וא"ו ולמעלה שהוא סוד י"ה אין להם עלייה: ואתה על במותימו תדרוך (דברים לג, כט), והרכבתיך על במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך (ישעיהו נח, יד). ולפי שאמר 'כל גוים סבבוני', נאמר:

ראשית גוים עמלק (במדבר כד, כ). ולפיכך הוא נכנס תחילה לגלות סתריהם של ישראל ופשט יד בשתי אותיות אחרונות של שם ו"ה, לפיכך: כי יד על כס י"ה מלחמה לה' בעמלק. כשהוא אומר 'מלחמה לה' בעמלק', איני יודע מי במי; כשהוא אומר 'מדור דור' גילה הדבר וגילה המקום שפשט בו יד עמלק, וסימן: דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת, זה שמי לעולם וזה זכרי לדור דור (שמות ג, טו). לפיכך: זכור יהו"ה לבני אדם את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד

היסוד בה (תהלים קלז, ז). ואחר שידעת זה תוכל להתבונן מה שקבעו הנביאים בשני מקומות. עובדיה גר אדומי אמר בנבואת אדום :

ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה ליהו"ה המלוכה (עובדיה א, כא). זכריה אמר : ואספתי את כל הגוים אל ירושלים למלחמה וגוי ויצא ה' ונלחם בגויים ההם כיום הלחמו ביום קרב, ואז : והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד (זכריה יד, ב; ט), ואומר : ראשית גוים עמלק. זהו סוד כי יד על כס יה מלחמה ליהו"ה בעמלק מדור דור :

ורבותינו ז"ל תיקנו בפסוקי דזמרה שני אלו הפסוקים בסוף : ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה ליהו"ה המלוכה והיה יהו"ה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד. במקום זה הקריבו שתי הנבואות זו לזו. ובהתאחד אלו שתי נבואות, יתייחד השם יתברך ב"ה. והמבין עומק מה שתיקנו בדבר זה יבין סוד 'כל גוים סבבוני בשם יהו"ה כי אמילם', וסוד 'ראשית גוים עמלק', וסוד פרשת זכור ופרשת מעבר יבק. לפיכך יש לך להתבונן מה שכתוב בתורה 'כי יד על הס יה', על ידו יבואו התשועות והגאולות והטובות לישראל ; כי בשעה שישראל בגלות, כביכול נוגעת הצרה לאברהם יצחק ויעקב ודוד הכלולים בסוד ו"ה, ולפיכך שם י"ה צריך להושיע ולגאול, וסימן : עזי וזמרת י"ה ויהי לי לישועה (שמות טו, ב), ואומר : מן המצר קראתי יה (תהלים קיח, ה), מן המצר שהוא סוד ו"ה שיש לה מצרים, שבעים שרי האומות סביב : כל רודפיה השיגוה בין המצרים (איכה א, ג). לפיכך : 'מן המצר קראתי י"ה', שאין לו מצרים, לפי שהוא מקום הרחובות הנהר ועולם הרחמים שאין בהן מקום אחיזה לשרים העליונים ולא לגוייהם, אלא ליעקב שהוא קו האמצעי ועולה למעלה מאברהם ויצחק, לפיכך : והרכבתיך על במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך, ולפיכך : מן המצר קראתי י"ה. ומה שאמר 'ענני במרחב י"ה', כלומר, שלוש הספירות העליונות, השתיים מהן אינן נגלות לעולם, והשלישית שהיא הביני"ה נגלית מקצתה, לא כולה. כמו שאמרו רבותינו ז"ל : חמישים שערי בינה נבראו בעולם וכולם נתנו למשה חוץ מאחד, והיא שקולה כנגד כל המ"ט שערים שעמה. ולפי שהבינה היא ספירה שלישית ועל ידיה פועלות שתי הספירות העליונות שאינן נראות כלל, והביני"ה נקראת רחובות הנהר ועל ידיה באות התשועות והגאולות, כמו שביארנו, לפיכך : 'ענני במרחב י"ה', באותה המפירה השלישית הנקראת רחובות. ויצחק אמר : כי עתה הרחיב יהו"ה לנו (בראשית כו, כב), והפסוק הזה צורך גדול הוא. והנה על ידי הביני"ה, שהיא רחובות והיא סוד חמישים, יצאנו ממצרים, והיא סוד התשועות והגאולות, כמו שביארנו, ולפיכך : עזי וזמרת י"ה ויהי לי לישועה (שמות טו, ב). התורה אמרה ברמז, והנביא גילה יותר ואמר : הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת י"ה ויהי לי לישועה (ישעיהו יב, ב), אין שם מקום פחד, שאין שם קצרים. התורה אמרה 'עזי וזמרת יה' וגוי' והנביא פירש, כלומר עזי וזמרת י"ה, כלומר בהתאחדו שפע י"ה בשתי אותיות אחרונות ; כי עתה הוא י"ה, וכשיתייחד ויהיה 'יהו"ה אחד', זו היא התשועה השלימה. והמבין זה יבין סוד כי יד על כס יה מלחמה ליהו"ה (שמות יז, טז), וסוד והיתה ליהו"ה המלוכה (עובדיה א, כא) וסוד ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד (זכריה יד, ט), בשם שלם, י"ה עם ו"ה :

ואחר שהודענוך אלו הכללים העליונים צריכים אנו לומר סוד מה שאמר חזקיה בתפילתו : אמרתי לא אראה י"ה בארץ החיים (ישעיהו לח, יא). מהו 'לא אראה י"ה'? כלומר, מאחר שנאמר לו 'מת אתה ולא תחיה', אמר חזקיה : הרי אני רואה עולם הבא, שהוא עולם החיים

שהוא י"ה, כמו שביארנו למעלה; ואילו אומר שאהיה זוכה לראות אפילו ספירת מלכות שהיא אחרונה, גם היא אמרתי שלא היה לי זכות לראות. מה טעם? כי שם יופיעו הספירות הבאות משם י"ה; ומלכות נקראת ארץ החיים, כלומר המקבלת שפע מעולם החיים שהוא סוד י"ה שהבינה נכללת בו; ולא אביט אדם עוד עם יושבי חלד, שזהו סוד אדם הראשון שחזר בתשובה וחדל מעשות עוון, ועדיין תשמע זה בעזרת השם:

ואם כן התבונן בכל מקום שאתה מוצא י"ה, אף על פי שהוא סוד ספירת החכמה, הוא רומז על עולם הרחמים שהוא סוד ג' ספירות עליונות; ואם יש בהן קצת דין הוא בחכמה ובינ"ה, אבל הכתר כולו רחמים גמורים. ואף על פי שהוא עולם הרחמים, אף על פי כן קצת דין מעורב בשם י"ה שהרי חכמה ובינה הן ראשית מידת הדין. ואף על פי שאינו דין גמור, שהרי הדין הגמור מתחיל מגדולה וגבורה שסביבותן השרים נאהזים ושם קבועים כמה סנהדראות ובתי דינים כמו שביארנו, עם כל זה קצת דין יש בשם י"ה אבל בנחת ולא בפסק דין, שאין פסק דין אלא מגדול"ה וגבור"ה ולמטה. ולפיכך אמר: אם עונות תשמר י"ה אדנ"י מי יעמוד (תהלים קל, ג). ופירוש הפסוק:

אם י"ה שהוא עולם הרחמים שומר העוונות, כשאנו באים בדין לפגוע בדין הגבורה כשנמסר ביד המלכות שהוא אדנ"י לגמרו, מי יעמוד ומי יתקיים? וכבר ביארנו בשער הראשון כי כשמידת המלכות מתעוררת לגמור הדין בנבראים הרי היא מכלה מנפש ועד בשר, כמו שביארנו בפסוק צדק ומשפט מכון כסאך (תהלים פט, טו), והרבה הרחבנו המאמר בפירוש דבר זה. ולפיכך 'אם עונות תשמר י"ה' שהוא עולם הרחמים, 'אדנ"י' שהוא עולם הדין, מי יעמוד לפניך ומי יוכל להתקיים? ועתה הנה מסרנו בידך כמה מפתחות לכל מקום שאתה מוצא בתורה שם י"ה, וממה שמסרנו בידך תוכל להתבונן בשאר מקומות ותבין דבר מתוך דבר' וצריך אתה לדעת הדרך שפתח בספר יצירה: בשלושים ושתיים נתיבות פליאות חכמה חקק י"ה ה' צבאות וגו'. מה טעם הוצרך להזכיר י"ה במקום זה? והטעם, כי י"ה הוא סוד שלוש ספירות עליונות עולם הרחמים, יהו"ה הוא סוד התפארת מקום דיבוק משה רבינו עליו השלום ומקום יניקת האבות, צבאות הוא סוד יניקת הנביאים. ודרך המעלות בספירות מנה כאן, ועדיין תשמע זה אם ירצה ה' יתברך. ואחר שמסרנו בידך אלו הכללים בשם י"ה נכנס לבאר שאר השמות שהספירה הזאת נקראת בתורה, למען תבין ותדע ותשכיל בעזרת השם:

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וְעַד הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לֵה' בְּעֶמְלִיק מְדִר דִּר

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֵק מִדֹּר דֹּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 13

מי לה' אלי!

חודש תשרי תש"ס

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

ספר אור השכל - חלק ו

החלק ו' סימני אותיות ש'ת' חלקיו ב', וענייניו ב' והתיבה א'ל':

חלק ש' ענין א' סימן א' כולל אותיות השם המיוחד:

כל מי שיש בידו שום קבלה מידעת השם, ורוצה להשלים שכלו עמה ולהוציא קבלתו מכח מקובל אל כח מושכל, צריך שלא תתבהל נפשו על מה שיראה בספר זה. ואם תתפעם רוח קבלתו יקרא אל יוסף פותר החלומות, או אל דניאל אשר הוא ממינו ויפתור לו חלומותיו, ולא תהיה נפשו עגומה עליו, בראותו דברים עמוקים בתחלת מחשבה, ואם לא ימצא פותר ומתיר קשרים ייגע עד שיבין כוונתי, שאני יודע שאם הוא בעל שכל ועצם מוחו זך ועיין והסתכל בשוה בדרך מכל הדרכים האמתיים, ישיג דעתי וישמח בה מאד. אם לא ישיג דעתי אל ידיעה כפי רצונו ולא כפי דעתו המקובלת אצלו, אלא כפי האמת אם יכול, ולא ישא פנים לקבלתו אם היא בלתי מושכלת כדי שיקשה על קבלתו המושכלת המקובלת מן ה' ומן משה. אבל ימחול על כבוד קבלתו המותחלת. וידחנו מפני קבלתו המושכלת, ויחשוב שקבלתו גם כן היא היתה אתמול קבלתי גם כן, טרם הולד בלבי עיני השכל, והוא הזמן אשר בו לא ראיתי אור ואם בהיר

בשחקים השחקים בשם. ואולם בראותי אור אור השכל, דלגתי בו מענין שפל אל ענין נכבד, והיו לי שתי הדיעות ובחנתי ובחרתי לי הנכבדת, וגם שמרתי הראשונה, וכל המתדמה לי ולדומים לי בזה הענין בדלגו מענין לענין, ובהרימו דגל הענין הנכבד למעלה, יורם נסו ויתעלה דגלו מאת השם, וקורא אני עליו ודגלו עלי אהבה, אל תקרי דגלו אלא דלוגו, ואחר שהתריתי בך בהתראה קטנה, והזהרתיך על מה שראוי להזהיר עליו בדברים מעטים שבאו במקומות רבים, אחל בסתרי אותיות השם הנכבד והנורא, ואודיעך איזה אותיות הם בע"ה :

דע בני והבן כי אותיות השם הם ד', ונקרא בכללם אותיות ההעלמה, על דרך [שמות ג, טו] זה שמי לעולם וזה זכרי לדור דור. ואמר בקבלה לעלם כתיב כלומר שראוי להעלימו, ועל כן היו אותיותיו אותיות ההעלמה זהו המובן לעם, אבל הנעלם אינו זה, כי לעלם הוא דבור משותף ועניינו האחד הוא ענין ההעלם, והשני הוא ענין המעלה, והוא שאותיות השם ראוי לעלם, כלומר לעלה אותם, והוא כמו להעלם למעלה הראויה. והעד על זה אמרו מיד וזה זכרי, שהורה שהאדם חייב להזכירו וסוד לדר דור מורה שכל דור ודור מתגלגל בשם לפי הזכרת שמו, והפך ההזכרה שכחה, וכבר הזהרתיך ואמר פן תשכח, והרמז [דברים כה, י] תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח, שכבר נאמר [שמות יז, טו] כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדר דר, והנה דר מלשון דירה, ועניינו כלל הזמן שהדור דר בעולם ולא נשכח זכרו, שכן כתיב [קהלת א, יא] אין זכרון לראשונים וכו' וכתוב [שם א, ד] דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת, אבל השם כבר נאמר [תהלים קלה] עליו ה' שמך לעולם ה' זכרך לדור ודור, ונאמר עוד בגלוי הסוד [תהלים קמה] מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור, ונגלה יותר באמרו אתה ה' לעולם תשב כסאך לדור ודור, הורה במלכות ובשם ובמהות, סוד לעולם באמרו מלכותך ושמך ואתה, כי הם ג' מעלות ליחוד הוא ושמו ומלכותו :

וכבר נודע כי שם הוא סימן מורה על מציאות עצם או מקרה, וסוד השם הו"א שמ"ו מלכות"ו, ועו"ד הו"א ש"ס מלכו"ת, סופי תיבות וראשי תיבות ותוכי תיבות הש"ס אמת וכל"ו והאמת מושכל, והאם מושכלת, והש"ס כולו אמת, והאמת כלו שם והמושכל אמת, והסוד הוא זה והבינהו שם מלכות הוא מלכות שם הוא, ובשם יתברך הוא שמו והוא מלכותו בעצמו, ואין זה דבר שידומה אבל הוא מושכל, כי במדומה יפול ציור הרכבה ואין בשם הרכבה, והנה נזכר עוד ג' מעלות להורות בם על סוד הדורות והדור מיוחס לדרים בעולם, והעולם מיוחס לעולם, והמעלות הם זכרו וממשלתו, וכסאו וזכרו נמשך לשמו, וממשלתו נמשכת למלכותו, וכסאו נמשך לעצמו, והדורות נמשכין לעולם ולזמן, ואלה ההמשכות הנזכרות ידועות לכל משכיל מקובל :

והנני רומז סודם לבעלי השכל, אין ספק שהנמשך אחר הממשיך הנמשך פחות ממנו בהיותם משני מינים, אבל בהיותם ממין אחד יתכן היותם שוים במעלה, ואע"פ שאינם שוים במציאות, ומפני היות הנמשך או הממשיך אחד מהג' חלקים, והם נבדל או כח בלתי נבדל או גוף, נצטרך להכריך בשכל מי נמשך אחר מי מאלו הג', ובדעתנו שהשכל הנבדל מושך ואינו נמשך ודע שהכח הוא האף נמשך אחריו והוא בלתי נמשך אחר אחד מהם, ובדעתנו שה' שהוא הסבה הראשונה לכל המציאות, הוא מחויב המציאות בבחינת עצמו, והוא שכל בעליונה שבכל מדרגות המציאות, ידענו ג"כ מזה שהכל נמשך אחר עצמו, וכל מה שידומה מהתוארים המיוחסים אל עצמו, כולם נמשכים אחר עצמו, אחר שאין בעצמו שום הרכבה, שאם היה מורכב לא היה

מחויב המציאות בבחינת עצמו, אבל בבחינת שני חלקי הרכבתו, וכל הרכבה הוא מקרה שקרה לנרכב, וכל מורכב יש לו מרכיב, וכל זה כבר התבאר במופתים בספרי החכמה, ואם כן כל שם שיורה עליו יהיה שם מורה על מציאותו או על הבדל שבו נבדל מזולתו, וזהו מנהג הוראה על העצמים בהבדלים, או יורה על תאר מיוחס אליו, או על היותו פועל, או על מה שידמה שום שלמות בתחלת מחשבה אצל ההמון, אשר אין להם השגה שמציאותו כי אם בקבלה, ואם כן הנה יהיו כל שמותיו נמשכין גם כן אחר השם המיוחד לו, כמו שכל נמצא נמשך אחר מציאותו, ויהיה השם הנכבד והנורא הנקרא שם המפורש לבדו ראשית לו כל שמותיו, כמו שהוא עצמו ראשית לכל העצמים, והוא כלם בפעל, והם כלם עומדים בכחו, ומפני שהשם עקר לזכר, והזכר אינו כי אם בשם ימשך הזכר אחר השם, ומפני שהמלכות עקר לממשלה, שכל מלך מושל ואין כל מושל מלך, תמשך הממשלה אחר המלכות, ומפני שהעצם הראשון עקר לכל עצם, ימשך כסא העצם אחר העצם היושב עליו, ואם היה היושב על הכסא גוף, היה צריך אל כסא שהוא גוף לשבת עליו, אבל ה' יתברך שהוא אינו גוף ולא כח בגוף, אינו צריך אל כסא שישב עליו, אבל אם יוחס לו שם כסא יהיה הכסא ענין בלתי גוף:

ומזה תבין שהכסא ההוא הוא ענין מעולה, ואעפ"כ הנה השם עליו בדמות, והנה ה' נצב עליו [בראשית כח, יג] על הסלם על דרך משל, ואחר שהדבר כן איך יתכן למצוא שם שיורה על אמתת מהות עצמו יתברך שהוא ענין בלתי מושג בשכל, ואיך הושג בשאר השגות שהם למטה מהשגת השכל, ואמנם יורה שמו המפורש על מציאותו, ויורה על הבדלו מזולתו וההבדל ההוא אינו הבדל עצמו מעצם זולתו לבד, אבל הוא הבדל עצמו תכלית ההבדל מעצם זולתו, וגם הבדל ענייני עצמו מענייני עצם זולתו תכלית ההבדל, אשר אין הבדל גדול ממנו, כמו שנאמר בחלק הקטן הבא אחר זה:

ואמנם בזה אודיע בו אי זה אותיות הם שנתחדו להיותם שם לו יתברך שמו, והוא שנאמר שהאותיות כולן כ"ב, ובחר ה' מהן כשהודיע זה לבעלי הלשון ד' אותיות, ובא להורות בם מציאותו, וראה שלא היה אפשר להורות על מציאותו המיוחד כי אם בשם מיוחד, וצוה את משרתיו הכהנים לברך בו את עמו המיוחד המובחר משאר אומות, כמו שנבחר שמו משאר אותיות, ואע"פ שכלן הן אותיותיו, כמו שכל האומות הן בריותיו, וכאשר היה הוא מיוחד ושמו מיוחד, צוה להביא הברכה באמצעות שבט מיוחד מכל שבטיו, ואע"פ שכלן שבטיו מיוחדים, וכמו שהכל מיוחד, בחר ברכה מיוחדת, ואם היא משולשת כמו ששמו אחד משולש, וכמו שעמו אחד ומשולש, כהנים לויים וישראל, וכולן ישראל, אבל אין כולם לויים, וכן כל כהן לוי אבל אין כל לוי כהן:

ואחר שהודעתך זה, אודיעך שאין שום שם פחות מב' אותיות בשום פנים, והנה הם הראשונים הנבחרים מכל האותיות שהם י"ה, ועוד נבחר ו' לשתפו אל השם. ועוד נבחר א'. והנה אלה הד' הם אותיות השם, והם אשר מציאותם בכל, וכל גלגול מתגלגל על שם המיוחד אין בו שום שתוף מאות אחר כי אם מאלה הארבעה, והם הם לבדם אותיות ה' המיוחד, ואחר שהודעתך זה, שמע מה שאומר בהם בסתריהם לפי הקבלה בחלק זה:

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וְעַד הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָהּ לַה' בְּעַמְּלִיק מְדִיר דָּר

**מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֶק מִדֶּר דֶּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן**

גליון # 14

מי לה' אלי!

חודש חשון תש"ס

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

**כתבי הרמ"ע מפאנו - מאמר מעין גנים -
חלק ראשון - ליקוטים**

לעולם יהא כל אדם רגיל לומר:

ברוך ה' צבאות אלקינו שבראנו לכבודו, וברוך אל אלים, ואלקי האלקים ומלך עולם, ה' הוא האלקים, ה' הוא האלקים, ה' אל אמת:

כל המצוי בב"ה בשעה שש"צ פותח ואומר יתגדל ויתקדש לעולם יענה אחריו פסוק זה ויאמר כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדר דר. שהן י"א תיבות נגד אותיות אשר בשתי תיבות אלה יתגדל ויתקדש. וכנגד י"א יריעות עזים. וכנגד י"א סמני קטורת שהם החיות ליי"א קליפין בסוד מוסיף גורע שהמקור הנוסף על הפרטים מורה גריעותו ומפטורין והקטרתן יוסר כח הקליפות וחיותן וישארו כלם פגרים מתים. וכנגד י"א ארורים שבמשנה תורה להנצל מהם והאחרון אינו מן המנין שכלן אזהרות והוא לבדו בטול עשין. ויש פסוק א' מסוגל מאוד לאומרו תמיד בכוונה

רבה כד מפקין ס"ת בציבורא למקרי ביה הואיל ובאותה שעה מתפתחין תרעי שמייא דרחמי
 כדברי הזהר והוא זה, ה' אלקי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר
 מחשבות לבב עמך והכן לבבם אלך ומה טוב למי שאינו יודע אם יוכל לענות תשעים פעמים אמן
 בכל יום כדלקמן שיאמר ביום שבת בכל שעה שירצה האדם בין קודם תפלתו בין לאחריה
 תשעים פעמים ג' פסוקים של סוף ספר שני מתהילים ויהיה כלו תפלות מלשון ויכולו השמים
 דמתרגמי וחמידו שמיא ודע כי ה' אלקים אלקי ישראל בגימ' תרצ"ט שהם שלש רגלים שהשבת
 שקול כנגד כלם. ועם המלות בגימ' שבתא והוא באותיותיו עם המלה ברוך בכף רבתי. וביום
 ראשון וששי פסוק א' של סוף ספר רביעי שהוא חותם הללויה בגימ' הכסא. וביום ב' וה' פסוק
 א' של סוף ספר ראשון נזכרו בו ב' עולמות בסוד היצירה שכוללת עמה את העשיה. ובים ג' וד'
 פסוק א' של סוף ספר ג' ושנזכר בו עולם א' בלבד בסוד העשיה יש כאן ד' עולמות אבי"ע
 שכנגדם אמר דוד ברכו ה' מלאכיו בריאה. צבאיו יצירה, מעשיו עשיה, ברכי נפשי אצילות,
 סמכו לעשייה בסוד והתהלכתי בתוכם האמור בעת רצון. והנה תועיל קריאת הפסוקים
 שזכרנו יום יום כנגד צ' פעמים אמן שקבעו לנו בזהר לענות בכל יום כצדי של צדיק כנודע שהיא
 מצטרפת לארבע קדושות כרמז הד'. ולעשרה קדישים ביוז וסימנך ה' בדד ינחנו, שנים במנחה,
 וארבעה ארבעה שחרית וערבית, ויש בו ג"כ נוטרי "בכל "דרכיך "דעהו. והרמז למאה ברכות
 בקוף, ובמלת צדקה דרשו בה' חמשה חומשי תורה. ואומר אני כי גם בשמו של יצחק אבינו
 יצדק הרמז הראשון ובאה החי"ת במקום דל"ת להורות על ד' קדושות שיש בהן קדוש וברוך.
 וידוע כי יצחק הוא בעל השמטה הזאת שעלתה במחשבה להבראות בדין ושמו בגימ' שמנה
 היות שהם ד"פ שם ב"ן הפשוטים לד"פ קדוש והמלואים לד"פ ברוך. ועוד בוא"ו ד' קדושות
 כנגד ד' אותיות שבשם וי' קדישים כנגד מלואו ב"ן שיהיה המלוי של ע"ב או ס"ג או מ"ה,
 וחמשה חומשים כנגד חמש אותיות מלואו של שם ב"ן. דדרשינן ביה ארבעה מלכים את
 החמשה, ואין ספק כי בדבר הזה מקצת תורה ככלה ובפרט אם תהיה הקריאה בעשרת הדברות
 שהיו חמש על לוח זה וחמש על לוח זה ושבד הדברות שהן י' תמורות י' קדישים וכ"ש אם זה
 וזה יתקיים בידינו, ומאה ברכות סודם ידוע כנגד מאת אדנים שהם בחינת המלכות, וצ' אמנים
 למלא קומתו של זעיר, לפיכך ראוי לכון בפסוקים הללו איש יומו ב"י ראשונים, שניים
 ושלישיים לכלילות חב"ד דזעיר ובשלשים אמצעים לכלילות חג"ת שבו ובאחרונים לנה"י שבו,
 ופי הקורא הוא סוד המלכות דזעיר הכוללת אותם בא' של אמן, ומי שנדבו לבו לומר פסוק
 הללו כל א' בזמנו, עוד עשרים פעמים עשרה לקומת נוקביה, ועשרה לכתר שניהם שהוא נתקן
 להם בבת אחת וממקום א' באחרונה כמבואר במקומו הנה מה טוב ומה נעים זאת המצוה
 היעוצה לכל אדם, וכ"ש למי שאין עמו לוייה מספקת לענות אמן אחר ברכת חביריו כדאמרן,
 ופסוק אחרון של ספר תהלים מה טובו ומה יפיו לעתיד לבא, והנכון לאמרו ביוה"ק צ' פעמים
 או ק' פעמים כדלעיל עם כונת שאר הימים, אך בכל אלה החזרות של כל הנשמה יכוין בהם
 תחלה לתשע פעמים א' שמזכיר כ"ג בהזאות הפנימיות כל א' בכלילות עשר ובסוף יכוין למתנות
 של מזבח הפנימי, ואעפ"י שהן י"א ניחא לן בתקוני הנוקבא להוסיף בהן הכולל, ואחרון חביב

כנגד מעשה הקטרת לפני לפני כי הוא ראשון במעשה והוא אחרון בסדר הכונה הזאת לתוספת עלוי ויש לנו כיוצא בו אין זה מקום להאריך הרי אלו חמשה סיומים שבהם חתם המלך החסיד ספרי תהלותיו, וכנגדם אמר ה' ברכו נפשי, וה' פסוקים שבהלל הגדול, בית ישראל, בית אהרן, בית הלוי, יראי ה', ברוך ה' מציון, בארנום במקום אחר, ויש בדברי הימים ברוך ה' אלקי ישראל בסוף הודו לה' שנתנו דוד לאסף לשורר לפני הארון בכל יום חציו בבקר וחציו במנחה ואנו קבענו כלו בזמירות שחרית ואעפ"י שיש בפסוקים דלעיל הרבה מהם ג"כ סדורים לנו בזמירות יום יום מ"מ קבוע של זה טפי עדיף הואיל וכל השיר כלו שבדברי הימים הורגלנו לאומרו בכל יום תמיד וזה סיומו, ופסוק כל הנשמה גם הוא כמוהו עיין ביחודים. ומלתא אגב ארחין מבעי לן לאודועי כי יש נוהגים לומר בשחר קודם פרק איזהו מקומן פסוק זאת התורה לעולה למנחה וכו' וקשה הואיל ואין באותו פרק דבר מתייחס לשום מנחה מן המנחות ולא אמרתי למנוע עצמינו מקריאת פסוק זה ח"ו כי מנהג יפה הוא ודבר בעתו מה טוב אלא שראוי להוסיף תיכף אחרי אותו הפסוק משנה אחת ממס' מנחות דריש פרק כל המנחות באות מצה עד שתי הלחם, ומנחת חוטא, ומנחת קנאות לא שמן ולא לבונה. עיין למעלה אצל ברייתא דריש ספרא דצניעותא קודם הביאור, יערב שיחנו לפני אלקינו ונשלמה פרים שפתינו :

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וְעַד הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעַמְּלֵק מִדֶּרֶדֶר

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֵק מִדֹּר דֹּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 15

מי לה' אלי!

חודש כסלו תש"ס

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

פירוש הרמח"ל על התורה - ספר דברים (המשך)

זכור את אשר עשה לך עמלק (כה, יז-יח). כבר ידוע שקליפת עמלק גורמת שכחה. וכנגד זה צוה הקב"ה לזכור מה שהוא עשה, ובזה מכניעים אותו שלא יגרום כל כך שכחה, ולכך "זכור" דווקא. וידוע ג"כ שקליפת עמלק עומדת ביסוד בסוד הערלה, וזה סוד, "אשר קרך בדרך", ופירשוהו רז"ל, מלשון קרי, שהיה מטמא אותם שהיה רוצה להגביר הזוהמא שלו בסוד הערלה. וז"ס ג"כ, "ויזנב בד", ופירשו רז"ל, שהיה חותך המילות, שכל הכונה שלהם היתה לבזות היסוד העליון, ולהגביר הזוהמא שלהם:

ואומר אח"כ, "ואתה עיף ויגע", ואמרו רז"ל, "עיף" - בצמא. והסוד הוא, שם נאמר, "ויצמא שם העם למים", וזה היה רומז חסרון אור החסד שלא היה מאיר באותו הזמן. וידוע שבזמן שהחסד מאיר הדין מתבסס, והקליפות יראים ממנו, שהוא כופה אותם. ואם אין החסד מאיר, הכל הוא להפך - הדין מתקשה בלתי מיתוק, והקליפות אינם יראים ממנו. וזה אומרו, ואתה עיף - בצמא, כיון שנחסר אור החסד. ולכך עמלק לא היה "ירא אלהים", אלהים דווקא. וזה גרם להם לפי שרפו ידיהם מן התורה, שזהו כח התורה למתק השמאל בימין. וז"ס, "מימינו אש דת", האש שמתמתק בימין. והם שרפו ידם ממנה גרמו פירוד לב' ידים אלו, וזה שאמרו, שרפו ידיהם - ידיהם דווקא, על שם שפגמו בידים העליונים, וזה הטעם שעמלק לא נתירא. ולתיקון

זה נצטוינו לקרות זאת הפרשה בכל שנה, שהיא מן התורה, וכמ"ש רז"ל, זכור בפה, וזה תיקון כנגד קלקול. שהקלקול היה שרפו ידיהם מן התורה, ובזה נתגברה קליפת עמלק, וכנגד זה יש קריאת התורה פעם אחת בשנה לזה הענין, להכנעת הקליפה הזאת. [א]:

והיה בהניח ה' אלקיך לך מכל אויבך מסביב וגו' (כה, יט). כבר ידוע שאין מנוחה לשום דבר אלא בשרשו. וזהו הטעם שישראל אין להם מנוחה בארץ אויביהם, לפי שיצאו משרשן הקדוש וגלו מעל שלחן אביהם, ורוח הקודש צווחת, "ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך". וז"ס אמרו בפסוק הזה "בהניח ה' אלקיך לך מכל אויבך מסביב", שהם החיצונים שמתהלכים סביב הקדושה, כד"א, "סביב רשעים יתהלכון". ואין מנוחה מהם, כי אם "בארץ אשר ה' אלקיך נותן לך נחלה לרשתה" דווקא, והוא שרשן ומקורן של הניצוצות הקדושות שגלו בפשעיהם מעל שלחן אביהם, וכשחוזרים לשם, אז יהיה להם מנוחה ברד"א [- ברזא דאמרון]:

עוד, לפי שידוע שאין בכל הקליפות - קליפה יותר קשה ורעה ומצירה אל הקדושה, יותר מקליפתו של עמלק, והטעם הוא לפי שמתאחזת בסוד הפנימיות הקדוש ומונעת את הזיווג ח"ו, שאי אפשר לעשותו כי אם בעמל וטורח גדול, וז"ס שמו של עמלק - עמ"ל לקדושה, שדרגין קדישין עמלין הרבה להתיחד ולהזדווג ביניהם. מפני זאת הקליפה המתמצעת. וזהו הטעם למ"ש, "מלחמה לה' בעמלק מדר דר", כי המלחמה צריך שתהיה תמיד עמהם כל זמן שהם קיימים, לפי שהם נלחמים תמיד עם הקדושה ומונעים את היחוד. והוא סוד ג"כ מ"ש, "אני שלום וכי אדבר המה למלחמה", שהרי כשהם רואים ויודעים שהשכינה מבקשת את ה"שלום", שהוא היסוד, לאיודווגא ולאייתקשרא בהדיה בסוד הזיווג, מיד הם מתעוררים מצדם להתיצב מנגד, ולמנוע אותו במלחמתם. ולכן אין מנוחה כי אם במחיית זכרו של עמלק, שהרי מנוחה תלויה ביחוד וקשר האורות הקדושים, ואי אפשר שיהיה הקשר והיחוד השלם כך אם בסילוק המונע. וז"ס, "והיה בהניח וגו' תמחה את זכר עמלק" וגו'. ואם תדקדק תראה, שעל שאר הקליפות אמר, "מכל אויבך מסביב" לפי שהם מבחוץ, וסביב רשעים יתהלכון, ואינם מונעים את הזיווג הפנימי, בדרך המניעה שבאה מקליפתו של עמלק שמתאחזת ומתמצעת בסוד הפנימיות ממש. ועל רזא דא כתיב, "את זכר עמלק", לפי שכל העמל הנמשך מצרה של זאת הקליפה הוא בענין הוכירה ממש, שסודה על הזיווג כידוע. ולכן אחר המחאה, שוב - "לא תשכח", לפי שכבר נסתלק הנרגן המפריד שהיה גורם את השכחה:

וענין אמרו "מווחת השמים", לפי שהאחיזה היותר עצומה של זאת הקליפה, היא בסוד הנוק' דז"א דקיימא תחות רשו דבעלה, דאיהו רזא דשמים. ולכן המחאה העיקרית - "מתחת השמים", מרזא דדרגא דא שהיא תחת השמים ממש, ברד"א, "ורגליה יורדת מות", והשקר כרוך בעקבה. וכאשר יכרת ממנה זה השקר, מיד מה כתיב בה, "ואנכי נטעתך שורק כלה זרע אמת", "כלה" כתיב, שהיא סוד הכלה הכלולה - נוק' דז"א, שתהיה אמת בלא שקר. ואז, "אמת מארץ תצמח", וז"ס, "מתחת השמים לא" שהוא ס"ת למפרע אמת, בסוד הצמיחה של "שפת אמת" מתתא לעילא, דרגא בתר דרגא עד שירותא דדרגין. ואז - שוב "לא תשכח", בסוד, "ויסע לוט מקדם" - מקדמונו של עולם, דאיהו ממש שירותא דדרגין, דס"א ערקת מקמיה, והא אוקימנא בכמה אתר:

עוד לפי מ"ש, "אשר ה' אלקיך נותן לך לרשתה", כי נחלה היא סוד המלכות כידוע, והיא ניתנה לך כדי להכרית ממנה את הרשת הכרוך בעקבה, בסוד "והיתה הרשת עד חצי המובח". וצדיק

יסוד עולם הוא המסלק את הרשת בעמלו ויגיע כפיו. ורזא דא, צדי במילואה, ואחריה ק' בסידורא דאתון, הרי צדיק. ואחריהן מיד - ר'שית', שהם סוד הרשת, ברד"א. דכתיב, "הכינו רשת לפעמי", לפי שהם סוף האותיות. "כפף נפשי", דא רזא דצדיק כפוף. "כרו לפני שיחה", דא גהינם נוק' דסמ' חייבא, דאיהי רזא דנחש. "נפלו בתוכה סלה", כד איתער רזא ד"סלה" דא ע"ק - שירותא דדרגין כד"ל [- כמה דאמרת לעיל]. ואז צדיק פשוט, ברזא דכתיב, "להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת", ומיד הכפוף נעשה פשוט, בסוד, כשזה נופל זה קס, "כי חנם מזורה הרשת בעיני כל בעל כנף":

וענין אמרו בלשון "והיה", ברזא דכתיב, "והיה וגו' ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד". עוד אמרו, "והיה", הטעם הוא לפי שבחדש תשרי הוא תחלת התיקון ושולט בו צירוף והי"ה. ובחדש ניסן הוא גמר התיקון ושולט בו הוי"ה כסדרה. וז"ס שמלת "בהניח" היא בין והי"ה להוי"ה כסדרה - נעוץ סופו בתחלתו ותחלתו בסופו, כשלהבת הקשורה בגחלת. וכבר ידוע שחדש ניסן הוא הראשון מחדשי השנה, ולכן נקרא חדש האביב - אב-יב, וסודו, כי הוא הראשון מחדשי הגדלות, שהרי אין הקמה לנופלת כי אם מצד הגדלות המתעורר, וז"ס, "ויהי בחדש הראשון באחד לחדש הוקם המשכן". וההקמה על ידי משה דווקא, בגין דאיהו מארי דביתא. ועוד, לפי ששרשו מן המים העליונים מרזא דבינה, כענין שנאמר, "כי מן המים משיתהו", ואין הקמה לנופלת כי אם על ידי גבורות אימא, שכחן גדול להקים ולהעלות. וז"ס "הוקם" שהם אותיות מקו"ה למפרע, בסוד הבינה שהיא מקוה ישראל דייקא, שעולה קנ"א כמנין אהי"ה במילוי ההי"ן, שהוא סוד מקוה המים כידוע. ועל ידי כח המקוה הנזכר, נהפך המשכן מן הנפילה אל הקימה, ולכן אותיות הוקם הם הפך אל אותיות מקו"ה:

והנה הנאמן המקים, חתם את שמו בגמר מלאכתו, בגין דאיהו מארי דביתא. וכן המשפט בכל הקנינים - ששם הקונה חתום עליהם, ובפרט בפתח שער הבתים. וז"ס, "ויתן את מ"סך ש"ער ה'חצר שהוא ר"ת משי"ה, שחתם את שמו ממש על גמר מלאכתו, שהוא בנתינת המסך אל שער החצר. וכן משכ"ן עולה כמנין משי"ה ואדנ"י, שהם סוד זו"ן שנועדים ומתיחדים שם. ולכן נקרא - "אהל מועד אשר אועד לך שמ"ה" שהם אותיות משי"ה ברד"א. ואמנם לפי מה שכתבנו שחתם את שמו בגמר מלאכתו, ז"ס מ"ש, "ויתן את מ"סך ש"ער ה'חצר" שהוא ר"ת משה, ותיכף סמוך ליה בסיפיה דקרא וענינא - "ויכל משי"ה את המלאכה", שהוא מובן יפה ברד"א. [ד - מכת"י ר' משה דוד וואלי]:

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וַעֲדָה הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֵק מְדִיר דִּיר

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֵק מִדֹּר דֹּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 16

מי לה' אלי!

חודש טבת תש"ס

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

פירוש הרמח"ל על התורה - ספר דברים (המשך)

זכור את אשר עשה לך עמלק (כה, יז-יח). כבר ידוע שקליפת עמלק גורמת שכחה. וכנגד זה צוה הקב"ה לזכור מה שהוא עשה, ובזה מכניעים אותו שלא יגרום כל כך שכחה, ולכך "זכור" דווקא. וידוע ג"כ שקליפת עמלק עומדת ביסוד בסוד הערלה, וזה סוד, "אשר קרך בדרך", ופירשוהו רז"ל, מלשון קרי, שהיה מטמא אותם שהיה רוצה להגביר הזוהמא שלו בסוד הערלה. וז"ס ג"כ, "ויזנב בד", ופירשו רז"ל, שהיה חותך המילות, שכל הכונה שלהם היתה לבזות היסוד העליון, ולהגביר הזוהמא שלהם:

ואומר אח"כ, "ואתה עיף ויגע", ואמרו רז"ל, "עיף" - בצמא. והסוד הוא, שם נאמר, "ויצמא שם העם למים", וזה היה רומז חסרון אור החסד שלא היה מאיר באותו הזמן. וידוע שבזמן שהחסד מאיר הדין מתבסס, והקליפות יראים ממנו, שהוא כופה אותם. ואם אין החסד מאיר, הכל הוא להפך - הדין מתקשה בלתי מיתוק, והקליפות אינם יראים ממנו. וזה אומרו, ואתה עיף - בצמא, כיון שנחסר אור החסד. ולכך עמלק לא היה "ירא אלהים", אלהים דווקא. וזה גרם להם לפי שרפו ידיהם מן התורה, שזהו כח התורה למתק השמאל בימין. וז"ס, "מימינו אש

דת", האש שמתמתק בימין. והם שרפו ידם ממנה גרמו פירוד לב' ידים אלו, וזה שאמרו, שרפו ידיהם - ידיהם דווקא, על שם שפגמו בידים העליונים, וזה הטעם שעמלק לא נתירא. ולתיקון זה נצטוינו לקרות זאת הפרשה בכל שנה, שהיא מן התורה, וכמ"ש רז"ל, זכור בפה, וזה תיקון כנגד קלקול. שהקלקול היה שרפו ידיהם מן התורה, ובזה נתגברה קליפת עמלק, וכנגד זה יש קריאת התורה פעם אחת בשנה לזה הענין, להכנעת הקליפה הזאת. [א]:

והיה בהניח ה' אלקיך לך מכל אויבך מסביב וגו' (כה, יט). כבר ידוע שאין מנוחה לשום דבר אלא בשרשו. וזהו הטעם שישראל אין להם מנוחה בארץ אויביהם, לפי שיצאו משרשן הקדוש וגלו מעל שלחן אביהם, ורוח הקודש צווחת, "ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך". וז"ס אמרו בפסוק הזה "בהניח ה' אלקיך לך מכל אויבך מסביב", שהם החיצונים שמתהלכים סביב הקדושה, כד"א, "סביב רשעים יתהלכון". ואין מנוחה מהם, כי אם "בארץ אשר ה' אלקיך נותן לך נחלה לרשתה" דווקא, והוא שרשן ומקורן של הניצוצות הקדושות שגלו בפשעיהם מעל שלחן אביהם, וכשחוזרים לשם, אז יהיה להם מנוחה ברד"א [- ברזא דאמרון]:

עוד, לפי שידוע שאין בכל הקליפות - קליפה יותר קשה ורעה ומצירה אל הקדושה, יותר מקליפתו של עמלק, והטעם הוא לפי שמתאחזת בסוד הפנימיות הקדוש ומונעת את הזיווג ח"ו, שאי אפשר לעשותו כי אם בעמל וטורח גדול, וז"ס שמו של עמלק - עמ"ל לקדושה, שדרגין קדישין עמלין הרבה להתיחד ולהזדווג ביניהם. מפני זאת הקליפה המתמצעת. וזהו הטעם למ"ש, "מלחמה לה' בעמלק מדר דר", כי המלחמה צריך שתהיה תמיד עמהם כל זמן שהם קיימים, לפי שהם נלחמים תמיד עם הקדושה ומונעים את היחוד. והוא סוד ג"כ מ"ש, "אני שלום וכי אדבר המה למלחמה", שהרי כשהם רואים ויודעים שהשכינה מבקשת את ה"שלום", שהוא היסוד, לאיודווגא ולאייתקשרא בהדיה בסוד הזיווג, מיד הם מתעוררים מצדם להתיצב מנגד, ולמנוע אותו במלחמתם. ולכן אין מנוחה כי אם במחיית זכרו של עמלק, שהרי מנוחה תלויה ביחוד וקשר האורות הקדושים, ואי אפשר שיהיה הקשר והיחוד השלם כך אם בסילוק המונע. וז"ס, "והיה בהניח וגו' תמחה את זכר עמלק" וגו'. ואם תדקדק תראה, שעל שאר הקליפות אמר, "מכל אויבך מסביב" לפי שהם מבחוץ, וסביב רשעים יתהלכון, ואינם מונעים את הזיווג הפנימי, בדרך המניעה שבאה מקליפתו של עמלק שמתאחזת ומתמצעת בסוד הפנימיות ממש. ועל רזא דא כתיב, "את זכר עמלק", לפי שכל העמל הנמשך מצרה של זאת הקליפה הוא בענין הוכירה ממש, שסודה על הזיווג כידוע. ולכן אחר המחאה, שוב - "לא תשכח", לפי שכבר נסתלק הנרגן המפריד שהיה גורם את השכחה:

וענין אמרו "מווחת השמים", לפי שהאחיזה היותר עצומה של זאת הקליפה, היא בסוד הנוק' דז"א דקיימא תחות רשו דבעלה, דאיהו רזא דשמים. ולכן המחאה העיקרית - "מתחת השמים", מרזא דדרגא דא שהיא תחת השמים ממש, ברד"א, "ורגליה יורדת מות", והשקר כרוך בעקבה. וכאשר יכרת ממנה זה השקר, מיד מה כתיב בה, "ואנכי נטעתיך שורק כלה זרע אמת", "כלה" כתיב, שהיא סוד הכלה הכלולה - נוק' דז"א, שתהיה אמת בלא שקר. ואז, "אמת מארץ תצמח", וז"ס, "מתחת השמים לא" שהוא ס"ת למפרע אמת, בסוד הצמיחה של "שפת אמת" מתתא לעילא, דרגא בתר דרגא עד שירותא דדרגין. ואז - שוב "לא תשכח", בסוד, "ויסע לוט מקדם" - מקדמונו של עולם, דאיהו ממש שירותא דדרגין, דס"א ערקת מקמיה, והא אוקימנא בכמה אתר:

עוד לפי מ"ש, "אשר ה' אלקיך נותן לך לרשתה", כי נחלה היא סוד המלכות כידוע, והיא ניתנה לך כדי להכרית ממנה את הרשת הכרוך בעקבה, בסוד "והיתה הרשת עד חצי המובח". וצדיק יסוד עולם הוא המסלק את הרשת בעמלו ויגיע כפיו. ורזא דא, צדי במילואה, ואחריה ק' בסידורא דאתון, הרי צדיק. ואחריהן מיד - ר'שית', שהם סוד הרשת, ברד"א. דכתיב, "הכינו רשת לפעמי", לפי שהם סוף האותיות. "כפף נפשי", דא רזא דצדיק כפוף. "כרו לפני שיחה", דא גהינם נוק' דסמ' חייבא, דאיהי רזא דנחש. "נפלו בתוכה סלה", כד איתער רזא ד"סלה" דא ע"ק - שירותא דדרגין כד"ל [- כמה דאמרת לעיל]. ואז צדיק פשוט, ברזא דכתיב, "להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת", ומיד הכפוף נעשה פשוט, בסוד, כשזה נופל זה קס, "כי חנם מזורה הרשת בעיני כל בעל כנף":

וענין אמרו בלשון "והיה", ברזא דכתיב, "והיה וגו' ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד". עוד אמרו, "והיה", הטעם הוא לפי שבחדש תשרי הוא תחלת התיקון ושולט בו צירוף והי"ה. ובחדש ניסן הוא גמר התיקון ושולט בו הוי"ה כסדרה. וז"ס שמלת "בהניח" היא בין והי"ה להוי"ה כסדרה - נעוץ סופו בתחלתו ותחלתו בסופו, כשלהבת הקשורה בגחלת. וכבר ידוע שחדש ניסן הוא הראשון מחדשי השנה, ולכן נקרא חדש האביב - אב-יב, וסודו, כי הוא הראשון מחדשי הגדלות, שהרי אין הקמה לנופלת כי אם מצד הגדלות המתעורר, וז"ס, "ויהי בחדש הראשון באחד לחדש הוקם המשכן". וההקמה על ידי משה דווקא, בגין דאיהו מארי דביתא. ועוד, לפי ששרשו מן המים העליונים מרזא דבינה, כענין שנאמר, "כי מן המים משיתהו", ואין הקמה לנופלת כי אם על ידי גבורות אימא, שכחן גדול להקים ולהעלות. וז"ס "הוקם" שהם אותיות מקו"ה למפרע, בסוד הבינה שהיא מקוה ישראל דייקא, שעולה קנ"א כמנין אהי"ה במילוי ההי"ן, שהוא סוד מקוה המים כידוע. ועל ידי כח המקוה הנזכר, נהפך המשכן מן הנפילה אל הקימה, ולכן אותיות הוקם הם הפך אל אותיות מקו"ה:

והנה הנאמן המקים, חתם את שמו בגמר מלאכתו, בגין דאיהו מארי דביתא. וכן המשפט בכל הקנינים - ששם הקונה חתום עליהם, ובפרט בפתח שער הבתים. וז"ס, "ויתן את מ'סך ש'ער ה'חצר שהוא ר"ת משי"ה, שחתם את שמו ממש על גמר מלאכתו, שהוא בנתינת המסך אל שער החצר. וכן משכ"ן עולה כמנין משי"ה ואדנ"י, שהם סוד זו"ן שנועדים ומתיחדים שם. ולכן נקרא - "אהל מועד אשר אועד לך שמ"ה" שהם אותיות משי"ה ברד"א. ואמנם לפי מה שכתבנו שחתם את שמו בגמר מלאכתו, ז"ס מ"ש, "ויתן את מ'סך ש'ער ה'חצר" שהוא ר"ת משה, ותיכף סמוך ליה בסיפיה דקרא וענינא - "ויכל משי"ה את המלאכה", שהוא מובן יפה ברד"א. [ד - מכת"י ר' משה דוד וואלי]:

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וַעֲדָה עֲוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֵק מְדִיר דִּיר

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֶק מִדֹּר דֹּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 17

מי לה' אלי!

חודש שבט תש"ס

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

ספר אור תורה - אות קלה

(קלה) ענין הקרבא דקריאת שמע, שבקבלת מלכות שמים שמיחד שמו יתברך בעולמו, ואז מתבטל הרע לגמרי, כמו שנאמר (סנהדרין סז, ב) אין עוד מלבדו (דברים ד, לה) אפלו כשפים, וכמו שכתב הגאון מוהר"ח בספרו נפש החיים, שכאשר מקשר נפשו ומחשבתו ביחוד העצום הזה, שמצדו יתברך הכל בטלים, ואין שום רע כלל, וגם כל התורה נכללת בקריאת שמע, כמו שאמרו (נדרים ח, א) שאם קרא קריאת שמע שחרית וערבית קים מצות לא ימוש (יהושע א, ח), שכל יו"ד הדברות הם נכללים בקריאת שמע, וכל תרי"ג מצות נכללים ביו"ד הדברות, והם ה' תיבות שמע ישראל ה' אלקינו ה' (דברים ו, ד), נגד ה' חמשי תורה, וכן ו' תיבות ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, ו' סדרים של תורה שבעל פה, ותיבת אחד (שם) הם י"ג מדות שהתורה נדרשת בהם, שמתיחד בהם תורה שבעל פה עם תורה שבכתב, וכן המלחמה בכל דור עם עמלק, על ידי התורה שעוסקים ישראל בגלות, כמו שנאמר כי יד על כס י"ה מלחמה לה' בעמלק מדר דר (שמות יז, טז), והוא על ידי ניצוצו של משה רבנו עליו השלום, המתלבש בכל דור בתלמידי חכמים שבדור, והוא מה שאמר משה ליהושע בחר לנו אנשים וכו', ויהי ידיו אמונה עד בא

השמש (שם שם, ט, יב), ולא נלחם בעצמו, להורות שאף כשבא השמש אחר מיתתו של משה, המלחמה היא על ידי ניצוצו, המתלבש ביהושע, שהוא אור השמש המאיר בלבנה, כמו שכתוב, זקנים שבדור היו אומרים פני משה כפני חמה, פני יהושע כפני לבנה (בבא בתרא עה, א), וכן בכל תלמיד חכם שבדור, וזה ענין חלוק ו"ה משם הוי"ה, וכן א' מכס"א, הוא יחודא דקריאת שמע, והוא א' דאנכי (שמות כ, ב), שכולל כל י' הדברות וכל התורה כלה, ועל ידי הקרבה דקריאת שמע ועסק התורה, נשלם הכס"א ושם הוי"ה, וזה שנאמר, כי בחר ה' בציון או"ה למושב לו (תהלים קלב, יג), שהם שערים המצוינים בהלכה, כמו שנאמר אוהב ה' שערי ציון מכל משכנות יעקב (שם פז, ב), כמו שאמרו רבותינו ז"ל (ברכות ח, א):

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וְעַד הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעַמְּלֵק מִדֶּרֶדֶר

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֶק מִדֹּר דֹּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 18

מי לה' אלי!

חודש אדר תש"ס

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

ספר אור תורה - אות קלה

(קלה) ענין הקרבא דקריאת שמע, שבקבלת מלכות שמים שמיחד שמו יתברך בעולמו, ואז מתבטל הרע לגמרי, כמו שנאמר (סנהדרין סז, ב) אין עוד מלבדו (דברים ד, לה) אפלו כשפים, וכמו שכתב הגאון מוהר"ח בספרו נפש החיים, שכאשר מקשר נפשו ומחשבתו ביחוד העצום הזה, שמצדו יתברך הכל בטלים, ואין שום רע כלל, וגם כל התורה נכללת בקריאת שמע, כמו שאמרו (נדרים ח, א) שאם קרא קריאת שמע שחרית וערבית קים מצות לא ימוש (יהושע א, ח), שכל יו"ד הדברות הם נכללים בקריאת שמע, וכל תרי"ג מצות נכללים ביו"ד הדברות, והם ה' תיבות שמע ישראל ה' אלקינו ה' (דברים ו, ד), נגד ה' חמשי תורה, וכן ו' תיבות ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, ו' סדרים של תורה שבעל פה, ותיבת אחד (שם) הם י"ג מדות שהתורה נדרשת בהם, שמתיחד בהם תורה שבעל פה עם תורה שבכתב, וכן המלחמה בכל דור עם עמלק, על ידי התורה שעוסקים ישראל בגלות, כמו שנאמר כי יד על כס י"ה מלחמה לה' בעמלק מדר דר (שמות יז, טז), והוא על ידי ניצוצו של משה רבנו עליו השלום, המתלבש בכל דור בתלמידי

חכמים שבדור, והוא מה שאמר משה ליהושע בחר לנו אנשים וכו', ויהי ידיו אמונה עד בא השמש (שם שם, ט, יב), ולא נלחם בעצמו, להורות שאף כשבא השמש אחר מיתתו של משה, המלחמה היא על ידי ניצוצו, המתלבש ביהושע, שהוא אור השמש המאיר בלבנה, כמו שכתוב, זקנים שבדור היו אומרים פני משה כפני חמה, פני יהושע כפני לבנה (בבא בתרא עה, א), וכן בכל תלמיד חכם שבדור, וזה ענין חלוק ו"ה משם הוי"ה, וכן א' מכס"א, הוא יחודא דקריאת שמע, והוא א' דאנכי (שמות כ, ב), שכולל כל י' הדברות וכל התורה כלה, ועל ידי הקרבה דקריאת שמע ועסק התורה, נשלם הכס"א ושם הוי"ה, וזה שנאמר, כי בחר ה' בציון או"ה למושב לו (תהלים קלב, יג), שהם שערים המצוינים בהלכה, כמו שנאמר אוהב ה' שערי ציון מכל משכנות יעקב (שם פז, ב), כמו שאמרו רבותינו ז"ל (ברכות ח, א) :

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וַעַד הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֵק מִדֶּרֶד

**מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֶק מִדֶּר דֶּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן**

גליון # 19

מי לה' אלי!

חודש ניסן תש"ס

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

ספר תורת משה על שמות - פרק יז פסוק טו-טז

ויבן משה מזבח ויקרא שמו יי נסי. ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליי בעמלק מדר דר:
(טו) ראה והנה כל ישע ישראל תלוי בכבוש את יצרם והכניע אותם, כי אז יבא יום נקם בלבו
יתברך ושנת גאולת ישראל. והנה זה קשה מאד, וקל להצמיח יאוש תשועה חלילה בלב בני
האדם, באומרים מתי נראה נס, כי מי יוכל הפילו ארצה, כי פתה יפתה ויכול יוכל גם לשלמים
וכן רבים. על כן היה חלילה כמעט יאוש גאולה. על כן ויבן מזבח לה', יעזור את ישראל מיצרם
לזבוח אותם, ויקרא שמו ה' נסי, כלומר, ייחוד ארבע אותיות אלה יחד, הוא הנס אשר לי להעזור
נגד יצר לבבות ישראל להגאל:

הלא הוא, כי הנה יד על כס יה וכו', והוא מאמרם ז"ל (מכילתא סוף פרשת בשלח) כי נשבע שלא
יהיה לפניו יתברך השם שלם ולא הכסא רק השם י"ה בלא וי"ה והכסא בלא אל"ף עד ינקם
מעמלק. נמצא, כי יש לנו משכון גדול, כי לא יניח הוא יתברך את שמו נפרד חלילה קצתו
מקצתו. ואם כן בהשלימו שמו במהרה בימינו יתקננו ויגאלנו. נמצא, כי השם הנזכר מלא
בארבע אותיותיו יתברך, הוא נסי ודגלי, כי ישועתו של הקב"ה ישועתן של ישראל:

(טז) ועתה בא ופירש כל מאמרו שלמעלה, באומרו מלחמה וכו', לאמר, מה שתראו שייחסתי המלחמה לה' בעמלק, אל תהרהרו כי גדול עמלק שמשים הוא יתברך עצמו לאיש מלחמתו. כי כקש נידף הוא לפניו יתברך. ומה גם שיפלא הדבר בהיותו נמשך עד סוף הדורות הוא יום נקם בלבו יתברך, כאשר אפשר רמז באומרו כי מחה אמה, שהוא בזמן שימחה ה' דמעה מעל כל פנים אז אמה וכו'. לזה אמר, תדעו מתי יצא החוזק הזה לעמלק הלא הוא נמשך מדר דר שהם חסרים, שעל כן אין מילוי וי"ו באחד מהם, כי אם היה דור טהור ושלם, הוא כדאי לשימחה בו עמלק במהרה לגמרי בכל מכל כל. כן יהי רצון :

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וְעַד הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעַמְלֵק מִדֹּר דָּר

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֵק מִדֹּר דֹּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 20

מי לה' אלי!

חודש אייר תש"ס

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

ספר התודעה - פרק חמשה עשר:

זכור את אשר עשה לך עמלק:

פרשת זכור ודיניה / עמלק / שנאת עמלק לישראל / ראשית גויים / ויבא עמלק / כחו של עמלק / מסה ומריבה / זכור את אשר עשה לך עמלק / והיה בהניח / שנאה של מצוה / מדברי סופרים / מנהגים בענין מחית עמלק / יום טורינוס:

זכור את אשר עשה לך עמלק:

פרשת זכור:

שבת שקודם הפורים, מוציאין בבית הכנסת שני ספרי תורה, אחד - שקורין בו בפרשת השבוע שבעה קרואים, ואחד - שקורין בו למפטיר: זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עִמְלֶק, שבסוף סדר כי תצא מספר דברים, וקורין אותה 'שבת זכור' על שם הקריאה הזו; ומפטירין אחר כך בנביא (שמואל - א טו): פָּקֵדְתִּי אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה עִמְלֶק:

מצנת עשה מן התורה על כל ישראל לשמור בלב איבה ושנאה לעמלק ולזרעו, ולזכור בפה את רשעותו, ונספר זאת לבנינו ולדורותינו מה עשה לנו אותו רשע בדרך בצאתנו ממצרים; עד אשר נאבד את זכרו מן העולם ונמחה את שמו שלא ישאר לו שריד ופליט, לא נפש אחת זכר או נקבה, ולא שום דבר אחר שנקרא על שמו. וזה הוא מה שכתוב בתורה: זָכֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עַמְלֶק בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם וְגו', תִּמְחָה אֶת זֵכֶר עַמְלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם, לֹא תִשְׁכַּח; ודרשו חכמים: זָכֹר - בפה; לֹא תִשְׁכַּח - בלב:

וכדי לקיים מצנת עשה זו של זכירת רשעותו של עמלק בפנינו ושמירת האיבה אליו בלבנו, תקנו חכמים שיהו קוראים פרשה זו בציבור ומתוך הספר, פעם אחת בכל שנה, בשבת שקודם הפורים, כדי לסמוך מחינת עמלק למחית המן שהיה מזרעו:

ואף על פי שפרשה זו נקראת בכל שנה גם עם סדר פרשיות השבוע, בסדר כי תצא שקורין כמנהגנו בסוף הקיץ - חגיבים לקרוא פרשה זו קריאה לעצמה בשעתה. כשקוראים אותה על הסדר, מתכננים לקיים מה שתקן משה רבינו עליו השלום להיות קוראים בתורה בכל שבת; וכשקוראים אותה בשעתה, לפני הפורים - מתכננים לקיים מצנת עשה של זכירת השנאה לעמלק כמצווה עלינו בתורה:

כיון שהקריאה בפרשת זכור בשעתה, היא משום מצנת עשה דאוריתא, לפיכך היא חמורה, וצריך הקורא בתורה שיכונן להוציא את הקהל ידי חובתם במצוה זו, והקהל צריך שיכונן לצאת ידי מצנת הזכירה בשמיעה מן הקורא כאילו היו קוראים בפיהם:

יש שכתבו שאם לא שמע פרשת זכור, יוצא בשמיעתו בפורים קריאת פרשת 'ויבא עמלק': הקטן שלא הגיע למצוות לא יעלה למפטיר בפרשת זכור, ולא יהא קורא בפרשה להוציא ידי השומעים, שכיון שהוא פטור מן המצוות אינו יכול להוציא אחרים ידי חובתם. ויש נוהגים חומרא זו בכל ארבע הפרשיות שהקטן אינו עולה בהן למפטיר:

והנשים שבאות לבית הכנסת לשמוע קריאת זכור, אינו אלא מנהג ולא דין. מצנת 'זכור' נאמרה לזכרים בלבד שמצווים להכרית זרעו של עמלק במלחמה. והנשים הואיל שאינן במצנת המלחמה לפי שאין דרכן של נשים לצאת למלחמה - אינן מצוות גם במצנת הזכירה. ואולם יש מן הפוסקים הסוברים שגם הנשים חייבות לשמוע קריאה זו מצד הדין, כיון שבמלחמת מצוה הכל יוצאים וכו':

חולה שאינו יכול לצאת מביתו, וכן הכלוא בבית הסוהר, כל השנה כולה אסור לטלטל ספר תורה מבית הכנסת למקומו כדי שישמע קריאת התורה, ובשבת זכור, כיון שקריאה זו מצוה מן התורה - מותר לטלטל עבורו ספר תורה כדי שיקיים את המצוה. ויש אומרים שדין זה נוהג גם בשבת שקורין פרשת פרה וכמו שיתבאר להלן במקומו:

מנהג קהילות ספרד לאחר קריאת התורה בפרשת זכור אומרים בציבור פיוט של ר' יהודה הלוי 'מי כמוך, ואין כמוך'. תוכן הפיוט: סיפור נס פורים בסגנון של שירה לפי מגילת אסתר ומדרשי חכמים. ויש בפיוט הזה שבעים ושלושה בתים של ארבעה - ארבעה חרוזים, וכל חרוז אחרון מן הבית נגמר בפסוק עם מלת הסיום 'לו'. עשרים ושנים הבתים הראשונים הם לפי סדר אותיות א' ב', וכן עשרים ושנים הבתים האחרונים; ועשרים ותשעה הבתים שבאמצע, בהם חותם הפיוט את שמו: 'אני יהודה הלוי הקטן ברבי שמואל הלוי' שיש בו עשרים ותשע אותיות:

עמלק :

עמלק הראשון, בן בנו של עשו היה. אביו - אליפז בכור עשו, ואמו - תמנע בת אלופים מיושבי שעיר החורי שהיתה פלגש לאליפז וילדה לו את עמלק :

אמרו חכמים : תמנע זו ממזרת היתה. שהרי בסדר וישלח מונה אותה אחות לוטן שהיה בן שעיר, ובדברי הימים מונה אותה בבניו של אליפז ולא בבני שעיר - מלמד שבא אליפז על אשתו של שעיר ויצאה תמנע מביניהם, והיתה אחות ללוטן אלופ שעיר - מצד האם, ואילו אביה - אליפז ולא שעיר :

כשגדלה תמנע רצתה להדבק בזרעו של אברהם מפני גדולתם שהיתה ידועה בכל העמים, ובאה ליעקב ולא רצה לקבלה לפי שהיתה ממזרת, ובאה לאליפז ונעשית לו פלגש, פלגש לאביה. אמרה, מוטב תהא שפחה לאומה זו ולא תהא גבירה לאומה אחרת. הרי שעמלק בנה - ממזר בן ממזרת :

אליפז אבי עמלק, גדל בחיקו של יצחק ונימול לשמונה ימים, לפי שכל זמן שהיה יצחק קָץ, מל עשו את בניו וכל ילידי ביתו, ולכן עוד נותרה באליפז לחלוחית של מעשים טובים ; ואילו עמלק בנו, נולד לאחר מות יצחק וכבר לא נימול, וגדל בחיקו של עשו הרשע וירש ממנו את השנאה שהיתה אצורה בלבו על יעקב אחיו, ועל בניו ובני בניו :

'אמר עשו לעמלק : כמה יגעתי להרוג את יעקב - ולא נתן בידי, תן דעתך לגבות נקמתי! אמר לו : היאך אני יכול להזדוּג לו? אמר לו : המסורת הזו תהא בידך, כשתראה שנתקלו בדבר - הוי קופץ עליהם' :

עמלק זה הראשון, האריך ימים הרבה. ראה ברדת יעקב ובניו מצרימה, וראה את בני ישראל בצאתם ממצרים לאחר מאתים ועשר שנים. ראה אותם בשעבודם במצרים ואמר בלבו : הרי נקמתו של עשו אבי אבא עשויה - שכבר לא יֵצאו משעבודם לעולם, ואם יֵצאו משם - כדוב שכול אפגשם בדרך להשמידם כלה. והיה נוטע בלב בניו וכל צאצאיו שפרו ורבו כקוצים וברקנים על פני השדה והיו לעם שלם - את השנאה לבני ישראל, והיא עלתה בהם להשחית. וכשראה עמלק את בני ישראל יוצאים גאולים ממצרים ביד רמה, פרצה שנאתו כלבת אש ולקח את עמו וישם אורב לישראל בדרך, וישראל עִיף ויגע ועמלק קופץ עליהם במלחמה מן המארב - וַיִּבֹּא עַמְלֵק :

עמלק - עם לק, שבא ללוק דמן של ישראל ככלב :

למה היה עמלק דומה? לזבוב שהוא להוט אחר המכה ; כך היה עמלק להוט אחר ישראל ככלב :

שנאת עמלק לישראל :

קשה היא השנאה שעמלק שונא לישראל, שאין דומה לה בשנאה שרשעי כל הגויים האחרים שונאים לישראל. רשעי הגויים האחרים פעמים אתה מוצא אותם שמניחים רוגזם על ישראל לשעה, ועמלק - אינו נח מרוגזו ושנאתו אפילו שעה אחת וכל זמן שהוא קָץ הוא זומם עלינו להשמידנו. כל שאר האויבים מקבלים שוחד ומתפַיִסים, וזה - אינו מתפַיִס בשום שוחד שבעולם. גויים אחרים שקמו על ישראל, כיון שראו את יד ה' שהיתה בהם להענישם - מיד נפלו עליהם אימה ופחד ונכנעו ; ועמלק הרשע, אפילו הוא רואה אותות ומופתים חזקים וכבוד ה' שעובר לפני מחנה ישראל ואת ידו הגדולה שעושה נקמה באויבי עמו, ואפילו הוא יודע שאם יזדוּג לישראל באותה שעה יבֹּא על ענשו - אינו נמנע מלהזדוּג להם, אלא מוסר נפשו לרעה ואף

כי יודע שסופו לאיבוד. וכל כך למה? לפי שכל עצמו של עמלק, וזרעו, וכל עמו, לא טובת עצמם הם רודפים ולא שום חשבון אחר יש להם, אלא השנאה בלבד. שונאים לישראל שנאה שאינה תלויה בדבר, שנאה לשם שנאה בלבד, ולכן אינה בטלה אצלם לעולם:

כשהופיעה שמשו של אברהם אבינו וזרחת בעולם, וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליו, היו כל משפחות האדמה מתברכות בו, והושוו כל האומות והמליכו את אברהם עליהם לנשיא אלקים ונעשה אב המון גויים. ומה היתה גדולתו של אברהם אבינו? שכפר בכל עבודה זרה ונעשה עבד לקדוש ברוך הוא לבדו, וצָנָה את בניו וביתו אחריו לשמור דרך ה' לעשות צדקה ומשפט. יצא ממנו ישמעאל ולא אבה ללכת בדרכי אביו - נתיאש מן הגדולה והלך לו, והניח את הגדולה ליצחק אחיו. יצא מיצחק עשו שהפר חק, וגזל ורצח ונאף ועשה כל מעשים תעתועים, אף על פי כן רצה לרשת שני העולמות, וה' צָנָה את הברכה ליעקב בלבד, ההולך בתום וכל מעשיו בקדושה ובטהרה ובאהבת כל הבריות. ראה עשו כי זממו לא נתן לו וכי ליעקב נתנו הבכורה והברכה - הלך לו מפני הבושה אל ארץ שעיר, אבל לא נתיאש מירשת אביו שאינה שלו - וישטום עשו את יעקב משטמת עולם, משטמה של קנאה במי שבא לירש בדין ובזכות; והוא חשב שהירושה הזו תפול לידו בערמה וללא משפט:

קצרה ידו של עשו מלנקום ביעקב, כי הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל - ויצו את הנקמה על בניו. נתיאשו מקצת בניו מן הנקמה הזו, כי אמרו: לעולם לא נוכל לזה אשר מלכו של עולם חופף עליו כל היום - די לנו בשלנו ואין אנו רוצים בירושת בית אברהם ויצחק, לא בחובותיה ולא בזכויותיה, ויגדילו ברשע וירחיקו מדרך אברהם ויצחק הרחק מאד. אז קם נצר נתעב של עשו, ממקור משחת הוא בא, וממעין נרפש, ממזר בן ממזרת, רשע בן רשעים, איש בליעל צר ואויב, ויאמר לעשו אבי אביו: לא אגור מפני ה', לא אירא מפני כל מוראיו, לא אבוש בכל מעשיך ובכל מעשי, לא אתן כבוד לכל מעשי צדיקים וטובים; אבוז להם ואבוז למעשיהם - לי הגדולה ולי הגבורה! אצא למלחמה כנגד בני אחיך יורשי גדולתך ואלחם אתם בגלוי ובמארב, אזנב בנחשלים בהם, ואקצץ בגדוליהם, עד אשר אוכל להשמיד להרוג ולאבד את כולם:

כל זמן שנשאר בעשו ובבניו דבק טוב שדבק בהם מבית אברהם ויצחק, לא ערב לבם להשחית את טוב העולם ותפארתו, כיון שנוולד בליעל זה שלא היה בו מאומה מן המעין הטהור והיה כולו שחת ותיעוב, מיד - וַיָּבֹא עֲמֶלֶק וַיִּלָּחֶם עִם יִשְׂרָאֵל:

לפיכך, לעתיד לבוא, עתידים כל גויי הארץ לעזוב רשעותם ויבואו לחסות בצל כנפי השכינה, אבל עמלק שאין בו כלום של טובה, וכל מעינו נרפש, וכל מעשיו ומחשבותיו אך להרע - אחריתו עדי אובד, כִּי יָד עַל כָּס יָהּ, מִלְחָמָה לַה' בְּעֲמֶלֶק מִדֹּר!

ראשית גויים:

בלעם, נביא לגויים היה וכתוב בו (במדבר כד): וַיָּרָא אֶת עֲמֶלֶק וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר: רֵאשִׁית גּוֹיִם עֲמֶלֶק וְאַחֲרֵיתוֹ עַדִּי אֵבֶד. וכי עמלק ראשית גויים היה, והלא כבר קדמוהו שבעים אומות מבני שם חם ויפת? אלא כך מתרגמין פסוק זה: 'ריש קרביא דישׂראל - הוה עמלקאה', כלומר, ראשון הנלחמים בישראל. מיום שיצאו ישראל ממצרים לא היו גוי וממלכה שנטפלו לישראל לעשות אתו מלחמה, אלא לאחר שעמלק הקדימם בדבר זה, עמלק היה הראשון:

שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן, חֵיל אֲחִיז יוֹשְׁבֵי פְלִשְׁתִּי, אֲזִי נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי אֲדָם, אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֻמוּ רָעַד, נִמְגּוּ כָל יוֹשְׁבֵי כְנָעַן. תִּפְּלָ עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וְנִפְחַד בְּגִדְלָהּ זְרוּעֶיךָ יִדְמוּ כְּאָבֶן וְגו' (שמות טו), אימתי? בשעה

אשר הראה ה' אותותיו ומופתיו בארץ מצרים, וקרע להם הים ונבקעו עמו כל מימות שבעולם וידעו הכל כי ה' עושה נסים לישראל בניו, ושמו מתגדל בכל העולם כולו, וכל מה שקלקלו יושבי תבל - הכל יתוקן עכשו בשעה שהקדוש ברוך הוא יגלה על הר סיני ויתן תורה לישראל ויעשה אותם ממלכת כהנים עבור כל ממלכות הארץ ויכנסו לארץ הבחירה ויעשוה מִכּוֹן לְשִׁבְתָּךְ פְּעֻלָּת ה', מִקֵּדֶשׁ ה' כּוֹנְנֵנוּ יְדִיךָ (שם), וְנִהְרֹוּ אֱלֹוֵי כָל הַגּוֹיִם וְהָלְכוּ עִמָּיִם רַבִּים וְאָמְרוּ: לָכוּ וְנַעֲלֶה אֶל הָר ה' אֶל בֵּית אֱלֹקֵי יַעֲקֹב וְיִזְכְּנוּ מִדְּרָכָיו וְנִלְכֶּה בְּאַחֲרֵיתָיו (ישעיה ב); - :

וכל מלכי אומות העולם התקיפים ופרעה בראשם - חתו ונשברו, יושבי פלשת וכנען כבר השלימו בלבם להשיב ארץ לבעליה, אלופי אדום ואילי מואב כבר נבהלו ונרעדו ולא עצרו כח לעורר זעם על ישראל מפני איבתם הראשונה, כל העולם כולו כבר מוכן לסוף שירת ישראל - ה' יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד, כִּי בָּא סוֹס פִּרְעֹה בִּרְכָבוֹ וּפָרָשָׁיו בָּיִם, - וַיָּשָׁב ה' עֲלֵהֶם אֶת מֵי הַיָּם; וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל - הָלְכוּ בַּיַּבֶּשֶׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וּמִי יֹאמֵר לֹאלֶה מֶה תַּעֲשׂוּ אוֹ מִי יֵצֵא עוֹד לַהֲלָחַם כִּנְגֵדָם? !:

שכן, אין לך יוצא למלחמה, אלא אם הוא מחשב לנצח בה. כיון שרואה שאינו יכול לנצח אלא לאבד - מיד הוא נכנע:

מה עשה עמלק באותה שעה? וַיָּבֹא עֲמֶלֶק וַיִּלָּחֶם עִם יִשְׂרָאֵל בִּרְפִידִם הַגְּבוּר אֶתֶּה מִפְּרֹעַה, מִסִּיחֹון וְעוֹג, מִשְׁלָשִׁים וְאַחַד מַלְכִּים, מִשָּׂאֵר אַחִיךָ אֱלֹופֵי אֲדוֹם, וּמֵאֵילֵי מוֹאָב קְרוּבִיד? :

למה יצאת למלחמה לבדך בשעה שכולם נכנעו? או שמא באו ישראל בתחומך, או רוצים לבוא שם מחר? או אולי עוברים הם עתה דרך ארצך? והלא ד' מאות פרסה מבדילים בינך לבינם, וחמשה עממים שיושבים לפניך ולפני המדבר הנורא הזה, שאין בו מים לשתות ולא לחם לאכול - איך מלאך לבד לבוא במלחמה עם ישראל עתה ובמקום הזה? :

ראש פתנים אכזר שהיתה בדך, היא שהביאתך לכאן. ידעת שתִּעְקֹר מִן הָעוֹלָם, ובלבד שתצנן אש זו אשר להטה את כל הארץ לשמע ה' ונפלאותיו, ולהטיל ערבוביה ומהומה בלבות כל העמים ובלב ישראל:

וּאִף אַתֶּם, יִשְׂרָאֵל - כִּמִּידַתּוֹ מִדְּדוּ לוֹ, בִּשְׁנֵאתּוֹ הוּא בָּא לֵאמֹד, אִף אַתֶּם תִּשְׁנֵאוּהוּ - תִּמְחָה אֶת יֶזְכָּר עֲמֶלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם - לֹא תִשְׁכַּח! :

ראשית - תרומה:

צא ולמד: ישראל נקראים 'ראשית' שנאמר (ירמיה ב): קִדָּשׁ יִשְׂרָאֵל לַה' רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ, וְלַהֲבִדִּיל, עֲמֶלֶק יִמַּח שְׁמוֹ נִקְרָא 'רֵאשִׁית' שֵׁנֵאֵמֵר (במדבר כד):

ראשית גוֹיִם עֲמֶלֶק, מֶה בָּא זֶה לַלְמִדָּנוּ? :

אמרו חכמים: 'ראשית' - זו תרומה. פרוש הדבר: תמציתו של כל דבר והעיקר אשר בו, הוא ראשיתו ותרומתו. וכשם שיש לך תרומה לצד הקדושה, כך יש לך תרומה לצד הטומאה. לפיכך אתה אומר: כל טהרה וכל קדושה שנטע הקדוש ברוך הוא בעולמו ובבריותיו, תמציתה של טהרה זו וראשיתה של קדושה זו שבכל מקום - בישראל. וכנגדן, כל חלאה וכל טומאה שפשו בעולם בעטיו של הנחש הקדמוני, ראשיתן ותמציתן - בעמלק; לכך נקרא גם עמלק 'ראשית':

אמור מעתה, ישראל בעבר אחד, בשרש הקדושה; ועמלק בעבר אחר בשרש הטומאה; וכל שאר אומות העולם בתוכם. כל זמן שיד ישראל מטה, עמלק מכריע את העולם לצדו והוא שוקע בטומאה וברשע, אף על פי כן אין הם יכולים למחות שם ישראל; ולעתיד לבוא כשתהיה יד

ישראל תקיפה, יוכרע כל העולם כולו לצד הטוב, רק עמלק לבדו ששורשו הוא רק רע, לא תהא לו עוד תקומה כלל וימחה שמו מתחת השמים. (דברים כה):

וכשם שנאמר בישראל: הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב - 'כשהם שמחים - אין אומה שמחה עמהם; וכשהאומות בטובה - הם אוכלים עם כל אחת ואחת ואין עולה להם מן המניין'; כך הוא עמלק היפוכו הגמור של ישראל: הוא נוטל חלק עם כל נפילה של כל העמים - ולא יתחשבו לו; ונוטל אחר כך חלקו שלו מלא לבדו. הוא שנאמר: ראשית גוים עמלק, ואחריתו עדי אבד:

ויבא עמלק:

אמרו חכמים: 'עמלק - כמשמעו', כלומר, עמלק בן אליפז, זה שגדל בחיקו של עשו הרשע, עדן הוא קים באותה שעה ובא עם כל עמו למלחמה על ישראל:

ויבא עמלק - שבא בעצה. מלמד שכנס עמלק את כל אומות העולם ואמר להם:

באו וסייעוני על ישראל! אמרו: אין אנו יכולין לעמוד כנגדן, שהרי פרעה עמד כנגדן וטבעו הוא וחילו בים סוף וכו', והיאך אנו יכולין לעמוד כנגדן? אמר להן:

אני אתן לכם עצה מה תעשו: אם ינצחוני - ברחו לכם, ואם לאו - בואו וסייעוני על ישראל: ויבא עמלק - ר' נתן אומר: לא בא עמלק אלא מהררי שער. ארבע מאות פרסה פסע עמלק ובא ועשה מלחמה עם ישראל:

לפי שנאמר בעשו: ויילך אל ארץ מפני יעקב אחיו (בראשית לו), שהלך לו מפני שטר חוב של גזרת פי גר? והיה זרעך המוטל על זרעו של יצחק, אמר: אלך לי מכאן, אין לי חלק לא במתנה שנתנה לו, הארץ הזאת, ולא בפרעון השטר; ומפני הבושה שמכר את בכורתו ליעקב. ועל ידי כך המתין עמלק בן בנו עד שיצאו ישראל ממצרים, ונפרע שטר חוב של יעקב ויגנו אותם, ומיד - ויבא עמלק:

מה עשה להם עמלק? ירד לו לבית ארכיון של מצרים, נטל טימוסם של שבטים שהיה שם חקוק עליהם, ובא ועמד לו חוץ לענן, והיה קורא: ראובן, שמעון, אחיכם אנחנו - צאו, שאנו רוצים לעשות פרקמטיא עמכם! וכיון שהיה יוצא אחד מהם - היה הורגו:

מעולם היה עמלק רצועת מרדות לישראל: -

אתה מוצא, כיון שבאו ישראל לרפידיים קודם מתן תורה ואמרו (שמות יז): ה'יש ה' בקרבנו אם אין? מיד ויבא עמלק. במרגלים - ויך העמלקי וגו' ויפוס ויפתו עד החקמה (במדבר יד); -

כיון ששמע שמת אהרן ונסתלקו ענני הכבוד, מיד נתגרה בהם, שנאמר (שם כא):

וישמע הכנעני מלך ערד - זה עמלק, שזינו עצמם מבפנים ולבשו עצמם ככנענים מבחוץ ובאו כבני אבלים. אמרו: יודעים אנו שיש להם מאביהם פטריקא, שאמר להם: הקל קול יעקב (בראשית כז) שהם מתפללים ונשמעים; ואנו באים עליהם. סבורים, בני כנענים אנו והם מתפללים על הכנענים, ואנו הורגים אותם; -

כיון שרואה אותם: עונותיהם קשים בירושלים וביהודה - מיד קפץ ובא שנאמר (עובדיה): ביום עמדך מנגד. מיל היה רחוק מהם. אמר בלבו: אם נצחו ישראל - אני אומר: לסייע אתכם באתי; ואם נצחה מלכות בבל - אני הופך על ישראל והורגם:

כחו של עמלק:

מנין לו כח לעמלק לבוא על ישראל, לזנוב בו נחשלים ולהתגר בו מלחמה בעודם חוסים בצל כנפי השכינה ומוקפים ענני כבוד? :

אלא כך אמרו חכמים: וַיִּלָּחֶם עִם יִשְׂרָאֵל בְּרַפִּידִם - :

הִיגָאָה גִּמָּא בְּלֹא בָּצָה יִשְׁגָּא אַחוּ בְּלִי מַיִם? (איוב ח) - וכי אפשר לגומא זה להתגדל בלא בצה? וכי אפשר לאחו זה להיות בלא מים? - כך אי אפשר לישראל להיות אלא אם כן עוסקים בתורה. ולפי שפרשו מדברי תורה, לכך בא השונא עליהם. שאין השונא בא אלא על חטא ועל עברה וכו': אחרים אומרים: אין 'רפידים' אלא - רפיון ידים. לפי שִׁכְּפוּ יְדֵיהֶם מדברי תורה לכך בא השונא עליהם; לפי שאין השונא בא אלא על רפיון ידים מן התורה וכו':

רפידים:

נאמן הוא עמלק לצנאת עשו הרשע: 'כשתראה שנתקלו בדבר - הוי קופץ עליהם'. ומה תקלה היתה שם? :

הרהורי דברים היו שם ודברי מריבה; - :

כשעלו בני ישראל מן הים ויצאו אל מדבר שור, ידעו שהם מתקרבים אל הר ה' לקבל את התורה ולהיות ממלכת כהנים וגוי קדוש, אשר לא על הלחם לבדו יחיה ולא במי באר לבדם ישברו צמאונם, כי על כל מוצא פי ה' יחיו. במדבר ילכו אחר ה', במדבר הנורא אשר אין שם מים לשתות ולא לחם לאכול, אבל שמו בטחונם בה' כי לא ירעיב נפש עמו, וירוים וישביעם בצחצחות בצחיחי המדבר :

כיון שבאו למדבר שור, הלכו שם שלשת ימים בלא מים - ולא רבו ולא התלוננו, כל עוד כחם בס לא עזבו אמונתם ובטחונם אלא קבלו יסוריהם באהבה, לפי שידעו שהתורה הזו שהם באים לקבל - אינה נקנית אלא ביסורים, אשר ישליך אדם תענוגות בשריו ויתענג על ה' לבדו - או אז גם לתענוגות העולם הזה יזכו. כל העם, אנשים ונשים וטף למעלה משלשה מיליונים נפש, דרוכים לקראת קבלת התורה וחזק לבם לשאת בעול תורה אפילו הוא קשה :

כיון שבאו למרה ומצאו שם מים - והנה שוב נסיון חדש: וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת מִיַּם מִמָּכָה, כִּי מָרִים הֵם (שמות טו), מיד נשברה רוחם לשעה וַיִּלְנוּ הָעָם עַל מֹשֶׁה. 'העם' ולא חכמיו וגדוליו. ואף הם, תלונתם - לא תלונה - מה נִשְׁתָּה? :

עברו את המשבר הראשון, וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה וְשָׁם שְׁתִּים עֲשָׂרָה עֵינֹת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים - וַיַּחֲנוּ שָׁם עַל הַמַּיִם. כל עוד נותרו להם שירי לחם נקודים שהוציאו ממצרים - לא על הלחם והמאכל נתנו לבם, אבל המים שכבר נתנסו בצמאון שלשה ימים, שמחו בהם שמחה יתרה כעל מוצא שלל רב - ויחנו על המים :

לא הספיקו לטעום טעם של רויה מן המים שבאילים, והרי נוסעים משם אל מדבר סיני, והנה כלה הלחם שבכליהם. גם מים אין שם אלא שנותרו עוד מים שבכליהם ולא על המים תלונותיהם, אבל לחם לפי הטף, כיצד יכול עם שלם לחיות בלעדיו אפילו יום אחד? - :

והרי סופנו שיתן לנו, ולמה ירעיבנו תחילה עד שעה קרובה למיתה?! אם כאלה הם החיים שתורה זו עתידה לדרוש מאתנו שנקבלם עלינו לתמיד - ספק אם כל העם יוכל לעמוד בה ובחיים כאלה - וַיִּלְוּנוּ כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל מֹשֶׁה וְעַל אֶהֱרֹן בַּמִּדְבָּר :

בנסיון הראשון במדבר שור - כל ישראל עמדו בו. בנסיון השני במרה - העם התלונן, ואילו כל גדוליו וחכמיו עדין עמדו בכל חוזק אמונתם; אבל כאן בנסיון השלישי - נשברו הכל. אכן כבר היה למעלה מכח הסבל, שאם אמנם עשויים הנסיונות האלה להתמיד, ברור הדבר כבר מעתה שקשה היא הדרך משיוכל עם שלם ללכת בה:

ועדין היתה שאלתם ותלונתם כהוגן, שלא שאלו אלא מים ולחם:

ירד המן, ונתן להם לחם חֶקֶם ליום אחד בלבד - נרגע העם. מוכנים הם כולם לקבל תורה כזו על מנת שתהא פרנסתם להם יום יום. אבל הנה שוב נגמרו המים שבכליהם אשר הביאו מאילים - וַיִּסְעוּ כָּל עַדַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַּר סִין לְמִסְעֵיהֶם עַל פִּי ה', הלוך ונסוע עד הר ה' לקבל שם התורה עליהם ועל כל זרעם לקבל עליהם עול תורה ולהסיח דעתם מכל עול אחר וצרכי בני אדם, כיון שנתנסו עתה שנית בנסיון הצמאון, וַיִּחַנו בְּרַפְיֵידִים - וַאֲיֵן מֵיִם לְשִׁתָּת הָעָם, - מיד - וַיִּכָּב הָעָם עִם מֹשֶׁה. כולם הושוו לתלונה, אבל לא כולם הושוו למריבה:

קשים הנסיונות בכח הסבל של העם: לחם עוני בלי מים, מים מרים, מוצאים מים ואין נותנים להם חניה שם, מים במשורה ואין לחם, נתן לחם וכלו המים, נתן להם זה - נטל זה, וכשנתן זה - נטל זה, האמנם כך תהא דרכה של תורה? - וַיִּחַנו בְּרַפְיֵידִים:

רפידים - שרפו ידיהם מן התורה. היו שם אנשים מן העם שהתיאשו מלקבל עליהם עול זה של תורה הכרוך בנסיונות קשים בכל יום תמיד:

מסה ומריבה:

וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם: מִסָּה וּמְרִיבָה, עַל רִיב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל נִסְתָּם אֶת ה' לֵאמֹר הֵיטָא ה' בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵין:

ישראל קדושים שאלקיהם עושה להם נסים ונפלאות גדולים כל יום, יהו שואלים שאלה זו? - :
י'מה מריבה היתה שם? - רבי יהודה, ורבי נחמיה, ורבנן:

רבי יהודה אומר, אמרו: אם ריבון הוא על כל המעשים כדרך שהוא ריבון עלינו - נעבדנו, ואם לאו - נמרוד בו; - :

רבי נחמיה אומר: - אם מספיק לנו מזונותנו כמלך שהוא שרוי במדינה, ואין בני המדינה צריכין לו כלום - נעבדנו, ואם לאו - נמרוד בו; - :

ורבותינו אמרו: - אם מהרהרין אנו בלבבנו והוא יודע מה שאנו מהרהרין - נעבדנו, ואם לאו - נמרוד בו; - :

אמר להם הקדוש ברוך הוא: אם בקשתם לבדוק אותי - יבוא הרשע ויבדוק אתכם. מיד - וַיָּבֹא עֲמֶלֶק:

לדברי ר' יהודה, אמרו ישראל: מוכנים אנו לקבל עלינו עול תורה בכל דרך, ואפילו הקשה ביותר, ובלבד שדרך זו והנהגה זו שרוצה הקב"ה הוא להנהיג אותנו בה - יהא מתנהג בה עם כל מעשיו ובריותיו, ולא נהיה אנחנו מופלים לנסיונות מרים יותר מכל בריותיו:

מוסיף ר' נחמיה על דבריו, מוכנים היו ישראל להיות שונים מכל עם ולשון בכך שפרנסתם תהא נתנת להם מבית המלך ולא יהא לנו משלנו כלום, אבל לא נצטרך בכל עת ובכל שעה לבקש מלפני מלכנו על מזונותינו:

מוסיפים עליהם רבותינו שאומרים, כך היו ישראל אומרים: אפילו שונים נהיה מכל עם ולשון בדרכי חיים קשים מהם - נעשה ונשמע, ואפילו מזוננו וטרפנו יהיו נתונים לחסדו תמיד ונזדקק לחן פני מלכנו בכל עת ובכל שעה - נעשה ונשמע! אבל זאת אנו רוצים כי לא יביאנו במחסורנו עד כדי כלות הנפש, שאז אין אדם יכול לשלוט ברוחו ובא לידי מריבה ותלונה, כמונו היום, אלא שאם נהרהר בלבבנו מיד ידע במחסורינו ויתנם לנו - נעשה ונשמע ונעבדנו תמיד; ואם לאו אלא שנזדקק לשְׁנֵעָה ולצעקה כדי כלות נפשנו - לא נוכל לעמוד בדרך זו תמיד וסופנו ח"ו שנמרוד בו בסערת רוחנו ביום מן הימים:

לא נתיאשו, אלא רפו ידיהם מן התורה שעתידים לקבל, והעמידו בה תנאי לקבלתה, למען יוכלו להחזיק בה ולא לרפות ממנה אף פעם:

אמר הקדוש ברוך הוא: תנאי אתם עושים עמי, לבדוק אותי בקשתם, שמא אבקש מכם דבר שלא כיכולתכם - יבוא עמלק ויבדוק אתכם אם כבר מלאתם אחרי בכל דבר שהוא ביכולתכם:

עבודה זרה במחנה:

לכתכם אחרי במדבר בארץ לא זרועה - זאת היא עבודה לשעה ולדרך הזו בלבד עד אשר תעמוד בכם תורתכם יפה יפה, ואחרי כן תכנסו לארץ פלטרין שלי ותחרשו בשעת החרישה ותזרעו בשעת הזריעה ותקצרו בשעת הקצירה וצויתי לכם ברכתי יותר מלכל עם וארץ; ואולם להסיר אלהי הנכר ולעבוד לה' לבדו - זאת היא עבודה לשעה ולדורות, ההסירותם כבר אלהי הנכר מקרבכם, הנכנסתם כבר כולכם תחת כנפי ונתצתם כל פסיליכם - יבוא עמלק ויבדוק אתכם. אם שלמים אתם אתי - לא תגורו מפניו, ואם יש בכם איש או אשה שנפשם דבקה עוד באלהי מצרים ובגילוליהם - יבואו הם ויצילוכם מעמלק הרשע, מיד - וַיָּבֹא עַמְלֵק וְגו'; וַיִּזְנֶב בְּךָ כָּל הַנְּחֻשִׁים אַחֲרֶיךָ וְגו' (דברים כה); - :

וַיִּזְנֶב בְּךָ - רב נחמן אומר: כל מי שהיה הענן פולטו, היה נישול. ורבנן אמרו: שבטו של דן שפלטן הענן, שהיו כולם עובדי עבודה זרה:

ועדן פסל מיכה היה קץ בידיהם, ונמצאו בהם רבים שלא שלמו לבם לעבוד את ה' לבדו; - :
על אשר יש ביכולתכם לעשות ואינכם עושים, אני מאריך אפי; על אשר אינכם יכולים, אתם יראים שמא אצוה אתכם ולא תוכלו לעמוד!?:

יבוא עמלק ויבדוק אתכם!:

כזוב הזה, שכל מקום שהוא מוצא מכה (פצע פתוח) הוא בא ועומד עליה, כך היה עמלק שמצא מכה בישראל, ובא ועמד עליה. וילחם עם ישראל:

מנין לו כח לעמלק להלחם בישראל? - ברפידים, כיון שרפו ידיהם מן התורה ועשו בה תנאים לנסות את ה' אם יוכלו לעמוד בעבודתו, דין הוא שיהיו מתנסים אם עמדו במה שקבלו עליהם כבר. כיון שנבדקו ונמצאו חסרים - ויזנב בהם. שאין השונא בא אלא על חטא ועל עברה:

החטא והעברה - זהו כחו של עמלק. הוא הוא מקור החטא וממנו הוא יוצא, וממנו גם הפורענות יוצאת. שכך דרכו של שטן העולם, תחילה הוא מכשיל, אחר כך הוא עולה ומשטין, ואחר כך הוא יורד ומשחית:

זכור את אשר עשה לך עמלק:

אֲשֶׁר קָרָךְ - טמאך. כמה דאת אמר: פִּי יִהְיֶה בֶן אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִהְיֶה טָהוֹר מִקֶּרֶה לְיִלָּה וְגוֹ' (דברים כג):

רבנן אמרין: קָרָךְ - הקירן (צננן) לפני אומות העולם. משל לאמבטי רותחת שלא היתה בריה יכולה לירד בתוכה, ובא בן בליעל אחד וקפץ לתוכה; אף על פי שנכוה, אלא הקירה לפני אחרים. כך, כיון שיצאו ישראל ממצרים, נפלה אימתם על כל אומות העולם, שנאמר: אֶזְנֵי בְּהֵמָה אֶלּוּפִי אָדוֹם וְגוֹ' תִּפְּלֵי עֲלֵיהֶם אֵימָתָהּ וַפָּחַד וְגוֹ', וכיון שבא עמלק ונזדוּג להם, אף על פי שנטל את שלו מתחת ידיהם - הקירן לפני אומות העולם:

עד שלא זרחה שמשו של אברהם אבינו, היה כל העולם כולו שִׁמְם והיה כאילו כבה נרו של עולם וגורלו נחרץ להיות טובע במחשכי תהום של שחת ורשע ואלימות. בא אברהם והצית גחלת; באו זרעו אחריו ונפחו בה והתחילה לעלות האש המאירה והמחממת; יצאו ישראל ממצרים במוראים גדולים ובגילוי שכינה וידעו כל ישראל, וידעו מצרים וידעו כל עמי הארץ - כי ה' לבדו הוא, אין עוד:

כל היקום מצפה עתה לאותו מעמד נשגב שבו ירד ה' על הר סיני וידבר עם האדם פנים אל פנים ושח גבהות אדם ושפל רום אנשים, ונשגב ה' לבדו ביום ההוא; והאלילים כליל יחלוף. הקדוש ברוך הוא נגלה אל כל עמו ומיעדם להיות שליחיו לכל שאר בריותיו להרים כל גוי וממלכה ולהאיר דרך לפנייהם - הִימָצְאוּ עוֹד גוֹי וּמַמְלָכָה אֲשֶׁר יֹאמְרוּ, מִי ה' אֲשֶׁר אֶשְׁמַע בְּקָלוֹ? :

כל ישראל מוכנים למעמד הזה, והם מוכנים גם להטות כל האומות אל הבורא יתברך שמו כאשר עתיד להיות באחרית הימים, והנה בא אותו רשע וּשְׂדָד את כל המערכה. קפץ לתוך האש שהכל יראים הימנה ונכוה, אבל גם צננה מעט, והנה מה הם אומרים עתה כל הגויים? - עדן המלחמה נמשכת, לא נכנענו אלא לשעה. ותיקון כל העולם כולו שוב נדחה לימים רחוקים, לעת קץ האחרון:

וישראל, אף הם דין ודברים היו להם בינם לבין קונם, אבל מי מלל ומי פלל אשר ישא עוד גוי חרב כנגדם לאחר כל אשר ראו עיניהם - והנה בא עמלק זה. אף על פי שנכוה בהם, מכל מקום צנן את אשם ועוז בטחונם - הרי המלחמה עדן קִימַת. לא סר מהם לגמרי מורא ופחד מפני בשר ודם, ולא פנה פחד זה את מקומו למורא שמים ולפחד מפני הדר גאונו:

בנחשלים זנב, ברפויים הטיל מורא, ובחזקים הכניס דאגה. וכשעמדו רגליהם אחר כך תחת הר סיני, כבר חסר היה משהו משלמות לבם של העומדים שם, וחסרון קל זה נתן אותותיו אחר כך במעשים רבים וחמורים. ותיקון ישראל ושיבת העולם לקדמותו נדחו. והנה זה יותר משלשת אלפים שנה ועדן משיח האחרון לא בא, והעולם מפרפר בין עברי תהומות ומפרפר - והכל בעטיו של נחש עקלתון זה, עמלק הרשע ימח שמו וזכרו:

והיה בהניח...:

עושה גדולות עד אין חקר - היפלא ממנו דבר? כלום לא היה יכול להכניע גם את עמלק לבלתי יעיז בעת ההיא, וידום כאבן ככל שאר גויי הארצות? :

אלא דברים יש בגו. כניעתם של עמי תבל מפני מורא ה', זכות היא להם. וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי אֲנִי ה' (שמות יד) - זכות היא למצרים שבכניעתם וביראתם הכריזו על מלכות שמים, וכן יושבי פלשת ואילי מואב ששחו קומתם מפני הדר גאון ה' - זכות היא להם ובגללה יזכו להאחז בנצח ישראל

שבאחרית הימים. אבל עמלק הרשע אין בו מתוס כלל, לא לו ולעמים אחרים יחדו להמליך מלכות שמים. לפיכך נטל הקדוש ברוך הוא מוראו ופחדו ממנו כדי שיהיה נדח ממנו, נדח לעולם ועד:

וְהָיָה בְּהֵיכַל ה' אֱלֹקֶיךָ לְךָ מֶכֶל אֵיבֶיךָ מִסָּבִיב וְלֹא יִהְיֶה עוֹד מוֹרָא מִלַּחְמָה כָּלֵל, וְגַם מוֹרָאוֹ שֶׁל עִמְלֵק יִפּוּג כָּלִיל וְלֹא יִתִּירָאוּ מִמֶּנּוּ עוֹד, וְלֹא יִחְסַר הָעוֹלָם לְכַנִּיעֲתוֹ וּלְיִרְאָתוֹ אֶת ה', אוֹ אִזְ תִּמְחָה אֶת זֵכֶר עִמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם כֵּאִילוֹ לֹא הָיָה מֵעוֹלָם, לֹא הוּא, לֹא רִשְׁעוֹתוֹ, אֵף לֹא כַנִּיעֲתוֹ - עוֹלָם שָׁלֵם וּמִתּוֹקָן כִּבְרִיָּה חֲדָשָׁה, עוֹלָם בְּלִי עִמְלֵק:

שנאה של מצוה:

עד אותו היום אשר יניח ה' אלקינו לנו מכל אויבינו, ויהפוך לנו אויבים לאוהבים, אין לנו עסק של שנאה אלא עם עמלק לבדו, והתורה הזו שכולה חסד ורחמים היא שצוּתה עלינו את השנאה. מלחמה לנו בעמלק העם, ובכל נפש אחת ממנה, מלחמה לנו בזוהמתו ובארסו אשר הטיל בכל הגויים, ומלחמה לנו באותה הטומאה ותולדותיה אשר מקצתן זרק גם בנו, ליראה את הרע ולהכנע לכחות אחרים בלתי לה' לבדו:

מלחמת השמד לנו עם עמלק, לא מלחמת כיבוש או כניעה, אין אנו מבקשים הנאה לא ממנו ולא מכל אשר לו, החרס נחרים אותו ואת ממונו ובבזה לא נשלח ידינו:

וכל עוד אין יכולים להשמידו, נשנאהו שנאה שאין לה פיוסין ושנאתו - היא השמדתו. שאין לך ריחוק גדול מן השנאה, ואנו הרי מצווים לרחק רשע זה, להרחיקו מלבנו ומלב כל העולם. וככל אשר תגדל בלבנו השנאה לעמלק - כך תעלה בלבנו האהבה להשי"ת ונהיה דבקים בו ובעבודתו:

מדברי סופרים:

אותו רשע, הנראה ושאינו נראה, העומד על אם הדרך של כל עובד ה', יחיד ומכל שכן רבים, ומעכב ומפריע את העבודה התמה - הוא שרש עמלק; וכל שמניחין מעט מעבודת הבורא - מיד נתחזק כחו של אותו רשע ימ"ש. ולכן צריך כל אדם להתחזק ביותר ולהיות נשמר מן העברה, כדי להכרית כחו של עמלק שאנו מצווים לשנוא אותו ולאבדו:

מִלְחָמָה לַה' בְּעִמְלֵק מִדֶּרֶךְ דֶּר - שהקדוש ברוך הוא יחד לכל דור ודור גילויי אורות שלו שצריכים להאיר בדור זה יותר מבשאר הדורות, ואין מעכב את גילויין אלא רשעותו של עמלק בלבד, ועל כן הקדוש ברוך הוא שונאו שהוא מונע טובתו מן הבריות; וכן כל עובד ה' שמשתוקק לגילוי אורו של הקב"ה ואינו זוכה לו בעטיו של רשע זה - נעשה לו שונא בתכלית:

אין כחו של עמלק אלא בטרדת המעשים ובקושי השעבוד ועול דרך ארץ, אבל כשיש מנוחה בנפש וביטול המלאכה, אז אינו יכול לשלוט. ולכן כתיב וְהָיָה בְּהֵיכַל וְגו' תִּמְחָה אֶת זֵכֶר עִמְלֵק וְגו', כשהאדם זוכה למנוחת הנפש, אז הוא רואה את אפסותו וביטולו של כח הרשע:

ולכך קוראין בפרשת 'זכור' ביום השבת, שהוא יום המנוחה ומסוגל לעקור בו את שרש עמלק שבנפש. ולכך גם בנס פורים, כשגברו ישראל על המן שמזרע עמלק, לא קבעו יום טוב ביום הנצחון, אלא ביום שנחו מאויביהם, כי המנוחה שאחר הנצחון מועילה להשלים את מחית עמלק:

סוף מחינת עמלק בגמר הגאולה העתידה שיהיה ה' אחד ושמו אחד בכל העולם - יהיה לפני בוא חדש ניסן. ורושם מן המחיה הזאת קים בכל שנה ושנה, והוא נגלה בימי מרדכי ואסתר בימים האלה. וכן כנו חכמים לקרוא פרשת זכור בתקופת שנה זו :

ראש חדש ניסן הוא ראש השנה למלכי ישראל. ועיקר מלכות ישראל תלוי במלכות שמים. לכך סמוכות שתי המצוות הללו:

למנות מלך ולהכרית זרעו של עמלק:

עמלק הוא כמו הערלה החופפת על הברית, ואין לה תקנה אלא כריתה, אף עמלק הוא הערלה בגוף העמים ואין לו תקנה אלא כריתה והשמדה :

ממנהגי ישראל:

נהגו ישראל קדושים, שאם בא אחד לבדוק את קולמוסו אם כותב יפה, היה רושם בו אותיות עמלק ומעביר עליו הקולמוס כמה פעמים עד שמחקו, כדי לקים: מחה תמחה זכר עמלק :

ויש שנהגו בפורים לכתוב על הניר את שמותיהם של עמלק והמן ומוחקים אחר כך את השמות במשקה השכר, לקים: תנו שֶׁכָּר לְאוֹיֵב (משלי לא), שכן נאמר על עמלק :

וְאַחֲרֵיתוֹ עָדִי אֵיבֹד (במדבר כד):

וכן נהגו אחרים שרשמו אותיות עמלק על סוליותיהן של נעלים חדשות קודם שלבשו אותן וכשלו בשן אחר כך הוא דורך בעוז על הארץ ומתכנן למחוק שם עמלק - כדי לקים מה שנאמר: בְּכָל דְּרָכֶיךָ דַּעְהוּ וְהוּא יִשָּׁר אַחֲרֵיתֶיךָ. והרי הכתוב אומר: וְאַתָּה עַל בְּמוֹתֵינוּ תִּדְרֹךְ :

יום טורינוס:

יום י"ב באדר נזכר במגילת תענית, כיום שנעשה בו קידוש השם גדול אשר נפרע הקדוש ברוך הוא מצורר ישראל, על ידי שני אחים צדיקים, ולולינוס ופפוס שמם, שמסרו נפשם להריגה על קידוש שמו יתברך כדי להציל בדמם את דם אחיהם. וקבעו אותו היום לשמחה ושלא להתענות בו ולא לעשות בו הספד על מת. לאחר ימים בטלו השמחה מאותו היום, על שנהרגו באותו יום שני אחים חסידים אחרים, ושמעיה ואחיה שמם :

טורינוס, אחד ממושלי רומא היה שמשל על ישראל והצר ליהודים הרבה מאד. יום אחד מצאו את בתו של טורינוס הרוגה בעיר לוד, ולא נודע מי הרגה. אמר טורינוס: אין לי אויבים במקום הזה אלא היהודים בלבד - ודאי הם הרגוה; וגזר הריגה על כל היהודים שבלוד :

היו שם שני אחים צדיקים גמורים ולולינוס ופפוס שמם, שבאו אל טורינוס ואמרו: אנחנו הרגנוה לבתך ודמה בראשינו! :

ידע בהם טורינוס שלא הרגוה אלה, וכי אין הם באים אלא על הצלת אחיהם בלבד, אף על פי כן קבל דבריהם שנתנו טעם לדבריהם למה הרגו ועל מה הרגו, ושוב לא יכול טורינוס לשפוך חמתו על כל היהודים :

אמרו, בשעה שהוציאו את לולינוס ופפוס להריגה, אמר להם טורינוס: אם מעמו של חנניה מישאל ועזריה אתם - יבוא אלקיכם ויציל אתכם מידי, כדרך שהציל את חנניה מישאל ועזריה מיד נבוכדנצר! :

אמרו לו: חנניה מישאל ועזריה, צדיקים גמורים היו וראויין היו לעשות להם נס; ונבוכדנצר מלך הגון היה וראוי לעשות נס על ידו; אבל אותו רשע (טורינוס) - הדיוט הוא ואינו ראוי לעשות נס על ידו, ואנו נתחייבנו כליה למקום, ואם אין אתה הורגנו - הרבה הורגים יש לו למקום והרבה דובים ואריות יש לו למקום, שפוגעים בנו הורגים אותנו; - :
אלא, לא מסרנו המקום בידך - אלא מפני שעתיד ליפרע דמינו מידך! :

אף על פי כן הרגם טורינוס :

אמרו, לא זזו משם עד שבאו למקום שני אנשים שנראו כמו שרים ושליטים גבוהים מבית המלכות, והרגוהו לטורינוס במיתה משונה, שפצעו את מחו בגזרי עץ שנמצאו שם. ונתקיימו דבריהם של לולינוס ופפוס שאמרו לו: 'לא מסרנו המקום בידך, אלא שעתיד ליפרע דמנו מידך':

ואותו יום, י"ב באדר היה וקבעוהו כיום שנעשה בו נס, והוא שנקרא 'יום טורינוס':
ואותם שני האחים, לולינוס ופפוס, הם שנזכרים בהרבה מקומות בשם 'הרוגי לוד' סתם, ועליהם אמרו: 'הרוגי לוד, אין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתן בגן עדן':
ואילו מה שהיה עם האחים שמעיה ואחיה, שאף הם נהרגו באותו היום - לא נזכר בהם גוף המעשה איך היה ועל מה נהרגו :

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וְעַד הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעַמְּלֵק מִדֶּר דֶּר

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֵק מִדֹּר דֹּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 21

מי לה' אלי!

חודש סיון תש"ס

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

ספר מאור עינים - ליקוטים

כי תרכב על סוסיד מרכבותיך ישועה (חבקוק ג', ח') וכתוב (משלי כ"א, ל"א) סוס מוכן ליום מלחמה ולה' התשועה מכאן שישועתן של ישראל הוא ישועתו של הקודשא בריך הוא. אמרו רז"ל האבות הן הן המרכבה כי אברהם נאמר בו (ישעיה מ"א, ח') אברהם אוהבי וביצחק נאמר (בראשית ל"א, מ"ב) פחד יצחק ויעקב הוא ישראל נאמר בו (ישעיה מ"ט, ג') ישראל אשר בך אתפאר והם אהבה ויראה והתפארות והם מרכבה להבורא ברוך הוא על ידי מדות ההם וכל ישראל הם ענפי האבות כי הבנים נמשכים מבחינת האבות וברא כרעיה דאבוה נמצא מושרש בישראל בחינת האבות הנ"ל הם שלושה מדות שבאבות היה כל מדה קומה שלימה כגון באברהם היה האהבה קומה שלימה וכן שיצחק מדת היראה וביעקב מדות התפארות ובבניהם הם בחינת נקודות ניצוץ וענף משורש האבות וצריך האדם להיות מרכבה לשמו יתברך ולאמלא קודשא בריך הוא על כל אבר ואבר דיליה שלא יהיה שום אבר פגום ואמרו רז"ל אין השם שלם ואין הכסא שלם וכו' על דרך שאמרו רז"ל אין השכינה שורה אלא על שני אלפים ושני רבוא נמצא בשני אלפים חסר אחד אז אין השכינה שורה וכביכול אין הכסא שלם ואז אין

השם שלם כי בדבר ה' שמים נעשו (תהלים ל"ג, ו') שהעולם הזה נברא בה' סוד ה' מוצאות הפה והיה הכוונה שישרה הקודשא בריך הוא על ישראל כמו שכתוב ושכנתי בתוכם וכשאינם זכאין אז ה' אחרונה שהיא סוד ה' מוצאות הנ"ל שבה נברא העולם חסר מהשם כביכול כי נשלם עם הכוונה הראשונה שהוא המחשבה סוד היו"ד שהיא עולם הבא שהיה הכוונה לשכון בתחתונים והנ העל ידי הדבור האדם מקשר את עצמו למעלה כשמתפלל ומדבר דבורו ביראה אז ממליך הקודשא בריך הוא עליו. ואמרו בזוהר הקדוש דאתוון לגבי נקודות כסוס לגבי רוכב שהאותיות להם כמו הסוסים שהמחשבה רוכבת עליהם ואז כשהמחשבה מקושר ורוכב על הדבור הרי העולם הבא סוד היו"ד שהוא המחשבה מקושרת בה' מוצאות הפה ואז מתקן הכסא ששורה השם על הכסא בשלימות ולכן מלחמה לה' בעמלק מדר דר (שמות י"ז, ט"ז) שאין השם שלם והכסא שלם עד שימחה זכר עמלק כי בכל אדם יש בחינת עמלק שהוא היצר הרע וצריך להלחם עמו על ידי התורה ותפלה :

וזוהו כי תרכב על סוסך כשתהיה רוכב במחשבתך על האותיות והדבורים אז מרכבותיך ישועה יהיה ישועה שתוכל להיות מרכבה לשמו יתברך ויהיה הכסא שלם וכתוב סוס מוכן ליום מלחמה הוא למלחמת היצר הרע ולה' הישועה דמשמע כי מאת ה' היתה זאת שתהיה ישועה ואמת הוא כן כי הבא לטהר מסייעין אותו ואלמלא עוזרו אינו יכול לו וההתעוררות הוא מהאדם ומה שכתוב לה' הישועה דמשמע רק לה' ולא מהאדם כלל הכי פירושו כי ישועתו של ישראל הוא ישועתו של הקודשא בריך הוא כשיושעו ישראל ויהיו המרכבה שהוא הכסא שלם אז יהיה הוי"ה שמו שלם כאמור כי העולם הזה נברא בה' וכשישראל מתקשרים למעלה הרי הה' מקושרת למעלה והבן :

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וַעֲדַת הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעַמְלֵק מִדֶּר דֶּר

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֶק מְדַר דָּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 22

מי לה' אלי!

חודש תמוז תש"ס

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

ספר אוהב ישראל - פרשת זכור

ויאמר כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדר דר (שמות יז, טז). ילקוט ר' ברכיה בשם ר' אבא בר כהנא. כל זמן שזרעו של עמלק בעולם כביכול הכנף מכסה את הפנים. אבד זרעו של עמלק מן העולם. אין הכנף מכסה את הפנים. שנאמר (ישעיה ל, כ) ולא יכנף עוד מוריד. ר' לוי בשם ר' חמא בר' חנינא כ"ז שזרעו של עמלק כביכול אין השם שלם ואין הכסא שלם. אבד זרעו של עמלק מן העולם השם שלם והכסא שלם. שנאמר (תהלים ט, ז) האויב תמו חרבות לנצח גוי. אבד זכרם המה והי' לעולם ישב כונן למשפט כסאו. עכ"ל הילקוט. והנה כל איש נבון, לבבו ילהב להבין מאחז"ל שהם פלאי פלאים. מהו הכנף מכסה את הפנים כביכול. גם מהו השם שלם והכסא שלם. גם לידע ענין מחלוקתן של חז"ל:

ובהעיר לב י"ל דמר אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליגי רק כל אחד מפרש לפי בחי' ושורש נשמתו. דהנה כתיב (שם קד, ב) עוטה אור כשלמה. כי כשעלה ברצונו הקדום האחדות הפשוט ית' וית' להאציל ולברוא את העולמות כדי להיטיב להם ולפרסם טובו וחסדו הגדול לכל באי העולם. ושישיגו לדעת גודל רוממותו ית"ש. ולמנדע דאיהו רב ושליט עקרא ושרשא דכל עלמין.

אמנם איך היה באפשרי להשיג שום השגה בעצמותו ית' אשר לית מחשבה תפיסא ביה כלל והוא מושלל מהשגה. ולזה לאשר רצון חסדו הגדול להיטיב לברואיו. האציל כביכול אור בהיר וצח ומצוחצח מהוד מעטה לבושו כביכול. אשר עיי'ז יוכלו העולמות להשיג גדולתו ורוממותו ית' כל אחד לפי בחינתו ומדריגתו ומעלתו וכל באי עולם ישיגו חסדו וטובו הגדול מצד פעולותיו. וזהו עוטה אור כשלמה. וזה האור בהיר וצח נקרא כביכול אור פניו של הקב"ה וב"ש הנכבד והנורא. וזה שאנו אומרים בברכת כהנים (במדבר ו, כה) יאר ה' פניו אליך ויחנך. לבוא למדת חנוך כי שם הוא רק עוצם הטוב וחסדו הגדול וזשה"כ (תהלים מד, ד) כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם. ימינך הוא מדת החסד מדתו של אאע"ה וזרועך הוא מדת הגבורה מדתו של יצחק אע"ה. והם נכללים זה בזה. ע"י ואור פניך כי רציתם. הוא בחי' מדת יעאע"ה. הבחיר שבאבות. ומדתו מדת האמת מרכז אמצעי של כל העולמות. וזהו העיקר ואור פניך כי רציתם. שיזונו בני ישראל עם קרובו מאור פניו ית' בלי שום מסך המבדיל. רק ע"י מדתו של יעקב להמשיך מאור פניו ית' אשר שם הוא גודל עוצם הרחמים והחסדים טובים. והוא נמשך מהמדה ראשונה של י"ג תיקוני דיקנא עילאה קדישא שהוא אל לשון תוקף וחוזק. כמו (יחזקאל יז. יג) ואת אילי הארץ לקח. שמשם נמשכו תוקף החסדים והרחמים העליונים לכל העולמות ולכל המדות. וזהו בחי' אור פניו ית'. וזהו סוד שם הק' או"ר פניא"ל שהוא אור. פנ"י א"ל. והוא מספר מלבו"ש גימטריא שע"ח. וזהו עוטה אור כשלמה. והוא ג"כ סוד החשמ"ל כי מספר אחד לכולם חושבניה דדין כחושבניה דדין. וחכמה ובינה שהם סוד י"ה. והם ג"כ בסוד אור פניו ית' וית'. ובזה יובן ג"כ פי' הפסוק (בבאשית לב, ל) ויקרא שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי. כי שרו של עשו כשנאבק עם יעאע"ה ורצה שיתלבש בכחותיו. ויעאע"ה ישר אל מלאך ויוכל לו והעביר כל המסכים המבדילים עד שהאיר לעצמו ע"י מדתו מדת האמת. והמשיך הרחמים והחסדים הגדולים מאור פניו ית' על עצמו וזהו ויקרא שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים בלי מסך המבדיל ועיי'ז ותנצל נפשי והבן :

והנה עמלק וזרעו הם קליפות גדולים מקור הקליפות והחיצונים בסוד כי רג"ע באפו (תהלים ל, ו) רג"ע ר"ת ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אובד, במדבר כד, כ). אכן כל זמן שהם בעולם הם נעשים חס ושלוס מסכים המבדילים לישראל ביניהם לאור פניו של הבורא בהוב"ש וכביכול הכנף מכסה את האור פני אל ית', וזהו בסוד כי י"ד ע"ל כ"ס י"ה. כס הוא מלשון כיסוי היינו כביכול שהיד שהוא בחי' כנ"ף מכסה חס ושלוס האור פנים שהם בבחי' י"ה וכנ"ל ואז אין בני ישראל ניזונים כי אם מתמצית כנודע ולא מאור הפנים. וזה שאמר ר' ברכיה כל זמן שזרעו של עמלק בעולם כביכול הכנף מכסה את הפנים, אבל במהרה בימינו כשיהיה אחריתו עדי ואחריתו עדי אובד הוא (במדבר כד, כ). אכן כל זמן שהם בעולם הם נעשים חס ושלוס מסכים המבדילים לישראל ביניהם לאור פניו של הבורא בהוב"ש וכביכול הכנף מכסה את האור פני אל ית', וזהו בסוד כי י"ד ע"ל כ"ס י"ה. כס הוא מלשון כיסוי היינו כביכול שהיד שהוא בחי' כנ"ף מכסה חס ושלוס האור פנים שהם בבחי' י"ה וכנ"ל ואז אין בני ישראל ניזונים כי אם מתמצית כנודע ולא מאור הפנים. וזה שאמר ר' ברכיה כל זמן שזרעו של עמלק בעולם כביכול הכנף מכסה את הפנים, אבל במהרה בימינו כשיהיה אחריתו עדי אובד הוא וזרעו ימחו מן העולם אז לא יכסה הכנף את פנים ויומשך השפעות טובות ישועות ונחמות וכל ברכאין קדישין ורחמים וחסדים מאור פניו ית' ממש על ידי מדת האמת בלי שום מסך המבדיל ויופיע עלינו הבורא ב"ה וב"ש הנכבד והנורא רב טובו וחסדו הקדוש והגדול מבחינת י"ה בסוד אור הפנים וכנ"ל. וזה המאמר

א"ר ברכיה, להיות כי שמו מוכיח על זה. כי שם האדם הוא בחי' שורש נשמתו. על דרך הכתוב (בראשית ב, יט) נפש חיה הוא שמו. וזהו בר"כ י"ה. היינו לעשות בריכה והמשכה מאלו האותיות י"ה ממש כביכול וכיה"ר אמן. והבן היטב כ"ז :

ור' לוי בשם ר' חמא בר חנינא אמר כל זמן שזרעו של עמלק בעולם כביכול אין השם שלם ואין הכסא שלם כו', דהנה כאשר בא אל האדם הישראלי הערה שכלית ורצונו ותשוקתו להיות אך ביראת ה' כל היום ומדבק עצמו ביראתו ית' ומקשר עצמו באהבתו ית' ומפלס מעגל דרכיו ועשיותיו שיהיו כולם בצדק ובמישרים יהלוך. אך עיקר העבדות הוא לטהר ולקדש כל דיבוריו וכל פעולותיו וכוחותיו ומחשבותיו. שהם ד' בחינות לייחד את כולם זה בזה עד מחשבה השכלית. ושיהיה הכל בלתי לה' לבדו בלי שום פניה אחרת. ועי"ז הוא מייחד ומקשר עולם העשיה בעולם היצירה. ושתיחן מייחד לעולם הבריאה. ושולשתן לאצילות קדישא. והולך ממדריגה למדריגה לעילא ולעילא לקשר ולייחד עשיה דאצילות ליצירה דאצילות ומשם לבריאה דאצילות ומשם לאצי' דאצילות קדישא. כי אית כסא לכסא עד אין קץ ותכלית.

והנה עולם האצילות הק' נקרא בבחינת שמו של הקב"ה. ועולם הבריאה נקרא בבחי' כסא. וכמ"ש (ישעיה מג, ז) כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו. בשמי ולכבודי היינו עולם האצילות. מלשון ר' יוחנן קרי למאניה מכבדותא (שבת קיג:) כביכול בסוד מלבו"ש בראתיו יצרתיו אף עשיתיו. הם השלש עולמות בריאה יצירה עשיה. וזהו פי' הזוה"ק כגוונא דאינון מתייחדין לעילא כו' קב"ה לא יתיב על כורסיא כו' ברזא דאחד כו' ושמו אחד ע"כ. כורסיא דיקרי' הוא עולם הבריאה, דאתעבידת ברזא דאחד היינו שהיא מתייחדת עם השני עולמות יצירה ועשיה. ואז אחד באחד יגשו. להתייחד עם עולם האצילות דהוא ברזא דשמו אחד. והא אוקימנא דהוא אחד ושמו אחד. והכל הוא מחסדי האל ית' לבני ישראל עם קרובו. היינו שע"י מעשיהם והתאמצותם בעבודת ה'. ובקבלת עול מלכותו ית' באמת ובלב תמים. מסר הש"י היכולת והכח בידם. ובכוחם לייחד ולקשר כל עלמין עלאין קדישין עד רום שמי שמים העליונים וכנ"ל. אמנם כל זמן שזרעו של עמלק בעולם הן הנה לחטאת מרי לבני ישראל הוא השטן הוא היצה"ר שבלב האדם אשר בכל יום ויום תמיד ירדפנו במלחמה כבידה ורצונו להטותו מדרך הטוב והישר ומקבלת עול מלכות שמים ואדנותו ית'. ע"י אשר בכל עת יסיתנו אל התאוות הגשמיות. ומייפה וממתיק הדבר אל לב האדם. ואחריתה מרה כלענה וטועם טעם מרירות ר"ל. ולזה עמל"ק הוא מספר מ"ר. ומספר א"ל אח"ר (מלחמה לה' בעמלק. ר"ת מל"ב מלחמה זו בליבא תליא. וכן לאסור מלכיהם בזיקים ר"ת מל"ב. וכן לעשות בהם משפט ר"ת מל"ב) וכל זמן שזרעו של עמלק בעולם אינם מניחים את בני אל חי לעסוק בתורת ה' תמימה. ולהיות קשור בעבודתו ית"ש. ואז כביכול אין השם שלם ואין הכסא שלם וכנ"ל, כי אינם מניחים את בני ישראל לייחד עצמותם ואת מחשבתם ולקדש לה'. אבד זרעו של עמלק מן העולם. אז יהיו כל פרטי אישי ישראלי דבוקים בעבודת הבורא ית"ש בקשר אמיץ וביחוד אמיתי בשכליות קדושים ונפלאים ואז יתייחדו ע"י מעשיהם כל העולמות הק'. ואז יהיה השם שלם והכסא שלם ע"ד הנ"ל. וזהו המאמר אמרו ר' לוי לפי בחי' נשמתו כי לו"י הוא מלשון התקשרות וחיבור כמו (משלי א. ט) כי לוית חן הם לראשך. והיינו לייחד ולקשר כל עלמין עילאין קדישין. וזהו יש לרמוז ג"כ בפסוק (תהלים עה, יא) וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק. היינו כשאכרות ואגדע קרני רשעים. אותיות שבקרנות וקצוות של רשעים שהם אותיות מ"ר מספר עמל"ק. נמצא נשאר אותיות יש"ע. ואז תרוממנה קרנות צדיק. ר"ל אותיות

שבקרנות וקצוות של צדיק שהם אותיות ק"ץ. ואז תהיה סוד הגאולה. וכיה"ר שע"י קריאתינו בכל שנה פרשת זכור בהתעוררות להש"י ומבקשים בתחנונים למחות זרע עמלק מן העולם יאזין ה' תחנונינו וישמע שועתינו ותפלתינו בקרוב למחותו מתחת השמים. ואז יהיה השם שלם והכסא שלם ע"י משיח צדקנו שיבא בב"א. והמשכיל יבין כ"ז כי דברים נפלאים הם העומדים ברומו של עולם:

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וְעַד הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעַמְּלֵק מִדֹּר דָּר

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֵק מִדֹּר דֹּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 23

מי לה' אלי!

חודש אב תש"ס

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

ספר מאור ושמש - פרשת בשלח ד"ה וידי

וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידי
 וגו' ויהי ידיו אמונה עד בא השמש וגו'.

יש להבין מה זה שהיה ידי משה כבדים. ומפני מה היו ידי משה כבדים. ומה זה
 שלקחו אבן וישימו תחתיו, הלא אהרן וחור תמכו בידי.

וגם זה קשה הבנה מה הוא זה שהיו ידיו אמונה, מהו לשון אמונה, היה לכתוב היו
 ידיו פרושות עד בא השמש.

ונראה לפרש על פי פשוטו דהנה קשה עוד אמאי היה מלחמת עמלק כל כך חמור יותר
 ממלחמת מצרים ושאר מלחמות אומות שהיה משה רבינו צריך לעשות פעולות רבות
 כאלו מה שלא עשה במלחמת פרעה וחילו.

ומה גם נראה שלפני השי"ת היה מלחמת עמלק קשה שהכתיב בתורה מלחמה לה' בעמלק מדר דר. וגם מה שאמרו בגמרא וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה אלא כשהיו ישראל משעבדין את לבם ומסתכלין כלפי מעלה היו נוצחין ואם לאו היו נימוקין צריך הבנה, הלא הכל היה ביום אחד ומהיכי תיתי שביום אחד יהיה עת שמסתכלין כלפי מעלה ועת להיפך חס ושלוש :

אבל נראה לומר דהנה איתא בזוהר הקדוש שמלחמת עמלק היה למעלה ולמטה על כן היתה כבידה כל כך.

ויראה לפרש הדבר דהנה קליפת עמלק היה לעקור ישראל מאמונה שלימה בה' יתברך ומבלבל מחשבתם באמונות רעות חס ושלוש כמו שמצינו בזוהר הקדוש שמיד שאמרו ישראל היש ה' בקרבנו אם אין מיד ויבא עמלק, הגם שדברי הזוהר הקדוש הם עמוק עמוק מאד עיין שם, על כל פנים על פי פשוטו מרמזים הפסוקים כשבאו ישראל לאיזה ספק בהאמונה אזי בא עמלק לנתק אותם יותר ויותר מאמונת אלהי עולם לגמרי חס ושלוש.

וזה ידוע שכחו של משה רבינו ע"ה להכניס בלב ישראל אמונת אלהי עולם ברוך הוא וברוך שמו, וזהו שושבינא דמלכא שהיה משתדל בכל כחו להכניס בלב ישראל אמונת אלהי עולם ברוך הוא וברוך שמו.

על כן כשראה משה רבינו ע"ה שבא עמלק הרשע ובלבל את ישראל מאמונתם חגר מתניו כנגדו ואמר ליהושע שהוא ילך כנגדו עם אנשים צדיקים בהתגלות והוא אזר מתניו כנגדו להחזיק את ישראל באמונה יתירה.

וזה פירוש כאשר ירים משה את ידו, רצה לומר כוחו כי יד נקרא כח כידוע מרש"י ותרגום, רצה לומר כחו של משה היה להגביר אמונה בלב ישראל כשגבר ידו והחזיקו באמונה וגבר ישראל. וכאשר יניח ידו וגו' רצה לומר כשלא היה יכול לקבוע בלבם שורש האמונה אזי גבר עמלק. וזה שאמרו בגמרא בשעה שהיו משעבדים את לבם לאביהם שבשמים דהיינו בסוד אמונה שלימה וגבר ישראל, וכאשר נתבלבל מחשבתם רצה לומר שעשתה פעולת עמלק רועם בלבם לבא לספיקות חס ושלוש אזי וגבר עמלק.

וזהו וידי משה כבדים, רצה לומר כחו של משה היה כבד עליו להחזיקם באמונה. ויקחו אבן, רצה לומר אבן שתיה שהיא אמונת ישראל דהיינו מלכות שמים, וישימו תחתיו ותמכו בידיו, רצה לומר לחזקו שיהיה כח בידיו לשרוש בלב בני ישראל

אמונה שלימה. וזהו ויהי ידיו אמונה עד בא השמש, רצה לומר שגבר ידו והתחזק את כל ישראל באמונה שלימה ואז ויחלוש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב. והנה בעוונותינו הרבים עדיין מרקד בינינו זאת הקליפה של עמלק לבטל מישראל אמונת אלהי עולם בכל דור ודור, וזהו מלחמה לה' בעמלק מדר דר, שאין השם שלם וכסא שלם עד שיתבררו כל הברורים ויחזיקו ישראל באמונה שלימה בהשי"ת ויהיה ה' אחד ושמו אחד במהרה בימינו:

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וְעַד הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעַמְלֵק מִדֵּר דֵּר

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֶק מִדֶּר דֶּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 24

מי לה' אלי!

חודש אלול תש"ס

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

ספר תפארת שלמה על התורה - לקוטים - פרשת דברים
מלחמה לה' בעמלק מדר דר (שמות יז, טז),
חסר וי"ו וזה זכרי לדר ודר גם כן חסר וי"ו.
ד"ר גימט' צדיק.

שכחום וחזרו ויסדום (מגילה יח, ע"א, סוכה מד ע"א), היינו היסוד.
ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחיו (בראשית מ, כג), זכור גימט' ארבע
שמות רל"ב לרב תרבה נחלתו. ונחלו לעולם (שמות לב, יג), נחלתי עדותיך
לעולם וגו' (תהלים קיט, קיא), נחלתינו נהפכה לזרים וגו' (איכה ה, ב):

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וַעֲד הָעוֹלָמִי - לְמִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֶק מִדֶּר דֶּר

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֶק מִדֶּר דֶּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 24

מי לה' אלי!

חודש אלול תש"ס

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

ספר תפארת שלמה על התורה - לקוטים - פרשת דברים
מלחמה לה' בעמלק מדר דר (שמות יז, טז),
חסר וי"ו וזה זכרי לדר ודר גם כן חסר וי"ו.
ד"ר גימט' צדיק.

שכחום וחזרו ויסדום (מגילה יח, ע"א, סוכה מד ע"א), היינו היסוד.
ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחו (בראשית מ, כג), זכור גימט' ארבע
שמות רל"ב לרב תרבה נחלתו. ונחלו לעולם (שמות לב, יג), נחלתי עדותיך
לעולם וגו' (תהלים קיט, קיא), נחלתינו נהפכה לזרים וגו' (איכה ה, ב):

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וַעֲד הָעוֹלָמִי - לְמִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֶק מִדֶּר דֶּר

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֶק מִדֹּר דֹּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 25

מי לה' אלי!

חודש תשרי תשס"א

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

ספר ליקוטי הלכות - הלכות סעדה הלכה ה

מז) וזהו, וישמע ותר. מה שמועה שמע ובא? קריעת ים - סוף ומלחמת עמלק וכן נסמך
 פרשת ותר לפרשת בשלח שמדברת מקריעת ים - סוף ומסתיימת במלחמת עמלק, כמו שכתוב,
 מלחמה לה' בעמלק מדר דר. כי עמלק הוא עקר זהמת הנחש, כמובא, הינו בחינת כלל כל
 המונעים והמעכבים וכו' מן הקדשה שבאים מהבגדים הצואים שנמשכין מזהמת הנחש. ועל -
 בן קלפת עמלק הוא אורב תמיד על כל אחד מישראל בכל עת שרוצה להתקרב אל הקדשה והוא
 מתגבר בכל פעם מחדש ועל - בן צריך ה' לתברך בעצמו, כביכול, ללחם עמו בבחינת מלחמה לה'
 בעמלק מדר דר, ועקר התגברותו הוא על הגרים ובעלי תשובה שעליהם מתגברים מאד
 המניעות וכו' הנמשכין מהבגדים הצואים שהם בחינת זהמת הנחש שהוא קלפת עמלק.
 והכניעתו על - ידי בחינת קריעת ים - סוף שאז היה עקר גמר יציאת מצרים והתחלתם לכנס
 לארץ - ישראל, כי אז נפל פרעה וחילו לגמרי ויצאו מרשותו לגמרי והתחילו לילך לארץ -
 ישראל. כמו שאמרו בהשיכה, תבאמו ותטעמו בהר נחלתך. ועקר קריעת ים - סוף היה על - ידי
 ארונו של יוסף, כמו שכתוב, הים ראה וינס ויצא החוצה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה,

שָׁזָהוּ בַּחֲנִינָת כֹּחַ קִדְשָׁת קִבְרֵי הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים שֶׁזָּכוּ לְתַכְלִית שְׁלֵמוֹת שְׁמִירַת הַבְּרִית שֶׁזָּכוּ לִלְמַד וּלְלַמֵּד וְכוּ' וְעַל - בֶּן כָּלֵב כְּשֶׁרָאָה שֶׁמִּתְגַּבְּרִים מְאֹד עֲצַת הַמְּרַגְלִים שְׂרוּצִים לִפְגֹּם בַּקִּדְשָׁת אֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל, עַל - בֶּן הֶלֶךְ וְנִשְׁתַּטַּח עַל קִבְרֵי אֲבוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּה וְעַל - יָדֵי זֶה זָכָה לָמָּה שֶׁזָּכָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, אִם לֹא הָאֶרֶץ אֲשֶׁר דָּרַךְ בָּהּ וְכוּ'. כְּמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּה, כִּי כְּשֶׁרוּצִים לְבוֹא לָאֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא כָּלִיּוֹת כָּל הַקִּדְשׁוֹת מִתְגַּבְּרִים וּמִשְׁתַּטַּחִים הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים וְכוּ' מְאֹד מְאֹד כְּמוֹ הֵיכָל וְהִירְדֵן, כְּמִבְּאֵר בְּהַתּוֹרָה הַנִּי"ל שֶׁכָּל זֶה נִמְשָׁךְ מִהַבְּגָדִים הַצּוֹאִים שֶׁמִּתְגַּבְּרִים אֲזִי בְּיוֹתֵר כְּמוֹ יָם וְנִהָר מִמֶּשׁ עַד שֶׁרָאָה כָּלֵב שֶׁאִי אֶפְשָׁר לְהַכְנִיעֵם כִּי אִם עַל - יָדֵי כֹחַ קִבְרֵי הַצַּדִּיקִים שֶׁהֵם קִבְרֵי הָאֲבוֹת שֶׁהֶלֶךְ וְנִשְׁתַּטַּח עֲלֵיהֶם. וְעַל - בֶּן כָּל קְרִיעַת יָם - סוּף הָיָה עַל - יָדֵי כֹחַ אֲרוֹנוֹ שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק שֶׁהוּא בַּחֲנִינָת קִבְרֵי הַצַּדִּיק שֶׁעַל - יָדֵי זֶה הָיְתָה עֵקֶר הַגְּאֻלָּה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, וַיִּקַּח מִשָּׁה אֶת עַצְמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כְּנִי"ל. וְעַל - בֶּן הָיָה מִהֶלֶךְ אֲרוֹנוֹ שֶׁל יוֹסֵף אֲצֵל אֲרוֹן הַלְוִיָּהוּ, כִּי עֵקֶר קִבְּלַת הַתּוֹרָה נִמְשָׁךְ מִשָּׁם כְּנִי"ל:

וְעַל - בֶּן יִתְרוֹ שֶׁהָיָה גֵר צָדֵק עֵקֶר גְּרוּתוֹ הָיָה עַל - יָדֵי שִׁשְׁמַע קְרִיעַת יָם - סוּף וּמִלְחָמַת עֲמֶלֶק, כִּי שִׁמְעַן וְהַבִּין שָׂאֵף - עַל - פִּי שֶׁהוּא מִלְחָמָה גְּדוֹלָה וְעַצוּמָה לְזָכוֹת לְהַתְגַּיֵּר בְּאֶמֶת וּלְשׁוּב אֶל הַקִּדְשָׁה כִּי הוּא בַּחֲנִינָת מִלְחָמַת עֲמֶלֶק שֶׁמִּתְגַּבֵּר וּמִתְפַּשֵּׁט בְּיוֹתֵר בְּכָל פַּעַם כְּנִי"ל, אֵף - עַל - פִּי - בֶּן כָּבֹד הַקִּדְשִׁים ה' יִתְבָּרַךְ רַפּוּאָה לְמַכָּה שֶׁהוּא בַּחֲנִינָת קְרִיעַת יָם - סוּף שֶׁהָיָה בְּזָכוֹת וְכֹחַ אֲרוֹנוֹ שֶׁל יוֹסֵף וְכוּ' כְּנִי"ל שֶׁעַל - יָדֵי זֶה זָכוּ לְגֵרֶשׁ שְׁטָף מֵיָם רַבִּים בַּחֲנִינָת הַמֵּיִם הַזֵּידוֹנִים וְשִׁיחָה נִפְתַּח לָהֶם מִיָּמֵי הַחֲכָמָה וְהַדְּעָת שֶׁזָּהוּ בַּחֲנִינָת קְרִיעַת יָם - סוּף שֶׁבְּרַחוּ הַמֵּיִם מִפְּנֵיהֶם וְנִפְתַּחוּ לָהֶם אֲזִי מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּה, רָאִתָּה שֶׁפָּחָה עַל הַיָּם וְכוּ' וְאֲזִי נִכְנַע וְנִפְל פְּרַעָה וְחִילוֹ לְגַמְרֵי וְהַתְחִילוּ לֵילֵךְ לָאֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל. שֶׁכָּל זֶה הוּא בַּחֲנִינָת הַכְּנַעַת קִלְפַת עֲמֶלֶק שֶׁהוּא בַּחֲנִינָת הַמְּנִיעוֹת מִן הַקִּדְשָׁה וְכוּ' הַמִּתְפַּשֵּׁטִים מְאֹד שֶׁבָּאִים מִהַבְּגָדִים הַצּוֹאִים וְעַל - בֶּן אֵף - עַל - פִּי שֶׁאַחֵר כֵּךְ מִתְגַּבֵּר בְּכָל פַּעַם יוֹתֵר אֵף - עַל - פִּי - בֶּן בִּכְחַ הָיָה יְכוֹלִים לְהַכְנִיעוֹ תַּמִּיד. וְכָל זֶה שִׁמְעַן וְהַבִּין יִתְרוֹ וְנִתְגַּיֵּר בַּחֲנִינָת מַה שֶׁמוֹעֵה שִׁמְעַן וְבֵא? קְרִיעַת יָם - סוּף וּמִלְחָמַת עֲמֶלֶק, כִּי עֵקֶר קִיּוֹם הַגְּרִים וּבִעֲלֵי הַתְּשׁוּבָה שִׁישְׁאָרוּ קִיָּמִים בַּקִּדְשָׁתָם הוּא עַל - יָדֵי זֶה כְּנִי"ל:

מַח) וְעַל - בֶּן עֵקֶר מִפְּלַת קִלְפַת עֲמֶלֶק לְגַמְרֵי יִהְיֶה רַק כְּשִׁיבּוֹאוֹ יִשְׂרָאֵל אֶל הַמְּנוּחָה וְאֶל הַנַּחֲלָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, וְהָיָה בְּהֵנִיחַ ה' אֶלְקִיךָ לְךָ וְכוּ' תִּמְחָה אֶת זִכְרֵי עֲמֶלֶק וְכוּ'. כִּי כָּל זְמַן שֶׁאֵין בָּאִים אֶל הַמְּנוּחָה הַקִּדְשָׁה בְּשְׁלֵמוֹת הוּא מִתְגַּבֵּר בְּכָל פַּעַם כְּמִבְּאֵר לְעִיל. אֲבָל מְכַנִּיעִין אוֹתוֹ בְּכָל פַּעַם בְּכֹחַ הַתּוֹרָה וְהַצַּדִּיקִים וּבִפְרָט עַל - יָדֵי צַדִּיקִים שׁוֹכְנֵי עֵפֶר שֶׁכָּבֹד בָּאוּ אֶל הַמְּנוּחָה בְּשְׁלֵמוֹת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם הֶלֶךְ נִכְחוֹ (וַיִּשְׁעֶיָה נֹז) וְכְתִיב, וְשָׁם יְנוּחוּ יִגְיַעִי כֹחַ (אִיּוֹב ג) שֶׁדָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּה עַל הַצַּדִּיקִים וְכְמוֹ שֶׁכְּתוּב וְאַתָּה לֵךְ לִקְצֹץ וְתִנּוּחַ וְכוּ'. וְזֶה שֶׁאָמְרָה נַעֲמִי לְרוֹת כְּשֶׁרָצִיתָ לְהַתְגַּיֵּר, וְעַתָּה בְּתִי הֲלֹא אֲבִקֶּשׁ מְנוּחָה אֲשֶׁר יֵיטֵב לְךָ וְכוּ' 'מְנוּחָה' דִּיקָא. כִּי זָכָתָהּ בְּגִדֵּל צִדְקָתָהּ שֶׁנִּתְגַּיְרָה בְּאֶמֶת בְּשְׁלֵמוֹת גְּדוֹל כָּל כֵּךְ עַד שֶׁפְּשָׁטָה מַעֲצָמָה לְגַמְרֵי הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים וְנִתְלַבְּשָׁה בְּבַחֲנִינָת בְּגָדֵי שִׁבְת כְּנִי"ל שֶׁהוּא בַּחֲנִינָת מְנוּחָה. עַד שֶׁזָּכָתָה שִׁנְיָא מִמֶּנָּה מְשִׁיחַ שֶׁהוּא יָבִיא אֶת יִשְׂרָאֵל אֶל הַמְּנוּחָה וְאֶל הַנַּחֲלָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנוּת בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן:

הַלְכָה ד:

וְבו יִתְבָּאֵר עֲנִין פּוֹרִים וְאַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת. וְעֲנִין פֶּסַח וְסִפּוּר הַעֲמֹר:

על - פי התורה תקעו תוכחה בלוקטי תנגנא סימן ח, עין שם כל התורה היטב מראשה לסופה, כי הדברים ארכים ועמקים מאד :

וזה בחינת פורים שהוא מפלת המן - עמלק בכל דור ודור בכל אדם ובכל זמן :

כי מבאר בהתורה הנ"ל שעקר מלחמת עמלק הוא על - ידי התפלה בבחינת דין של הבעל כח. שעל - ידי זה מכניעין קלפת עמלק, כי זאת התפלה של הבעל כח בבחינת דין כשהסטרא אחרא רוצה לבלע אותה היא עומדת להסטרא אחרא בבית הבליעה שלה. בבחינת חיל בלע ויקאנו, דהינו להקיא ולהוציא כל הקדשות והדעות והתפלות והרחמנות שבלעה מן הקדשה. הכל צריכה להקיא על - ידי זאת התפלה בבחינת דין של הבעל כח שעומדת בבית הבליעה שלה. ואזי לא די שמקיא הסטרא אחרא כל מה שבלעה מן הקדשה אף גם עצמות חיותה היא מכרחת להקיא. בבחינת מבטנה יורישנו אל. וזה בחינת גרים שמתגירין. שהם היו בתחלה מעצמות הסטרא אחרא ועכשו חוזרין אל הקדשה וכו'. ועל - ידי זה נתרבה כבוד ה' יתברך וכו'. ועל - ידי זה נמשך נבואה. וזה בחינת רפואה. וכו'. ועל - ידי זה נתרבר המדמה וכו'. וזוכין לאמונה שלמה. ובשביל זה צריכין לבקש מה' יתברך מאד. ולטרח ולהתנגע בכל כחו להתקרב לצדיקי אמת, כי כל צדיק אמת יש לו בחינת רוח נבואה רוח הקדש שעל - ידי זה עקר ברור המדמה שעל - ידי זה עקר האמונה שתלויה בברור המדמה וכו', אבל אין הדבר בא בנקל להתקרב לצדיק אמת, כי צריכין לחזר אחריו ולבקשו ולחפשו מאד מאד, כי כשמתקרב למנהיג שאינו אמת. אזי אדרבא, נתקלקל המדמה יותר ויכול לבוא לאמונות כוזביות וכו'. על - כן צריכין לחפש ולבקש מאד ולהתפלל לה' יתברך הרבה מאד שיזכה להתקרב לצדיק אמת יש לו בחינת רוח נבואה. כדי שיתברר המדמה שלו, כדי שיזכה לאמונה שלמה. ואז זוכין לאמונת חדוש העולם. להאמין שה' יתברך ברא את העולם יש מאין המחלט. שזה אי אפשר להשיג בשום שכל כי אם על - ידי אמונה לבד. ועל - ידי זה יהיה חדוש העולם שלעתידי. וחדוש העולם יהיה בבחינת ארץ - ישראל, כי עקר קדשת ארץ - ישראל הוא על - ידי כח מעשיו הגיד לעמו, כמו שפרש רש"י על פסוק בראשית וכו', דהינו על - ידי מה שיודעין שה' יתברך ברא את העולם. ולעתידי יחדש הקדוש - ברוך - הוא את כל העולם כלו בבחינה זו של ארץ - ישראל. כי אז ידעו בכל העולם שה' יתברך ברא הכל. ואז יתנהג כל העולם בבחינת השגחה ונפלאות כמו ארץ - ישראל. שהנהגתה על - ידי השגחה ונפלאות. בחינת תמיד עיני ה' אלקיך בה וכו'. ואז יתער שיר חדש. שהוא שיר של נפלאות. שהוא בחינת שיר פשוט כפול משלש מרבע וכו' שהוא קול של המוכיח האמת. שעל - ידי זה הוא נותן ריח טוב בהנשמות על - ידי תוכחתו בבחינת נרדי נתן ריחו וכו' שעל - ידי זה מכניעין מזונא דגופא. וזוכין למזונא דנשמתא שהוא בחינת ריח וכו' וכו', עין שם כל זה היטב היטב, כי הם דברי רבנו זכרוננו לברכה שכל דבריו כגחלי אש. יורדים עד עמקי תהום להעלות נפשות מבאר שחת. ועולים למעלה משמי השמים, מי יערך שבחם, מי יספר נוראות גדלתם אין דגמתם :

א) והנה על - פי הדברים האלה יבין המשכיל קצת. שאין שום יאוש בעולם כלל, כמו שכתב רבנו זכרוננו לברכה כמה פעמים, ומכל הנפילות והירידות יכולים לעלות. והירידה תהיה תכלית העליה. והכל בכח הצדיק האמת שיכול להתפלל תפלה בבחינת דין שהוא בעל כח גדול. שזאת

התפלה היא עומדת להסטרך אחרך בבית הבליעה שלה. שעל - ידי זה מכרחת הסטרך אחרך להוציא כל הקדשות שבלעה וכו' וכו' כנ"ל ואף - על - פי שזה הענין אין מי שיחגר מתניו לעמד במלחמה זאת כי אם הצדיק האמת הגדול במעלה מאד שהוא בעל כח גדול שהוא בטוח בכחו שלא תוכל הסטרך אחרך לבלע אותו אדרכא, הוא יוציא על - ידי תפלתו כל הקדשות מהסטרך אחרך, כי תעמד בבית הבליעה שלה וכו' כנ"ל, אבל אף - על - פי - כן בכל הצדיק האמתי נמצאת בחינה זאת גם בשאר בני האדם. וזהו בחינת מה שאנו רואים כמה אנשים שהם רשעים גדולים כמה שנים ועוברים עברות גדולות וחמורות רחמנא לצלן, ואחר כך נתעוררים בתשובה ונעשים בעלי תשובה גמורים, כמובא כמה מעשיות באלה בגמרא ומדרשים ושאר ספרים. וכמעשה דרבי אליעזר בן דורדיא ונתן צויתא וכיוצא באלה מעשיות הרבה מאד בכל דור ודור. ולכאורה תמוה הדבר מאד הלא עברה גוררת עברה וכל מה שעובר עברה יותר הוא נופל בידי הסטרך אחרך יותר ומאין בא שלבסוף יתגבר נגד הסטרך אחרך ויחזר בתשובה אך הוא על - פי הנ"ל כי באמת בכל אחד מישראל יש נשמה יקרה שיש לה כח גדול לעמד כנגד היצר הרע וחילותיו כי אם לא היה כח באדם לעמד כנגד היצר הרע לא היה הקדוש - ברוך - הוא נותן לו יצר הרע כזה, כי אין הקדוש - ברוך - הוא בא בטרוניא עם בריותיו וכמו שאמר רבנו זכרנו לברכה שאין מי שיהיה לו מניעות שלא יוכל לעמד בהם וכמו שכתוב, ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו. אם תרצה תתגבר עליו, עין שם בפרוש רש"י. על - כן צריכין לדעת ולהאמין שבנדאי כל אחד ואחד מישראל אפלו הפחות שבפחותים הוא בעל כח גדול לעמד כנגד היצר הרע שלו. ועקר כל החטאים והתאוות שהאדם נלכד בהם חס ושלום, היא רק מחמת שטות שאינו יודע מכחו וכו', כמבאר בדברי רבנו זכרנו לברכה בנעימת החרוזים שלו הנדפסים בתחלת ספר לקוטי מוהר"ן וזה לשונו, חזק ונתחזק ואל תהיה כפיל הגדול וכגמל וכו'. וכל זה מחמת שטות שאין יודע מכחו וכו'. וזהו בחינת מה שכתב רבנו זכרנו לברכה בהתורה תקעו הנ"ל. שעקר תאוות נאוף שהוא כלל כל החטאים רחמנא לצלן, נמשך רק ממחין דקטנות וכו', עין שם, כי הבעל דבר מתגבר עליו עד שמפילו לבחינת מחין דקטנות חס ושלום, דהינו שנקטן מחו ונחלש דעתו עד שאינו יודע מכחו ונדמה לו שאי אפשר לו לעמד כנגד תאנה זאת, כי עקר הגבורה הוא בלב, כמו שכתב רבנו זכרנו לברכה במקום אחר ומי שלבו חזק יוכל להתגבר בכחו כנגד כל התאוות שבעולם ואפלו כנגד תאוות נאוף כמו שראינו כמה צדיקים וכשרים שעמדו בנסיון רק עקר נפילת כל הנופלין לתאוות רעות הוא רק מחמת בחינת מחין דקטנות, דהינו שנקטן מחו עד שאינו יודע מכחו, כי עקר הכח הוא על - ידי חכמה שבמח, כי חכמה הוא אותיות כ"ח מ"ה ומ"ה בגימטריא אדם שעקר כח האדם הוא החכמה, כמו שכתוב, החכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר (קהלת ז). הינו שעקר הכח להיות עז כנמר כנגד כל התאוות והפתויים הוא רק על - ידי חכמה אמיתית שהוא בחינת מחין דגדלות, כי המחין הם בחינת מחצות פרוסות כנגד תאוות נאוף, כמבאר בהתורה הנ"ל:

הכלל שהאדם צריך להאמין מאד בכחו וידע באמונה שלמה שבנדאי יש בכח שכלו ומחו לעמד כנגד תאוות נאוף שהוא עקרא דיצרא בישא, כי המח והשכל הוא הנשמה, כמו שכתוב, ונשמת שדי תבינם. כמו שכתב רבנו זכרנו לברכה במקום אחר והנשמה של איש הישראלי אפלו של הפחות שבפחותים בנדאי היא יכולה לעמד כנגד כל העולם עם התאוות:

ב) כי אין זה דרך העננה להקטין כחו ולומר שאין לו נשמה גבה כמו הצדיקים והכשרים כאלו אין בידו להיות איש כשר או צדיק כי עננה כזו אסורה והיא עננה פסולה ואין זה עננה כלל, רק מחין דקטנות שצריכין להתרחק מזה מאד כמו שכתב רבנו זכרנו לברכה במקום אחר רק אדרבא, צריך כל אחד לומר בדעתו שיש לו נשמה גבה מאד, כי הנשמה של הפחות שבפחותים שבישראל הוא גבה מאד מאד. וצריך לומר בדעתו שאין נאה לו להיות כרוך אחר תאוות חס ושלום, מכל שכן וכל שכן לעבר איזה עברה חס ושלום, כמו שכתוב, ויגבה לבו בדרכי ה'. שצריכין להגביה לבו בדרכי ה', כי כל אחד מישראל רחוק בשרשו מאד מאד מעברה חס ושלום, כמו שכתב רבנו זכרנו לברכה במאמר כי מרחמם ונהגם, כי כל אחד מישראל הוא בעל כח גדול לעמד כנגד כל העולם עם תאוותיהן רק העקר שיזכה לידע מכחו. נמצא, שבאמת כל אחד מישראל הוא בעל כח גדול, רק שלא כל אחד זוכה לידע מכחו, ולפי נפילת כל אחד לבחינת מחין דקטנות דהינו מה שאינו יודע מכחו כמו כן נופל לתאוות והעקר לתאוות נאוף שהוא עקר היצר הרע. וכל מה שאדם עובר עברה יותר חס ושלום, יונק הסטרא אחרא ממנו יותר ובולע אותו יותר רחמנא לצלן, ועל - כן לפעמים הסטרא אחרא בולעת את האדם כל כך עד שהוא מגיע לעצם פנימיות קדשת יהדותו והיא מתחזקת ומתגברת לבלע נקדה זאת גם - כן ומביאה אותו לידי עברה גדולה חס ושלום, כדי לבלע אותו לגמרי חס ושלום, אבל תכף כשהיא רוצה לבלע את עצם פנימיות קדשתו אזי זאת הנקדה עומדת להסטרא אחרא בבית הבליעה שלה, כי זאת הנקדה של פנימיות קדשתו היא בעל כח גדול מאד וכנ"ל ואי אפשר להסטרא אחרא לבלע אותה בשום אופן. ולא די שאינה יכולה לבלע אותה אף גם זאת הנקדה טובה עומדת להסטרא אחרא בבית הבליעה שלה עד שהיא מכרחת לתן הקאות להקיא ולהוציא כל הקדשות שבלעה מזאת הנשמה. ומזה בא בחינת מה שלפעמים האדם נתעורר בתשובה אחר כמה עברות, הינו כנ"ל. וכן שמעתי מרבנו זכרנו לברכה שלפעמים עברה מביאה את האדם לידי תשובה, הינו על - ידי שגלגל באיזה עברה גדולה רחמנא לצלן, על - ידי זה נתמרמר לבו ונתעורר בתשובה עד שנעשה בעל תשובה גמור. וכל זה על - ידי בחינת הנ"ל. שלפעמים הסטרא אחרא מביאה אותו לידי עברה גדולה כל כך עד שהוא רוצה לבלע אותו לגמרי ואז מתגברת פנימיות הנקדה שלו שהוא בעל כח גדול שהסטרא אחרא רוצה לבלע גם אותה, ואזי היא עומדת להסטרא אחרא בבית הבליעה שלה ועל - ידי זה לא די שאינה בולעת את הנקדה הקדושה הזאת אף גם היא מכרחת להקיא ולהוציא על - ידי זה כל הקדשות שבלעה בבחינת חיל בלע ויקאנו וכו' כנ"ל:

ג) אבל בודאי אין שום אדם יכול לסמך על זה חס ושלום, כי האומר אהטא ואשוב אין מספיקין בידו לעשות תשובה. כי מי יודע אם יהיה לו כח לעמד שם, כי לפעמים התגברות הסטרא אחרא גדולה כל כך עד שבולעת אותו לגמרי חס ושלום, כמו שמצינו כמה אנשים שעברו עברות גדולות ולא שבו בתשובה לבסוף, כי יש בזה ענינים רבים לאין קץ. והם מסוד סתרי דרכי הבחירה שנתן ה' יתברך לכל אדם שאין מי שיעמד עליהם. אבל אחרי שכבר עבר מה שעבר חס ושלום, צריך לידע ולהאמין שאין שום יאוש בעולם כלל. ואפלו אם כבר רצה להתגבר אלפים פעמים להיות איש כשר ולא עלתה בידו ונפל למה שנפל, אפלו אם נפל לעברות גמורות וחמורות חס ושלום, אף - על - פי - כן עדן יש לו תקנה כל עוד נשמתו בו. והעקר היא האמונה

שִׁיחָהּ לוֹ אֲמוּנָה שְׁלֵמָה בָּהּ יִתְבָּרַךְ. וַיִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל עֹז לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק אֲמִתִּי, וַיִּשְׁפֹּךְ שִׁיחוֹ לִפְנֵי ה' יִתְבָּרַךְ. שִׁיגְלָה לוֹ הַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי. כָּדִי שִׁיזָכָה עַל יָדוֹ לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. וְאִזּוּ בּוֹדָאֵי יֵשׁ לוֹ תִּקְוָה לְעוֹלָם יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיחָהּ, כִּי עֶקֶר הַכֹּחַ לַעֲמֹד כִּנְגַד הַיֵּצֵר הָרָע הוּא עַל - יְדֵי אֲמוּנָה שֶׁהִיא כָּלָל וְעֶקֶר כָּל הַתּוֹרָה כָּלָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, בָּא חִבְקוּק וְהֶעֱמִידוֹן עַל אַחַת, וְצַדִּיק בְּאֲמוּנָתוֹ יִחְיֶה. כִּי עֶקֶר הָאֲמוּנָה הוּא לְהֶאֱמִין בְּחִדוּשׁ הָעוֹלָם. לְהֶאֱמִין שֶׁה' יִתְבָּרַךְ בְּרָא הַכֹּל יֵשׁ מֵאֵין כִּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת כֹּחַ מַעֲשֵׂיו כִּנ"ל, שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת אֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל כִּנ"ל. כִּי ה' יִתְבָּרַךְ בְּרָא הַכֹּל בְּכ"ח אֲתוֹן דְּעֵבֶדָא דְּבִרְאשִׁית. שֶׁהֵם בְּחִינַת כֹּחַ מַעֲשֵׂיו הַגִּיד לַעֲמוֹ שֶׁעַל - יְדֵי זֶה כּוֹבְשִׁין אֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל. וְזֹאת הָאֲמוּנָה הוּא עֶקֶר הַכֹּחַ שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְהִתְגַּבֵּר כִּנְגַד כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַתְּאַוּוֹת וְהַסְטֵרִין אֲחֵרִינִין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת וְכְמוֹ שֶׁאִיתָא בְּתַקּוּנִים עֶשְׂרִין וְתַרְוֵן (דף סו) וּבִהְיָ כֹחַ מִתְתַּקְּפִין יִשְׂרָאֵל עַל אָדָם, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָּהּ (סִימָן מֵד לְקוּטִי חֶלֶק א), עֵין שָׁם כִּי כָל זֶמַן שֶׁהוּא מְקַרֵּב לְצַדִּיק הָאֲמִתִּי. שֶׁעַל - יְדֵי זֶה זֹכָה לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה לְהֶאֱמִין בְּכֹחַ מַעֲשֵׂיו. שֶׁהִיא בְּחִינַת אֲמוּנַת חִדוּשׁ הָעוֹלָם שֶׁהוּא עֶקֶר הָאֲמוּנָה לְהֶאֱמִין שֶׁה' יִתְבָּרַךְ בְּרָא הַכֹּל בְּכֹחוֹ וּגְבוּרָתוֹ בְּכ"ח אֲתוֹן שֶׁל מַעֲשֵׂה בִּרְאשִׁית עַל - יְדֵי זֶה הַכֹּחַ יוֹכֵל לְהִתְגַּבֵּר לְעוֹלָם כִּנְגַד כָּל הַסְטֵרִין אֲחֵרִינִין. וְסוֹף כָּל סוֹף יָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וְהַסְטֵרָא אֲחֵרָא תַּחֲזֹר וְתִקְיָא כָּל הַקִּדְשׁוֹת שֶׁבִּלְעָה עַד שִׁיזָכָה לַעֲשׂוֹת גְּרִים וּבִעֲלֵי תִשׁוּבָה כְּמִבְאָר בְּהַתּוֹרָה הַכִּנ"ל:

(ד) וְזֶה בְּחִינַת מַלְחָמַת עֲמָלֵק שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר, כִּי זֶה עֶקֶר הַבְּחִינָה שֶׁל כָּל אָדָם כִּנ"ל. וְהַבְּחִינָה שֶׁל כָּל אָדָם לַעֲמֹד כִּנְגַד הַיֵּצֵר הָרָע. זֶה בְּחִינַת מַלְחָמַת עֲמָלֵק. שֶׁהוּא עֶקֶר זְהֻמַּת הַנֶּחֱשׁ שְׁמִשָּׁם עֶקֶר הַיֵּצֵר הָרָע כִּידּוּעַ:

וְזֶה בְּחִינַת פּוּרִים שֶׁהוּא מַלְחָמַת הָמָן - עֲמָלֵק. שֶׁעֶקֶר הַכְּנָעָתוֹ הִיָּתָה עַל - יְדֵי לְקִיחַת אֶסְתֵּר לְבֵית אַחֲשֵׁרוּשׁ שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת תְּפִלָּה בְּבִחִינַת דִּין שֶׁל הַבַּעַל כֹּחַ. שֶׁעַל - יְדֵי זֶה עֶקֶר מַפְלַת הָמָן - עֲמָלֵק כִּנ"ל. כִּי אֶסְתֵּר הִיא בְּחִינַת הַתְּפִלָּה בְּבִחִינַת דִּין, כִּי הַתְּפִלָּה הוּא בְּחִינַת אִשָּׁה יֵרָאֵת ה' כִּידּוּעַ וְכִשְׁהַתְּפִלָּה הוּא בְּבִחִינַת דִּין. אֲזִי הִיא נִקְרָאת אֶסְתֵּר לְשׁוֹן הַסְּתֵרָה שֶׁהוּא בְּחִינַת דִּין, בְּחִינַת וְאֵנֶכִי הַסְּתֵר אֶסְתִּיר וְכו'. וְאִזּוּ כִּשְׁהַתְּפִלָּה הִיא בְּבִחִינַת דִּין אֲזִי הַסְטֵרָא אֲחֵרָא רוֹצָה לְבַלְעָה כְּדִרְכָּהּ תָּמִיד שֶׁהִיא בּוֹלַעַת אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּבִחִינַת דִּין כְּמִבְאָר בְּהַתּוֹרָה הַכִּנ"ל. וְזֶהוּ בְּחִינַת וְתִלְקַח אֶסְתֵּר אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ. שֶׁאֶסְתֵּר בְּחִינַת הַתְּפִלָּה בְּבִחִינַת דִּין, נִלְקַחָהּ לְבֵית הַסְטֵרָא אֲחֵרָא לְמַלְכוּת הַרְשָׁעָה, כִּי הַסְטֵרָא אֲחֵרָא רוֹצָה לְבַלְעָה. אֲבָל הִיא הִיָּתָה בַּעַל כֹּחַ גָּדוֹל, וְלֹא דִי שֶׁלֹּא בִּלְעָה אוֹתָהּ, אֲדַרְבָּא, הִיא עֲמֻדָה בְּבֵית הַבְּלִיעָה שֶׁלָּהֶם. עַד שֶׁהַסְטֵרָא אֲחֵרָא נִתְּנָה הַקְּאוֹת עַל - יְדֵי זֶה, כִּי עַל - יְדֵי זֶה שֶׁנִּלְקַחָהּ אֶסְתֵּר, דְּהֵינּוּ הַתְּפִלָּה בְּבִחִינַת דִּין אֶל הַסְטֵרָא אֲחֵרָא, עַל - יְדֵי זֶה הָיָה עֶקֶר מַפְלַת הַסְטֵרָא אֲחֵרָא, דְּהֵינּוּ מַפְלַת הָמָן - עֲמָלֵק. וְלֹא דִי שֶׁלֹּא בִּלְעוּ אֶת יִשְׂרָאֵל כְּאִשֶּׁר עָלָה עַל מַחֲשַׁבְתָּם הָרָעָה אֲדַרְבָּא, יִשְׂרָאֵל יָצְאוּ אִזּוּ מֵאֲפִלָּה לְאוֹרָה מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה. וְחִזֹּר לָהֶם כָּל הַקִּדְשׁוֹת שֶׁבִּלְעוּ מֵהֶם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, לִיְהוּדִים הִיָּתָה אוֹרָה זֹאת וְתוֹרָה וְשִׁמְחָה וְכו'. וִיקָר - אֵלּוּ תַּפְלִין וְכו'. הֵינּוּ שֶׁכָּל הַמִּצְוֹת וְהַקִּדְשׁוֹת שֶׁהַסְטֵרָא אֲחֵרָא רָצְתָה לְבַלְעֵם הַכֹּל הַחֲזִירָה אֶל הַקִּדְשָׁה, כִּי הַכְּרַחַח לִתֵּן הַקְּאוֹת עַל - יְדֵי לְקִיחַת אֶסְתֵּר לְבֵית אַחֲשֵׁרוּשׁ. שֶׁהִיא בְּחִינַת הַתְּפִלָּה בְּבִחִינַת דִּין שֶׁנִּלְקַחָהּ לְהַסְטֵרָא אֲחֵרָא כִּנ"ל. וְאִזּוּ לֹא דִי שֶׁהַחֲזִירָה לְיִשְׂרָאֵל כָּל הַקִּדְשׁוֹת וְהַמִּצְוֹת וְכָל גְּדֻלָּתָם וְכְבוֹדָם וְחֲשִׁיבוּתָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, וְכָל עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְהָאֲחֻשְׁדֶּרֶפִּים

והפחות וכו' מנשאים את היהודים וכו'. עד שזכו אחר כך על - ידי זה לבגן בית - המקדש שבנה כרש בן אסתר והחזיר כל הפלים לבית - המקדש ולא די בכל זה אף גם עצמות חיותם הכרחו להקיא. וזהו בחינת גרים הרבה שנתגירו אז, כמו שכתוב, ורבים מעמי הארץ מתיהדים וכו', הינו כנ"ל:

ה) וזהו בחינת תקף הנס של פורים שהוא נס נפלא אשר כמוהו לא נהיתה. וכמבאר בדברי רבותינו זכרונם לברכה מגדל הפלגת הנס של פורים. אשר אין דגמתו בכל הנסים שעברו עד ביאת משיח צדקנו. וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, כל המועדים בטלים וימי הפורים לא נבטלים. כי המן הרשע ימח שמו, בקש להשמיד ולהרג ולאבד את כל היהודים וכו'. כי המן - עמלק שהוא זהמת הנחש. בחינת והנחש היה ערום שיונק מהדעת כנ"ל. שעל - ידי זה נקטן המין בבחינת מחין דקטנות שעל - ידי זה עקר התגברות תאות נאוף שהוא עקר היצר הרע. עקר הכנעתו על - ידי התפלה בבחינת דין של הבעל כח הנ"ל שעומדת להסטרך אחרא בחינת עמלק בבית הבליעה שלו עד שמכרח לתן הקאות וכו'. כנ"ל. אבל זה הצדיק הבעל כח שנקנס למלחמה זאת להתפלל תפלה בבחינת דין כדי שתבלע אותה הנחש והסטרך אחרא. ועל - ידי זה דיקא יוציא כל הקדשות וכו' כנ"ל. זה הצדיק צריך להיות בעל כח גדול מאד וצריך להתבונן מאד בכחו. אם יש לו כח לעמד במלחמה זאת. וצריך לידע עם מי הוא נלחם, כי לפעמים אף - על - פי שהצדיק הוא בעל כח גדול. ויש לו כח לעמד כנגד איזה סטרך אחרא וקלפה גדולה, אבל אף - על - פי - כן לפעמים מתגברת סטרך אחרא וקלפה גדולה. כל כך שאין בכחו לעמד כנגדה. ועקר כלל כל הסטרך אחרא וזהמת הנחש הוא עמלק שכולל כל הסטרך אחרא וכל הקלפות וכל עובדי כוכבים שיונקים ממנו, כמו שכתוב, ראשית גוים עמלק. שעמלק כלול מכלם וכלם יונקים ממנו. ועל - כן ה' יתברך בעצמו צריך ללחם עמו, כמו שכתוב, מלחמה לה' בעמלק מדור דור.

ועל - כן לא היה יכול אפלו משה רבנו להכניעו לגמרי. וכמו שכתוב, ויחלש יהושע את עמלק וכו'. שפרש רש"י שחתך ראשי גבוריו ולא הרגו לגמרי. מפאן שעשו על - פי הדבור, כי מלחמת עמלק היתה על - ידי התפלה בבחינת דין של הבעל כח הנ"ל בתורה הנ"ל. ואף - על - פי שמשה רבנו עליו השלום, בנדאי היה בעל כח גדול מאד, אף - על - פי - כן לא היה יכול להכניעו לגמרי. כי אם היה רוצה להכניעו לגמרי, היה מתגבר בכח קלפה חזקה וגדולה כל כך שגם משה לא היה יכול לעמד כנגדה, כי קלפת עמלק מגיע עד אין תכלית. ואין מי שיכול לעקרו לגמרי. כי אם ה' יתברך בעת שיבוא משיח צדקנו, על - כן הכרח משה ללחם עמו בחכמה גדולה על - פי הדבור לחתך רק ראשי גבוריו. ולא להכניעו לגמרי. ועל - כן מלחמה לה' בעמלק מדור דור, כי ה' יתברך בעצמו בביכול, צריך ללחם עמו בכל דור ודור, כי אין מי שיידע איך להתנהג עמו כי אם ה' יתברך בעצמו. וזהו בחינת תקף הנס של פורים שהוא מפלת המן - עמלק, כי המן - עמלק רצה להתגבר אז בכל כחו עד שרצה לבלע את ישראל לגמרי, כי בקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים והיה לו כח על - ידי שנשא נשים נכריות שהוא פגם תאות נאוף. שעל - ידי זה עקר כחו. גם השתחוו לצלם שהוא פגם אמונה גם נהנו מסעדתו של אותו הרשע שהוא פגם תאות אכילה בחינת התגברות מזונא דגופא שהוא פגם אכילת עץ הדעת שעל - ידי כל זה מתגבר זהמת הנחש שהוא בחינת קלפת המן - עמלק, כמוכן ומבאר בהתורה הנ"ל. שכל בחינות אלו, דהינו

פגם אכילה ופגם נאוף ופגם אמונה תלויים זה בזה. והם פגמו אז בכל זה. ועל - ידי זה התגבר עליהם המון - עמלק שהוא עקר זהמת הנחש, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, המון מן התורה מניין? שנאמר, המון העץ וכו' :

נמצא, שהמון הוא עקר פגם עץ הדעת וכל וניקתו היתה על - ידי שחמל שאול על אגג זקנו שעל - ידי זה נולד המון, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, כי מה שחמל שאול על אגג. זה בחינת רחמנות דסטרך אחרך שממש עקר וניקת זהמת הנחש, בחינת והנחש היה ערום, כמבאר בהתורה הנ"ל, עין שם. והמון בגדל התגברותו אז חשב מחשבה רעה, כי ראה שישאל מרודים מאד מאד בתקף הגלות ויש עליהם פגמים וקטרוגים כאלה. עד שאז אם היה מתגבר עליהם בכח איזה קלפה קטנה בעלמא גם - כן היה קשה לעמד כנגדו לגדל חלישות ישראל אז, אבל הוא ברשעתו ימח שמו, התחכם אז והתגבר עליהם אז בכל מיני כחות שיש לו וקבץ זרש אשתו וכל אוהביו וכל עשרת בניו. שהם כל העשרה בתרין דמסאבותא. ורצה להתגבר אז על מרדכי וישראל. בכח כל החמשים שערי טמאה שהם כלל כל הסטרך אחרך שעמלק כלול מהם. ועל - כן עשה עץ גבה חמשים אמה ובכח כלם רצה להתגבר על ישראל אז בעת חלישותם הגדולה. בעת תקף הגלות בעת שהיו רחוקים מארץ - ישראל, כי עקר הכנעת עמלק הוא על - ידי ארץ - ישראל, כמו שכתוב, בארץ אשר ה' אלקיך נותן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק וכו'. 'בארץ' דיקא, כי ארץ - ישראל הוא על - ידי כח מעשיו וכו' שממש מקבלין עקר הכח לעמד כנגדו כנ"ל, דהינו שמארץ - ישראל הוא עקר הכח של הצדיק הבעל כח שיכול להתפלל תפלה בבחינת דין שעל - ידי זה מכניע המון - עמלק. עד שאזכה לכל הבחינות המבארים שם בהתורה הנ"ל. עד שאזכה לגלות אמונת חדוש העולם. שעל - ידי זה יהיה חדוש העולם שלעתידי. שאז יתנהג כל העולם בבחינת ארץ - ישראל, דהינו לגלות כח מעשיו של ה' יתברך שה' יתברך ברא הכל בכ"ח אתון וכו' כנ"ל. אבל כל עקר הכח של הצדיק שאזכה לכל זה הוא על - ידי ארץ - ישראל. ששם מאירין כח אתון כח מעשיו שממש עקר הכח כנ"ל :

ועל - כן עקר הכנעת עמלק הוא בארץ - ישראל דיקא כנ"ל. כי משם עקר הכח לעמד כנגדו כנ"ל, אבל אז בסוף גלות בבל שהיו ישראל בגלות רחוקים מארץ - ישראל והיו חלוישים אז מאד. והוא התגבר עליהם בכל כחותיו כנ"ל. ורצה לבלע את ישראל חס ושלום לגמרי כנ"ל. על - כן באמת היה אז עת צרה גדולה אשר כמוהו לא נהיתה. אבל ה' יתברך חמל על עמו ושלח לנו אז את מרדכי ואסתר. ומרדכי הוא בחינת משיח שכלול מכל הריחות טובות שנמשכין על - ידי התפלה בבחינת דין של הבעל כח כמבאר בהתורה הנ"ל. כי מרדכי הוא בחינת בשמים ראש מר דרור שתרגומו מרי דכנא, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, הינו שהוא ראש לכל הבשמים והריחות של שמן המשחה, שזהו בחינת משיח שנקרא בשם משיח על שם שנמשח בשמן המשחה, כי משיח הוא עקר הכח של שמן המשחה, כי משיח הוא כלל כל הריחות טובות שבעולם. ועל - כן על - ידי שמן המשחה נתקדשין הדברים בקדשותו, דהינו המשכן ומזבח וכלי שרת וכהנים גדולים ומלכים, כי כל הקדשות מקבלין על - ידי הריח טוב שהוא בחינת משיח שגדל וצומח על - ידי הקול המשקה את הגן. שנמשך על - ידי התפלה בבחינת דין של הבעל כח. שעל - ידי זה הקול יכולין להוכיח ולהפך עוונות לזכויות חל לקדש. בבחינת נרדי נתן ריחו,

כמבאר בהתורה הנ"ל. כי עקר הקדשה היא בחינת הנשמה שהיא חלק אלוך ממעל שעקר חיותה הוא הריח. ועל - בן על - ידי שמן המשחה שהוא בחינת ריח, בחינת משיח, על - ידי זה מעלין כל הדברים מחל לקדש. ומרדכי נמשך משם, כי הוא בחינת בשמים ראש מר דרור. ועל - בן היה לו כח גדול של משיח לעמד בנגד כל קלפות המן - עמלק. ועל - בן בכחו היתה יכולה אסתר לירד לבית אחשורוש שהוא בית הסטרא אחרא. שזהו בחינת התפלה בבחינת דין שהסטרא אחרא רוצה לבלעה, אבל בכחו הגדול של מרדכי היהודי, על - ידי זה לא די שלא בלע אותה אדרבא, היא עמדה להם בבית הבליעה שלהם עד שהכרחו להקיא ולהוציא כל הקדשות שבלעו. והמן - עמלק נפל מאד מאד ותלו אותו ואת בניו על העץ, כי נפל ונכנע המן - עמלק מאד על - ידי התפלה בבחינת דין של הבעל כח שהיא בחינת אסתר וכנ"ל. וזהו בחינת תקף השמחה של פורים, כי על - ידי כל הנ"ל נתעורר השיר שיתער לעתיד. בחינת שיר פשוט וכו'. שממש כל השמחות שבעולם. כפי ההארה שמקבלין משם. ואז בפורים נתעורר זה השיר בהארה נפלאה מאד, כי אז הוא התנוצצות משיח בחינת מרדכי כנ"ל. ועל - בן אז נמשך שיר ושמחה וחדנה גדולה עד אין קץ:

(ו) וזה בחינת סעדת פורים שהיא מצוה גדולה להרבות בסעדה. לאכל ולשתות ולשמח, כי אז האכילה בקדשה בבחינת מזונא דנשמטא. כי על - ידי הריח טוב שנמשך על - ידי התפלה בבחינת דין וכו' כנ"ל על - ידי זה זוכין למזונא דנשמטא, כי מכניעין מזונא דגופא בבחינת וידו אחזת בעקב עשו, כמבאר בתורה הנ"ל. ועל - בן אז מצוה לאכל, כי אז זוכין למזונא דנשמטא כנ"ל, כי אז מכניעין קלפת עמלק שהוא מזרע עשו שהוא בחינת מזונא דגופא. בבחינת וידו אחזת בעקב עשו כנ"ל. ועל - בן נקראת אסתר הדסה על שם ריח טוב כי על - ידי התפלה בבחינת דין של הבעל כח שהיא בחינת אסתר על - ידי זה זוכין לריח טוב שהוא חיות הנשמה. שעל - ידי זה נתתקן הכל בבחינת נרדי נתן ריחו, כמו שמבאר בהתורה הנ"ל, עין שם כל זה היטב:

(ז) וזהו בחינת מפלת עשרת בני המן. שהם עשרה כתרין דמסאבותא שעקר התגברותם הוא בחינת כפירות שמכניסין בלב להחליש אמונת חדוש העולם חס ושלום. ועל - בן הם עשרה בנגד עשרת הדברות שהם עשרה מדרגות של נבואה. שעל - ידי זה עקר האמונה לזכות להאמין בחדוש העולם. שה' יתברך ברא את העולם בעשרה מאמרות. והם רוצים לפגם בכל זה חס ושלום, אבל על - ידי התפלה בבחינת דין של הבעל כח כנ"ל, על - ידי זה זוכין לעשרה מדרגות של נבואה. ונתגלה אמונת חדוש העולם. שה' יתברך ברא את הכל בעשרה מאמרות. ועל - בן אז נופלים יחד כל עשרת בני המן. כל עשר כתרין דמסאבותא, כי נופלים על - ידי בחינת עשרת הדברות עשרה מאמרות שנתגלגלן אז כנ"ל. וזה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה שבפורים חזרו וקבלו את התורה מחדש, כמו שכתוב, קימו וקבלו וכו'. כי על - ידי התפלה בבחינת דין בבחינת אסתר כנ"ל. על - ידי זה זוכין לבחינת נבואה בחינת רוח הקדש בבחינת ותלבש אסתר מלכות. שלבשתה רוח הקדש, כמו שדרשו רבותינו זכרונם לברכה. וזוכין לעשרה מדרגות של נבואה. שהיא בחינת עשרת הדברות, בחינת קבלת התורה כמבאר בהתורה הנ"ל, עין שם:

(ח) וזה בחינת פסח וענן אסור חמץ, כי בפסח הוא יציאת מצרים ועקר יציאת מצרים היתה לגלות אמונת חדוש העולם. וזה היה עקר גאלות מצרים שעשה ה' יתברך עמנו אז נסים ומופתים

גדולים ונוכאים מאד מאד אשר לא נשמעו ולא נראו בכל הארץ ובכל הגוים. אשר על - ידי כל זה נתגלה שיש אלקים שליט בעולם לעשות בו כרצונו, כי הוא יתברך ברא את העולם יש מאין כרצונו והוא מנהיג את העולם. ובידו לעשות בעולם כרצונו לשנות הטבע בכל עת לעשות ממים דם ומדם מים ומאור חשך ומחשך אור וכיוצא בזה בשאר המופתים אשר על - ידי כלם נתגלה אמונת אמתת אלקותו יתברך. שהוא יתברך חדש הכל כרצונו ועל - כן בידו לעשות בכל העולם כרצונו. כמו שכתוב בכל המופתים, למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ, למען תדע כי אין כה' אלקינו. וכיוצא בזה שאר לשונות כאלה הכתובים בכל המופתים. כי כל המופתים היו לגלות אלקותו יתברך שהוא אמונת חדוש העולם, כי אי אפשר להאמין בה' יתברך כי אם כשמאמינים בחדוש העולם כמובן לכל משכיל באמת. נמצא, שעקר בחינת יציאת מצרים הוא לגלות אמונת חדוש העולם שהיא עקר האמונה שנתגלה על - ידי כל המופתים הנוכאים שעשה ה' יתברך לעינינו במצרים. ועל - כן עקר יציאת מצרים היתה על - ידי התפלה בבחינת דין של הפעל כח. שזהו בחינת והשלך לפני פרעה. יהי לתנין. הנאמר בתחלת הגאולה שפרשו רבנו זכרוננו לברכה על התפלה בבחינת דין הנ"ל, כמבאר בהתורה הנ"ל, עין שם. כי על - ידי התפלה הנ"ל על - ידי זה זוכין לגיר גרים. שזהו בחינת וגם ערב רב עליה אתם, דהינו גרים רבים שנתגירו אז. ועל - ידי זה נתרכה הכבוד דקדושה. ועל - ידי זה זוכין לנבואה שהוא מתן תורה ועל - ידי זה נתגלה אמונת חדוש העולם שהיא בחינת ארץ - ישראל. ועל - ידי זה נתעורר השיר הנ"ל שהוא הקול המשקה את הגן. שעל - ידי זה גדלים כל הריחות והיראות שעל - ידי זה נכנע עקב דסטרא אחרא שהוא בחינת מזונא דגופא וזוכין למזונא דנשמתא וכו', כמבאר כל זה בהתורה הנ"ל. אבל אז בשעת יציאת מצרים אף - על - פי שכבר קבלו כח על - ידי התפלה בבחינת דין של הפעל כח הנ"ל שעל - ידי זה היה עקר יציאת מצרים כנ"ל, אף - על - פי - כן עדן לא זכו לקבלת התורה וכל זמן שאין מקבלין את התורה. עדן אין נתגלה אמונת חדוש העולם בשלמות, כי עקר שלמות אמונת חדוש העולם הוא על - ידי מתן תורה שהיא בחינת עשרה מדרגות של רוח נבואה ורוח הקדש שעקר ברור המדמה הוא על - ידי זה. שעל - ידי זה עקר שלמות האמונה להאמין בחדוש העולם שהוא עקר האמונה כמבאר בהתורה הנ"ל. ועל - כן אז בשעת יציאת מצרים שהיו עדן קדם קבלת התורה עדן לא היה אפשר לברר המדמה בשלמות וכל זמן שאין המדמה מברר על - ידי רוח נבואה שהוא מתן תורה. עדן אי אפשר לגלות בשלמות אמונת חדוש העולם. וכל זמן שאין נתגלה אמונת חדוש העולם אי אפשר לצאת מקלפת מצרים שעקר זהמתם היה על - ידי הכפירות הנמשכין מהכופרים בחדוש העולם ימח שמם וזכרם. ועל - כן באמת היתה יציאת מצרים על - ידי נס נפלא ונוכא מאד מאד כמבאר בכתבי האר"י ז"ל, שה' יתברך המשיך עליהם מחין גדולים ונוכאים מאד שלא בהדרגה ושלל בסדר, עין שם, הינו שאף - על - פי שלא זכו עדן לרוח נבואה בשלמות שהוא קבלת התורה. אף - על - פי - כן המשיך עליהם ה' יתברך מחין גדולים שהם בחינת רוח הקדש, בחינת ברור המדמה. עד שנתגלה גם בשעת יציאת מצרים קדם קבלת התורה אמונת חדוש העולם ועל - ידי זה יצאו ישראל ממצרים, כי עקר יציאת מצרים הוא על - ידי אמונת חדוש העולם כנ"ל. ובשביל זה הצרכו לצאת בחפזון גדול כדי שלא יתאחזו בהם הקלפות שהם הכפירות מחמת שעדן לא זכו לקבלת התורה שעל - ידי זה עדן לא נתברר

הַמִּדְמָה בְּשִׁלְמוֹת רַק יִצְיָאֲתָם מִהַכְפִּירוֹת וּקְלַפֹּת מִצָּרִים הִיָּתָה בְּדֶרֶךְ נֹס שְׂבָאוֹ עֲלֵיהֶם הָאֶרֶת
הַמִּוֹחֵן שֶׁלֹּא בְּהִדְרָגָה וְשֶׁלֹּא כְּסֹדֶר כְּמִבְאָר בְּכַתְּבִים :

ט) וּבְשִׁבִיל זֶה צָרִיכִין לֵאכֹל מִצָּה בְּפֶסַח. וְחֻמֶּץ אֲסוּר בְּאֲסוּר חֲמוּר מֵאֵד בְּבֹל יִרְאֶה וּבֹל יִמָּצֵא. וְעַקֵּר אֲסוּר
הַחֻמֶּץ הוּא עַל - יְדֵי הַמִּים דִּיקָא, כִּי עַקֵּר הַזְהִירוֹת מִחֻמֶּץ לְמִצָּה הוּא דִּיקָא מִשְׁעָה שְׁנִתְּנוּ מִים בְּעֶסֶה. שְׂאֵז
צָרִיכִין לְזַהֵר מֵאֵד לְבִלִּי לְהִשְׁהוֹת אֶת הָעֶסֶה שֶׁלֹּא תִתְחַמֵּץ עַל - יְדֵי הַמִּים, כִּי עַקֵּר אֲמוּנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם הוּא
בְּחִינַת מִים, כִּי מִים קִדְּמוּ לְעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָּה. מִתְחַלֶּה הִנֵּה הָעוֹלָם מִים בְּמִים וְכוּ' וְכֵן
פָּרַשׁ רַש"י בְּפֶסֶק בְּרֵאשִׁית שֶׁהַמִּים קִדְּמוּ לְכָל הַבְּרִיאָה וְעַקֵּר אֲמוּנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם הִיא רַק לְהֶאֱמִין בְּהִתְחַלֵּת
הַבְּרִיאָה שֶׁהֵם הַמִּים. לְהֶאֱמִין שֶׁה' יִתְבָּרַךְ בָּרָא אֶת תְּחִלַּת הַבְּרִיאָה שֶׁהִיא הַמִּים יֵשׁ מֵאִין הַמְּחַלֵּט. וְאַחֵר כֵּךְ
בָּרָא מֵהֶם כָּל הָעוֹלָם וּמִלְאוֹ, כִּי עַקֵּר מֵה שְׁצָרִיכִין לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה עַל חֲדוּשׁ הָעוֹלָם הִיא רַק עַל הַהִתְחַלֶּה כִּי
מֵה שְׂאֵחַר הַבְּרִיאָה שֶׁבָּרָא ה' יִתְבָּרַךְ יֵשׁ מִיֵּשׁ, זֶה אֵינוֹ חֲדוּשׁ אֲצֵל הָעוֹלָם כָּל כֵּךְ, כִּי הַחֲדוּשִׁים שֶׁה' יִתְבָּרַךְ
מְחַדֵּשׁ יֵשׁ מִיֵּשׁ, זֶה אֵינוֹ רוֹאִין בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה כִּי בְּאֶמֶת אֵינוֹ רוֹאִין חֲדוּשׁ הָעוֹלָם בְּכָל עֵת וּבְכָל
שְׁעָה. כִּי ה' יִתְבָּרַךְ מְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. שְׁבַעֲרַב חֲמָה שׁוֹקֶעֶת וְנִעֲשֶׂה חֲשֵׁךְ. וּבִבְקָר
חוֹזֵר וּמְחַדֵּשׁ אוֹר הַחֲמָה. וְכֵן מַחֲטָה אַחַת שְׂזוֹרְעִין בְּאַרְצָה ה' יִתְבָּרַךְ מִצְמִיחַ מִמֶּנָּה כְּמָה שֶׁבָּלִים גְּבוּהִים עִם כְּמָה
מֵאוֹת חֲטִים. וְכֵן מִגֶּרְעִין אֶחָד מִצְמִיחַ בְּרָצוֹנוֹ אֵילָן גָּדוֹל וְנִפְלֵא. וּמִטְּפָה סְרוּחָה הוּא בּוֹרָא בְּרָצוֹנוֹ אָדָם גָּדוֹל
וְחִיָּה גָדוֹלָה וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה פְּלָאוֹת הַבְּרִיאָה שֶׁאֵינוֹ רוֹאִין בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה. מֵה שֶׁה' יִתְבָּרַךְ בּוֹרָא בְּרִיּוֹת נִפְלָאוֹת
בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל רֵגַע. אֲבָל מִחֲמַת שֶׁכָּל אֵלוֹ הַבְּרִיּוֹת הַנִּפְלָאוֹת בּוֹרָא אוֹתָם ה' יִתְבָּרַךְ יֵשׁ מִיֵּשׁ, כִּי כֵךְ גִּזַּר
בְּרָצוֹנוֹ שְׁמִיּוֹם הַבְּרִיאָה וְהִלָּאָה יִבְרָא הַכֹּל יֵשׁ מִיֵּשׁ. עַל - כֵּן אָף - עַל - פִּי שֶׁאֵינוֹ רוֹאִין בְּעֵינֵינוּ חֲדוּשֵׁי בְּרִיּוֹתֵינוּ
בְּכָל עֵת. אָף - עַל - פִּי - כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְהִבִּין בְּשִׁכָּל חֲדוּשׁ הָעוֹלָם מִחֲמַת שֶׂאֵז הִנֵּה יֵשׁ מֵאִין. עַל - כֵּן צָרִיכִין
לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה לְהֶאֱמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁה' יִתְבָּרַךְ בָּרָא הַכֹּל בְּרָצוֹנוֹ בְּתִחְלַת הַבְּרִיאָה יֵשׁ מֵאִין הַמְּחַלֵּט.
וּבְאֶמֶת מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ מִח אֲמַתִּי בְּקִדְקִדּוֹ וּמִסִּתְּכָל עַל הָאֶמֶת. אֵין הָעוֹלָם שֶׁל תְּחִלַּת הַבְּרִיאָה, כְּמוֹ כֵּן אֵי אֶפְשָׁר
לְהִבִּין בְּשׁוּם שִׁכָּל הַחֲדוּשִׁים שֶׁה' יִתְבָּרַךְ מְחַדֵּשׁ בְּכָל עֵת, כִּי בּוֹדָאִי אִם לֹא הֵינּוּ רוֹאִים בְּעֵינֵינוּ שְׁנִצְמַח מִגֶּרְעִין
אֶחָד אֵילָן גָּדוֹל כְּזֶה בּוֹדָאִי לֹא הִנֵּה שׁוּם חֶכֶם וּמַחֲקָר מֵאִמִּין בָּזֶה. שְׂיוֹכֵל לְהִיּוֹת נִצְמַח מִגֶּרְעִין קָטָן כְּזֶה. אֵילָן
גָּדוֹל כְּזֶה עִם גִּנְפִים וְעֵלִים וּפְרוֹת כְּאֵלֶּה. וְאֵיךְ הִנֵּה אֶפְשָׁר לְצִיר זֹאת בְּשִׁכָּל וְאָף - עַל - פִּי - כֵּן אֵינוֹ רוֹאִין בְּעֵינֵינוּ
פְּלָאוֹת הַבּוֹרָא כְּאֵלֶּה בְּכָל עֵת. שְׁנִצְמַח אֵילָן גָּדוֹל מִגֶּרְעִין אֶחָד. וְאָדָם בַּעַל דַּעַה וּבַעַל שִׁכָּל נִבְרָא מִטְּפָה סְרוּחָה.
וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה שְׂאֵר פְּלָאוֹת הַבְּרִיאָה מֵה שֶׁלֹּא הִנֵּה אֶפְשָׁר לְהִבִּין כָּלֵל. אִם לֹא הֵינּוּ רוֹאִין אוֹתָם בְּעֵינֵינוּ. וְגַם
עֲכָשׁוֹ שֶׁאֵינוֹ רוֹאִין אוֹתָם בְּעֵינֵינוּ. אֵי אֶפְשָׁר לְצִיר זֹאת בְּשִׁכָּל וּלְהִבִּין אֵיךְ נִעֲשֶׂה זֹאת. אֵיךְ נִמְשָׁךְ שִׁכָּל וְדַעַת
לְטְפָה סְרוּחָה שֶׁהִנֵּה מִטְּפָה לְחָה וְסְרוּחָה כְּזֹאת אָדָם בַּעַל קוֹמָה וּבַעַל צוּרָה וּבַעַל שִׁכָּל כְּזֶה. רַק הוּא יִתְבָּרַךְ
אָמַר וַיְהִי הוּא צָנָה וַיַּעֲמֵד. וְזֶה הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ. שֶׁהוּא יָכוֹל לְבָרָא מִגֶּרְעִין אֶחָד אֵילָן שְׁלֵם, הוּא יָכוֹל בּוֹדָאִי גַם -
כֵּן לְבָרָא יֵשׁ מֵאִין הַמְּחַלֵּט לְגִמְרִי, כִּי כְּמוֹ שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְהִבִּין בְּרִיאַת יֵשׁ מֵאִין כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְהִבִּין בְּרִיאַת יֵשׁ מִיֵּשׁ
כִּנ"ל :

(הַמְשָׁךְ בְּגִלְיוֹן הַבֵּא אִי"ה)

וַעַד הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֵק מִדֹּר דֹּר

מִלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֶק מִדָּר דָּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 26

מי לה' אלי!

חודש חשון תשס"א

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

שפת אמת ספר דברים - פרשת תבא - שנת
[תרנ"ה]

המשך מצות ביכורים למחיות עמלק דכתוב ראשית גוים ע' ואחריתו עדי אובד כמו שכתוב בפרוח רשעים כמו עשב כו' להשמידם עדי עד. כי עמלק היא חלק הסטרא אחרא מוץ ותבן שנתערב על ידי החטא כמו שכתוב ארורה האדמה כו' בעצבון תאכלנה כו' וקוץ ודרדר תצמיח רמז מלחמה לה' בעמלק מדר דר על דרדר הנ"ל. שלעולם צריכין מלחמה להעביר הפסולת ותערובות מחלק הסטרא אחרא לכן עשו הי' בכור ויצא ראשונה כמו הקש שגדל מקודם. ואחר כך בא האוכל ונאבד מעשו הבכורה כמו שכתוב ויבז. ויעקב בזכותו זכה אל הבכורה כמו שכתוב בני בכורי ישראל. וע"י מצות הביכורים שמביאין הראשית לבהמ"ק מוציאין הפירות מארור

לברוך. ולכן כ' אח"כ ושמחת בכל הטוב היפך ממ"ש בעצבון תאכלנה. ועל זה כ' אכל בשמחה לחמך כו' כי כבר רצה אלקים כו' כשנותנין הראשית לשמים. ולכן מזכירין יצ"מ על הביכורים כמו שכתוב בחג הפסח מזה. כי הגזירה הי' בעצבון תאכלנה כל ימי חיידך אך ביצ"מ הכין הקדוש ברוך הוא לנו שע"י זכירת יצ"מ כבר יצאנו בגלות מצרים ידי עצבון. וז"ש לחם עוני שעונין עליו דברים כמו שכתוב וענית ואמרת כו' וע"י זכירה זו מוציא הלחם מארור לברוך. רמז לדבר כ' התם כל ימי חיידך וכ' למען תזכור כו' יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיידך:

והנה אחז"ל תרומת ידך אלו הביכורים. וכבר כתבנו מזה על פי המדרש עשו מתגאה בירושתו ובני ישראל מתגאין ונצעק אל ה'. כי זה כח הקול נק' יד רמה כמו שכתוב בזוהר הקדוש שיש יד הגדולה והחזקה ויד רמה. כי גם הלשון נק' יד כמו שכתוב מות וחיים ביד לשון כי יד הוא מקום ורשות כמו שכתוב ויד תהי' לך. וכתוב כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל זה כח פיהן של בני ישראל. וזה היפוך מעמלק שסומך על כח זרועו כו' אבל בני ישראל מתרוממים בכח התורה. ועל זה כתוב ואתה מרום לעולם ה' כמו שכתוב במד' קדושים רוממות אתה נוהג בעולמך. והרוממות שבא בכח התורה והקדוש ברוך הוא קיים לעד היפוך ממ"ש בעמלק להשמדם עדי עד. וזה מצות הביכורים להביא הראשית להקדוש ברוך הוא כמו שכתוב שאו ידיכם קודש. זה פי' תרומת ידך להרים הכח לאבינו שבשמים כמו שכתוב חז"ל ירים משה ידו לומר לך כשישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדים לבן לאביהם שבשמים מתגברין. ואין לגבור על עמלק רק בזה הכח מאתו יתברך כמו שכתוב מלחמה לד' בעמלק. [ויש רמז למ"ש לעיל בחי' יד רמה במה שהתחיל הכתוב והי' כי תבא כמו שכתוב בתיקונים בהקדמה ד' ט' כי והי' בחי' יד רמה]:

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וְעַד הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעֶמְלֶק מְדַר דָּר

יום הנורא ט"ז תמוז **שהערב רב עשו את העגל**

יום הנורא "ט"ז תמוז" שהערב רב עשו את העגל ב שנת ב' אלפים תמ"ט לבריאת העולם: טעו ישראל בהיותם למרגלות הר סיני (!), כי משה רבינו עליו השלום בושש לרדת מההר, וערבב השטן את העולם בחושך ואפילה, שיטעו לחשוב שמת (רש"י תשא), ויקהל הערב רב על הזקנים ותבעום לעשות להם אלהים אחרים אשר ילכו לפניהם וכו', ומשלא שמעו להם הרגום (תנחומא בהעלותך, י"ד).

הערב רב שחטו את חור

ויפנו לחור בן כלב ומרים הנביאה, ויוכיחם, ויהרגו גם כן (סנהדרין ז.), ויבואו לאהרן "ויבן (= הבין) מחור הזבוח לפניו" ונתיירא שלא ירצחוהו נפש, ויעש ביצוע בדין (שם), ויצא העגל הלז שנעשה מתכשיטי האספסוף ומעשה שטן הצליח שהיתה בו רוח חיים (רש"י תשא, ור' תוספות שאנץ סוטה י"ב).

הנשים לא התפרקו, על כן ניתן להם ראש חודש כיום מועד שלא תעשינה בו מלאכה (אורח חיים סימן תי"ז). ועיין עוד בלוח דבר יום ביומו מנהגי ראש חודש, ביום ל' בתשרי וביום א' בתמוז).

מהראוי לקרוא קריאת שמע בחצי היום כי בא שש, לפי מה שכתוב בתיקונים, תיקון ע' להגביר האמונה נגד הכפירה (מל"ח ט, ט).

ב"ה

הצי"ל! מן הערב רב בעוד מועד ח"א

**אין לנו להשען
על שום רבי'ם מפורסמים, מנהיגים, של זמנינו
אלא על אבינו שבשמים**

**על ידי שנלחם נגד עמלק. הם רבני הערב רב.
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן**

הגליונות האלו יצא לאור ע"י:
"בית דין צדק להצלת הדת"

ועתה נדפס מהדורה שניה ברוב פאר והדר על ידי
"חברה מזכי הרבי'ם העולמי"

ט"ז בתמוז תשס"ז לפ"ק
יום שנעשה בו העגל על ידי הערב רב
עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

"חברה מזכיי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס

כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI

MIFAL OILUMI L'HATZULAS HADAS

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross

The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם את כל ספרי הערב רב

בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים

ולכל אחד ואחד מישראל – להציל את עם ישראל מן הערב רב

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

* * *

לקבלת הספרים בחינם:

להתקשר להרב אברהם ווייס

בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין

רחוב נחל לכיש 24/3 • רמת בית שמש ארץ ישראל

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/3

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

011-972-548-436-784

ב"ה, שנה א' גליון א'
ר"ח כסליו תשי"ז לפ"ק
ברוקלין ניו יארק יע"א

גליון "הצילו מן הערב רב בעוד מועד" יו"ל על ידי ביד"צ להצלת הדת

הרב עבי יעקב ראבינאוויטש גאב"ד, הרב מרדכי שיינבערגער ראב"ד, הרב שלמה יצחק פרידמאן דומ"ץ

איין לבן לדהשענן

על שום רבי'ם, מפורסמים, מנהיגים, של זמנינו.

אלא על אבינו שבשמים

הבעשטה"ק זי"ע צועק ובוכה צעקות משונות ובכיה רבה מפני שצפה ברוח קדשו על הדורות שיהיו סמוכים למשיח, וראה שיהיו רביים כארבה לרוב, והם הם יעכבו את הגאולה – הרבי אינו מלמד להסרים למשמעתו מדות טובות וישרות ודרכי עבודה, ובפרט חלילה לדבר סרה נגד איזה צדיק או גדול הדור או אפילו על שום בר ישראל המוחזק במצוות, רק מלמדים בהיפוך, לעשות חוכא וטלולא מכל מי שאינו נוסע לרבי שלו, וזה גורם פירוד לבבות ושנאת חנם ואריכות הגלות, ומאוד צריך לדקדק בזה בדור הרע הזה – בדור הרע הזה מאוד צריך לשמור נפשו – תדקדק מאוד מענין נסיעה אם הרבי משורש בני ישראל רחמנים או משורש פורה ראש ולענה כתב בספה"ק אוצר החיים (בחומש היכל הברכה) להגה"ק מקאמארנע וצללה"ה פ' תצא סוף מצות שליח הקן, וז"ל:

ומעתה תדעו אחיי, שעיקר השמירה בפה עליון ותחתון, ולא כמו שנתפשט מנהג הרע, שבכל פינה ובכל עיר ועיר יש רבי, ומי שהוא מכת של רבי זה, מדבר סרה ופוער פיו לבלי חוק על רבי שבעיר אחרת. שמעתי ממורי וחמי, שהיה תלמיד מובהק מרבינו הקדוש הצדיק מוה"ר יחיאל מיכל מזלאטשוב, שפעם אחת נסע מרן אלקי קודש קדשים אור שבעת הימים רבינו ישראל בעש"ט על הדרך, והלך אל היער להתפלל מנחה, וראו התלמידים שמכה ראשו מאוד באילן, וצועק ובוכה צעקות משונות ובכיה רבה, והמה ראו בן תמהו, ושאלו פה קדוש מה זה ועל מה זה, והשיב שצפה ברוח קדשו על הדורות שיהיו סמוכים למשיח, וראה שיהיו רביים כארבה לרוב, והם הם יעכבו את הגאולה מלשלח האם מעל הבנים בכללות, ופשוט כי גורם פירוד לבבות ושנאת חנם, ואינו מלמד להסרים למשמעתו מדות טובות וישרות ודרכי עבודה, ובפרט חלילה לדבר סרה נגד איזה צדיק או גדול הדור או אפילו על שום בר ישראל המוחזק במצוות, והם מלמדים בהיפוך, לעשות חוכא וטלולא מכל מי שאינו נוסע לרבי שלו, וזה גורם פירוד לבבות ושנאת חנם ואריכות הגלות, ומאוד צריך לדקדק בדור הרע הזה מענין התדבקות בצדיקים, אעפ"י שהזהרתי כמה פעמים לדבק עצמו בצדיק הדור כי זה כל האדם, ובלבד שיהיה באמת ובלב תמים כדי לקבל מלכות שמים, וצדיק הדור מעלה נפשו להאיר בהארה נפלאה בתורה ומצוות כמו שראינו בעינינו פעולת נסיעות אל הצדיקים, אבל בדור הרע הזה מאוד צריך לשמור נפשו, כי הרבה נוסעים כי בהפקירה נחא לו לפרוק ממנו עול תורה ומצוות, וביון שמקבל שם חסיד ועזות פנים, אז פורק עול תורה ומצוות לגמרי, ולכן תדקדק מאוד מענין נסיעה אם הרבי משורש בני ישראל רחמנים או משורש פורה ראש ולענה, ותשמור פיך מלדבר סרה אם לא על מפורסם ברשעו, ואל תאשים אותי שדברתי עד כה מה שאין דרכי, כי כך נצטויתי בחלום הלילה, עכלה"ק.

בי"ה, שנה אי גליון ב'
ר"ה מבת תש"ן לפ"ק
ברוקלין ניו יארק יע"א

גליון "העילו מן הערב רב בעוד מועד"

יו"ל על ידי ביד"ע להצלת הדת

הרב עבי יעקב ראבינאוויטש גאב"ד, הרב מרדכי שיינבערגער ראב"ד, הרב שלמה יצחק פרידמאן דומ"ץ

אין לבו להשעב

על שום רבי'ם, מפורסמים, מנהיגים, של זמנינו.

אלא על אבינו שבשמים

גילוי נורא ואיום מבעשטה"ק זי"ע

שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם. פי' קדוש א', דהנה מי שנוסע לאיוה צדיק, הוא צריך לתהות על קנקנו בשבע חקירות ובשבע בדיקות אם הוא צדיק אמת, ובפרט בעקבתא דמשיחא, אשר כבר ניבא הבעש"ט הק' זי"ע בעת שהלך עם תלמידיו בדרך והיה שם הרבה אילנות אשר היו ממולאים בעלין הרבה אשר לא יוכל לספר, והכה הבעש"ט הק' זי"ע את ראשו באילנות ושאלו לו תלמידיו למה הוא עושה כן, והשיב הק' שתדעו שבעיקבתא דמשיחא יהיה אנשים שמכנים עצמם בשם רבי ויהיו מרמאים ומטעים את הבריות הרבה כמו אלו העלין, (וזקני הרבי ירחמיאל הק' זי"ע ג"כ אמר ע"ז האופן).

והסימן בזה הוא אם אחר הבדיקה יתודע לך שהוא נזהר משקר עד קצה אחרון אזי תדע שהוא צדיק, ובאם תשמע ממנו איזה דיבור של שקר אזי למען השם הרחק א"ע מעל גבולו כי הוא מצד הסטרא אחרא, וצא טמא תאמר לו ואל תשמע אליו כלל כי אין לו חלק באלקי ישראל ואף אם יראה לך אותות ומופתים אל תאבה לו.

והנה האדם צריך להפיל תפלה ותחינה לפני השי"ת שלא יבלה ימיו לריק ח"ו אצל צדיק שאיננו מסטרא דקדושה, ואזי השי"ת מצילו מכל דבר רע, וזשה"כ "שומר נפשות חסידיו מיד רשעים, אותן הרבנים שהם רשעים, כי כל מי שאינו נפרש משקר לגמרי הוא רשע ר"ל, והשי"ת ישמור את חסידיו שלא יבואו לרמאי כזה, רק שיזכו אל צדיק האמת. (ספר אור הנהר)

הבעש"ט עבר פעם ליד אילן עמוס עלים ונענה: פאר משיח'ן וועלן זיין פאלשע רבי'ם אזוי פיל וויפיל בלעטלעך ס'איז דא אויפן בוים.

בי"ה, שנה א' ג'ליון ג'
ר"ח שבט תשי"ז לפ"ק
ברוקלין ניו יארק יע"א

גליון "העילו מן הערב רב בעוד מועד"
יו"ל על ידי ביד"צ להצלת הדת

הרב עבי יעקב ראבינאוויטש גאב"ד, הרב מרדכי שיינבערגער ראב"ד, הרב שלמה יצחק פרידמאן דומ"ץ

אין לבו להשעב

על שום רבי'ם, מפורסמים, מנהיגים, של זמנינו.

אלא על אבינו שבשמים

היהודי הקדוש זי"ע אמר:

כשיבוא משיח צדקינו אז ילכו לקראתו כל הצדיקים ומנהיגי ישראל עם אנשים חסידים אשר שָׁאָבוּ מִימֵיהֶם, ויהיו ביניהם מנהיגים כאלה אשר משיח צדקינו יאמר להם **גש הלאה עם החסידים שלך. (משיח צדקינו וועט זיין זאגין פארט דיר מיט דיינע חסידים).** ואז יקרבו החסידים ויבכו מאוד ויאמרו: משיח צדקינו מה חטאנו ואשמנו הלא היה לנו אמונה כי הוא צדיק אמת ומה תלונתך עלינו ומשיח צדקינו ישיב להם, כל ימיו של איש מהצורך לבקש מהביתב"ש כי יזכה להתקשר בצדיק אמת, והביתב"ש לא ימנע טוב להולכים בתמים, ואם היה רצונכם באמת להתקשר בצדיק אמת היה מאיר לכם האמת, ובודאי לא היה רצונכם האמת להאמת. (תפארת היהודי)

מה יעשו ישראל כשיתקלקלו הרבי'ם

פעם אחת היה היהודי ז"ל בלילה עם הרה"ק ר' שמחה בונם זצ"ל שהיה תלמידו, והיהודי לא היה ישן רק חושב וגנח מאד, ושאל לו הרה"ק שמחה בונם זצ"ל מה מע"כ גונח. ואמר היהודי זצ"ל: אני חשבתי שלאחר משה היה שופטים ולאחר שופטים נביאים ואח"כ אנשי כנסת הגדולה, ואחר כך היה תנאים ואמוראים ופוסקים ואחר כך היו מוכיחים לשם שמים ואחר כך נתקלקלו שנתרבו מוכיחים שלא לשם שמים ואחר כך התחילו רבי'ם, **על זה אני גונח שאני רואה שגם זה יתקלקל, מה יעשו ישראל.** (נפלאות היהודי)

ב"ה, שנה אי גליון די
ר"ה אדר תשי"ז לפ"ק
ברוקלין ניו יארק יע"א

גליון "העילו מן הערב רב בעוד מועד" יו"ל על ידי ביד"צ להצלת הדת

הרב צבי יעקב ראבינאוויטש גאב"ד, הרב מרדכי שיינבערגער ראב"ד, הרב שלמה יצחק פרידמאן דומ"ץ

איין לבו להשעב

על שום רבי'ם, מפורסמים, מנהיגים, של זמנינו.

אלא על אבינו שבשמים

הרה"ק מרוזין זי"ע אמר:

תדעו, דכמו שירד האש מן השמים לאליהו בהר הכרמל ולא ירד לנביאי הבעל, בעיקבתא דמשיחא יהיה ההיפוך שירד אש מן השמים לנביאי הבעל, ויהיו הנסיונות גדולים ועצומים קשים ומרים, ואני עומד ומזהיר לכם על זה, למען תדעו להיות זהירים בדבר. (על הגאולה ועל התמורה)

הרה"ק מרוזין זי"ע אמר:

תדעו, שקודם ביאת המשיח, כמו שיהיו גדולים וצדיקים שיבררו דרך האמת מהתוה"ק, כן יהיו מנהיגי שקר שיבררו גם כן מתורה נביאים כתובים ש"ס בבלי וירושלמי וכו' היפוך מדרך האמת כדרך הרשעים, ותדעו להשמר מאוד מהם.

ושאלו אותו אם כן איך נוכל להכיר אותם, והשיב שהמבחן הזה יהיה בידכם, שבאם על אנשים יראים וכשרים ימצא תמיד חובה וירחק אותם, ועל רשעים ימצא תמיד זכות ויקרב אותם, הרי זה סימן שהוא גם כן מהם, והרחק תרחיקו מאתו. עכדה"ק.

הרה"ק מסאטמאר זי"ע צועק:

מעשי המנהיגים גורמים לחשכות ולהסתור פנים הנורא. (דברי

יואל פרשת נשא)

בעזהשי"ת

ספר

"מי לה' אלי"

בו יבואר:

- א. מעשה נורא בהשגחה פרטית.
- ב. יום הנורא – ט"ז בתמוז" שהערב רב עשו את העגל.
- ג. התיקונים שצריכים לעשות לתקן הקלקול הגדול הזה, ומה תקנתו? מי הם המקלקלים, מי הם המתקנים? מי יזכה? ומי לא יזכה? [השכר והעונש].
- ד. מעשה נורא מהחפץ חיים זצ"ל.
- ה. החילוק הגדול (אחר מעשה העגל), בין אלו ששמעו את משה שצועק מי לה' אלי, ורצו תיכף ומיד לקראת משה רבינו עליו השלום, ומה בין אלו שלא שמעו את הכרוז ולא הקשיבו בקולו של מרע"ה.
- ו. ביאור בדברי החפץ חיים זצ"ל מדברי הזוהר הקדוש - החילוק בין גן עדן העליון לגן עדן התחתון.

v

יום גבר האויב ותבקע העיר
שבעה עשר בתמוז תשס"ז לפ"ק
פה עיה"ק בית שמש יצ"ו

הספר נדפס לזכות את הרבים
ומתחלק בחנם לכל דורש ומבקש

v

ענין השכר ועונש הוא אחד מהיסודות
הגדולים בקדושת ישראל וטהרתן

v

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים
מספר זה או כל הספר בכל לשון שהוא בכל מדינה
ומדינה, כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם
ולעורר לבות אחינו בני ישראל לתשובה שלימה.

v

שם המחבר לא נזכר, כי לא הבאנו בו
אומר הבא מן החדש רק דברים בשם
אומרם, וקבל האמת ממי שאמרה.

מי לה' אלי

ספר "מי לה' אלי"

– פרק א' –

מעשה נורא בהשגחה פרטית

אצלנו בחברה מזכי הרבים ידוע, שכל ההצלחה שלנו הוא, כי הרבה פעמים אנחנו מכניסים ביום אחד אפילו מאה וחמישים שעות (כמה עסקנים ביחד) כדי לגמור את העבודה בתוך זמן קצר, זאת אומרת שחלק מן הפועלים העוסקים בהפצת היהדות עובדים מעת לעת שלם ויותר, [והרבה פעמים רואים אחר כך דברים נפלאים], ואכמ"ל.

מי לה' אלי

וזה מה שקרא עכשיו, עבדנו לסדר הספרים של הערב רב, הרבה אנשים, הרבה שעות, בכל הכוחות כמעט עד כדי חלשות, ובס"ד גדולה שאין להעריך גמרנו העבודה בט"ז בתמוז.

ביום י"ז בתמוז בבוקר, אחד מן העסקנים למד בספר לוח "דבר בעתו", וראה מה שאתם תראו כעת. ותבינו שהקדוש ברוך הוא מנהיג את העולם בהשגחה פרטית, שהתיקון הזה [המלחמה נגד הערב רב], נעשה בדיוק ביום הזה שהערב רב עשו את העגל (והרגו את החור, וגם רצו להרוג את אהרן הכהן אם לא יעשה להם את העגל), ולכן מי שרוצה לזכות למה שרבינו הקדוש בעל חפץ חיים זצ"ל ועוד צדיקים קדושים זכו, [ראה בספר הערב רב חלק ט"ז] יראה ויעשה לזכות לפרסם הספרים האלו בכל העולם כולו. [ראה להלן].

* * *

מי לה' אלי

— פרק ב' —

יום הנורא - "ט"ז תמוז" שהערב רב עשו את העגל

יום הנורא "ט"ז תמוז" שהערב רב

עשו את העגל בב' אלפים שנת תמ"ט: טעו
ישראל בהיותם למרגלות הר סיני (!), כי
משה רבינו עליו השלום בושש לרדת
מהר, וערבב השטן את העולם בחושך
ואפילה, שיטעו לחשוב שמת (רש"י תשא),
ויקהל הערב רב על הזקנים ותבעום לעשות
להם אלהים אחרים אשר ילכו לפניהם וכו',
ומשלא שמעו להם — הרגום (תנחומא
בהעלותך, י"ד).

מי לה' אלי

הערב רב שחטו את חור

ויפנו לחור בן כלב ומרים הנביאה,
ויוכיחם, ויהרגהו גם כן (סנהדרין ז.),
ויבואו לאהרן "ויבן (= הבין) מחור הזבוח
לפניו" ונתיירא שלא ירצחוהו נפש, ויעש
ביצוע בדין (שם), ויצא העגל הלז שנעשה
מתכשיטי האספסוף ומעשה שטן הצליח
שהיתה בו רוח חיים (רש"י תשא, ור'
תוספות שאנץ סוטה י"ב).

שכר הנשים שלא פרקו נזמי הזהב שלהם להערב רב

הנשים לא התפרק, על כן ניתן להם ראש
חודש כיום-מועד שלא תעשינה בו מלאכה
(אורח חיים סימן תי"ז. ועיין עוד במנהגי

מי לה' אלי

ראש חודש, ביום ל' בתשרי וביום א'
(בתמוז).

**ביום שנעשה בו העגל ט"ז בתמוז,
ראוי לקרוא קריאת שמע בחצות
היום**

מהראוי לקרוא קריאת שמע בחצי היום
כי בא שש, לפי מה שכתוב בתיקונים,
תיקון ע' להגביר האמונה נגד הכפירה
(מל"ח ט, ט)

ראה בלוח יום ביומו ביום ב' דראש
חודש תמוז, על פי ה"מורה נבוכים", (ג,
כט) על מנהג עובדי עבודה זרה לבכות בב'
תמוז (יחזקאל ח, יד).

* * *

מי לה' אלי

ז'מני ת'שובה מ'משמשים ו'באים

דורשי רשומות היו אומרים: תמו"ז,
ראשי תיבות: זמני תשובה ממשמשים
ובאים, הימים מתקצרים והלילות
מתארכים, וכך חשים הכל שהזמן קרב ובא
יותר לימים הנוראים (מיום א' תמוז עד
מאה ימים, חל יום הכיפורים).

ז'ריזים מ'קדימים ו'עושים ת'שובה

לכן גם זריזים מקדימים ועושים תשובה
(בימים אלה הוות דא מרגלא בפומיה בעל
הספר הקדוש בעל אהבת ישראל זצ"ל).

* * *

מי לה' אלי

– פרק ג' –

המלחמה נגד הערב רב

מעשה נורא מהחפץ חיים:

ויעמד משה בשער המחנה

ויאמר:

"מי לה' אלי"

ויאספו אליו כל בני לוי:

(שמות לב כו)

**החילוק הגדול (אחר מעשה העגל), בין
אלו ששמעו את משה שצועק מי לה'
אלי, ורצו תיכף ומיד לקראת משה רבינו
עליו השלום, ובין אלו שלא שמעו את**

מי לה' אלי

הכרוז ולא הקשיבו בקולו של
משה רבינו ע"ה.

בספר ליקוטי חפץ חיים דף קס"ח וזה
לשוננו:

רב אחד ביקר אצל החפץ חיים זצ"ל
כשעמד לפניו שאלו החפץ חיים זצ"ל
האם הוא כהן או ישראל? השיב לו הרב
"ישראל" אני, אמר לו החפץ חיים "אני
כהן"! – חזר בעל החפץ חיים ושאלו :
היודע אתה מה הנפקא מינה בזה שאני
כהן ואתה ישראל? – ומיד השיב בעצמו:
לכשיבא משיח צדקיני במהרה בימינו,
יעלו כולם לירושלים וכל אחד מישראל
יחפוץ להכנס לעזרה ולהקריב קרבנות
ולעבוד את עבודת בית המקדש.

כולנו נרוץ אל שערי בית המקדש,
וכשיגיע עד השער יעמדו שם שוערים
ויבדקו את כל הרוצים להכנס, ואז

מי לה' אלי

יפרידו בין שנינו. לי יתנו להכנס פנימה,
ואילו אתה תידרוש להישאר בחוץ.

קנאת הנשאים בחוץ תהיה גדולה עד
מאוד, שהנה הכהנים יזכו לדבר הנכסף
– לעבוד את עבודת הקודש, ולישראלים
לא תינתן רשות לעבודה, המשיך החפץ
חיים ושאל" היודע אתה מהו הגורם
למצב זה? הבה ואספר לך: לפני כשלושת
אלפי שנה, עמד משה במדבר וקרא: מי
לה' אלי!, אבות אבותי נזדרזו לשמע
הקריאה והתייצבו לפני משה, אבות
אבותיך לא נענו לקריאה. כשכר על
היענותם לקריאה, זכו אבות אבותי
במעלת הכהונה. וסיים החפץ חיים את
דבריו באמרו: "לשם מה אני מספר לך
את כל זה?

היות שלכל איש מישראל יש רגעים בימי
חיו, שבהם הוא שומע קול פנימי
המכריז ואומר:

מי לה' אלי

מי לה' אלי?

כאשר תשמע קריאה זו ביום מן הימים מהדהדת בליבך פנימה, חושה, אל תעמוד!!!

אל תחזור על השגיאה של אבותיך! אשר הפסידו לנצח דבר נפלא שיכלו לקבל בקלות, ולא נענו לקריאה. אלא רוץ מיד לקול הקריאה, לבל תחמיץ את ההזדמנות!!!

עוד אפשר לפרש ולהבין בביאור דברי החפץ חיים זצ"ל, במה שכתוב בזוהר הקדוש, ומובא בחק לישראל יום ב' פרשת חקת, וזה לשונו:

* * *

– פרק ד' –

**החילוק בין גן עדן העליון
לגן עדן התחתון:**

תא א חזי, זכאין דזכאן לאתקשרא בצורא דחיי, [א] בוא וראה, צדיקים הזוכים להתקשר בצרור החיים, הם זוכים לראות בכבוד המלך העליון הקדוש, כמו שאתה אומר לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו. והם המדור שלהם הוא

שלד

חקת ליום שני

זוהר

תרגום הזוהר

יותר עליון מכל המלאכים הקדושים וכל מדריגותיהם, כי מקום עליון זה אין העליונים והתחתונים זוכים לראותו. זהו שכתוב עין לא ראתה אלהים זולתך וגו'.

[ב] וא"ו שאינם זוכים לעלות כל כך כמו אלו, מקום יש להם למטה כפי דרכיהם, ואלו אינם זוכים למקום ההוא ולראות כמו שרואים אלו שלמעלה, ואלו עומדים במקום של עדן התחתון ולא יותר. ואם תאמר מהו עדן התחתון. אלא זה הוא עדן שנקרא חכמה התחתונה, והיא עומדת על הגן שבארץ וההשגחה של עדן הזה עליו, ואלו עומדים בזה הגן ונהנים מעדן הזה.

[ג] מה בין עדן התחתון לעדן העליון. כיתרון האור מן החושך. עדן התחתון נקרא עדנה, שהיא נקבה. עדן העליון נקרא עדן, שהוא זכר, עליו כתוב עין לא ראתה אלהים זולתך. זה העדן התחתון נקרא גן כלפי עדן שלמעלה, וזה הגן נקרא עדן כלפי הגן שלמטה. ואלו הנמצאים בגן שלמטה נהנים מאותו העדן שעליהם, בכל שבת ושבת ובכל חודש וחודש, זהו שכתוב והיה מדי חודש בחדשו ומדי שבת בשבתו וגו'. [ד] ועל אלו אמר שלמה, מן החיים אשר המה חיים עדנה, כי אלו הם במדרגה עליונה יותר מהם. מי הם אלו. היינו אלו שכבר מתו וקבלו עונשם שתי פעמים. ואלו נקראים כסף מזוקק, שנכנס לאור פעם ושתיים ויצא ממנו הזוהמא, ונתברר ונעשה נקי. וטוב משניהם את אשר עדן לא היה, היינו הרוח ההוא העומד למעלה ומתעכב מלדת למטה, שזה עומד בקיומו ואין לו לקבל עונש, ויש לו מזון מהמזון ההוא העליון שלמעלה למעלה.

[ה] טוב מכולם, מי שלא נפרד מהקב"ה, ואינו בגלוי, וכל דבריו הם בצנעה. זה הוא זכאי חסיד ששמר מצוות התורה וקיים אותן ועסק בתורה יומם ולילה, זה נאחז ונהנה

אינון זכאן למחמי ביקרא עלאה דמלכא קדישא, כמה דאת אמר (תהלים כז ד) לחזות בנועם יי ולבקר בהיכלו. ואינון מדוריהון יתיר ועלאה מפל אינון מלאכין קדישין וכל דרגין דילהון, דהא ההוא אתרא (נ"א חדרה) עלאה לא זכאן עלאין ותתאין למחמי ליה, דהא הוא דכתיב (ישעיה סד ג) עין לא ראתה אלהים זולתך וגו'. ב ואינון דלא זכאן כל כך באינון דוכתי, אית לון לתתא כפום ארתיהו. ואלין לא זכאן לסלקא לההוא אתר ולמחמי כמה דתמאן אינון דלעילא, ואלין קימי בקיומא דעדן תתא ולא יתיר. ואי תימא מאן עדן תתא. אלא דא עדן דאקרי חכמה תתא, ודא קימא על גן דבארעא, ואשגחותא דהאי עדן עליה (ולא יתיר), ואלין קימי בהאי גן, ואתהנון מעדן דא. ג ומאי בין עדן תתא לעלאה. כיתרון האור מן החושך. עדן תתא אקרי עדנא, נוקבא. עדן עלאה אקרי עדן, דכר. עליה כתיב עין לא ראתה אלהים זולתך. האי עדן תתא אקרי גן לעדן דלעילא, והאי גן אקרי עדן לגן דלתתא. ואלין דמשפחתי בגן תתא אתהנון מהאי עדן דעליהו, בכל שבת ושבת ובכל ירחא וירחא, דהא הוא דכתיב (שם סו כג) והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו. [ו] ועל אלין אמר שלמה מן החיים אשר המה חיים עדנה (קהלת ד ב), דהא אלין בדרגא עלאה יתיר מניהו. מאן אינון. שפכר מתו וקבילו עונשא תרי זמני. ואלין אקרון כסף מזוקק, דעאל לנורא זמנין ותריין, ונפיק מניה זוהמא ואתברר ואתנקי. וטוב משניהם את אשר עדן לא היה. ההוא רוחא דקאים לעילא ואתעכב לנחתא לתתא, דהא קאים בקיומיה, ולית ליה לקבלא עונשא. ואית ליה מזונא מההוא מזונא עלאה דלעילא לעילא. [ז] טב מפלהו, מאן דלא אתפרש ולא אתגליא, וכל מלוי בסתימא אינון. דא הוא זכאה חסידא דנטר פקודי אורייתא וקיים לון, ואשתדל באורייתא יממא ולילי, דא אתאחיד אתהני בדרגא עלאה על כל שאר בני נשא, וכלהו אתאחדן (נ"א אתוקדן) מחפה דהאי:

במדרגה עליונה על כל שאר בני האדם, וכולם נשרפים מחופה של זה:

קובץ ספרי
ערב
רב

כרך א'

ספר הערב
רב וכל
המסתעף

על פי
ספר
הזהר

*
א.
בראשית

ב.
שמות

ג.

ו'קרא

ד.
במדבר

ה.
דברים

1

אוצר
הספרים
חברה מזכי
הרבים העולמי

קובץ ספרי
ערב
רב

כרך ב'

ספר הערב
רב וכל
המסתעף

על פי
ספר
תיקוני זוהר
וזוהר חדש
וכתבי
האריז"ל

*
ו. תיקוני
זוהר
ז. זוהר
חדש

ח. עץ חיים
ט. שער
הגלגולים
י. שער
הפסוקים
יא. שער
הליקוטים

2

אוצר
הספרים
חברה מזכי
הרבים העולמי

קובץ ספרי
ערב
רב

כרך ג'

ספר הערב
רב וכל
המסתעף

על פי
כתבי
האריז"ל
ומגלה
עמוקות

*
יב. עץ הדעת
טוב
יג. שער
מאמרי
רשב"י,
ליקוטי תורה,

משנת
חסידים
יד. מגלה
עמוקות על
התורה
טז. מגלה
עמוקות
ואתחנן

3

אוצר
הספרים
חברה מזכי
הרבים העולמי

קובץ ספרי
ערב
רב

כרך ד'

ספר הערב
רב וכל
המסתעף

על פי
ספרי
קבלה
וחסידות

*
טז.
ספר מנהיגי
הדור
האחרון

*
יז.
ספר מנהיגי
הערב רב
והסטרא
אחרא

4

אוצר
הספרים
חברה מזכי
הרבים העולמי

קובץ ספרי
ערב
רב

כרך ה'

ספר הערב
רב וכל
המסתעף

על פי
ספרי
קבלה
וחסידות

*
יט.
ספרי קבלה
ספר
ביאת
המשיח ח"א

*
ספר
לב יצחק
לפורים
ספר מי לה'
אלי

5

אוצר
הספרים
חברה מזכי
הרבים העולמי

קובץ ספרי
ערב
רב

כרך ו'

ספר הערב
רב וכל
המסתעף

על פי
ספרי
קבלה
מוסר
וחסידות

*
שכר ועונש
פרשת פנחס
דיני ערבות
תוכחה
ומחאה

*
שכר ועונש
פרשת מטות
הערב רב
במשנת
רבינו הלל
מקאלאמייא
זצ"ל

6

אוצר
הספרים
חברה מזכי
הרבים העולמי

קובץ ספרי
ערב
רב

כרך ז'

ספר הערב
רב וכל
המסתעף

על פי
ספרי
קבלה
וחסידות

*
דרך האמת
הערב רב
בימות המשיח
חלק
א-ב-ג

*
91 גליונות
שמע ישראל
26 גליונות מי'
לה' אלי

*
הצילו מן
הערב רב
בעוד מועד

7

אוצר
הספרים
חברה מזכי
הרבים העולמי